
Народна библиотека „Радоје Домановић” Лесковац

Небојша Тодоровић, Јасмина Живковић

ХРОНИКА МУЗИЧКОГ ЖИВОТА ГРАДА ЛЕСКОВЦА

Музички догађаји уметничког и културно-уметничког карактера

Лесковац, 2025

ХРОНИКА МУЗИЧКОГ ЖИВОТА ГРАДА ЛЕСКОВЦА
Музички догађаји културно-уметничког и уметничког карактера

Аутори:
Небојша Тодоровић, Јасмина Живковић

Уредник:
Весна Илић

Рецензенти:
Др Соња Маринковић
Др Марина Марковић

Лектура и коректура:
Ана Злопорубовић

Дизајн корица:
Наталија Митровић
Фотографија I-R/59 града Лесковца из збирке Народног музеја у Лесковцу

Графичко-техничка обрада:
Јасмина Живковић

Година издања:
2025. година

Штампа:
Свен д. о. о. Ниш

Тираж:
100 примерака

ISBN-978-86-80844-38-1

Ова публикација је израђена уз финансијску подршку Града Лесковца
на основу решења бр. 1228/2025-10 од 6. 6. 2025. године.
Њен садржај је искључиво одговорност потписаних аутора.

Град Лесковац

Удружење МОДД

Народна Библиотека
„Радоје Домановић“ Лесковац

САДРЖАЈ

Предговор	1
I. Музички живот у послератном Лесковцу.....	3
II. Оснивање Ниже музичке школе у Лесковцу и почетак систематског музичког образовања	7
III. Период 1949–1958. године. Музичка школа и културно-уметничка друштва у заједничкој мисији подизања уметничке свести и културног живота града Лесковца.....	9
IV. Период 1959–1970. године	31
V. Период 1971–1980. године.....	58
VI. Период 1981–1990. године.....	96
VII. Период 1991–2000. године.....	154
Закључак	183
Литература	184
Прилози.....	186
Белешке о ауторима	197
Индекс имена	198
Рецензије	202
Резиме	205

Предговор

Хроника музичког живота града Лесковца обухвата преглед најважнијих музичких догађаја и културно-уметничких манифестација од ослобођења града 1944. године и оснивања Музичке школе 1949. године. Циљ рада је да се осветле кључни догађаји, трендови и личности које су обликовале музички живот града Лесковца.

Методологија израде ове студије обухватила је прикупљање, систематизовање и анализирање података из различитих извора који су нам били доступни. У првом реду, грађа су чланци, прикази, осврти, рецензије, критике у часописима и недељним новинама (*Наша реч, Наше стварање, Глас Сајма, Борба*).¹ Доста података преузето је из некњижне грађе, односно ситног документационог материјала који се налази у Завичајном одељењу Народне библиотеке „Радоје Домановић“ у Лесковцу, мада ни тај део њихове архиве није у потпуности комплетан.

Истраживања која смо спровели показала су богатство и разноврсност у развоју музичког живота Лесковца: утврђене су поједине преломне етапе у том развоју и идентификоване су личности које су имале значајну улогу у обликовању музичког живота Лесковца. Излагања су организована по поглављима у којима се показују различите етапе музичког живота Лесковца.

У нашим разматрањима нисмо узимали у обзир ансамбле и манифестације аматерског карактера, као ни велики број музичких састава који су били кратког века и нису имали профилисан уметнички карактер. Сматрамо да је стожер професионалног музичког живота Лесковца била Нижа музичка школа „Станислав Бинички“, која је својим радом преобликовала музички живот Лесковца. Почев од оснивања Музичке школе и паралелно са њом, са истом идеологијом и са истим циљем, делују и поједине секције КУД „Абрашевић“ и Ансамбла градске музике (у даљем тексту АГМ) који имају дугу предратну традицију. Војни оркестар Гарнизона Лесковац је такође у значајној мери допринео развоју музичког живота у првим послератним годинама. Многи музичари из Војног оркестра су били наставници у Музичкој школи и уједно и чланови дувачког оркестра АГМ. Велики утицај на развој музичког живота имала су и друштвено-социјална кретања и политичка превирања која су дала идеолошки печат периоду о коме говоримо.

Културно-уметничка делатност Културно-уметничког друштва „Абрашевић“ из Лесковца је била од огромног значаја за развој културног живота града. У раду смо узели у обзир најистакнутије наступе фолклорног ансамбла, Народног оркестра, вокалних солиста и хора, који су увек наилазили на одличан пријем грађанства. Сматрали смо да уметничку тежину имају само они наступи који су били на концертном подијуму.² Обухватили смо и наступе иностраних ансамбала народних песама и игара који су гостовали у Лесковцу, када су њихови програми били на високом уметничком нивоу.

На крају, многа имена и презимена, наслови композиција и остали детаљи који се тичу извођача и програма, а за које немамо сачуване податке, преузимали смо из штампаних извора

---

¹ Нажалост, сусрели смо се са многим недоследностима, штампарским и словослагачким грешкама, нетачним навођењима имена композитора и дела, као и извођача. Све ово је у значајној мери отежало реконструкцију почетног периода у музичком животу Лесковца. Велики проблем представљају најаве концерата са програмом и извођачима, али повратне информације о одржаним концертима немамо. Овакве непотпуне информације нисмо узимали у разматрање.

² Први концертни подијум била је велика сала Народног позоришта (предратни Соколски дом). Надаље, изградњом Дома синдиката и Дома ЈНА, који имају своје велике дворане, Лесковац је, за оно време, добио репрезентативне концертне подијуме. Новоизграђени Народни музеј имао је врло погодан хол за камерне концерте на којима су наступали многи познати уметници. Оснивањем Дома културе, Лесковац добија још један погодан простор за одржавање концерата. Поред камерне сале, Дом културе има и велику Летњу позорницу на којој су се одржавале смотре хора. Наступе ван ових дворана нисмо узимали у разматрање.

онако како су били написани, иако су садржали велики број штампарских грешака. У раду смо преузели многе фотографије, репродукције плаката и програма искључиво у сврху научног рада.

Надамо се да ће резултати ових истраживања бити основа за сагледавање шире слике културно-уметничког живота града Лесковца. На крају рада приложена је литература и архивски материјал.

Свим институцијама и појединцима који су дали подршку овом пројекту, који је за сада први овакве врсте, дугујемо велику и искрену колегијалну захвалност.

Мр Јасмина Живковић, професор Музичке школе у Лесковцу
Проф. др Небојша Тодоровић, музиколог, професор Универзитета у Нишу у пензији
Јесен, 2025. године, у Лесковцу

I. Музички живот у послератном Лесковцу

Почети музичког живота у Лесковцу датирају из друге половине деветнаестог века. Црквени хор „Бранко“ основан је 1887. године. Међу многобројним хоровама који су водили овај хор био је и композитор Станислав Бинички, који је тада био професор Гимназије у Лесковцу.³ Ова црквена дружина је активно деловала у периоду Краљевине Југославије; после рата, у измењеним друштвено-политичким приликама, црквени хор делује само у оквиру богослужења.

Велики значај у музичком животу Лесковца имало је Културно-уметничко друштво (у даљем тексту КУД) „Абрашевић“. Ово радничко певачко друштво леве оријентације вероватно је основано 1905. године.⁴

Један од значајнијих концерата КУД-а „Абрашевић“ одржан је 1937. године, у башти некадашњег Хотела „Костић“. Поред фолклорног ансамбла, наступио је и хор који је извео *Интернационалу*, *Раднички поздрав*, *Нек живи рад* и *Мокрањчеву Седму руковет*.⁵ Дириговао је Кузман Супрунов.

Хотел „Костић“ (фотографија I – R/70 из збирке Народног музеја)

У оквиру КУД-а „Абрашевић“ 1937. године постојао је тамбурашки оркестар. Он је свирао, како се наводи, на матинеима и игранкама. Тамбурашки оркестар радио је до 1941. године.⁶

КУД „Абрашевић“ је до Другог светског рата не само културно уздизао широке народне масе и радничку омладину већ је радио и на класном освешћивању становништва и имао и револуционарни карактер.

У новим друштвено-социјалним условима, КУД „Абрашевић“ наставља свој уметнички и просветитељски рад. Већ шеснаест дана после ослобођења, 27. октобра 1944. године, на иницијативу Културно-пропагандног одсека Округног народноослободилачког

³ Ракић, А. Хранислав и Зарије М. Поповић: *Културно-уметничко друштво „Абрашевић“ у Лесковцу од оснивања до забране његовог рада*. 1966. година, стр. 26–27

⁴ Исто, стр. 27–29

⁵ Исто, стр. 50–51

⁶ Исто, стр. 53–55

одбора у Лесковцу, покренута је иницијатива за обнову рада КУД-а „Абрашевић“.⁷ Тада се сматрало да највећи значај има хорска секција која окупља радничку омладину и која има изразито идеолошки карактер. Међутим, највећи проблем су биле хоровађе. У том периоду у Лесковцу није постојао ниједан професионални музичар који је могао да води хор.⁸ Проблем диригента решен је 2. августа 1945. године када је ангажован заслужни професор Ванђел Бадули.⁹ Он је тада постао и наставник у лесковачкој Гимназији.¹⁰

УДРУЖЕЊЕ СТУДЕНАТА
ОКРУГА ЛЕСКОВАЧКОГ у ЛЕСКОВЦУ

Приређује у суботу 24 новембра т. г. 1945
У САЛИ КУЛТУРНОГ ДОМА

СТУДЕНТСКО
ВЕЧЕ

са следећим програмом:

1. Поздравна реч;
2. „В Р А Б А Ц“
3. За Истру нашу - хорска рецитација;
4. Д. Чолић: Таман се облик - пева меш. хор студената;
5. ИЗДАЈНИЦИ - рецитије Ђ. Миленковић;
6. Гуно - серенада;
7. В. Бадули - тужна песма. } ЗА ДВЕ ВИОЛИНЕ И КЛАВИР.
В. Бадули - Бадулић
8. Д. Чолић: Ој облаци - пева мешовити хор студената;
9. Чајковски: Дует из опере „Пикова дама“ } Лесковић и Живковић
10. Сутјеска - партизанска песма - пева мушки хор студ.
11. Бинички: СУЗО МОЈА - пева В. Бадули;
12. Илузија емигрантског двора. } Никола Чичановић диригент
ЗА КЛАВИРОМ: В. ВРАЊКИЋ Љ. ЧИЧАНОВИЋ И Т. МАРИЋ

После програма ИГРАНКА
Свира цез „Абрашевић“

Почетак у 20 часова.
Улазнице се могу добити у посластичарници СТАНОЈЕВИЋ
и на један сат пре почетака на каси.

Плакат за концерт¹¹

⁷ Коцић, Ж. Костадин: *Наставак светлих традиција – Рад КУД „Абрашевић“ у Лесковцу 1944–1955. године.* 1966. година, стр. 63

⁸ Исто, стр. 65

⁹ Исто, стр. 69

¹⁰ Бадули, Ванђел. *Мој живот* (рукопис), стр. 53

¹¹ Исто, стр. 54

Током наредних година, до оснивања Музичке школе, КУД „Абрашевић“ је био главни носилац културно-уметничког живота града: наступао је на свим приредбама не само у граду већ и у околним местима (Лебане, Власотинце, Прокупље, Врање) који још увек нису имали активна културна догађања.¹²

Поред уобичајених наступа хора са родољубивим и масовним песмама, 12. децембра 1948. године одржан је концерт у сали Народног позоришта са озбиљнијим уметничким програмом на коме су била дела наших истакнутих композитора: Рубомира Бошњаковића, Стевана Мокрајца, Божидара Трудића, Оскара Данона и Станислава Биничког.¹³ На основу садржаја овог програма можемо да закључимо да хор КУД-а „Абрашевић“ тежи вишем уметничком нивоу.

Важан фактор у музичком животу града после ослобођења био је Ансамбл градске музике који је углавном настао од чланова гарнизонског војног оркестра и музичких аматера. Овај дувачки оркестар био је дугог века и активно је наступао на градским манифестацијама до краја постојања СФРЈ. После преласка Гарнизона у Ниш, пензионисани војни музичари који су остали у Лесковцу чинили су главнину дувачког оркестра. Поред њих, ансамблу су се придружили и наставници и ученици дувачких инструмената из Музичке школе и музички аматери, као и одлични музичари ромског порекла. У време највећих активности, Ансамбл градске музике је, поред дувачког оркестра, имао Забавни оркестар и Џез оркестар са солистима. Забавни оркестар је по потреби имао и гудаче који су такође били свршени ученици Музичке школе. Врхунац деловања овог ансамбла пада у периоду од 1970. до 1980. године, када је Ансамбл градске музике имао преко тридесет музичара у сталном саставу.¹⁴

Овим прегледом завршава се период од ослобођења до оснивања Музичке школе. Као што се види из приложених програма, музички живот се наставио одмах после ослобођења од окупатора. Иако је град био у тешком стању, разорен од немачких и „савезничких“ бомбардовања, грађани Лесковца су смогли снаге и показали жељу за уметничким садржајима. Нова власт је схватила значај музичких институција и подржавала је развој хорског певања.

Мешовити хор КУД „Абрашевић“ 1946. године¹⁵

¹² Коцић, Ж. Костадин: *Наставак светлих традиција – Рад КУД „Абрашевић“ у Лесковцу 1944–1955. године*. 1966. година, стр. 73

¹³ Исто, стр. 78

¹⁴ Томић, Гаврило: *50 година Ансамбла градске музике*. 1974. година, стр. 12–14

¹⁵ Бадули, Ванђел. *Мој живот* (рукопис). стр. 53

1944. године: Дувачки оркестар Ансамбла градске музике

15. новембар 1944. године: Дувачки оркестар Ансамбла градске музике на дочеку првог воза у ослобођеном Лесковцу

Најстарије фотографије Дувачког оркестра АГМ¹⁶

¹⁶ Томић, Гаврило: *50 година Ансамбла градске музике*. 1974. година, стр. 21; *Наша реч* бр. 39, 1984. година

II. Оснивање Ниже музичке школе у Лесковцу и почетак систематског музичког образовања

Решењем Министарства просвете НР Србије, 1949. године, у Лесковцу је почела са радом Нижа музичка школа, са следећим одсецима: клавирски, гудачки (виолина, виолончело и контрабас), припремни двогодишњи течај за соло певање и одсек за дувачке инструменте.¹⁷ Отварање Ниже музичке школе у Лесковцу имало је велики, могли бисмо рећи, историјски значај за даљи развој музичке културе у Лесковцу. Током година, школа је премештана у различите објекте у граду: у зграду у улици Јужноморавских бригада; према речима Срђана Кражића, неко време је била смештена у магацинском простору бивше Влајчићеве сапунаре односно Дома културе; а затим у објекту поред старе аутобуске станице.¹⁸ Следећа адреса је зграда на Масариковом тргу и на крају, у Млинској улици бр. 2 (бивше породилиште). Музичка школа се из године у годину развијала и имала је велики значај у музичком образовању будућих професионалних музичара.

Зграда у улици
Јужноморавских бригада

Прва локација Ниже музичке школе – некадашња
зграда код старе аутобуске станице
(Наставници и ученици испред Музичке школе
у периоду 1949–1959)

Следећа значајна етапа у развоју музичког школства у Лесковцу било је оснивање Средње музичке школе.¹⁹ Школа је основана 1978. године. У почетку су били само инструментални одсеци, а касније, када се спаја са Нижом музичком школом, отвара се и теоретски одсек, школске 1991/1992.²⁰ Комплетирањем музичког школства од почетног стадијума до завршног средњошколског образовања створени су услови за озбиљно музичко образовање.

¹⁷ Лешетицки, Мирослав. *Десет година рада Ниже музичке школе „Станислав Бинички“*. 1959. година, стр. 15. Фотографија школе у улици Јужноморавских бригада са исте стране.

¹⁸ *Наша реч* бр. 45, 1991. година

¹⁹ Према податку Јелене Ј. Ђорђевић, Средња музичка школа је почела са радом фебруара месеца 1978. године. уп. у *Наша реч* бр. 45, 1991. година, стр. 5

²⁰ Ђорђевић, Ј. Јелена. *60 година Музичке школе „Станислав Бинички“ у Лесковцу*. Увертира за монографију. Музичка школа „Станислав Бинички“ Лесковац, 2010. година, стр. 10

У свом дугогодишњем раду Музичка школа је дала велики број истакнутих музичара који су наставили своје даље школовање на Музичкој академији у Београду, а касније, оснивањем музичких академија и у републичким центрима, у Скопљу, Сарајеву и Приштини. После скромних почетака, са по неколико ученика на сваком одсеку, данас Музичка школа „Станислав Бинички“ у Лесковцу има преко седам стотина ученика на свим одселима и преко сто професора свих музичких профила. Музичка школа данас има следеће одсеке: клавирски, гудачки (виолина, виола, виолончело), дувачки (флаута, кларинет, саксофон, труба), одсеци за: хармонику, гитару, соло певање и традиционално певање.

У оквиру средње музичке школе истакнута улогу имао је Хор девојака „Бинички“ који је основао и водио професор Шериф Дамаџић, истакнути хорски диригент и музички теоретичар, професор на музичким академијама у Приштини и Нишу. Овај женски вокални ансамбл освојио је значајан број награда на југословенским фестивалима и такмичењима хорова и наступао је у многим музичким центрима Југославије. У време свог деловања овај хорски ансамбл је имао изузетан значај у музичком животу града.

Захваљујући вишегодишњем деловању Музичке школе, стекли су се услови за формирање Камерног гудачког оркестра „Аморозо“, који је свој први концерт одржао 2002. године и који континуирано наступа до данас. Оркестар „Аморозо“ је развио врло богату концертну делатност и суштински је определио развој музичког живота Лесковца после свог оснивања.²¹

Зграда у улици Масариков трг

Зграда Музичке школе у Млинској бр. 2

²¹ Прокић, Маријана. *Монографија Камерног оркестра АМОРОЗО 2002–2022*. 2022. година, стр. 13

III. Период 1949–1958. године. Музичка школа и културно-уметничка друштва у заједничкој мисији подизања уметничке свести и културног живота града Лесковца

У то време у граду су деловала многа културно-уметничка друштва, а међу њима се највише истицао КУД „Абрашевић”.²² У њима су, поред драмске и рецитаторске секције, истакнуту улогу имале музичка, хорска и фолклорна секција. У оквиру активности КУД-а „Абрашевић” била су предавања о теорији и историји уметности.²³

КУД „Абрашевић” је те године имао хорску секцију која је бројала 86 чланова, секцију блех-музике (дувачки оркестар) са 18 чланова, Штрајх оркестар (гудачки оркестар) који је бројао 12 чланова, док је тамбурашка секција бројала 20 чланова.²⁴ По репертоару дела која су била заступљена у овим секцијама, а посебно на репертоару хорске секције која је извела Мокрањчеву *Дванаесту руковат*, јасно је да су ове секције имале уметничку мисију. Хорска секција је била најактивнија и имала је највећи број наступа. Хор КУД-а „Абрашевић” наступао је на свим свечаним академијама у граду, укључујући наступе по предузећима и на градилиштима, изводећи тада обавезни репертоар масовних песама револуционарног карактера, али и хорске композиције уметничке музике. Најстарија секција, блех-оркестар, такође је имала велики број наступа на свечаностима и на државним прославама изводећи маршеве са револуционарном тематиком из НОБ-а.²⁵

На својој турнеји по Србији, КУД „Кочо Рацин” из Скопља одржао је два концерта у Лесковцу. На програму су биле хорске песме и фолклорне игре. Гости из Скопља су одржали два концерта: први пут за грађанство, а други пут за раднике лесковачких предузећа.²⁶ Ово је било једно од првих гостовања уметничког ансамбла из друге републике које је оставило значајан уметнички утисак на грађанство и радничку класу.

У овом периоду оснива се читав низ културно-уметничких друштава у оквиру радничких предузећа и текстилних фабрика у којима су ангажовани талентовани млади радници који ће у будућности бити покретачи културног живота града.²⁷

Многа од ових друштава нису издржала пробу времена – нека друштва су се угасила а оснивала су се нова. Једино је КУД „Абрашевић” истрајао у својој културно-уметничкој мисији.

Концерт културно-уметничког друштва „Кочо Рацин” из Скопља

На својој турнеји по Србији, где је посетило Београд, Зajeчар, Бор и Ниш, Културно-уметничко друштво „Кочо Рацин” из Скопља посетило је јуче, 21 ов. месеца и Лесковац.

Пред препуном двораном Градског народног позоришта Друштво је извело свој брижљиво припремљен програм, састављен од хорских песама и фолклорних игара.

Крај концерта претворен је у манифестације братства и јединства македонског и српског народа.

Данас по подне Друштво је дало концерт за раднике и намештенике лесковачких предузећа.

М. Л.

²² У даљем тексту, кад год је у питању КУД „Абрашевић” из другог града, биће наведено одакле долази.

²³ *Наша реч*, бр. 24, 1949. година. Материјална помоћ за њихово деловање и активности била је у ингеренцији Савеза културно-просветних друштава и Градског народног одбора.

²⁴ *Наша реч*, бр. 39, 1949. година

²⁵ *Наша реч*, бр. 3 и бр. 4, 1950. година

²⁶ *Наша реч*, бр. 36, 1949. година

²⁷ 1949. године помињу се КУД-ови који су заправо у оквиру радничких предузећа, између осталих: *Стојан Љубић*, *Младост*, *Трудбеник*, *Коста Стаменковић*, *Зеле Вељковић* и *Црвена звезда*. Видети у: *Наша реч*, бр. 41, 1949. година. У годинама које следе оформљују су и КУД-ови у другим предузећима.

Народно позориште,
предратни Соколски
дом
(фотографија I – R/67
из збирке Народног
музеја Лесковца)

Тамбурашки оркестар, КУД „Абрашевић“

1950. година

Током 1950. године у Лесковцу је гостовао КУД „Абрашевић“ из Београда. На програму је, поред хора, учествовао и балетски ансамбл са фолклорним и балетским нумерама. Ово је био први наступ једног овако афирмисаног ансамбла са врло значајном уметничком репутацијом.²⁸

На основу података које налазимо у дневној штампи²⁹ за 1950. годину, у раду културно-уметничких друштава у Лесковцу било је обухваћено око 600 чланова који су учествовали на преко 130 приредби, што указује на изузетно богату аматерску активност.

Те године, 14. јуна, одржан је први Јавни час најталентованијих ученика Музичке школе, са клавијирског, гудачког и дувачког одсека.³⁰ Педагошка пракса јавних часова усталиће се на крају сваке школске године.

²⁸ *Наша реч* бр. 6, 1950. година

²⁹ *Наша реч*, бр. 23, 1950. година

³⁰ *Наша реч*, бр. 6 и бр. 11, 1950. година; Лешетицки, Мирослав. *Десет година рада Ниже музичке школе „Станислав Бинички“*. 1959. година, стр. 17

Неколико значајних музичких догађаја обележило је 1951. годину. После оснивања Музичке школе 1949. године, број ученика је порастао, тако да ове године имамо 125 ученика на клавирском, гудачком и дувачком одсеку, што представља велики напредак и успех у раду Музичке школе. У тексту који је изашао у *Нашој речи* бр. 4,³¹ Мирослав Лешетицки, наставник виолине у Музичкој школи, један од првих професионално образованих музичара, дао је приказ рада Музичке школе, концерата и приредби које су одржане у Лесковцу.³²

У овим првим послератним годинама, музичка пракса се одвија у културно-уметничким друштвима. Професионалних ансамбала има само у великим градовима (Београд, Нови Сад, Ниш, Скопље) и они су повремено гостовали у Лесковцу. Још увек нису сазрели услови за оснивање професионалних музичких ансамбала. Тек после 2000. године, унапређењем музичког школства, Лесковац ће добити свој први камерни оркестар.

Успешан рад Ниже музичке школе у Лесковцу

У Лесковцу већ две године постоји Нижа музичка школа. У току прве школске године школу је похађало 105 ученика, а у овој у првом полугодишту било их је 125, и то: клавирски отсек 52, виолински 59, дувачки 10 и 4 соло певаче. Сада је дувачки отсек повећао са 14 ученика, а наставили су школовање и два ученика за виолинцело, које је прекинуто због недостатка наставника. Повећању броја ученика дувачког отсека допринело је културно-уметничко друштво „Абрашевић“, које је уступило школи своје дувачке инструменте.

Рад у школи, од оснивања, развија се успешно. У првој школској години било је 10 ученика (5 клавирског и 5 виолинског отсека) који су положили два разреда, тако да школа има сада и ученике трећег разреда. Наставу изводе два наставника за клавир, два за виолину, два за дувачке инструменте и један за соло певање.

Успех на крају првог полугодишта ове школске године је задовољавајући. Средња оцена је 4,33.

Школа је у овој години формирала свој ђачки хорски и инструментални ансамбл.

И поред објективних теш-

коћа и недостатака, програм се савлађује по плану. Талентованији ученици показују одличне резултате, док се неуредни и марни ученици удалавају у току године или сами напуштају школу. Према досадашњем успеху нема сумње да ће ова школа у будућности одиграти значајну улогу у стварању кадрова и у подизању наше музичке културе.

Концерти и приредбе у нашем граду

Последњих дана имали смо у нашем граду неколико концерата и културно-уметничких приредби, који се одржавају у оквиру предизборне активности.

Тако је културно-уметничка група Економске средње школе дала 24 фебруара у сали синдиката успешну приредбу. У такмичењу пред изборе за Народну скупштину КУД Народног фронта „Стојан Љубић“ приредило је 25 фебруара успешан локални концерт. На турнеји по Србији омладинско КУД „Иво-Лола Рибар“ из Београда посетило је и Лесковац где је 27 фебруара дало две одлично посећене приредбе. Исто тако у нашем граду гостовали су прошле недеље и понедеосника радио певачи Радио Београда II, који су у два маха приредили неке народних песама.

Посебно треба истаћи концерт Ниже музичке школе у Лесковцу, који су ученици ове школе извели 2 овог месеца. Овај концерт, други по реду од оснивања музичке школе, показао је да се у школи подиже вине изразито талентованих ученика. М. Д.

³¹ *Наша реч* бр. 4, 1951. година

³² Поред педагошког рада у Музичкој школи, као дугогодишњи наставник виолине и теоријских предмета, Мирослав Лешетицки је писао музичке приказе и коментаре концерата који су се одржавали у Лесковцу. Будући да је био добро школовани професионални музичар, његови прикази су драгоцен документ у сагледавању ондашњег музичког живота.

Концерт је одржао и дувачки оркестар лесковачког Гарнизона ЈНА, и то у башти Дома армије. О програму концерта нашли смо податак у штампи да је оркестар имао „неколико добро настудираних уметничких дела“.³³

Зграда Дома армије

1952. година

Током 1952. године бележимо више концерата уметничког карактера. Нижа музичка школа је приредила полугодишњи и годишњи концерт ученика. Полугодишњи је одржан два пута: за ученике и за грађанство. Интересантно је да су се за овај концерт улазнице наплаћивале! Наступили су најистакнутији ученици, хор и школски оркестар.³⁴

Концерт ученика ниже музичке школе у Лесковцу

Концерт ученика Ниже музичке школе, одржан прошле седмице у Народној позорници, пружио је ретко задовољство слушаоцима. Њих је истина био мали број, али то није ничија кривица, то је кривица наше прошлости која нам није дала могућности да слушамо и заволимо ову врсту уметности. До ослобођења нису постојале музичке школе у Србији, сем у Београду, нити су се у унутрашњости одржавали било какви концерти, сем хорске музике. Сада само у Србији има око двадесет музичких школа, и оне полако, спремајући музичке кадрове, истовремено раде на ширењу музичке културе, поред наших репродуктивних уметника који у градовима по унутрашњости приређују концерте.

Не тврдимо овим да је концерт ученика музичке школе раван овима, али исто тако не одричемо његову вредност, јер су све тачке биле добро спремљене и изведене, и пријатно је било слушати их. Свакако морали смо имати на уму да су извођачи ученици Ниже музичке школе.

И зато ћемо одмах напоменути и то, да се не слажемо са избором појединих тачака за које ученици још нису дорасли. Овај непедагошки гест није се смео дозволити од стране наставника, о чему би у будуће морало да се више поведе рачуна. Не може се ученику дозволити да сам одабира и вежба композиције које нису у његовом домену могућности.

Ми са симпатијама пратимо развој и напредовање ученика музичке школе и, према садашњим достигнућима појединаца, можемо веровати да ће, ако тако наставе, многи од њих бити музичари-уметници. Утисци са овог концерта то нам потврђују. Нарочито су запажени ученици: Тасић Димитрије, Ингрид Хофман, Стојановић Раде, Першун Валерија (клавир) и Поповић Милутин, Златановић Зоран и Илић Предраг (виолина). Школски оркестар (наставника и ученика) нарочито задовољава. Са оркестром могло би се више радити на пропагирању и ширењу музичке културе у нашем граду.

У граду постоји музика (блек) Гарнизона ЈНА, али је нигде не чујемо.

К. Д.

³³ *Наша реч* бр. 17, 1951. година

³⁴ *Наша реч* бр. 6, 1952. година

Са наступа ученика
(у периоду 1949–1959. године)

Са наступа ученика
(у периоду 1949–1959. године)

Са наступа ученице
(у периоду 1949–1959. године)

Годишњи концерт ученика Ниже музичке школе у Лесковцу

Као свој једногодишњи резултат трудољубивог рада наставника и ученика Музичке школе у Лесковцу, једине уметничке школе у нашем крају, најнапреднији ученици свих инструменталних класа извели су на завршетку школске године успешни концерт.

Концерт је изведен у сали Градског народног позоришта. Концерту је присуствовао изасланик Савета за културу и уметност НРС Анастас Анастасијевић.

Иступили су најспособнији ученици клавирских класа Николе Путића и Сузаве Анђеловић; виолинских класа Божидара Холаса и Мирослава Лешетичког као и дуваачких класа Виктора Першуна и Милана Бркића.

Концерт је отворено школки хор, који је под сигурном диригентском руком Николе Путића извео неколико масовних и уметничких песама. Мишљења сам, бар тако сам ја стекао утисак, да је десна страна хора (алтови) била динамички надмоћнија од сопрана. Зетим су наступили ученици осталих извођачких класа. У првом делу програма нарочито су се истакли Радомир Стојановић (клавир), који је свој концертни програм извео вапамет. Пре него тога он је био веома присан сарадник виолинисткиње Невене Гребенаревић.

Треба такође истаћи талентованог ученика клавирistu Реду Живојиновића, који и својом мануелном командацијом обавља лепу уметничку будућност.

Нарочито нам се допадуст флаута у коме је ученик Звонимир Момчиловић (I флаута) са пуно технике извео своју деоницу из Бегли-ијене опере „Норма“. Пожељно је да у дуетима оба инструмента буду у рукама ученика, чиме се у потпуности види резултат у припремању једнога ко-маде. Овако се морало при-стаћи да наставник спира другу флауту, што није било у класи ученика који би у потпуности одговорно техничким захтевима.

У другом делу, у коме су се појавили старији ученици, истакли би смо Ингрид са Хофман, Валерију Першун рослава Лешетичког као и и Димитрија Тасића, ученике IV године клавирског отсека, у чијим се уметничким остварењима већ назире контуре будућих уметничких генерација.

Веома су у главном сви задовољни. Миљутиву Поповићу треба још тогске технике, што се стиче дужом праксом и личним годишњама. Зоран Златановић има добрих предиспозиција. Треба истаћи Предрага Илића и Зорана Холаса, ученика VI године, као и камерну класу која је извела ове вечери свој програм.

Школски гудачки оркестар, који ради тек седам месеци, показало је под сигурном диригентском палицом Божидара Холаса пуно прецизности у уметничком остварењу постављеног програма.

Мирослав ЛЕШЕТИЦКИ

Са наступа оркестра
(у периоду 1949–1959. године)

Солистички концерт одржао је Ванђел Бадули.³⁵ На програму су биле соло песме Мокрањца, Христића, Готовца, Биничког, Шумана, Моцарта, Перголезија, Римски-Корсакова и других композитора. За клавиром је био тадашњи директор Музичке школе Божидар Холас.³⁶ Ово је био први целовечерњи уметнички концерт са делима класичних композитора. За овај концерт Мирослав Лешетицки је написао детаљан музички приказ, што је прва музичка критика после рата.

ВОКАЛНИ КОНЦЕРТ Ванђела Бадулија

Прошле среде је извео у сали Градског народног позоришта солистички концерт Ванђел Бадули, баритон, наставник II осмолетке. Програм концерта био је врло лепо стилизован. У првом делу чули смо дела наших домаћих композитора, а други део био је састављен од дела светских мајстора.

За похвалу је труд друга Бадулија који је, и поред напорне наставничке и диригентске дужности, пришао са пуно студиозности обради свога солистичког програма.

Ванђел Бадули располаже лирским баритонем са доста племенитости у звуку али и приличним волуменом.

Он уме да пева, да нађе праву б.ју разним психичким стањима како топлим лирским, тако тужним, или распеваним, стила талијанског лепог певача, немачког лада или наших севдалинки.

Друг Бадули влада врло добро гласом, и уме да га води истом бојом у свим гласовним регистрима. Само овде морамо приметити да се у његовом гласу осећа извесан замор, извесна тамнина у звуку. Ово је сасвим појмљиво, пошто он већ више година води разне хорова, па пошто мора за време учења програма да својим гласом показује више пута деонице певачима, глас је морао изгубити од своје свежине, а исто тако и од величине регистра, што не би требало да буде.

Иначе, цео концерт је изведен на лепој уметничкој висини, као што смо и могли очекивати, само је шта-та што је био мали број посетилаца. Сматрам да у нашем граду има знатно већи број љубитеља лепе песме.

Клавирски сарадник друг Божидар Холас, коме у многоме дугује Бадули за свој успех, био је равноправни сарадник, дискретан и неваметан, каква треба да буде сиретан клавирски пратаца.

Пожељно би било да се ова сарадња настави, и да их у будуће чујемо још на којем концерту.

Мирослав Лешетицки

Божидар Холас је те 1952. године руководио и хором КУД-а „Абрашевић“. Податак да је на репертоару хора била је и Мокрањчева *Седма руковет*³⁷ говори о вишим уметничким претензијама тадашњег аматеризма.

Хор и оркестар
КУД-а
„Абрашевић“ из
Лесковца са
диригентом
Божидаром
Холасом.

³⁵ Ванђел Бадули, наставник Друге осмолетке. О Ванђелу Бадулију ће бити више речи у даљем току рада.

³⁶ *Наша реч*, бр. 11 и бр. 12, 1952. година

³⁷ *Наша реч*, бр. 7, 1952. година

Најзначајнији музички догађај 1952. године био је концерт групе уметника из Београда. Наступили су: виолиниста Петар Тошков, Мирослав Чангаловић, солиста Београдске опере, Софија Станковић, сопранисткиња и пијаниста Андрија Прегер, професори Музичке академије у Београду и тадашњи најистакнутији југословенски уметници. Концерт је одржан у сали Народног позоришта, на пијанину.³⁸ Овај концерт београдских уметника међународне репутације био је први велики музички догађај у Лесковцу. Детаљан критички приказ наступа београдских уметника дао је Мирослав Лешетицки у *Нашој речи* бр. 16.

Гостовање београдских уметника

После дуже паузе опет је Пословница за културно уметничке приредбе из Београда упутила једну групу уметника у Лесковац, која је изшла у уторак, 15 овог месеца, уметнички концерт у сали Градског народног позоришта.

Он га пута чули смо Петра Тошкова — виолину, Мирослава Чангаловића, бас-члана Београдске опере, Софију Станковић, сопран — члана Београдске опере и Андрију Прегера, клавиристу.

Петар Тошков, млади виолиниста, уметник вишега ранга, чија бравурска техника у извођењу свих виолинских грифова доспева до виртуозности, извео је из свог обилног солистичког програма неколико успешних комада, како тоински сочних, тако бриљантних и виртуозних.

Софија Станковић, лирски сопран, која поред племенитости у звуку има тако једну пријатну облину, у партијама меца поче (средњег гласа), док у драмски распеваним добија сву продорност и пуни израз певачке партије. Уметница је извела читав низ песама и трија домаћих и страних композитора, концертног из свога оперског фаха.

Мирослав Чангаловић, млади бас, који својим импозантним црним басом како у нижим регистрима, што је карактеристично за контрабасисте, тако и у вишим, херојским, испуњава својим волуменом цео аудиторијум. У нижем регистру осећа се одраз младости, гласовна незрелост, док у вишим добија потребну продорност. Друг Чангаловић је поред концертних песама извео и неколико трија из свога оперског програма.

Код оба певача, нарочито код другог, допала нам се јасна дикција. Наш познати клавириста Андрија Прегер, добар сарадник многих домаћих и страних солиста, чија се уметничка сарадња у позитивном смислу врло добро одразила, и ове вечери био је врло присан и једнодушан сарадник како виолинисте, тако и певача, ма да клавири није био најпогоднији за солистичка извођења због ниске интонације, пијанико не може да замени концертни клавири, што се нарочито у солистичким, клавирским партијама исподило, тако да уметник није могао у потпуности да дочара извођено дело.

И поред тога што су ово првокласни уметници, чија појава на концерту у Лесковцу треба да претстави круну културног догађаја, сала позоришта и овога пута није била пуна, што је за велику осуду.

М. Лешетицки

³⁸ Сазнајемо да је у Београду постојала Пословница за културно-уметничке приредбе, која је упућивала уметнике на гостовања у градове провинције. Видети у: *Наша реч*, бр. 15 и бр. 16, 1952. година, стр. 8

Музичка школа је 1953. године одржала полугодишњи и годишњи концерт ученика. На овим концертима наступили су најистакнутији ученици и школски оркестар.³⁹

Концерт Музичке школе

Као резултат настојања управе Ниже музичке школе у Лесковцу око нормализовања прилика после пресељења у ове просторије, и стварања добрих услова за рад, јесте последњи концерт ученика изведен 20 фебруара у сали Народног позоришта.

Наставнички колектив је извео најстарије и најталентованије ученике, тако да се кроз њихово и вођство могло учинити достигнуће у раду.

Углавном су наступили ученици IV и V године, као и извесан број најспособнијих ученика II и III године: клавиристки, виолинистки, и дувачких класа.

Ученици су потпуно правилно схватили свој задатак, па су са пуно љубави и напора пришли студији дела, иако су извесна била изнад њихових домаћих техничког достигнућа.

И овом приликом истичемо већ позната имена младих клавириста, будућих уметника: Радомира Стојановића, Рељу Живојновића, Димитрија Тисића, Валерију Першун и Ингрид Хасман, а као пратиоце виолинисте почетнике у овом послу: Љиљану Гирин и Јосипу Јовановић, које су са сигурношћу први пут наступиле као сараднице.

Међу виолинистима нарочито су задовољили: Милутин Поповић, Зоран Златановић, Предраг Илић и Слободан Сотировић. За похвалу је настојање управе школе да гаји дувачку класу, која је ове вечери, поред суделовања у школском оркестру, дала Ашана Бакића и Демира Демировића као сараднике у дуету.

Програм је завршен школским оркестром. М. Д.

Са наступа ученика Музичке школе (фотографија из периода 1949–1959. године)

Ученици Музичке школе
Зоран и Винка Костић

³⁹ *Наша реч* бр. 11 и бр. 28, 1953. година; Лешетицки, Мирослав. *Десет година рада Ниже музичке школе „Станислав Бинички“*. 1959. година, стр. 19

Ученици Музичке школе учествовали су и на приредби у част прославе дана Црвеног крста. На тој приредби наступио је и новоформирани хор просветних радника који је извео хорске песме Каплана, Биничког и Данона.⁴⁰ Хором просветних радника су руководили наставници Музичке школе Никола Путић, Ванђел Бадули и Мирослав Лешетицки.⁴¹

Концерт који је одржао хор КУД-а „Абрашевић” био је на високом уметничком нивоу. На репертоару су биле, између осталих, композиције:

Ашиковање, композитора и

мелографа Владимира Р. Ђорђевића, Мокрањчев *Козар* и *Петнаеста руковат*. Хором је дириговао Божидар Ташковић, наставник у Музичкој школи. На овом концерту наступила је и тамбурашка секција.⁴² Одличан приказ концерта дао је опет наставник Музичке школе Мирослав Лешетицки:

„Већ неколико година КУД „Абрашевић” из Лесковца врло активно ради на културно-уметничком уздизању трудбеника нашега града, а својим концертима у Лесковцу и другим местима афирмисало се као једно солидно културно-уметничко друштво.”⁴³

Прослава Недеље Црвеног крста у нашем граду

Приредба у част прославе Црвеног крста

У оквиру прославе Недеље Црвеног крста, у Лесковцу прошле суботе је, у сали Дома ЈНА, дата свечана приредба.

Присутне је поздравио запотекар Давид Бераха, вршилац дужности председника друштва, који је у свом говору истакао важност и неопходност постојања ове многољудне хумане светске организације. Износио је поједине примере видова помоћи Црвеног крста човечанству у рату и миру, Бераха је осудио агресивну и неправедну политику иредентисте Пеле и оних који га подржавају а подвукао улогу коју Црвени крст треба да игра у спречавању избијања новог светског рата. Говорник је исто тако указао и на недовољан интерес за ову, људима преко потребну организацију, а нарочито осудио осуство чланства здравствених установа и културних и јавних радника града на овој приредби и недостатак омладине у чланству друштва Црвеног крста у нашем граду и околини.

У пригодном програму су Никола Цветковић и Љиљана Вучковић, ученици осмогодишње школе, успешно рецитовали по једну

рецитацију а учитељица Јелица Икић је уз клавирску пратњу талентованог Радомира Стојановића, ученика Ниже музичке школе, солидно отпевала композицију Јосипа Хацеа по тексту Бранка Радичевића „Кад младих умрети”. Мали Стојановић је на клавиру отсвирао и Хајднову сонату. Посебну пажњу и похвалу је изазвао хор просветних и јавних радника, који је уз смирену и зналачку диригенцију сигурно водио Мирослав Лешетицки, наставник Ниже музичке школе у Лесковцу. Мешовити хор од 30 певача добро је отпевао хорску композицију Оскара Данона „Уз маршала Тита” и корачницу „Песма сејача” од Јосипа Каплана, али се највише допала песма „Дивна ноћ” од Станислава Биничког. Овај после петомесечне паузе први наступ хора просветних и јавних радника 24 о.м. доказ је како се озбиљним и систематским радом могу постићи и значајни резултати. Нужно је да напоменемо да би тенорску боју требало појачати макар са још четири — пет певача, јер су сонорни и бројнији гласови осталих боја мистично истакнутији у извођењу хорских дела. Ј. М.

⁴⁰ *Наша реч*, бр. 46, 1953. година

⁴¹ *Наша реч*, бр. 46, бр. 39 и бр. 9, 1953. година

⁴² *Наша реч*, бр. 14, 1953. година

⁴³ Лешетицки Мирослав у *Наша реч*, бр. 14, 1953. година, стр. 4

Други концерт хора КУД-а „Абрашевић” одржан је 11. априла и на њему су изведена дела српских композитора Миховила Логара и Михајла Вукдраговића, као и дела Стевана Мокрањца и македонског композитора Трајка Прокопијева.⁴⁴

Овај текст показује колико је било интересовање радничке и школске омладине за музичким образовањем. У том смислу, КУД „Абрашевић” је имао пионирску улогу у музичком аматерском образовању.

Ове године у Лесковцу су наступила и три културно-уметничка друштва са стране: КУД „Светозар Марковић” из Ниша, Ансамбл буњевачких народних игара и песама из Суботице (гости из Суботице су извели популарне буњевачке песме и игре).⁴⁵ Гостовао је и Ансамбл народних игара и песама Космета.⁴⁶

Можемо да видимо да се културно-уметничка пракса углавном одвија у културно-уметничким друштвима, и да су они главни носиоци музичких дешавања.

УСПЕЛА ПРИРЕДБА АНСАМБЛА БУЊЕВАЧКИХ НАРОДНИХ ИГАРА И ПЕСАМА ИЗ СУБОТИЦЕ

Ове сезоне у нашем граду имали смо прилике да присуствујемо приредбама два одлична ансамбла народних игара и песама. Пре извесног времена посетно нас је ансамбл народних игара и песама са Космета, а 9 овог месеца присуствовао смо ревији ансамбла буњевачких народних игара и песама из Суботице.

Све игре које смо видели ове вечери поникле су у равној и плодној Војводини. Тамбурица, народни инструмент Војводине, уносила је својом свирком, састављеном од ситних, перластих тонова високог регистра сву суптилност у игре које осећају све ове нити, трудећи се да и последњом снагом донесу пред гледаоце жељену игру. Звекет мамуза (он је саставни део игре и музике) употпуњује специфичност фолклора овог етничког племена.

Поред низа изворних кола видели смо и неколико врло успешних стилизација. Нарочито су ним се допале игре са симболичним фигурама у мањим скупинама од по три играча. Певачи су углавном задовољили. Свежи дуги дечака и девојчица са хармонијом и тамбурашким оркестром је успео... Солист

киња Црњаковић такође има леп сопран, обојен пријатном бојом, иако јој је гласовни регистар прилично скроман. Уме лепо да интерпретира народне песме. Код певача се у извесној мери могло приметити саопштање о правилну дикцију нашега језика. Тамбурашки оркестар, као главни извођач, у улози сарадника са фолклором и у садејству са солистима, без непотребног истичања увек умерен и дискретан, потпуно је успео. Била је интересантна композиција за тамбурашки оркестар „Вече на Палићком Језеру”, дело капелника овог оркестра. Добро замишљена, има у себи чезње и карактер шансона на води, само се композитор удаљава мелосом од Палића. У методији има доста призвука модерних шансона са нашег Јадрана

Башта дома ЈНА одлично може да послужи у топле летње вечери за разне уметничке и забавне приредбе, што поздрављамо као успешни подухват, само би неопходно било потребно да се позорница више подигне, како би се на њој могао видети извођач и из удаљенијих редова.

М. Лешетински

⁴⁴ Коцић, Ж. Костадин: *Наставак светлих традиција – Рад КУД „Абрашевић” у Лесковцу 1944–1955. године*, стр. 92

⁴⁵ *Наша реч*, бр. 28 и бр. 31, 1953. година

⁴⁶ *Наша реч*, бр. 15, 1953. година

1954. године sazрела је прва генерација свршених ученика Ниже музичке школе. На овој историјској фотографији видимо наставнике и директора Мирослава Лешетицког као и свршене ученике клавирског и виолинског одсека.⁴⁷

Прва класа свршених ученика клавирског и виолинског одсека са својим наставницима

Ученици Музичке школе са наставницом Десанком Цветковић (фотографија из периода 1949–1959. године)

⁴⁷ Лешетицки, Мирослав. *Десет година рада Ниже музичке школе „Станислав Бинички“*. 1959. година, стр. 20
 Фотографија Прве класе свршених ученика преузета из Борђевић, Ј. Јелена: *60 година Музичке школе...* стр. 12

Током 1954. године Музичка школа је одржала два јавна наступа: зимски, на крају првог полугодишта, и годишњи концерт у јуну. По начину извештавања о програму зимског концерта, на коме су наступили истакнути ученици и Хор Музичке школе, јасна је намера да овај концерт буде сматран озбиљним уметничким догађајем. У критички настројеном приказу Добривоја Каписазовића, секретара Музичке школе, указује се како на добре тако и на мање успеле наступе хора и оркестра.⁴⁸

Музика

КОНЦЕРТ ЂАКА МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ

Ученици Нишке музичке школе у Лесковцу одржали су 17. окт. м., у позоришној сали, свој концерт. Програм су извели ученици: *Реља Живојиновић* (III став Григорове свите за клавир), *Данило Оклобација* и *Саша Кржалић* (Виолински дует бр. 1 од Шпејера), *Раде Стојановић* (Хајнгову сонату за клавир у D-dur), *Предраг Илић* (Визвалин концерт за виолину ор. 3 № 6), *Валерија Першун* (Шубертов Емаротн у A-dur, клавир), *Зоран Златановић* (на виолини Бетовенов тетет бр. 20), *Димитрије Тасић* (на клавиру Бетовенову Сонату C-moll ор. 10 № 1), *Милутин Поповић* (концерт за виолину № 6 од Рајера), *Ашић Бакић* и *Демир Демировић* (Кулетина: Весели морнари—дует труба).

На почетку програма школски хор отпевао је Рапчићев „Марш минарца“, „Дошао врабац“ од М. Милојевића и „Три македонске песме“ од Штјачког, а школски оркестар извео је: Серенаду од Моцарта, I Симфонију (ст. III од Бетовена и Симфонију у D-dur од Фран. Мугера.

Они који су присуствовали концерту имали су једно пријатно вече, иако је програм био предуг, и задовољно су се здрављали извођаче. А они су то и заслужили као награду за сваке залагање да се владају дела за која још нису потпуно дорасли, и да нам их интерпретирају. Мислимо да је то пропуст изостанка који нису одабрали краће, лакше и мелодичније композиције. Ово не само због љака, већ и због слушалаца, због пропагирања ове врсте музике, за коју већина наших грађана нема дугог разумевања, те је и нерадо слушала. То доказује и сама посета. Од 25 000 грађана концерт је посетило свега око 200 лица (Напомињемо да школа има 140 ученика, а то значи да ни сви њени родитељи нису присуствовали концерту).

По музичкој и богатству музичког фолклора или се крај ставља испред других наших покрајина, али због тога што није имао прилике или могућности да слуша ову врсту музике — она му није блиска. Го знамо и отуда што су вечери народних песама увек радо и у великом броју посетили. А то значи да је улога музичке школе кад већ припређује њене концерте, да одабира тајке које ће својом мелодијом оспажати слушаоце да заволе виолинске и клавирске концерте и концерте гудачког или симфонијског оркестра. Био би пожељно да школа чешће припређује овакве концерте, са још нижим ценама, али је то скончано са задацима које треба покрити.

На тим концертима требало би да се појаве сви ученици бар IV, V и VI године, а не да се стално из годин у годину појављују исти ученици.

Школски хор био је гласовно неуједначен, а избор песама није најбољи. Хоромоћу М. Лешетицки треба да одабира програм према могућностима самог хора.

Школски оркестар, којим се можемо поносити, није овога пута удовољен, како по избору комада, тако и по извођењу није био унежбан. Диригент Б. Тишковић је чинио велике пропусте, и што се некако исплаћало до краја заслуга је самих извођача. На прошлогодишњем концерту био је сугурији и ауторитативнији, што значи да је требало више рада.

И поред свих замјерки концерт је успео. Нишка музичка школа даје свој допринос у подизању музичке културе у нашем граду.

Д. Каписазовић

⁴⁸ *Наша реч*, бр. 9, 1954. година

Хор КУД-а „Абрашевић“ је априла 1954. извео *стилски концерт композиција Стевана Мокрањца*. На концерту су изведена следећа дела: *Друга, Дванаеста, Десета и Петнаеста руковет* и *Козар*. Очигледно, веома озбиљан програм! Дириговао је Божидар Ташковић, наставник у Музичкој школи. О овом концерту је опширно писао Мирослав Лешетицки који је дао одличан критички приказ овог значајног наступа хора КУД-а „Абрашевић“.⁴⁹ До сада нисмо имали овако стручно написан приказ једног концерта у Лесковцу.

Културне Приредбе

МОКРАЊЧЕВО ВЕЧЕ У ЛЕСКОВЦУ

У уторак, 13 овог месеца, хор Културно - уметничког друштва „Абрашевић“ извео је стилски концерт композиција Стевана Мокрањца.

Ово је јединствени пример у хорској продукцији не само локалних културно-уметничких друштава, него и друштава са стране која су долазила овамо на гостовање, да се један хор прихвати тако деликатне мисије — извођења композиција нашег највећег ствараоца романтизма на пољу хорске музике Стевана Ст. Мокрањца.

Већ сам тај потхват КУД „Абрашевића“ из Лесковца треба поздравити као веома позитиван акт у упознавању нашег света са хорским делима творца наше савремене југословенске музике.

У овом смеру друштво треба и даље да продужи. За похвалу је брижљиво припремљени реферат, који је слушаоце упознао са животом и радом Мокрањчевим, као и објашњења појединих композиција које су биле на програму те вечери.

Очекивали смо да хор „Абрашевића“ буде у већем саставу, али и оволики колики је наступио ове вечери може да задовољи захтевима појединих композиција.

На концерту су изведене: Друга руковет (из Србије), „Козар“, самостална композиција на народне мелодије из Македоније, Дванаеста (са Косова), Десета и Петнаеста (песме из Македоније). Све композиције су у главном изведене доста добро, захваљујући залагању и настојањима диригента Ташковића и чланова хора. Друга руковет, који нема неких техничких проблема, изведена је сасвим добро и звучно, што је оставило врло добар утисак. „Козара“, композиција о малом козарчету које је одвело три козице на пашу, три отера, две дотера, па се чуди, које нема које има, његов тужни лелек за погнутом козицом је болни јецај за несталом хранитељком; доста компликована композиција, која захтева доста спретности хороваће и хора, у главном је решена. Дванаеста руковет, севдалијска, коју смо имали прилике да чујемо у извођењу овог истог хора, само под другим руководством, није овога пута у потпуности задовољила. Нарочито се не слажемо са извесним изменама темпа, што даје утисак извесне произвољности од стране диригента, док је динамички потпуно успело. Соло сопран у песми „Цваће пафнало“ овога пута није задовољило. Осетила се извесна индиспозиција у гласу. Десета руковет, врхунац Мокрањчевог стварања у овој врсти хор-

⁴⁹ *Наша реч*, бр. 16, 1954. година. Почетком 1954. године, хорска секција „Абрашевића“ бројала је 67 чланова, а претходне године је наступила 14 пута, што у Лесковцу, што у околини. Тамбурашка секција имала је 28 чланова и претходне године имала је петнаест приредби. *Наша реч* бр. 5, 1954. година

ске музике, потпуно је успела, и радујемо се њеном извођењу, само бисмо напоменули да је цео хор могао бити нешто тиши у песми „Пушчи ме“, која претставља и најлепше место у целој руковети, тако да се губила она потпуна лепота ове песме.

Петнаеста руковет, последња хорска композиција ове врсте из Мокрањчевог пера, изведена је доста добро, само има два места с којима се не слажемо: није у потпуности погођен ритам у песми „Бог да го убије мамо“, и сувише је била јака пратња мушкога хора у песми „Промета девет мајко година“ тако да се тенор солиста, који има дивну лирску боју, на махове уопште није чуо.

Гласовни материјал овога хора је задовољавајући. Постигнута је уједначеност појединих гласовних група, иако је на махове било сировости у доношењу делова већих динамичних интензитета, тако да се тренутно губио стилски тон, о коме се строго морало водити рачуна. Било је тренутно и мало неукусног истицања сопрана у појединим деоницама, где је главна тема у њих, а и извесни басови требало је да су умеренији у доношењу својих партија, чиме би у многоме допринели целокупном успеху.

Поред ових примедба, које су чисто техничке природе а које треба да допринесу отклањању ових грешака, за извођење првенствено Мокрањчевих руковета потребно је да се диригент најпре добро упозна у нашим културним центрима са начином извођења ових руковета, где је хоровања неки од Мокрањчевих музичких потомака (Стеван Шијачки, Михајло Вукдраговић или Милан Бајшански), па да мало дубље уђе у стил и дух Мокрањца. Мокрањчеве руковети имају нечега битног и специфичног у интерпретацији, што није записано нотама, већ се наслеђује предањем с колена на колена.

Иначе, цео овај њотхват хора „Абрашевић“ поздрављамо као значајан прилог у извођењу хорске музике наших музичких великана, који нису тако многобројни у нашим народима.

Мирослав Лешетицки

Прошле године је, на иницијативу КУД-а „Абрашевић“, организован и отворен једногодишњи курс младих музичара за изучавање дувачких инструмената. На курсу је био 21 полазник, већином ученици из привреде. За отварање овог курса наметала се потреба још раније, јер је Лесковац остао без блех-музике још 1947. године. За курс је владало велико интересовање, и пријавило се око стотину омладинаца.⁵⁰

Са курса дувачких инструмената

⁵⁰ *Наша реч*, бр. 12, 1954. година

Међу многобројним приредбама културно-уметничког карактера, издваја се гостовање ученика осмогодишње Школе за слепе и слабовиде „Вељко Рамадановић“ из Земуна који су дали две веома успешне и добро посећене приредбе у сали Народног позоришта. Ученици су извели озбиљан уметнички програм који је био, по извештају Ј. Михајловића, на завидном нивоу.

Две успешне приредбе

У понедељак, 17 маја, у сали Народног позоришта ученици осмогодишње школе за слепе „Вељко Рамадановић“ из Земуна дали су две веома успешне и добро посећене приредбе. Сала Народног позоришта била је мала да прими све оне који су хтели да виде и чују те приредбе. Озбиљно и успешно савладане и изведене тачке програма биле су јасан доказ напора извођача.

Пошто је претходно, на популаран начин, у изјакраћеним потезима, објаснио поступак око савладавања албуке, музичких нота и алгебарског графика за слепе, један од њихових педагога се затим осврнуо на искрено разумевање и пораз од стране наше народне власти и подршку коју им она даје. Физички недостатак извођача није реметно дивну хармонију ни хора ни оркестра, а солистички музички наступи и рецитације биле су тачке које су скоро ангажовале то да су извођачи лишени једног драгоценог чула.

Програм је отпочео Колом друга Тита, које је отпевао хор ученика, а затим је дувачки оркестар интонирао Работнички марш П. Пауновског. И ређале су се тачке: хор, соло наступи, рецитације. На позорницу су ступиле, или се нећ пре почетка, иза завесе, постављале фигуре учесника, мењајући свој мирал став у, често, темпераментно извођене Полке Чајковског, Шликовог кола (соло виолина), Шиннов Хајд у коло (клавир)...

За време одмора пушачи су имали доста мука да се пробију до фазјеза, јер је слушалаца било много и у пасажима сале.

Други део програма био је претежно инструменталан, у коме су се истицали солисти, али за њима нису изостајали ни скупни наступи. У најуспелије тачке програма могу се убројати наступ дувачког оркестра, рецитација „Гроб у жити“, коју је с изванредним смислом за меру и непосредност, уз дискретну и зналачку клавирску пратњу, рецитовала талентована ученица

VII разреда Љиљана Ристић, Романса из хорни у соло интерпретацији Милоша Лукића, ученика VIII разреда, Шубертов Емпромпти који је свирао на клавиру Милорад Поповић, ученик VIII разреда и квинтет ученика школе, који је солидно и нитијативно тачно извршио сплет народних песма и игала.

Није ми била жеља да овим написом чиним уступке извођачима зато што они нису у потпуности оно што смо ми који видимо, али хоћу да истакнем уметничку страву њиховог обавезног наставног плана. Не једанпут су ми изврле сузе на очи када сам, свестан чињенице да они који певају или говоре о виду, очима и визуелним утисцима — не виде. Они су решење свог стања нашли у конструктивном људском раду, у бегсању које их, ако је човек и лишен једног чула, не лишава права на даљи живот и његове радости. Ј. МИХАЈЛОВИЋ

У Лесковцу су те године гостовали и други хорови са озбиљним уметничким репертоаром. Враћајући посету КУД-у „Абрашевић“, КУД „Абрашевић“ из Крушевца гостовао је у сали Народног позоришта у Лесковцу, и том приликом су одржали успели концерт. Хор је извео Мокрањчеву *Седму, Пету и Десету руковет*, а наступио је са великим успехом и њихов тамбурашки оркестар. У приказу Мирослава Лешетицког имамо критички приказан и стручно оцењен овај наступ.⁵¹

КОНЦЕРТ

културно - уметничког друштва „Абрашевић“ из Крушевца

Враћајући посету културно-уметничком друштву „Абрашевић“ из Лесковца, крушевачко друштво „Абрашевић“ извело је прошле суботе у Лесковцу, у сали Народног позоришта, успели концерт.

Оваква међусобна посета културно-уметничких друштава из разних места веома је корисна, јер се на тај начин долази до измене искустава и бољих облика рада, а уз то и до бољег квалитета извођења.

„Абрашевић“ из Крушевца наступио је са хорском и фолклорном секцијом, соло певачима и тамбурашком секцијом. Хор, као ансамбл који броји око шездесет чланова мешовитог састава, показао се веома звучан и хомоген, једино тенору недостаје мало зрелија боја гласа, док су остали делови добри и чине складну целину.

Диригент Никола Чоловић, код кога ни у једном тренутку нисмо видели неки распојасанији диригентски потез, и поред све дискретности у својој улози, ипак је правилно изглашавао свако место, које је имало у његовом ансамблу тачан и прави одговор. Диригент Чоловић био је, поред тога, и у ритму врло добар.

Од хорских композиција чули смо Мокрањчеве руковети и то: *Седму-песме* из Македоније, *Пету-песме* из Србије и *Десету*, врхунац Мокрањчевог стварања у овој врсти, песме из Македоније. Изведено је још *„У бој у бој“* за мушки хор од Зајца, *„Оро, оро“* од Павловића и *„Шар планина“*.

Мишљења сам да би извесне брзе песме и руковети требало дати још живље, јер је њихово извођење постало стандардно на концертним подијумима неких културних центара, а и психички би тако лепше деловало, чиме се уједно више приближују правом стилу које имају Мокрањчеве руковети, као на пример *„Море, извор, вода“* из VII руковети и *„Шта то миче кроз шибљин, че“* из V руковети. Иначе, хор је у целини задовољан.

Фолклорна секција је извела неколико сплетова народних игара из разних наших крајева. Изведено је Македонско брзо коло и више шиптарских игара, које дочаравају чојство и јунаштво, али и угњетавање које су људи из овог амбијента доживљавали и које живи у

народном фолклору давно минулих времена. За похвалу је успешан кореографски рад друга Фрнчевића.

Певачи народних песама такође су задовољили, а нарочито тенор Глигорјевић који поседује врло лепу боју гласа. И Нада Ђидић, сопран, иако врло пријатан глас, само се код ње примећивала мала замореност, без довољне свежине, али то изгледа да је било тренутно.

Тамбурашки оркестар се показао као врло складан и добар сарадник солиста. М. Л.

⁵¹ *Наша реч*, бр. 23, 1954. година

Гостовање Академског ансамбла народних песама и игара КУД „Бранко Крсмановић“ из Београда – одржали су два концерта у сали Народног позоришта, један поподневни за ученике и један вечерњи за грађанство. Богат културно-уметнички програм фолклорног ансамбла обухватио је игре из свих крајева Југославије. Концерти су били изузетно посећени, а критика је високо

Академски ансамбл народних песама и игара КУД „Бранко Крсмановић“ у Лесковцу

На повратку из Турске, где је академски ансамбл народних песама и игара Културно-уметничког друштва „Бранко Крсмановић“ из Београда два неколико приредба, навео је у Лесковцу 18. окт. по подно за ученике градских школа свој уметнички програм, а остатак дана увече и за грађанство.

Оба концерта изведена су у сали Народног позоришта, и била су добро посећена. Нарочито истичемо фолклорну групу, која је извела игре из свих наших крајева. Игре из Посавине изведене су са пуно духа и темпа, парз плодне Војводине, обојене локалним колоритом, перластом тамбурицом. Комитске игре су, снажно али са пуно мистике, уз одјекивање тупана, дале снажни визуелни приказ чојства и нитештаз онога реда Јунака и веру у неку више биће. Игре из Македоније „Македонско оро“, својим егзотичним ритмовима, употпуњене лепим локалним ношњама, дате су са пуно народног колора тога краја, чија је играчка традиција позната и ван наших граница, док су игре из валовите и плодне Шумвалије биле верна слика задовољства и среће Јарана и Јараница у колу које се извија и лети, срце да искочи од љубави и среће на сеоском весељу: сабору или комишању.

Затим се ређају игре из Ругова, познате по својим ритмовима које прате егзотичне зурле а царује падмоћни тупан, кога смеђује буневачко момачко коло, у коме звекет мимуза употпуњује елеганцију и грацију, својствену народу тога краја. И на крају класичне игре из Врања, познате по својој елеганцији, али у којима кроз не-

пирне ритмове и извијања момака и девојка провирује мистика, традиционална за карактер и живот ових људи.

Оркестар је био присни сарадник свих игара, он је био њихов нераздиојни елемент, а и по својме саставу и звучности потпуно задовољана.

Тако је овај ансамбл достојно приказао и репрезентовао наш богати фолклор у пријатељској Турској, а нама учинило велико задовољство својим приредбама у нашем граду.

Публика је све тачке наградила дуготрајним аплаузом.

Мироslав Лешетицки

оценила гостовање овог изузетног аматерског ансамбла из Београда.⁵²

Чест гост у Лесковцу, КУД „Кочо Рацин“ из Скопља, извео је шаролик културно-уметнички програм са солистима, хором и оркестром. Хор је, између осталих дела, извео и неколико Мокрањчевих руковети. Дириговао је истакнути македонски композитор Трајко Прокопиев.⁵³ О овом гостовању, нажалост, немамо детаљније податке о изведеним делима.

У Дому ЛНА наступили су истакнути балетски и вокални уметници из Београда. Балетски пар Катарина Обрадовић и Милан Момчиловић, солисти балета Народног позоришта, Зденка Зикова и Станоје Јанковић, солисти београдске опере, уз клавирску пратњу пијанисте Властимира Шкарке, извели су одабрани уметнички програм о коме, нажалост, немамо прецизних података о делима која су била на репертоару.⁵⁴

⁵² *Наша реч*, бр. 13, 1954. година

⁵³ *Наша реч*, бр. 31, 1954. година

⁵⁴ *Наша реч*, бр. 48, 1954. година

Маја месеца гостовао је КУД „Абрашевић“ из Краљева. Наступио је мешовити хор на чијем програму су била „стандардна дела наших романтичара и савременика, добро стилизована“. Хором је дириговао Бранко Младеновић. У наставку чланка наводи се да је изведен први чин Комада са певањем *Бидо* Јанка Веселиновић и Драгомира Брзака, на музику Даворина Јенка.⁵⁵

Два изузетно значајна музичка догађаја била су гостовање истакнутих београдских уметника, виолинисте Лазара Марјановића, професора Музичке академије у Београду, првака Београдске опере Николе Цвејића и композитора и пијанисте Предрага Милошевића, професора Музичке академије у Београду. Велика је штета да немамо забележене податке о делима која су изведена на овом концерту.⁵⁶

На наредном концерту

наступио је славни

вокални

уметник, бас

светског

реномеа

Мирослав

Чангаловић,

првак

Београдске

опере који је

уз клавируску

пратњу

пијанисте

Зденка

Марасовића

извео нумере

из опере

Борис Годунов

Модеста

Мусоргског.

Пијаниста

ГОСТОВАЊЕ ЧАНГАЛОВИЋА И МАРАСОВИЋА

УСПЕО СТИЛСКИ КОНЦЕРТ

ЗАШТО СЛАБА ПОСЕТА?

Прошле недеље гостовала су у Лесковцу два београдска уметника: Мирослав Чангаловић, првак Београдске опере, с клавиристом Зденком Марасовићем.

На програму овога концерта била су дела Модеста Петровића Мусоргског. Уводно предавање о овом великом руском композитору одржао је Бранко Драгутиновић, помоћник директора Београдске опере. Драгутиновић је истакао да је Мусоргски тематiku за своја уметничка дела црпео из народа, а главни јунак његових пиеса је руски народ, као и владајући кругови са царског двора, који не престају ни од најбруталнијих поступака да би се дочекали царске круне (свиже Бориса Годунова). Сва ова па-

новрсна тематика из живота руских људи и руске историје — изшла је у музици Модеста Мусоргског, а у уметничкој интерпретацији Чангаловића и Марасовића, прави и потпуни израз.

Мирослав Чангаловић, наш прослављени оперски и концертни певач-басиста, ретког гласовног материјала, чији је монументални орган испуњавао својим волуменом сваки кутак нетако малог аудиторијума — салу Дома ЈНА, дочаравајући најлепше странице стваралаштва Мусоргског.

„Слика са изложбе“ у интерпретацији клавиристе Зденка Марасовића акустички су дочарале визуелне претставе са једне сликарске изложбе. Марасовић је унео

себе у уметничко дело, живи и преживљавајући са сваки платном.

Чангаловић и Марасовић су музицирали једнодушно, као два нераздвојна сарадника, потчињавајући, односно излазећи један израз у реализовању уметничког дела.

Мирослав Лешетицки

Зденко Марасовић је наступио и као солиста у интерпретацији чувеног дела *Слике са изложбе* Модеста Мусоргског. Концерту је претходило уводно предавање о животу и стваралаштву Модеста Мусоргског које је одржао музички критичар Бранко Драгутиновић, тадашњи помоћник директора Београдске опере.⁵⁷

Ова два концерта са нашим најистакнутијим уметницима били су велики уметнички догађаји за грађане Лесковца, који су овом приликом први пут чули уживо велика дела музичке литературе у врхунском извођењу. Нажалост, сала Дома ЈНА је била полупразна, што музички хроничар (Мирослав Лешетицки) оправдано ставља на терет организаторима концерта. По његовим речима, „наша публика још нема разумевања за озбиљну музику и праву уметност“.⁵⁸ Иако имамо гостовања великих уметника из Београда, лесковачка публика још увек није довољно образована да прати овакав тип концерата, што је разумљиво јер је тек десет година прошло од ослобођења, а шест година од оснивања Музичке школе.

⁵⁵ *Наша реч* бр. 21 1955. година

⁵⁶ *Наша реч* бр. 21 1955. година

⁵⁷ *Наша реч* бр. 43 1955. година

⁵⁸ *Наша реч* бр. 43 1955. година

Фебруара месеца 1956. године формирано је Друштво пријатеља музике. Разлог формирања је недовољно разумевање уметничке музике. За председника друштва је изабран Живојин Микић, помоћник јавног тужиоца, за потпредседника Драгослав Ранисављевић, наставник, а секретар је био Мирослав Лешетицки, тадашњи директор Ниже музичке школе. Намера друштва је била да лесковачка публика заволи уметничку музику. Сматрали су да је најбољи начин да се приђе публици и да се приближи уметничка музика ширем аудиторијуму тако што би извођачи тумачили и објашњавали дела која изводе.⁵⁹

И ове године Музичка школа је приредила свој годишњи концерт. Учествовали су најбољи ученици са одабраним програмом, а учешће су узели и бивши ученици који су похађали Средњу музичку школу у Нишу. Поред солистичких наступа, у програму је учествовао хор, гудачки оркестар и гудачки квартет.⁶⁰

Најважнији уметнички догађај 1956. године било је гостовање трупе Београдске комедије која је извела оперету *Земља смешка* Франца Лехара. Међу уметницима који су учествовали у овом извођењу наводе се: Ђокица Милаковић, Славка Јовановић, Жељка Рајнер, Антон Корен, Душан Борђевић, Александар Мандић, Светислав Пајић и Милорад Милер. Анонимни рецензент наводи да је извођење било „на један нови, савремени начин, али исто толико класичан колико и савремен“. Такође наводи и да је сала била полупразна, што говори о неприпремљености лесковачке публике за овакве представе.⁶¹

У Лесковцу је ове године током лета организована велика и значајна манифестација „Сајма текстила“. У складу са великим бројем гостију који су боравили у граду, организован је и богат културно-забавни програм. Међу онима који су тада наступали, вредно је поменути да је учествовао Забавни оркестар Радио Београда под руководством чувеног диригента и композитора Војислава Бубише Симића. У програму су учествовали популарни певачи шлагера: Мара Поповић и Стјепан Џими Станић које је пратио секстет Спасе Милутиновића. У оквиру дана „Сајма“ наступио је и Секстет радио Београда под руководством Душана Радетића. КУД „Вукица Митровић“ из Београда је извео фолклорну свиту *Печалба је туга преголема*. Тадашња штампа је њихов наступ оценила као леп уметнички догађај.⁶²

Међународни „Сајам текстила и текстилних машина“ у Лесковцу одиграо је изузетно позитивну улогу у подизању културног нивоа града Лесковца. Гостовање познатих певача забавне и цез музике, које су пратили наши најбољи инструментални ансамбли не само из Београда него и читаве ондашње Југославије, организовање модних ревија – унели су дах западноевропског гламура и остављали су редовно снажан утисак на лесковачку публику која је у великом броју посећивала ове приредбе. У оквиру ове привредне манифестације, културно-уметнички програми били су на високом уметничком нивоу са најквалитетнијим извођачима из целе Југославије.

Са наступа ученице Музичке школе
(фотографија из периода 1949–1959. године)

⁵⁹ *Наша реч* бр. 6, 1956. година, стр. 4

⁶⁰ *Наша реч* бр. 25 и бр. 26, 1956. година

⁶¹ *Наша реч* бр. 24, 1956. година. Београдска комедија је ансамбл из кога се касније развило Позориште на Теразијама, позориште које се бави извођењем мјузикала и оперета. *Земља смешка* је романтична оперета у 3 чина коју је компоновао аустријски композитор Франц Лехар.

⁶² *Наша реч* бр. 29 и бр. 30, 1956. година; *Глас сајма* бр. 4 и бр. 7, 1956. година

Ове године су гостовала три културно-уметничка друштва. Најпре је то био мешовити хор и оркестар КУД-а „Абрашевић“ из Краљево, под руководством Бранка Младеновића. Наступили су и вокални солисти у чијем извођењу је лесковачка публика чула неколико арија из Вердијевих опера *Риголето* и *Травијата*, док је хор извео популарне нумере из Сметанине опере *Продана невеста*.⁶³

Крајем октобра, са својом хорском, фолклорном, музичком и секцијом народних певача, гостовао је КУД „Абрашевић“ из Смедерева са популарним програмом песама и игара.⁶⁴

На крају године бележимо гостовање Ансамбла народних игара из Пловдива. Фолклорни ансамбл је извео народне песме и игре из Бугарске и Македоније, а наступао је и њихов мешовити хор. На програму овог хора, поред бугарских и неколико македонских, извођена је и наша песма *Садио Паја виноград*. Критика је забележила да је овај народни ансамбл из Пловдива својим квалитетом извођења оставио снажан утисак на лесковачку публику која је до краја испунила салу Народног позоришта.⁶⁵

На манифестацији „Дани сајма“ гостовали су певачи Радио Скопља, који су извели народне македонске песме и популарне шлагере. Одржана је и *Ревизија цез балета*, коју су извели чланови Београдске комедије уз пратњу оркестра Душана Видака. Као солисти наступили су Нада Кнежевић и Павле Живојиновић. Лесковачка публика је имала прилику да се први пут упозна са жанром цез балета кроз представу *Игра веселих морнара*.⁶⁶

САЈАМСКИ ЗАБАВНИ ПРОГРАМ

ДВЕ ВЕЧЕРИ РЕВИЈЕ ЦЕЗ БАЛЕТА

Једну од првих ревија цез-балета код нас, имали смо прилике да видимо у оквиру забавног програма Сајма. Балетски ансамбл Београдске комедије, оркестар Душана Видака и вокални солисти Нада Кнежевић и Павле Живојиновић, успели су да освоје бројку публику обе вечери.

У првом делу ревије видели смо низ фрагмената из свакодневног живота и са париским улица у кореографији Јелене Вајс. Извођачки део је био сасвим коректан и балетском дисертисману се не би имало шта замерити.

Вредност ревије представља и оркестар Душана Видака, који је и у музичкој пратњи и у соло извођењима дао свој уобичајени висок квалитет.

Млада цез-певачица Нада Кнежевић показала је да располаже одличним гласовним материјалом. Павле Живојиновић је такође био добар, технички коректан, са пријатним органом.

Од мањих балетских гачака треба посебно извојати добру „Игру веселих морнара“ и пародије на буги-вуги и рок'н'рол које су кроз убедљиву карикатуру дале праву слику оних игара.

У целини посматрана, ревија је сасвим успела и претстављала је ретку прилику да се публика упозна са цез-балетом који је за многе нована.

З. П.

САЈАМСКИ ЗАБАВНИ ПРОГРАМ

УСПЕЛО ВЕЧЕ МУЗИКЕ И ПЕСАМА РАДИО СКОПЉА

Њих петоро осветљени рефлекторима, заједно са музичарима, морали су још једном да се појаве на крају програма и олет отварају врло популарну композицију која је оушесавила публику.

Али, није само та последња песма одушевила публику.

Још на почетку програма, певачи Радио — Скопља: Васка Илијева, Блага Видец, Никола Бадев, Благоја Петров — Карагуле и Велко Трически створили су својим шармом пријатну атмосферу у препуном гледалишту у башти „Абрашевић“.

На репертоару су имали македонске народне песме, приличан број оних које смо имали прилике ретко да слушамо, сви смо писмо пасионирани слушаоци музичких емисија народних песама на радију. Сваки од певача је имао свој стил у њиховом извођењу и говорити посебно о неком значило би огрешити се о остале. Велко Трически се претставио као добар интерпретатор шлагера. У музичарима, који су их пратили, имали су одличне сараднике.

Треба констатовати: био је врло пријатно и дело... Х.

⁶³ *Наша реч* бр. 25, 1957. година

⁶⁴ *Наша реч* бр. 43, 1957. година

⁶⁵ *Наша реч* бр. 51, 1957. година

⁶⁶ *Глас сајма* бр. 6 и бр. 10, 1957. година

Најзначајнији уметнички догађај ове године било је гостовање опере и балета Народног позоришта из Београда. Гостовала је чувена оперска певачица Бисерка Цвејић која је извела популарне арије из опера *Трубадур*, *Фигарова женидба* и *Кармен*. Чланови балета Милица Јовановић, Драгослав Анђелковић, Косара Радивојевић и Небојша Крковић извели су балетске одломке из балета *Копелија Леа Делиба*, *Силфиде* по музици Фредерика Шопена, *Лицитарско срце* Крешимира Барановића и *Лабудово језеро* Петра Чајковског. На крају су извели стилизоване игре из Шпаније и Индије.⁶⁷ Овај велики културни догађај са врхунским уметницима из Београда реализован је захваљујући Концертној пословници из Београда. Критика је врло позитивно оценила наступ уметника из Београда.

1958. година

Музички живот 1958. године је био ослоњен на домаће снаге и гостујуће аматерске ансамбле. Дневна штампа није пропратила ове године активност Музичке школе.

Истакнути музички догађај било је гостовање Румунског државног ансамбла који је на свом концерту у павиљону Сајма извео програм песама и игара традиционалне румунске народне музике, у интерпретацији познатог солисте на пановој фрули Дамјана Луке и виолинисте Јана Кредескуа.⁶⁸ Овај наступ румунских уметника наишао је на велико одобравање лесковачке публике која је са усхићењем пропратила њихов наступ.

УСПЕЛО ГОСТОВАЊЕ

чланова опере и балета позоришта из Београда

Прошле суботе чланови опере и балета Народног позоришта у Београду: Милица Јовановић, Драгослав Анђелковић, Косара Радивојевић и Небојша Крковић, чланови балета и Бисерка Цвејић, сопран, члан опере Народног позоришта из Београда, извели су један врло лепо стилизовани програм. Балетски програм, који је доминирао ове вечери, био је састављен из познатих балетских остварења, која се излазе на репертоару наших позоришта. Видели смо одломке из „Копелије“, „Силфиде“, „Лицитарског срца“, „Лабудовог језера“ и др., као и неколико националних стилизованих игара Шпаније, Индије и нашег националног балета, који су

у извођењу ових познатих уметника верно протумачени, дочаравајући нам узвишени прозрачни стил француског и руског балета, темперамент и жар Шпаније и мистику Индуса.

Познати драмски сопран Бисерка Цвејић дала је неколико врло успешних тачака из свог оперског фаха, „Фигарове женидбе“, „Трубадура“, „Кармена“ и др.

Иако је овај концерт касно афиширан на сам дан извођења, што је у главном грешка Концертне пословнице из Београда, ипак је одзив публике био добар, она је веома пажљиво пропратила извођење овог успешног концерта.

Мирослав Лешетицки

У уторак два концерта Румунског државног ансамбла

После великог успеха у Дому синдиката у Београду, Државни ансамбл Румуније гостоваће и у Лесковцу. Он ће у павиљону Сајма приредити у уторак, 18 фебруара, два концерта румунских романси и народних песама.

Овај познати румунски национални ансамбл састављен је углавном од уметника из Букурешта. У ансамблу се, између осталих, налази добитник неколико интернационалних награда Дамњан Лука, који свира на пановој фрули, затим први солиста на виолини Јан Кредеску и други солисти на виолини и цимбалу, као и певачи романси.

Поред гостовања у нашем граду румунски учесници ће обићи још неколико градова у нашој земљи.

Ж. К.

⁶⁷ *Наша реч* бр. 40, 1957. година

⁶⁸ *Наша реч* бр. 7, 1958. година

Зграда Дома
синдиката

У време „Дана Сајма“ у Лесковцу је гостовао познати Ансамбл народних песама и игара „Танец“ из Скопља. Поред културно-уметничког програма, одржао је и вече популарних шлагера и романси.⁶⁹

Зграда Сајма
(фотографија
I – R/137 из
збирке
Народног
музеја
Лесковца)

Из једног од објављених чланака у *Нашој речи* сазнајемо се да су носиоци културног живота у области музичке уметности у граду били: Друштво пријатеља музике, Нижа музичка школа, Оркестар Гарнизона ЈНА и КУД „Абрашевић“.⁷⁰

⁶⁹ *Глас сајма* бр. 7/6, 1958. година

⁷⁰ *Наша реч* бр. 52, 1958. година

IV. Период 1959–1970. године

У овом десетогодишњем периоду организован је богат пратећи културно-уметнички програм за време одржавања Културно-привредне манифестације „Сајам текстила и текстилних машина“. Певачи забавне и народне музике из целе Југославије који су учествовали у овим програмима били су тада најпознатији вокални уметници. Ова гостовања су била од пресудног значаја за подизање општег културног нивоа града.

У ЗНАКУ ЈЕДНОГ ЈУБИЛЕЈА

ДЕСЕТОГОДИШЊИЦА НИЖЕ МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ

Нижа музичка школа слави ове године десетогодишњицу постојања и рада. Цела школска година је у знаку јубилеја.

У школи се осећа повећана активност и наставничког и ђачког колектива. (који је већ више година мучи), иако се ради под знамјеном неповољних околности (92 ученика су на одсеку клавира и виолине, а свега четири клавира се могу употребљавати за наставу и вежбање), ипак припремају се и јавни концерти. Један од њих је већ дат ових дана, и представља врло успело иступање ученика, а и пријатно освежење музичког живота у граду.

Предвиђа се у току прославе још неколико оваквих концерата. Сарадња коју је школа имала са осталим институцијама, нарочито са Друштвом пријатеља музике и осмогодишњим школама, долази ове школске године до пуног изражаја.

Интерни часови, школски концерти затвореног типа којима, поред ученика, присуствују и њихови родитељи, постали су свакодневна пракса, саставни део наставе.

Иако школа још увек није решила проблем просторија

Завршни део свечаности одржаће се у октобру. Тада ће, како предвиђају у школи, бити одржан свечани јавни концерт, на коме ће узети учешћа најбољи ученици из трију генерација: они који се сада школују, они који сада завршавају ове године своје школовање и — бивши ученици, сада студенти или ученици виших музичких школа.

1959. година

Нижа музичка школа, као главна професионална музичка институција града, ове године је славила јубиларних десет година од свог оснивања.⁷¹ Ово је велики јубилеј не само за школу већ и за град који је добио једну озбиљну музичку институцију која се из године у годину развијала. Могућност бесплатног музичког школовања на професионалном нивоу утицала је на константно подизање музичке културе града.

Наставник виолине и директор Музичке школе
Мирослав Лешетицки са ученицима
(фотографија из периода 1949–1959. године)

⁷¹ *Наша реч* бр. 6, 1959. година

Наставници и ученици Музичке школе
(фотографије из периода 1949–1959. године)

Наставници и ученици Музичке школе
(фотографије из периода 1949–1959. године)

Наставници и ученици Музичке школе
(фотографије из периода 1949–1959. године)

Друштво пријатеља музике је покренуло иницијативу за градњу музичког павиљона у центру града на коме би се изводили концерти гарнизонског оркестра али и других гостујућих оркестара. Као што знамо, нажалост, павиљон није изграђен зато што није било довољно средстава.⁷²

Са премијере оперете

Као резултат сарадње Музичке школе, Пионирске секције „Абрашевића“ и ОШ „Јосиф Костић“, први пут је у Лесковцу изведена дечија оперета *Зеко, Зрико и Јање* Бранка Михаљевића, композитора из Осијека. Редитељ је била Агнеса Бичанић, члан драме Народног позоришта, док је оркестром руководио Мирослав Лешетицки, тада управник Музичке школе. Певачке нумере је припремио наставник Александар Кодела, кореографију Иванка Прокоповић, сценографију Слободан Стојановић и Жарко Кулић, наставници ОШ „Јосиф Костић“.⁷³

Током манифестације „Дана Сајма“ у Лесковцу је гостовао ансамбл Радио Сарајева. Чланови овог ансамбла изводили су забавну и народну музику. У програму су учествовали тада познати певачи Нада Мамула, Миле Богуновић и Никола Шкрба. Штампана бележи да је гостовао и познати фолклорни ансамбл „Танец“ из Скопља. У програму за вече шлагера и романси учествовали су позната филмска и позоришна глумица Оливера Марковић и певач Павле Живојиновић. У оквиру ове манифестације гостовали су и певачи и народни оркестар Радио Београда.⁷⁴

Свакако да је најзначајнији уметнички догађај ове 1959. године било гостовање чланова Београдске опере: Николе Цвејића, Злате Сесардић и Бисерке Цвејић. Наступила је и пијанисткиња Марија Михаиловић, професор Музичке академије у Београду, као и други еминентни београдски уметници.⁷⁵ И ове године гостовао је ансамбл Београдске комедије са две представе: *Кула вавилонска* и *Улични свирачи*.⁷⁶

Крајем октобра организована је велика прослава оснивања организације Комунистичке омладине Југославије. Том приликом, између осталих, на приредби је учествовао и хор КУД-а „Абрашевића“.⁷⁷

⁷² *Наша реч* бр. 15, 1959. година

⁷³ *Наша реч* бр. 18, 1959. година

⁷⁴ *Глас сајма* бр. 5, бр. 6/7, бр. 11 и бр. 13, 1959. година

⁷⁵ *Наша реч* бр. 25, 1959. година

⁷⁶ *Наша реч* бр. 25, 1959. година

⁷⁷ *Наша реч* бр. 43, 1959. година у додатку

У част ослобођења града одржана су три концерта уметничке музике: два концерта у Лесковцу и један у Грделици, за радне колективе. Гостовао је тек основани оркестар Нишке филхармоније под управом др Илије Маринковића са којим је наступио Хор КУД-а „Абрашевића“ под управом Стевана Гушчина. Поред осталих вокалних солиста, наступили су тада познати уметници из Београда, професори Музичке академије Милица и Лазар Марјановић. Овај концерт је оцењен као „естрадно концертирање на високом нивоу“ (новинар Вили Хубач).⁷⁸

ЗНАЧАЈАН УМЕТНИЧКИ ДОГАЂАЈ

Свечани концерти, које су у част 40-годишњице СКОЈ-а и 15-годишњице ослобођења Лесковца приредили пододбори из Ниша Удружења музичких уметника Србије и Удружења оперско-симфониских музичара Србије, у заједници са КУД „Абрашевић“ из Лесковца, били су за гледаоце не само пријатан уметнички доживљај, већ и сусрет са неким од еминентних имена оперске и симфониске музике. Приређена су три концерта: један у Грделици за радне колективе, и два у Лесковцу.

У извођењу разноврсног програма, састављеног од дела хорске, симфониске и оперске музике домаћих и

и страних аутора, поред оркестра Нишке филхармоније под сигурним вођством др Илије Маринковића, и хора КУД „Абрашевић“ под вођством професора Стевана Гушчина, учествовали су и солисти: Милица Марјановић, пијанисткиња из Београда, Лазар Марјановић, виолинист из Београда, затим певачи Живојин Милосављевић, баритон из Београда, Љиљана Стојковић, сопран из Београда, Војислав Куцуновић, тенор из Ниша и Миодраг Цветичанин, бас из Ниша.

За све извођаче могли би се употребити само епитети. Естрадно концертирање на високом нивоу.

х.

Хор КУД-а „Абрашевић“ на наступу са Филхармонијским оркестром из Ниша

⁷⁸ *Наша реч* бр. 44, 1959. година

Главна просlava важног јубилеја Музичке школе обележена је свечаним концертном који је одржан 20. децембра 1959. године. На том концерту учествовали су хор, оркестар и најбољи ученици, као и бивши ученици који су се налазили на даљем школовању, у средњој музичкој школи у Нишу и на музичкој академији у Београду. Врло детаљан приказ овог свечаног концерта написао је новинар Вили Хубач, који је исцрпно приказао све учеснике и програм који је изведен, да би на крају констатовао да се: „показало да, ипак, имамо услова за један знатно интензивнији музички живот, него што је то до сада био случај.“⁷⁹

Јубиларни концерт музичке школе „Бинички“

ПРИЈАТНА ИЗНЕНАЂЕЊА

Нижа музичка школа „Бинички“ прославила је десет година свог постојања и рада на ширењу музичке културе, музичком образовању младих. И уместо бројки и цифара, довољно је било чути јубиларни концерт који је приређен двадесетог децембра, па стећи утисак о плодној делатности ове музичке институције. Петнаест тачака у програму у чијем су извођењу учествовали и хор и оркестар школе, њени најбољи ученици, и они који су је завршили и сада су, или у средњим музичким школама, на музичким академијама, или су, након завршених средњих школа наставници музике, биле су интересантне и на нивоу солидног музицирања, у неким случајевима чак и више од тога.

И, када је реч о томе, мора се поменути у првом реду наступ Данила Оклобције (виолина) и Радомира Стојановића (клавир) који су са изредним осећањем интерпретирали Романсу Јохана Свендсена и Шпанску игру Гранадоса. Затим солистички наступ Радомира Стојановића, пијанисте, сада студента Музичке академије, који нам се представио Шопеновим делима. Такође, ки-

во музицирања коме се мора одати признање и које се више не може означавати само речју — солидно — дали су нам Ашим Бакић,

Данило Оклобција (виолина) и Радомир Стојановић (клавир) одушевили су слушаоце

наставник музике (труба), уз одличну сарадњу Валерије Јовановић (клавир), интерпретирајући Теме са варијацијама Шмита Холмеса и Димитрије Тасић, апсолент Средње музичке школе (клавир) са музичким делом Марка Тајчевића Четирни балканске игре. На

овом концерту наступили су и савршени ученици ове школе: Милутин Поповић (виолина), Драган Цакић, наставник музике (флаута), Бисерка Милићевић (клавир), Вјанка Костић (клавир), Љиљана Милићевић (клавир), Љубинка Хаџи—Јованчић (клавир), Братислав Митић (виолина).

Они најмлађи, пријатно су изненадили. Оливера Царевевић (клавир), Зоран Костић (виолина), Снежана Анђелковић (клавир), Боривоје Митровић (виолина), представили су се као талентовани најмлађи музичари из овом концерту.

Иако су солистичке партије биле изнад наступа хора и оркестра по квалитету извођења, ипак заслужује пажњу хорска композиција Песма младог поколења Мирослава Лешетицког на текст Димитрија Ташића.

Показало се да, ипак, имамо услова за један знатно интензивнији музички живот, него што је то до сада био случај. Овај концерт, ова ревија талентованих младих музичара то показује.

в. х.

⁷⁹ *Наша реч* бр. 1, 1960. година

1960. година

У организацији Културно-пропагандног центра, почетком фебруара 1960. године гостовао је славни Трио „Лос Мачукамбос“, који је тада наступао у Хотелу „Мажестик“ у Београду. Из написа у *Нашој речи* сазнајемо да су у питању уметници који су носиоци француске Националне награде и да су изводили јужноамеричке мелодије. Заједно са њима наступио је и Трио Николе Суботе.⁸⁰

Током марта месеца одржана је ретроспективна приредба свих секција КУД-а „Абрашевић“, пионирског хора и џез оркестара. Мешовитим хором руководили су Ванђел Бадули и Стеван Гушчин, који је дириговао Мокрањчеву *Девету рукует*. Изведен је богат културно-уметнички програм у трајању од скоро три сата пред препуном салом Дома синдиката, како је приметио локални хроничар у приказу концерта у *Нашој речи*.⁸¹

Марта је одржана Ревивија забавне и народне музике. Представио се и Џез оркестар КУД-а „Абрашевић“.⁸²

Џез оркестар КУД-а „Абрашевић“

Крајем марта гостовали су уметници Македонског ансамбла „Теодосијевски“ из Скопља. Народне и забавне мелодије изводили су познати певачи Васка Илијева, Кирил Манчевски, Есма Реџепова, Никола Антонски, Катица Ђаконска и Никола Бадев.⁸³

Велики уметнички догађај прворазредног значаја за Лесковац било је гостовање Новосадске опере и балета. На програму је била популарна комична опера Јакова Готовца *Еро са онога свијета*, а сутрадан је наступио балетски ансамбл са нумерама из балета *Лабудово језеро* Петра Чајковског. Гостовање ансамбла Новосадске опере и балета организовао је Културно-пропагандни центар. Сматрало се да ће „ово гостовање допринети пропаганди музичке културе у нашем граду“.⁸⁴

Први пут опера и балет у Лесковцу

„Еро са онога свијета“ и „Лабудово језеро“
у извођењу Новосадске опере и балета

⁸⁰ *Наша реч* бр. 6, 1960. година

⁸¹ *Наша реч* бр. 10 и бр. 11, 1960. година

⁸² *Наша реч* бр. 10, 1960. година

⁸³ *Наша реч* бр. 13, 1960. година

⁸⁴ *Наша реч* бр. 22 и бр. 24, 1960. година

Гостовање Новосадске опере и балета оставило је снажан утисак на публику које је овацијама поздравила прву оперску представу у Лесковцу.⁸⁵

И наступ Новосадског балета оставио је велики уметнички утисак на лесковачку публику, која до тада није имала прилике да гледа професионалну балетску трупу. У оперској трупи наступили су балетски уметници: Владан Цвејић, Ирена Давосир-Матановић, Викентије Непков, Рудолф Немет, диригенти су били Владимир Топалковић и Маријан Фајдинга. Уметнички утисци о овом великом музичком догађају ће се дуго памтити.

Оперу и балетску Новосадске опере и балета

ДОГАЂАЈ
СЕЗОНЕ

Са наступа Новосадске опере

Са представе Новосадског балета

ГОСТОВАЊЕ АНСАМБЛА „ОРО“ ИЗ НИША

Фолклорни ансамбл „Оро“ из Ниша даје вечерас у башти сајмишта концерт народних песама и игара народа Југославије.

Овај ансамбл је релативно млад, али је досада имао видних успеха. Његов репертоар је веома широк и, обухвата буњевачке, србијанске, македонске, словеначке и славонске игре и песме свих народа Југославије.

Почетак концерта у 20,30 часова,

У „Дане Сајма“ приређен је богат културно-забавни програм са познатим извођачима народних и староградских песама. Вокална солисткиња и драмска уметница Оливера Марковић приредила је незабораван концерт староградских песама и руских романси које лесковачка публика до тада није имала прилику да чује. Такође, гостовали су још и КУД „Мечек“ из Печуја, Румунски ансамбл песама и игара, КУД „Оро“ из Ниша, певачи и хумористи из Сарајева и Скопља.⁸⁶ Културно-уметничка манифестација „Дани Сајма“ ове године била је изузетно богата различитим уметничким садржајима и гостовањима наших врхунских уметника.

⁸⁵ *Наша реч* бр. 26, 1960. година

⁸⁶ *Наша реч* бр. 30, 1960. година и *Глас сајма* бр. 6, бр. 7, бр. 8, бр. 9 и бр. 10, 1960. година

Габи Новак у Лесковцу

У среду 23. новембра гостоваће у Лесковцу група познатих југословенских певача забавних мелодија: Габи Новак, Марко Новосел, Вице Вуков и Миливој Жарковић. Уз пратњу секстета Дражена Боића, наши радо слушани интерпретатори извешће своје најновије композиције.

Организатор овог гостовања је Културно-пропагандни центар. Приредба ће се одржати у Округлом павиљону сајма.

Културно-пропагандни центар приредио је гостовање познатих интерпретатора забавних мелодија из Загреба, а то су: Габи Новак, Марко Новосел, Вице Вуков и Миливој Жарковић, уз пратњу секстета Дражена Боића.⁸⁷

Габи Новак

1961. година

У мају 1961. године гостовали су популарни солисти народних и забавних мелодија Радио Скопља, и Национални ансамбл народних песама и игара „Танец“ из Скопља са певачима народних песама: Васка Илијева, Благоје Петров-Карацуле Маичевски, Блага Видец, Рада Јованова и Трио „Свадбари“, уз пратњу ансамбла Коче Петровског.⁸⁸ Гостовали су и солисти народних мелодија из Сарајева, Нада Мамула, Исмет Арсланагић, Хамдија Салковић, Ратомир Петковић, Радмила Јагодић, Сафет Исовић, Миле Пектовић, Селвер Пашић и Сеад Арсланагић.⁸⁹ Академско културно-уметничко друштво „Иво Лола Рибар“ из Београда приредило је концерт песама и игара народа Југославије.⁹⁰ Почетком јула гостовали су солисти Радио Скопља са познатом интерпретаторком народних песама Есмом Реџеповом.⁹¹

У оквиру „Дана Сајма“ одржана је ревија народних песама у извођењу чланова Радио Скопља. Есма Реџепова је опет гостовала са ансамблом „Теодосијевски“. Гостовали су чланови Радио-телевије Београд, Радио Скопља и Радио Сарајева. За љубитеље забавне музике наступили су загребачки популарни вокални солисти, као и Нада Кнежевић и Ђорђе Марјановић, уз пратњу „Плавог ансамбла“ Радио-телевизије Београд.⁹²

КУД „Абрашевић“ је наставио са својим наступима и током ове године. На више концерата наступили су народни и забавни оркестар са вокалним солистима. Представио се и пионирски оркестар хармоника.⁹³ Крајем октобра почео је да ради курс за пиониретамбураше.⁹⁴

Почетком децембра месеца ансамбл Народног позоришта и хор КУД-а „Абрашевић“ приредио је свечану академију у част прославе новогодишњих празника. Велики забавни

⁸⁷ *Наша реч* бр. 47, бр. 48 и бр. 49, 1960. година

⁸⁸ *Наша реч* бр. 22, 1961. година

⁸⁹ *Наша реч* бр. 25, 1961. година

⁹⁰ *Наша реч* бр. 27, 1961. година

⁹¹ *Наша реч* бр. 28, 1961. година

⁹² *Глас сајма* бр. 62 и бр. 63 и 65, 1961. година

⁹³ *Наша реч* бр. 22, 1961. година

⁹⁴ *Наша реч* бр. 41, 1961. година

оркестар радио Скопља приредио је концерт *Вече забавних мелодија* кад су изведене песме са Фестивала забавних мелодија *Опатија 61*.⁹⁵

Највећи уметнички догађај ове године било је гостовање Српског народног позоришта из Новог Сада са опером *Севилски берберин* и, како је штампа забележила, „виртуозним“ балетом.⁹⁶ Нажалост, сем овог кратког записа, нема других података о овом догађају и не знамо да ли је изведена цела опера или само популарне арије из ове опере (што је највероватније).

1962. година

На почетку 1962. године године, са разноврсним и богатим естрадним програмом гостовала је музичко-ревијална група „Естрада“ из Загреба. Наступили су солисти: Вице Вуков, Мирко Новосел и Дуо „ДД“.⁹⁷ У духу братства и јединства који је тада водећа идеологија, примећујемо да су гостовали многи одлични ансамбли и солисти из других република: Хрватске, Босне и Херцеговине, Црне Горе и Македоније.

„Естрада“ из Загреба

Са наступа ансамбла „Коло“

Поред претходно наведених догађаја, у граду су се одвијале и приредбе културно-уметничког карактера: гостовао је професионални Ансамбл песама и игара „Танец“ из Скопља.⁹⁸ Овај национални ансамбл песама и игара из Македоније редовно је гостовао у Лесковцу и дао је велики допринос развоју музичког живота града.

Наступио је и професионални Ансамбл народних песама и игара „Коло“ из Београда са богатим репертоаром народних песама и игара Србије и Југославије.⁹⁹

⁹⁵ *Наша реч* бр. 48, 1961. година

⁹⁶ *Наша реч* бр. 24, 1961. година

⁹⁷ *Наша реч*, бр. 7, 1962. година

⁹⁸ *Наша реч*, бр. 20, 1962. година

⁹⁹ *Наша реч*, бр. 41, 1962. година

СОЛИСТИЧКИ КОНЦЕРТ Радомира Стојановића

У понедељак, 15. октобра у сали Народног позоришта, Радомир Стојановић, студент четврте године Музичке академије у Београду одржао је солистички концерт. Овај концерт је један од шест које ће у овој сезони организовати Друштво пријатеља музике и музичке омладине.

Даровити Стојановић је на клавиру веома успешно извео композиције Баха, Шопена, Листа и Дебисија и тиме унео освежење у лесковачки музички живот. Публика је била одушевљена и својом масовном посетом показала да у Лесковцу заиста постоји велико интересовање за класичну музику.

Љубитељи ове врсте музике имаће прилике да у

овој сезони чују више оваквих приредби јер су, коначно, Друштво пријатеља музике и музичке омладине и Школа за основно музичко образовање остварили дуго жељену сарадњу.

У сали Народног позоришта, лесковачки пијаниста Радомир Стојановић, тада студент четврте године Музичке академије у Београду, приредио је солистички концерт. На програму су била дела Баха, Листа, Шопена и Дебисија. Ово је био најзначајнији уметнички догађај – прави концерт уметничке музике!¹⁰⁰

Радомир Стојановић је први лесковачки пијаниста који је са одличним успехом дипломирао на Музичкој академији у Београду. Он је први у низу истакнутих лесковачких пијаниста који су имали значајну уметничку каријеру.¹⁰¹

Почетком новембра у Клубу пријатеља музике у Народном позоришту организован је разговор о уметничкој музици. Предавање је одржао и разговарао са публиком професор Музичке школе Благоје Пејчић. Своје излагање о развоју музике кроз векове илустровао је звучним илустрацијама са магнетофона, а виолинисткиња Вера Гушчин извела је транскрипцију „Увертире“ за оперу *Трубадур*. Друштво пријатеља музике је први пут организовало јавно предавање са темом из уметничке музике.¹⁰²

У оквиру десетог „Сајма текстила и текстилних машина“ гостовали су познати естрадни уметници из читаве Југославије. Смењивале су се вечери са забавном и народном музиком. Наступили су гости из Загреба: Јасна Бенедек уз пратњу оркестра Мирка Хрупелја, а уз пратњу забавног квинтета „Ехо“ наступали су тада популарни певачи: Предраг Гојковић, Радмила Микић и Воја Јовановић. У оквиру Вечери забавних мелодија учествовали су певачи РТВ Загреба Габи Новак, Марко Новесел, Викица Брешер и Емир Алтић уз пратњу оркестра Никице Калођере.¹⁰³

Јасна Бенедек

¹⁰⁰ *Наша реч*, бр. 43, 1962. година

¹⁰¹ Поред Радомира Стојановића, то су млађи пијанисти Небојша Петковић и Владимир Милошевић.

¹⁰² *Наша реч*, бр. 46, 1962. година

¹⁰³ *Глас сајма* бр. 77–84, 1962. година

1963. година

Клуб пријатеља музике при Народном позоришту почетком 1963. године наставио је са организацијом концерата: наступили су виолиниста из Ниша Зоран Хаџи-Пешић и тенор из Лесковца Благоје Пејчић, уз клавирску пратњу пијанисте Радомира Стојановића, који је на овом концерту наступио и као солиста. На програму су била дела Баха, Шопена, Шуберта, Вердија, Сарасатеа и Паганинија. По речима анонимног хроничара, ово ће бити први у низу концерата озбиљне музике чији циљ треба да буде популаризација **класичног музичког стваралаштва** (наше подвлачење) које још није стекло наклоност широке публике. Овај став је показатељ да класична уметничка музика још увек није у довољној мери стекла популарност код шире лесковачке публике. У чланку се између осталог наводи и да су уметници који су наступили на овом концерту „носиоци идеје о популаризацији музичке уметности... који намеравају да раде у свом родном граду”.¹⁰⁴

У среду, 13. фебруара Клуб пријатеља уметности при Народном позоришту у Лесковцу организовао је солистички концерт младих уметника. На програму су била дела Баха, Шопена, Шуберта, Вердија, Сарасатеа, Паганинија и других, у извођењу Радомира Стојановића — клавир, Благоја Пејчића — тенор и Зорана Хаџи-Пешића — виолина.

Препуна дворана Народног позоришта још једном је недвосмислено потврдила да у Лесковцу постоји велико интересовање и за класичну музику. Вешто одабран програм, комбинован од атрактивних дела старих мајстора и солидан квалитет извођења изазвали су спонтане и дуготрајне аплаузе.

Средином априла КУД „Абрашевић” је извео музичко-сценску игру *Време разумевања и неразумевача* на текст Радета Јовића и на музику Бранка Цонића. Први пут је наступао Женски омладински хор уз пратњу оркестра „Абрашевића”. У овој представи Бранко Цонић, један од првих школованих академских музичара, представио се и као успешан композитор и диригент и један од најактивнијих чланова КУД-а „Абрашевић”. Критика је ову представу оценила као врло успелу.¹⁰⁵

Најзначајнији уметнички догађај ове године било је гостовање београдских уметника који су приредили *Вече поезије и балета*. Наступили су: пијаниста Милан Замуровић, прваци балета Београдске опере: Мира Сањина, Вишња Борђевић, Душан Трнанић и Миодраг Панић и првак Југословенског драмског позоришта Бранко Плеша. Нажалост, овај изузетан концерт на коме су гостовали наши највећи балетски уметници, био је слабо посећен што је велика штета с обзиром на то да се оваква гостовања ретко догађају у Лесковцу. Хроничар Н. Т. је констатовао да је ово велики пропуст организатора. Највећи утисак на лесковачку публику оставила је нумера „Бели лабуд” из *Лабудовог језера* П. И. Чајковског. Изведена је и нумера „Љубавна игра” из Де Фалиног балета *Љубав чаробница*.¹⁰⁶

Са балетске представе

¹⁰⁴ *Наша реч*, бр. 7 и бр. 8, 1963. година

¹⁰⁵ *Наша реч*, бр. 17, 1963. година

¹⁰⁶ *Наша реч*, бр. 18, 1963. година

Традиционално, као и претходних година, Музичка школа је приредила годишњи концерт на коме су учествовали ученици свих одсека, оркестар и хор школе. Интересантно је да су концертима присуствовали и гости из Ниша, представници Музичке школе, који су се упознали са животом и радом лесковачке Музичке школе. У тексту хроничара Н. Б. који је дао извештај са ових дешавања, први пут је констатовано да постоји уверење да у Лесковцу постоје услови за отварање средње музичке школе.¹⁰⁷ Овакав закључак је у датом тренутку био преурањен. Као што знамо, Средња музичка школа ће бити основана тек 1978. године!

Ове године се десио катастрофални земљотрес у Скопљу. Покренуте су многе хуманитарне акције. Једна од њих био је хуманитарни концерт озбиљне музике. На првом концерту наступили су пијаниста Радомир Стојановић, виолиниста Зорана Хаџи-Пешића и тенор Благоје Пејчић. На следећем концерту наступили су виолинисти Зоран Хаџи-Пешић, Верица Гушић, виолиниста Зоран Костић и флаутиста Драган Цакић. На програму су била дела Пабла де Сарасатеа, В. А. Моцарта, Ђ. Вердија, Ђ. Пучинија и Ј. Готовца. Солистички концерт приредио је тада млади пијаниста Радомир Стојановић који је извео *Чакону* Ј. С. Баха, а тенор Благоје Пејчић интерпретирао је соло песме и оперске арије Шумана, Шуберта и Вердија. Ови концерти су поновљени у више околних места, а сав приход ишао је пострадалима од земљотреса у Скопљу.¹⁰⁸

Пијаниста Радомир Стојановић
за клавиром

Генерално, 1963. година је била година са највише културно-уметничких догађаја. На концертима су наступили, поред страних извођача, и наши домаћи уметници из Лесковца, Ниша и Београда. Млади пијаниста из Лесковца Радомир Стојановић наступао је као клавирски пратилац и солиста са озбиљним уметничким репертоаром. Вокални уметник, тенор Благоје Пејчић, више пута је наступао на концертима са класичним вокалним програмом на којима је изводио соло песме Шуберта и Шумана, као и популарне оперске арије из Вердијевих и Пучинијевих опера. Ова два уметника дала су значајан допринос развоју уметничке музике у Лесковцу у овом периоду.

¹⁰⁷ *Наша реч*, бр. 26, 1963. година

¹⁰⁸ *Наша реч*, бр. 33, бр. 34 и бр. 36, 1963. година. Због недостатка података нисмо били у могућности да детаљније напишемо биографију Благоја Пејчића, заслужног педагога и професора у Музичкој школи.

Те 1963. године лесковачка публика имала је прилику да слуша и види уметнике са стране: мексичке народне песме извео је традиционални народни ансамбл из Мексика. Наступио је и Ансамбл народних игара и песама из Бугарске, а половином септембра гостовао је Афрички државни ансамбл народних песама и игара из Сенегала.¹⁰⁹ Наступи ових ансамбала приближили су лесковачкој публици традиционалну музику тих земаља.

Народни ансамбл
из Мексика

Ансамбл народних песама и
игара из Бугарске

1964. година

На почетку 1964. године у сали Народног позоришта приређен је концерт на коме су наступили пијаниста Радомир Стојановић, виолинисти Никола Крстић из Љубљане и Зоран Хаџи-Костић из Ниша, и флаутиста из Лесковца Драган Цакић. На програму су била дела Баха, Паганинија, Бетовена и Шопена.¹¹⁰ Лесковачка публика је, по речима хроничара, у препуној дворани Народног позоришта великим аплаузом поздравила извођаче.

КОНЦЕРТ ОЗБИЉНЕ МУЗИКЕ

Виолиниста Зоран Хаџи-Костић и пијаниста
Радомир Стојановић

¹⁰⁹ *Наша реч* бр. 16, бр. 25 и бр. 38, 1963. година

¹¹⁰ *Наша реч* бр. 8, 1964. година

Од запажених уметничких догађаја напоменућемо успешан наступ нашег познатог гитаристе из Београда, професора др Јована Јовичића. Пред пуном двораном Народног позоришта, извео је дела шпанских класика као и сопствене обраде српских и македонских народних песама.¹¹¹ Гитариста Јован Јовичић је први уметник на овом инструменту који је гостовао у Лесковцу.

Иако овај рад првенствено прати уметничку музичку сцену, од значаја су и манифестације културно-уметничког и естрадног карактера које су организоване у оквиру „Дана сајма“. Ове године наилазимо на следећа имена познатих певача забавних мелодија: Ђорђе Марјановић, Габи Новак, Зоран Георгиев, Дубравка Нешовић, Оливера Марковић, Олга Николић и још многих популарних вокалних уметника народне и забавне музике који су учествовали у богатом програму „Дана сајма“.¹¹²

1965. година

Ове школске године Музичка школа је прославила свој јубилеј: 15 година рада. Иако од оснивања школа ради у неадекватним условима, и још увек није решила проблем просторија, великим трудом свих запослених, школа је постигла лепе резултате. Важно је напоменути да је за ових 15 година рада Музичке школе у Лесковцу кроз њу прошло преко 600 ученика! На годишњем концерту поводом Дана Музичке школе учествовали су ученици и наставници који су извели богат музички програм са делима Ј. С. Баха, Л. ван Бетовена, В. А. Моцарта, Ф. Сита и Ф. Бајера.¹¹³

Почетком јула лесковачка публика је имала јединствену прилику да присуствује концерту славног Чехословачког државног ансамбла песама и игара који је приредио незабораван уметнички доживљај. По речима хроничара МСД: „У свим земљама гостовање и програм чешких уметника примљено је као једно од највећих светских достигнућа у овој области. Критичари многих земаља рекли су за програм да је савршен. Сем тога, ансамбл делује, са својих 75 извођача, и атрактивно и пружа јединствен спектакл игара и песама“.¹¹⁴

Са концерта
Чехословачког државног
ансамбла песама и игара у
Лесковцу

¹¹¹ *Наша реч* бр. 48, 1964. година

¹¹² *Наша реч* бр. 25, 1964. година

¹¹³ *Наша реч* бр. 4, 1965. година

¹¹⁴ *Наша реч* бр. 25, 1965. година

У овој години, КУД „Абрашевић“ је славио 60 година постојања и 20 година рада у новој Југославији. Главна прослава одржана је у сали Дома синдиката. У уметничком програму учествовале су четири секције друштва: хорска, забавни и народни оркестар и ансамбл електричних гитара, као и солисти, извођачи народних и забавних мелодија. Хором су дириговали Ванђел Бадули и Благоје Пејчић. Делове ове приредбе снимила је београдска телевизија и емитовала у програму који је трајао тридесет минута.¹¹⁵

Ово културно-уметничко друштво је озбиљна институција која у свом саставу има велики број секција. Међу тим секцијама најпопуларнија је била фолклорна секција. КУД „Абрашевић“ је константно имао одличне оркестре и добре вокалне солисте. Народни, забавни а повремено и џез оркестар, били су стандардне секције овог друштва. Треба споменути и оркестар хармоника, мешовити хор, дечији хор и тамбурашки оркестар. За 20 година културно-уметничког рада, КУД „Абрашевић“ је дао немерљив допринос развоју музичке културе града.

Хор КУД-а „Абрашевић“ са диригентом
Благојем Пејчићем 1965. године

¹¹⁵ Тимченко, Николај: *КУД „Абрашевић“ од 1956. до 1965. године*. 1966. година, стр. 117–118

1966. година

Ова година обележена је активностима културно-уметничких друштава, како лесковачког КУД-а „Абрашевић“, тако и гостовањем познатог ансамбла песама и игара КУД „Иво Лола Рибар“ из Београда.¹¹⁶

Ово је био период када су почели да се формирају омладински вокално-инструментални састави по угледу на тада популарне београдске групе. Чак и у оквиру лесковачког гарнизона, формиран су мали ансамбли са талентованим војницима на одслужењу војног рока. Они су често наступали заједно са народним и забавним оркестром КУД „Абрашевић“ на јавним, градским приредбама.

У недељу, 25. септембра, у Лесковцу ће гостовати омладинско културно-уметничко друштво „Иво Лола Рибар“ из Београда. Чланови овог рекоманованог ансамбла извешће за нашу публику концерт под називом „Песме и игре народа Југославије“. Концерт ће се одржати у сали Дома синдиката са почетком у 20 часова.

Омладинско културно-уметничко друштво „Иво Лола Рибар“ основано је 1944. године. Кроз ово друштво прошло је преко 6.000 чланова, а познато је широм наше земље. Гостовало је и у иностранству. Његове програме видело је око пет милиона гледалаца у дворанама и на телевизијским екранима у Југославији, Сједињеним Америчким Државама, Енглеској, Западној Немачкој, Италији, Аустрији, Француској, Уједињеној Арапској Републици, Алжиру итд.

Међу секцијама друштва највећи успех без сваке сумње ужива Ансамбл народних песама и игара. То је ансамбл који је пронео славу овог друштва у читавој Југославији и великом делу света. Концерт овог ансамбла у нашем граду представља пријатан културни доживљај.

Ове године једини носилац уметничке музике била је Музичка школа која је на својим интерним часовима и годишњем концерту изводила дела класичне музике. Нажалост, за ову годину нисмо наишли ни на један податак да је одржан концерт уметничке музике или да су гостовали уметници са стране.

ВЕСТИ ИЗ КУЛТУРНОГ ЖИВОТА

Прошлог уторка, 12. јла, у просторијама Музичке школе, одржана је мала свечаност поводом 42-годишњице оснивања ансамбла Градске музике у Лесковцу. Свечаности су присуствовали дугогодишњи чланови, као и досадашњи председник друштва Србољуб Миленковић, саветник Привредне коморе у Београду. Том приликом евоциране су успомене на рад друштва за протеклих 40 година.

На крају свечаности, досадашњем председнику друштва Србољубу Миленковићу чланови ансамбла Градске музике предали су скроман поклон. Том приликом друг Миленковић је био кум новооснованом забавном оркестру електричних гитара при ансамблу. Оркестар је добио име „Леско“.

После тога, чланови новооснованог ансамбла електричних гитара „Леско“ извели су неколико забавних мелодија. Г. Р.

¹¹⁶ *Наша реч* бр. 39, 1966. година

У овој години имамо врло мало података о концертима чисто уметничког карактера. Међу штурим подацима које смо могли да пронађемо у штампи, једино је пропраћен годишњи концерт Музичке школе. У тексту који је потписао познати лесковачки књижевник Никола Цветковић можемо да сагледамо одличне домете педагошког рада наставника Музичке школе. Из приложеног програма можемо да видимо да су ученици свирали озбиљна и захтевна дела класичне музичке литературе. Камерни састав виолина, под управом посвећеног наставника Мирослава Лешетицког, извео је одломке из Вагнерове опере *Танхојзер*, а најистакнутији ученици су, поред осталих дела, извели и први став Вивалдијевог *Концерта за виолину* у ге-молу, *Народну игру* Јована Бандура и *Мазурку* Петра Чајковског.¹¹⁷

КОНЦЕРТ УЧЕНИКА МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ У ЛЕСКОВЦУ

ЛЕПА МУЗИЧКА ПРИРЕДБА

Музички живот нашег града мало је затојно, посебно кад је реч о музичким приредбама и концертима озбиљне музике. После празнице од више месеци, тек недавно, 16. јуна, Школа за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ остварила је веома успео концерт класичне музике.

Програм овог концерта био је састављен од дела класика: Моцарта, Бетовена, Чајковског, Грига, Вивалдија као и дела домаћих аутора. Концерт је компонован тако да покаже достигнућа и резултате саме школе. У исто време то је била прилика да млади музичари покажу своје могућности и домете.

На самом почетку камерни састав виолиниста под руководством Мирослава Лешетицког извео је веома складно одломке из опере „Танхојзер“ Рихарда Вагнера. Од најмлађих посебно треба поменути Бранимира Стојиљковића који је са пуно топлине и умешности извео на виолини Бандурову „Народну игру“. То се у знатној мери може рећи и за Драгољуба Аргировића који је имао много сложенији задатак у извођењу I става „Концерта у Г-молу“ Антонија Вивалдија.

Радмила Драгојевић са доста прецизном клавијирском техником одсвирала је „Мазурку“ Петра Чајковског, Вера Костић у извођењу „Напуљске песме“ показала је знатну увешаност. Треба поменути и Михајла Крстића који је на хармоници врло темпераментно одсвирао Факинову „Тиролску полку“, као и Зорана Павловића (А. Факин: „На планици“), који је усменно дебитовао ове вечери.

И најзад, поред састава народних песама које је веома детаљно извео оркестар хармоникаша, посебну пажњу треба посветити лепом таленту Надице Штеронић, Марије

Кодаловић и Зоране Бадић. Надица Штеронић свирајући „Шест варијација у Г-молу“ Л. В. Бетовена, превазишла је сва очекивања. Она је врло сугестивно и убедљиво понудила ону тако раскошну Бетовенову тонску поезију. — „Игра Пагуљака“ Едварда Грига захтевала је изванредну техничку дотераност од Зоране Бадић и она је у тежњи да постигне аутентичност у извођењу овог деликатног дела показала да је на висини захтева. Моцартовски чиста линија извођења Марије Кодаловић на моменте се изванредно хармонично уклапала у мелодијски цртеж, тако да овде можемо говорити о изврсној музичкој графичности која је на добром путу да оствари ова талентована пијанисткиња.

На крају, можемо искрено да зажалимо што ипак имамо прилике да чешће чујемо ове дивне младе музичаре. Надамо се да ћемо убудуће чешће имати задовољство да их од срца поздравимо. Нека органи заштитске и друге сметње, неспоразуми и размислажења не треба да буду разлог њиховог одсуства са наших подијума и из наших дворана које редко походи овакво ослепљена музика.

Никола ЦВЕТКОВИЋ

Ситуација у лесковачком КУД-у „Абрашевић“ после кризе и осипања чланова почела је да се мења. У овом периоду КУД „Абрашевић“ је приредио неколико културно-уметничких програма који су изведени у Народном позоришту и сали Дома синдиката. Учествовали су вокални солисти уз пратњу народног оркестра и обновљена фолклорна секција која је изазвала велико одушевљење публике. Активна је била и хорска секција под управом диригента Бранка Цонића.¹¹⁸

¹¹⁷ *Наша реч* бр. 24, 1967. година

¹¹⁸ *Наша реч* бр. 4 и бр. 9, 1967. година

За разлику од КУД-а „Абрашевић“, који је имао успоне и падове у свом развоју, АГМ је са својим дувачким оркестром био стално присутан на свим значајним градским и државним манифестацијама.¹¹⁹

Људи око нас

ОНИ ИЗ ДУВАЧКЕ СЕКЦИЈЕ

Њих смо видели и овог празника, приредан су нам концерт, они су ту да сваки празник обележе музиком, да свечаности дају свој тон, да је увелчају. Они су, како се то каже, „загрижени“ музиканти, људи ко јима нигде не пише колико година су уложили у посао који није плаћен, ипак је, како рекоше, признат. Ипак, то им не смета да сваке недеље три пута стигну у тачно заказано време на пробу, да свирају и припремају концерте, да буду на оштру кад год затреба. То је нека врста добродошлице војне дисциплине.

Тако већ преко четрдесет година Ансамбл градске музике из Лесковца ради, четари и више деценије људи уложу у своје друштво, издвајају своје слободно време за потребе других. Кажу за њих да су негодне комшије јер њихове трубе узнемиравају суседе, све док напикну, док не престану да чују оно што слушају... (Каменорезци из Лесковца Влада Срећковић свира у Градској музици од 1924. године. И данас, овог петка, радиће пре тачно у 18 часова на пројекцији свих знају, јер не може он без музике и друштва. Ветерани друштва су и Драгутин Живковић, Ђожа Златановић, Драгољуб Марковић и многи други, којима је Градска музика друго радно место, обавеза која траје толико дуго колико не траје радни век човека... Испричали су нам да је професор Вилем Пушман приликом одласка из друштва оставио своју „ле“ трубу Градској музици. Такав су људи они аматери, узлажу све у посао који раде из хобија...

О Ансамблу градске музике се зна и једна историјска чињеница: Лесковачка градска музика била је 1944. године, у тек ослободеној земљи, прва војна музика при Гласном штабу НОВ Србије у Крагујевцу. О томе говорне и фотографије из тих дана. И први поз у порушеном Лесковцу после рата дочекала је Градска музика на железничкој станици.

Чула Живота Ристић, секретар Ансамбла, ево документацију о раду друштва за протекле четрдесет три године. Из документата се види да се део Градске музике издвајао 27. марта 1941. године и учествовао у демонстрацијама против немародног режима.

Александар Стојковић, садашњи диригент Музике, спада у другу генерацију људи који су свирање претпо-сталили многим другим обавезама. Још пре рата био је диригент, па је са прекидама радио све до скорог у Ансамблу, када је поново узео палицу у руке. Од 1932. године Стојковић је зарадио пензију на послу, али овде још није посетио, остао је и даље на свом другом послу...

Оквирну Градску музике чине људи из ЈНА, музичари без којих би те-шко опстало друштво. Зато су нас и заманили да то кажемо, да се зна да без војних музичара Градска музика не би била оно што јесте.

Од пре две године Ансамбл је добио стално место становања: Маса-рихов трг 9. тада, управо, и почеше стварно да живи ова неопходно аматерско друштво. Тада је формирана у оквиру Градске музике и секција забавне музике, коју сачињавају, углавном, средњошколци, младићи гра-да.

Ансамбл градске музике окупља људе свих професија: кројаче, зидаре, обућаре, каменоресце, графичке раднике... Ту је и Живојин Мичић, фидансијски директор „Градтеља“, који је неуморно ради за градску музику већ дуго година, Јова Милковић, који поред рада у штампарији стиче већ тридесет и више година да свира, да буде међу прима...

А свирати није лако. Кажу да је то напоран, чак и физички посао. Нарочито није лако свирати у холу, како то често морају да раде ови људи. Али, посао је такав овде и нико се на наторе не жали. Тешко је људима што смисао ради у предузећима,

закон дохотка према раду, осећају закон друштва и у тренуцима кад не би требало.

И тако, између првог капелника Соколске музике Евгенија Сорафимова и последњег — Александра Стојковића стале су четири деценије. За све то време Градска музика је окупљала одабране ентузијасте, људе које смо видели на свечаном концерту поводом Дана ослобођења града, њих које ћемо опет видети у другом свечаном тренутку, оне који не држе више трубу у устима, а ипак, трепнут недељно, стигну до зграде на Масариховом тргу да обиђу друштво...

Тако, ови људи се зову једним именом: Градска музика, говоре једним језиком, језиком труба, све им је заједничко, а ипак су личности са индивидуалним хтећима и живото...

Никола БУЛАТОВИЋ

1968. година

Средином маја КУД „Абрашевић“ из Чачка је одржао концерт у Лесковцу, враћајући посету нашег ансамбла. Тамо је наступала хорска секција, солисти, велики оркестар, ансамбл народних песама и игара, као и рецитатори. У то време у „Абрашевићу“ је деловао мешовити хор под управом Бранка Цонића, а на репертоару је била и Мокрањчева *Дванаеста руковат*. Тамошња критика је са великим одобравањем оценила гостовање лесковачког КУД-а „Абрашевић“.¹²⁰

КУД „Абрашевић“ је одржао и два концерта поводом Дана младости: један за припаднике ЈНА у касарни „Коста Стаменковић“, а други за грађанство у сали Дома ЈНА.¹²¹

Дом
ЈНА

¹²⁰ *Наша реч* бр. 21, 1968. година

¹²¹ *Наша реч* бр. 24, 1968. година

Драгутин М. Ђорђевић,¹²² наш познати фолклориста, етнолог и свештеник, писао је о значају „Абрашевића“ за културно-уметнички и музички живот Лесковца. У овој свеобухватној рецензији аутор говори о значају друштва „Абрашевић“ за свеукупни допринос културном животу града. Он реално наводи и неке негативне моменте које треба исправити, али се много више задржава на оном позитивном што је дало ово заслужно културно-уметничко друштво.¹²³

„Абрашевић за вас“ — али...

Две добре приредбе, добро посећене и примљене од публике, на жалост нису ни регистроване у нашем локалном недељном листу „Наша реч“. Ради се о приредбама „АБРАШЕВИЋ ЗА ВАС“ од којих је једна одржана у сали Народне позорнице 10. фебруара.

Кад ово неколико редака пишем, имам у виду врло јасну чињеницу да је КУД „АБРАШЕВИЋ“ наша крупна тековина са дугом традицијом, једно уметничко друштво које својим интензивним радом и изванредним резултатима може да служи на част на шем месту. То је једно и можда на југу Србије које постоји и које једино такво уметничко друштво у пуном смислу речи оправдала своје постојање оним што пружа друштвеној заједници. Ако би се требало освртати са неком особитом пажњом на правити избор или неко рангирање сличних друштава код нас у Србији, — „АБРАШЕВИЋ“ из Лесковца би заузео достојно место. У нашем месту му, несумњиво, припада прво место према ономе што пружа заједници од себе. Зато се треба са великом пажњом односити према овом друштву, чувати га као кап воде на длану, неговати га и чинити сви што се може да се не само одржи него и развије да би дало од себе још више резултата.

И франџе је а и овога пута, приредба „АБРАШЕВИЋ ЗА ВАС“ била врло забавна, солидна и пријатна па је и присутна публика, особито, млади свет, лепо примила програм припремљен од нашег локалног уметника Драгана Сташковића. Треба одмах истаћи да је скоро свака тачка солиста, извођача народних песама, понављана на захтев одушевљене публике, а то већ нешто значи. То треба истаћи из више разлога. Прво ради оних који су организовали приредбу, а затим и оних младих људи који су се трудили да дају што је могуће више од себе да би присутнима презентирали своју уметност. Рекао бих још и ради тога — да се овај да едни данашњи дају оном уметничком друштву, али унапред.

Пред тугом оном Народне позорнице наступили су: музички ансамбл, врло добри свирачи (можда би се још добро уконтрапунктали још два инструмента: виолина и кларинет), техником која увек је издвојена, предвођен Драганом Сташковићем, затим фолклорна група, предвођена предњим кореографом Миливојем Сташковићем и секцијом ослисти народне музике.

Сви они што су секције живеле, за наше прилике, у потпуности може да задовољава. Сви извођачи су се својим залагањем, жаром, топлином и солидном екзалтираном додатком трудили да нас увере у један перманентан напредак, који нас може само да радује. У програму се могло запознати човјачки квалитет, особито у ансамблу народних игара, што је несумњиво заслуга кореографа М. Сташковића. Иако то, ова секција може још и више дати, кад се апсолутно уиграше и техничка играња, што, иако не да висок искључиво од самог вође овог симпатичног ансамбла.

Музички ансамбл је у сваком случају за похвалу, али му се може нешто и замерити и то само у доброј намери. Он је код појединих тачака, кад су били у питању солисти—певачи, гласовно слабијег интензитета био прејак, особито близу микрофона постављени млади талентовани учесници Драганов, Јаков Милић, хармоника. Добро би било и чини ми се не би ли неких мањих грешака било, кад би се за време извођења оконтрапунктали на шта на извођаче и не на мимике и неоптребне разговоре у самом ансамблу.

Што се тиче солиста певача (учествовали су: Славолуб Сташковић, Војислав Ђокић, Слободан Стојановић, Симеон Стојановић, Мириана Цвекковић, Зорница Петковић и Олгица Сташковић), по оцини публике по одобравању и на градама који су упућивали свима извођачима, можемо се сложити и ми да је све то у реду, али и ту морамо да кажемо ово.

Ако приредбе под епизојом, да се тако изразимо, „АБРАШЕВИЋ ЗА ВАС“ буде и даље презентирају што се тиче програма „све исто“ (додуше овога пута није било баш све исто), ако не даје нешто и ново из нашег мелоса, ако га не протка и не освежава новим мелодијама и песмама, свакако ће се доћи до извесне стагнације и извесног тересованости, а то би био за „АБРАШЕВИЋ“ заиста велики губитак. Не, најозбиљнија замерка би била у томе што „АБРАШЕВИЋ“ никако не даје места у својој програму „АБРАШЕВИЋ ЗА ВАС“ НАШЕМ МЕСНОМ, ТРАДИЦИОНАЛНОМ МЕЛОСУ, који није за потцењивање, јер је веома богат и свеж, а, с друге стране, то је наше културно наслеђе, па га не треба игнорисати. Надамо се да у једном од будућих програма ове приредбе, нађе места и која наша стара гласна песма.

„АБРАШЕВИЋУ“ за све што је дао и што ће, надамо се дати, треба одаћи признане.

Драг. М. Ђорђевић

¹²² Драгутин М. Ђорђевић (Лесковац, 1907 – Лесковац, 1999) српски фолклориста, етнограф и свештеник.

Завршио је Богословију у Битољу. Прикупуљао је фолклорно, етнографско, социолошко и друго наслеђе у лесковачком крају. Његово најпознатије дело је монографија „Живот и обичаји народни у лесковачкој Морави“ 1958. године, у издању Српске академије наука и уметности. Добитник је многих признања: Златна значка од Културно-просветне заједнице Србије; Октобарске награде Лесковца 1967. године; Вукове награде 1984. године. Цекић, Славица. *Драгутин Гуте М. Ђорђевић*. 1997. година, стр. 43–49

¹²³ *Наша реч* бр. 55, 1968. година

И ове године Музичка школа је извела програм уметничке музике. У приказу о одржаном Интерном часу за родитеље и ученике Драгутина М. Борђевића указано је на значај рада и постојања Музичке школе у Лесковцу.¹²⁴

Из рада музичке школе у Лесковцу

ИНТЕРНИ ЧАС

13. децембра ове године, малобројни посетиоци, углавном бакуи родитељи, на интерном часу наше музичке школе „Станислав Бинички“, имали су једно ретко и пријатно задовољство да прате програм извођача ученика школе, која у музичком испитању наше деце показује дотадашње резултате. Програм је сачињен на основу предлога предметних наставника школе по принципу селекције најбоље увежбаних композиција и он је презентирао публично на скроман и једноставан начин. Углавном, извођена су дела Бајера, Бетовена, Моцарта, Шумана и Грина, а исто тако и мање ствари и вежбе за виолину и хармонику.

Оваквим својим радом, који показује сву озбиљност, прегалаштво

и енергију, наставничко особље доприноси афирмацији своје школе у средини која не поклања свему томе неку особиту важност. Школа овим радом у пуном смислу те речи, оправдава своје постојање.

Наша је жеља да школа приреди и један организованији наступ својих вредних и талентованих ученика и то у некој већој просторији, него што је она којом располаже.

Управи школе нека је наша за хвалност на ономе што смо овога пута чули и осетили у извођењу талентованих клавириста, хармоникаша и виолиниста, међу којима се особито истакао Небојша Јаша ревић.

Драг. М. Борђевић

Поред КУД-а „Абрашевић“, који је био носилац културно-уметничких догађања града, активно је деловао и Ансамбл градске музике о коме смо већ писали. Основна секција Ансамбла био је дувачки оркестар који је свирао на свим значајним градским манифестацијама и прославама државних празника. У периоду када је овај ансамбл имао највећи број чланова, оркестром је руководио професор Бранко Цонић. Поред дувачког ансамбла, у ансамблу је деловало још неколико секција од којих је без оркестар имао одличне резултате. Руководилац овог оркестра је био Фадил Еминовић, академски школовани музичар. У оквиру ансамбла запажене резултате имао је и ВИС „Леско“, који је својим радом стекао лепу репутацију у граду. Поред ове рок групе (које су тада биле врло популарне) основан је и женски састав гитара. Према хроничару Н. Т. Ансамбл градске музике је имао 34 наступа у протеклом периоду.¹²⁵ Из овог можемо да закључимо да је Ансамбл градске музике постао значајан чинилац музичког живота града.

У време велике манифестације „Дана Сајма“ Лесковац је био домаћин „Песми лета“, југословенској турнеји популарних певача уз пратеће оркестре. За ову манифестацију је владало огромно интересовање јер су на њој учествовали најбољи југословенски естрадни уметници: Габи Новак, Лола Јовановић (Новаковић), Вице Вуков, Ивица Шерфези, Ладо Лесковар и Милан Субота. Певаче су пратили оркестри Саше Суботе и светски популарни ансамбл „Седморице младих“. Конферансије је био познати драмски уметник и забављач Петар Словенски.¹²⁶ Због огромног интересовања ова приредба је била одржана на рукометном стадиону који је могао да прими велики број посетилаца. Публика је на такмичењу бирала најпопуларнијег певача.

¹²⁴ *Наша реч* бр. 55, 1968. година

¹²⁵ *Наша реч* бр. 22, 1968. година

¹²⁶ *Наша реч* бр. 26, 1968. година

У овој години у Лесковцу одржан је један концерт класичне музике. Лесковачка публика је имала ретку прилику да крајем маја присуствује концерту камерне музике. У уторак, 20. маја, у сали Народног позоришта, а у организацији Радничког универзитета и Музичке школе, приређен је концерт под називом *Вече камерне музике* на коме су наступили лесковачки уметници који живе и раде у Нишу и Београду, пијаниста Радомир Стојановић и виолиниста Душко Костић, члан Симфонијског оркестра у Нишу. На програму су била дела Моцарта, Шуберта, Франка и Блоха.¹²⁷ Иначе, камерни концерти су врло ретки и не уживају популарност и пажњу публике. Они су, пре свега, резервисани за истинске познаваоце и љубитеље уметничке музике. Овим речима је хроничар Н. Т. коментарисао овај камерни концерт:¹²⁸

Наш град има публику која разуме и воли класичну музику! То је утисак који је сваки посматрач могао да понесе са концерта камерне музике који је одржан у готово испуњеној сали Народног позоришта, у уторак, 20. маја. Гостовали су млади уметници из Ниша — Радомир Стојановић и Душан Костић, а на програму су били Моцарт, Шуберт, Франк и Блох. За све време скоро двочасовног програма у сали је владала узорна тишина. Уметници су показали врхунац својих не малих интерпретативних способности и овај концерт претворио се у славље класичне музике.

После концерта, који је завршен дугим аплаузом усхићене публике, разговарали смо са уметницима, гости ма нашег града, пијанистом Радомиром Стојановићем, таче нашим сутрађанином, и виолинистом Душаном Костићем. Они су били веома задовољни публиком и пријемом на који су наишли, и разговор је, сасвим спонтано, почео од обостране жеље да се овакви сусрети публике жељне добре, класичне музике и истакнутих њених стваралаца и интерпретатора што чешће одржавају.

(одломак из чланка у *Нашој речи*)

КУД „Абрашевић“ и у овој години наставља са својом богатом културно-уметничком делатношћу. Посебно је активна хорска секција друштва који води млади и врло амбициозни диригент професор Бранко Цонић. Поред стандардних дела које негује овај хор, он је ставио на репертоар и популарна дела ренесансних композитора, Луке Маренција и Јакоба Галуса Петелина.¹²⁹

Врло је био запажен наступ популарног југословенског састава Дубровачки трубадури који су јануара месеца приредили концерт у сали Дома синдиката. На овом успелом концерту, пред препуном двораном, извели су своје најпопуларније композиције. Из Лесковца су, по извештају Б. Петковића у *Нашој речи*, понели најлепше успомене на ово гостовање.¹³⁰

Дубравачки трубадури

¹²⁷ *Наша реч* бр. 19, 1969. година

¹²⁸ *Наша реч* бр. 20, 1969. година

¹²⁹ *Наша реч* бр. 6, 1969. година

¹³⁰ *Наша реч* бр. 3, 1969. година

Почетком године КУД „Абрашевић“ је припремио богат културно-уметнички програм. На наступима су учествовале све секције друштва, а најактивнија је била фолклорна секција која је постала љубимац лесковачке публике. Крајем марта „Абрашевић“ је приредио занимљиву приредбу за децу под називом „У сусрет пролећу“. Водитељ ове приредбе је био ондашњи познати и популарни дечији глумац Мића Татић из Београда. Поред дечијег хора, учествовао је и оркестар хармоника.¹³¹

Са наступа КУД
Абрашевић

У сали Народног позоришта, у организацији Радничког универзитета из Лесковца, уз сарадњу са Концертном пословницом Србије из Београда, организован је изузетан концерт класичне музике на коме су учествовали наши најпознатији уметници, а наступио је и Академски камерни оркестар којим је дириговао професор Душан Сковран.¹³²

Концерт Академског камерног оркестра из Београда

У току маја у сали Народног позоришта Академски камерни оркестар из Београда приредиће концерт. Као солисти наступиће Ђурђевка Чакаревић, мецосопран, Звонко Кристић, тенор и Франсоа Јаковчић, виолончелиста. Академски камерним оркестром дириговаће Душан Сковран. Академски камерни оркестар тако ће по другом путу гостовати у нашем граду. Први концерт одржан је 22 априла у Дому синдиката и сада је била тесна да прими све оне који су желели да чују истакнуте уметнике. Солоисти на првом концерту су били Божидар Тумпеј, фагот, и Љубиша Петрушевски, обоа, а извођене су композиције старих италијанских мајстора. Академски камерни оркестар из Београда приредио је досад око 240 концерата у земљи а гостовао је и у Мађарској, Савезној Републици Немачкој, Пољској и Белгији. За друго гостовање Академског оркестра влада велико интересовање.

Концерте Академског камерног оркестра организује Раднички универзитет из Лесковца у сарадњи са Концертном пословницом Србије из Београда. Раднички универзитет такође намерава да ускоро организује приредбу у сали Народног позоришта и позове истакнуте београдске уметнике. Већ је најављено да ће Марија Црнобори и Виктор Старчић, познати драмски уметници, приредити једно угодно вече Лесковца има интерпретирајући стихове из античких трагедија и наших познатих песника. Такође ће на овој приредби наступити Мирослав Чангаловић, првак Београдске опере.

У априлу је било доста интересантних културних приредби али су се организатори потрудили да и у мају организују велики број гостовања познатих београдских уметника. Судећи по ономе што је већ уговорено и предани маја испуњени су солидним уметничким програмом.

¹³¹ *Наша реч* бр. 11, 1970. година

¹³² *Наша реч* бр. 18, 1970. година

После дуже паузе, у Народном позоришту у Лесковцу поново је гостовао Нишки симфонијски оркестар са новим диригентом Јурајем Фериком. Вече је било посвећено Бетовеновој музици: изведена је популарна увертира *Кориолан* и *Друга симфонија у Де-дуру*. Као солиста, у Бетовеновом *Виолинском концерту* наступио је познати југословенски виолиниста Људевит Пап, професор Музичких академија у Београду и Сарајеву.¹³³ Анонимни хроничар је врло афирмативно приказао гостовање Нишког симфонијског оркестра (у даљем тексту НСО) који је изазвао велику пажњу публике. Интересантан предлог овог хроничара је да се склопи ангажман НСО који би имао редовне концерте у Лесковцу. Нажалост, ова иницијатива није уродила плодом.

СЛАВЉЕ УМЕТНОСТИ

Двестогодишњица рађена великог музичког генија и трагичног човека Лудвига ван Бетовена обележена је и у Лесковцу једним занета изузетно успешним и добро посећеним концертном Градског симфонијског оркестра из Ниша. Нишки симфонијчари, под диригентском палицом Јураја Ферика, извели су увертиру „Кориолан“, Виолински концерт у де дуру и Другу симфонију. Виолинску соло партију извео је познати београдски виолиниста Људевит Пап.

Сала Народог позоришта била је готово испуњена. Публику су сачињавали углавном млади — ученици лесковачких средњих и основних школа. Међу њима, нема сумње, највише је било ученика Нишке музичке школе. Иако некомплетан, нишки оркестар је полетно и с пуно уживања извео виртуозни Виолински концерт и Довгу

симфонију која се у опусу великог мага музике издваја превагом светлих тонова и ведрих расположења над мрачним тоновима који су карактеристични за Бетовена. Пап је сјајно извео бриљантну соло партију, ма да је до иначе веома пажљиве публике доцро и покоји печети тон. У оркестру бољи део представљали су гудачи, док су дувачи често деловали дисхармонично. То су ипак мали недостаци који нису умањили општи утисак са ове вечери коју су посетиоци доживели као право славље уметности.

Ова изванредна културна и музичка манифестација показала да је речитије од многих досадашњих, иначе сасвим бесмислених и неплодних састанака и надмудривања, да Лесковац има публику која уме да доживи праву, класичну музику, да ужива у њој и да се на достојан начин одужи уметници-

ма који јој то задовољство пружају. Наравно, да би се то догодило — неопходно је суочити ову публику са правим уметностима — са уметницима рanga виолинисте Људевита Папа. Исто тако, неопходно је да се склопи сталан ангажман са Градским симфонијским оркестром из Ниша који и репертоаром и извођачким могућностима може да задовољи и строже критеријуме. Према томе, после концерта који је назван „Бетовеново вече“ и изведен на опште задовољство прилично бројне публике, нема више дилеме: у Лесковцу има доста људи, нарочито младих, који воле музику и за које би било неопходно организовати чешће концерте. На овом „сектору“ Културно-пропагандни центар у Лесковцу, који је једини нешто покушавао и у томе имао и лепих успеха, могао би, а и морао, да учини знатно више него досад. Исто тако, требало би озбиљније поразмислити о оснивању огранка Музичке омладине и у нашем граду који је један од ретких, иако нема Нишку музичку школу, где Музичка омладина нема приступа.

Н. Т.

¹³³ *Наша реч* бр. 44, 1970. година

ВЕЧЕ ШОПЕНОВЕ МУЗИКЕ

У част Дана Републике одржано је у Лесковцу неколико уметничких приредби.

Веома је лепа замисао Културно просветне заједнице да овај наш празник обележи и увећача музичким приредбама.

Овога пута позвала је на сарадњу клавирског уметника Радомира Стојановића, професора Музичке школе „др Војислав Вучковић“ из Ниша.

Професор Стојановић, рођени Лесковчанин, који је основно музичко образовање добио у Музичкој школи у Лесковцу, а проширио га и употпунио у Нишу и Београду на Музичкој академији, врло радо се одазвао овом позиви и из свог богатог репертоара изабрао клавирску музику Фредерика Шопена. Занета захвалан клавирски програм, највећег композитора романтизма код Шопена, који је свој обимни уметнички опус посветио клавиру.

Стојановић нам је ове вечери презентирао из богатог Шопеновог репертоара: четири прелуда, четири мазурке (дела играчког карактера, у којима је Шопен дао сву разгранатост пољског темперамента и виртуозност у клавирској техници, коју је интерпретатор правилно схватио и био у могућности да је верно реализује, захваљујући солидној техници и моторичној претњу десне и леве руке, који су у бриљантним пасажима функционисали беспрекорно и нитонативно кристално чисто.

У лаганим и елегичним деловима, спласећао је са композитором постапацију и тугу за родном Пољском, од које је дуги низ година био удаљен. Затим се ређају два поктурна и три валтера. Све то изведено је на достојној висини уметника који је суверено владао

својим инструментом. И на крају долази фантазија Емпромиси у шес-молу, којим Стојановић завршава своје уметничко приповедање.

Уметник је недавно био у Пољској, где се је од еминентних уметника света упознао на извору са Шопеновим стилем у интерпретацији његових клавирских композиција.

Пожељно би било да се чешће приређују овакви концерти у Лесковцу а на организаторима је да овакве концерте популаризишу и доведу већи број слушаоца.

У скорој будућности требало би већ спровести у дело набавку једног концертног клавира који би био смештен у једној од сала у граду, где би се изводили концерти. Већ дуги низ година концерти се у нас изводе на пијанину, као и овај последњи, што се чини у крајњој невољи.

На крају да поменемо да су у организацији Културно просветне

заједнице, ученици Музичке школе „Станислав Билички“ извели на Дан Републике концерт у просторијама старог музеја.

Мирослав Лешетицки

У част Дана Републике, у Лесковцу је одржано неколико уметничких приредби. Највећи уметнички значај имао је солистички реситал познатог пијанисте из Ниша Радомира Стојановића, који је, иначе, родом из Лесковца. На његовом репертоару су се нашла дела великог пољског композитора Фредерика Шопена.¹³⁴ У прилогу дајемо критички осврт на овај концерт аутора Мирослава Лешетицког, наставника виолине у Музичкој школи у Лесковцу.

¹³⁴ *Наша реч* бр. 48, 1970. година

V. Период 1971–1980. године

1971. година

На почетку ове године, у организацији Културно-пропагандног центра, одржан је први абонентски концерт. Наступио је Београдски гудачки квинтет. Уводну реч одржао је професор Музичке академије у Београду Предраг Милошевић. На концерту су изведена дела Јозефа Хајдна, Франца Данција, Петра Коњовића, Жака Ибера, Клода Дебисија и Клода Арнеа. У публици су углавном били ученици, чак и гимназијалци из околних градова.¹³⁵ Овај концерт је имао изразито образовни и популаризаторски карактер због уводног предавања које је држао наш познати композитор проф. Предраг Милошевић. Млада лесковачка публика је имала прилику да први пут слуша дувачки квинтет.

На другом концерту озбиљне музике у оквиру абонентских концерата које је организовао Културно-пропагандни центар, наступили су наши истакнути уметници, прваци Београдске опере Ђурђевка Чакаревић и Драго Старц, уз клавирску пратњу пијанисте Властимира Шкарке, професора Музичке академије у Београду. Као солиста, у Дворжаковом *Концерту за виолончело у ха-молу*, наступио је славни чешки виолончелиста Станислав Аполин.¹³⁶

На почетку *Јесењег циклуса озбиљне музике* одржан је концерт Београдског камерног оркестра. Оркестром је дириговао Борислав Пашћан, а као солисти наступили су Тахир Куленовић, флаута, и Петар Тошков, виолина.¹³⁷

У организацији културно-пропагандног центра Вече правих мајстора

Одржан је други концерт у оквиру циклуса озбиљне музике који је организовао Културно-пропагандни центар у Лесковцу. Концерт је био посвећен једном малом избору словенске музике, а гости веома напљиве, и захвалне младе лесковачке публике, која показује дивно и развијено разумевање музике, били су виолончелиста Станислав Аполин, један од највећих светских мајстора на овом инструменту, прваци Београдске опере Ђурђевка Чакаревић и Драго Старц и, најзад, пијаниста Владимир Шкарка. Иако је Драго Старц био донекле indisponiran, а Шкарка имао пех свирајући на веома лошом клавиру, београдски уметници приредили су још једно незаборавно музичко вече. Правни празник љубитељима велике уметности приредио је маестро Аполин ненадмашно свирајући Дворжаков „Концерт за виолончело и оркестар“, једно од најлепших дела створених за чело. Можемо сло-

бодно рећи да је велики композитор Антоњин Дворжак у Аполину, иначе свом земљаку а сада професору београдске Музичке академије, нашао управо когенитивног тумача свога Концерта. На жалост, публика ово Дворжаково дело није могла да доживи у његовом интегралном облику јер је недостајао оркестар, а Шкарка је, као што смо напоменули, био на муци пратећи Аполина на раштинованом клавиру.

Пуну меру својих великих гласовних могућности дала је и позната уметница Ђурђевка Чакаревић која је полетно отпевала неколико композиција Јакова Готонца, Лотке-Кадлицког, Мусорског и Римског Корсакова.

Све у свему велико вече и дивно најава још једног, падамо се, такође лепог доживљаја 20. априла, када ћемо у оквиру истог циклуса слушати „Вече оперских арија“.

Н. Т.

Уз гостовање београдских уметника

Зашто не клуб музичара

Ових дана, у готово свечаној атмосфери, у просторији сали Народног позоришта, одржан је концерт Београдског камерног оркестра. То је био први концерт из таквог циклуса „Јесењег циклуса озбиљне музике“ који организује и веома успешно реализује Културно-пропагандни центар у Лесковцу. Овог пута маала лесковачка публика имала је прилику да чује и види, и да ужива у врхунској репродуктивној уметности Борислава Пашћана, Тахира Куленовића и Петра Тоškова.

¹³⁵ *Наша реч* бр. 9, 1971. година

¹³⁶ *Наша реч* бр. 12, 1971. година

¹³⁷ *Наша реч* бр. 42, 1971. година

Током јуна месеца у Лесковцу је гостовао КУД „Панче Пешев“ и Женски хор „Магдалена Антева“ из Куманова. На програму наших пријатеља из Куманова биле су народне песме и игре из Македоније, док је хор „Магдалена Антева“ извео четири песме. Хором је дириговао Ђорђе Симоновски.¹³⁸ Лесковачки КУД „Абрашевић“ је пре тога гостовао у Куманову, а ово је била њихова узвратна посета.

Најзначајнији музички догађај ове године било је гостовање ансамбла „Балалајка“ из Москве. У сали Дома синдиката, 10. јула, наступили су уметници из Москве са програмом под називом *Музички сувенири*.¹³⁹ Овај концерт је био један од најузбудљивијих доживљаја у претходних неколико сезона.

КОНЦЕРТ АНСАМБЛА „БАЛАЛАЈКА“ ИЗ МОСКВЕ

У сали Дома Синдиката „Коста Стаменковић“, 10. јула уметнички ансамбл „Балалајка“ из Москве, извео је концерт под називом „Музички сувенири“.

На репертоару су биле руске народне песме и дела руских композитора: Чајковског, Шалајева, Мусорског, Рахмањнова и Глинке. Ансамблом, састављеним од руског народног инструмента балалајки, руководио је Антоли Поантаев. Арије Мусорског певала је солисткиња Московске државне филхармоније Маргарита Мирошњикова, а руске романсе интерпретирао је Григориј Витвијков. Солиста на хармоници био је Анаролн Кољнтајев, а на балалајки Јуриј Валериј.

Овај концерт организовао је Културно-пропагандни центар из Лесковца.

Р. С.

Поред традиционалних годишњих концерата које приређује за родитеље и ученике, Музичка школа је ове године учествовала и у једној међурејубличкој сарадњи. Крајем октобра, у оквиру међурејубличке културно-привредне сарадње Лесковца и Прилепа, одржано је музичко-поетско вече на коме су учествовали ученици Музичке школе из овог града.¹⁴⁰ Новембра месеца, лесковачка Музичка школа се представила одабраним тачкама у узвратној посети Музичкој школи у Прилепу.¹⁴¹

Ова година је обиловала многобројним музичким приредбама, од оних које су биле највишег уметничког ранга па до смотре школских хора. У тексту смо навели само оне концерте који су реализовани и за чије одржавање имамо потврду у штампи. За још неколико најављених концерата који је требало да се одрже, а који су најављени у тексту Верице Баторовић *Омладина и озбиљна музика*,¹⁴² немамо извештаје да су реализовани, тако да о њима не можемо ништа да кажемо.

¹³⁸ *Наша реч* бр. 23, 1971. година

¹³⁹ *Наша реч* бр. 27, 1971. година

¹⁴⁰ *Наша реч* бр. 42, 1971. година

¹⁴¹ *Наша реч* бр. 45, 1971. година

¹⁴² *Наша реч* бр. 19, 1971. година

Крајем фебруара Нижа музичка школа „Станислав Бинички“ је приредила свој полугодишњи концерт на коме су наступили најбољи ученици од првог до шестог разреда. Поред солистичких тачака, наступио је и школски оркестар који је водио наставник школе Мирослав Лешетицки.¹⁴³ Приредбе и јавни часови које приређује Музичка школа су од великог значаја за развој музичке културе града. Музичка школа постаје незаобилазна институција музичког образовања.

Први концерт у претплати који је организовао Културно-пропагандни центар било је гостовање Симфонијског оркестра града Ниша са нашим чувеним виолинистом проф. Бранком Пајевићем. Нишки симфоничари су, поред осталих, извели дела Менделсона и Чајковског.¹⁴⁴

На гостовању Београдске опере у Лесковцу изведена је популарна опера *Севиљски берберин* Ђоакина Росинија. У пуној сали Народног позоришта наступили су прваци Београдске опере уз клавирску пратњу Константина Винавера.¹⁴⁵

Други концерт у претплати

Сценско извођење Росинијевог „Севиљског берберина“

На сцени Народног позоришта у Лесковцу, у понедељак 6. марта приказана је комична опера у два чина „Севиљски берберин“ од Ђоакина Росинија у извођењу камерног састава ое оградских уметника. Сценско извођење опере без учешћа диригента, хора, балета и оркестра примењује се у последње време код нас и у свету јер је далеко јефтиније а за шири слој људи приступачније.

Либрето за ову оперу узет је из позоришног комада истоименог дела француског књижевника Бомаршеа. Пре Росинија на основу истог либрета компоновао је тада већ познати Пизанило. Међутим врло брзо се увидело да је Росини написао оперу која ће далеко превазићи дело Пизаниела. И Моцарт је користио Бомаршеа написавши познату оперу „Фигарова женидба“.

Дело обилује многим социјалним и карактерним сукобима. Духовитост и хумор је моторна снага читаве опере. Росинијева опера обрађује тему женидбе грофа Алмавиве, али уз помоћ човека из народа Фигара. Немој аристократе да започне љубавну везу са лепом Розином, нећаком доктора Бартола, Росини потенцира неколико пута дивним и постичним аријама и бриљантним ритмом. Стари Бартоло, због намере да се ожени својом богатом нећаком, покушава да осујети план грофа Алмавиве али без успеха. У том вртлогу осећања и грабежљивости највећу корист извући ће досљави и лукави Фигаро и клеветник и сплеткар, наставник музике Дон Базилио. Млади гроф Алмавива после многих перипетија узима за жену лепу Розину а старом Бартолу остаје као утеха богатство нећаке.

Дуго ће нам остати у сећању каватина коју је извео Фигаро (Никола Митић, баритон), дивна и нежна серенада Алмавиве (Предраг Протић, тенор), арија Розине (Добрила Богошевић, сопран) и групна интерпретација певача приликом опроштаја од Базилија. Улогу Базилија тумачио је велики оперски и концертни певач, првак Београдске опере Жарко Цвејић, бас. Незаборавну улогу Бартола остварио је Александар Веселиновић, бас.

Лесковачка млада публика показала је и овог пута да осећа све вредности праве уметности.

Велику улогу у овом камерно-сценском извођењу имао је Константин Винавер који је клавирском пратњом ублажио недостатак оркестра. Његови успешни коментари учинили су да садржај опере буде јасан публици. **СРБАН КРАЖИЋ**

Наш познати гитариста др Јован Јовичић приредио је још један концерт за љубитеље гитаре у Лесковцу. Изведена су дела Рамоа, Вила Лобоса, Тареге, а свирао је и своје композиције.¹⁴⁶ Др Јован Јовичић је врло значајна уметничка личност која се истакла не само као виртуоз на гитари већ и као одличан педагог и композитор. Свако његово гостовање је врло поучно за младу публику која на његовим концертима чује пуно нових података о гитари и о композиторима чија дела он изводи.

¹⁴³ *Наша реч* бр. 9, 1972. година

¹⁴⁴ *Наша реч* бр. 6, 1972. година

¹⁴⁵ *Наша реч* бр. 10, 1972. година

¹⁴⁶ *Наша реч* бр. 16, 1972. година

Под називом *Љубав Роберта Шумана* одржан је концерт у облику музичко-драмске скице у којој су учествовали и музичари и драмски уметници.¹⁴⁷ Овакву врсту музичко-драмског комада гледаоци нису имали прилике до тада да слушају и гледају у Лесковцу. По речима Ненада Кражића, ова врло успешна драматизација приближила је младој лесковачкој публици живот великих немачких романтичара Роберта и Кларе Шуман.

ЉУБАВ РОБЕРТА ШУМАНА

Први концерт у јесењој сезони под називом „Љубав Роберта Шумана“ изведен у виду музичко-драмске скице донео је лесковачкој публици изузетан доживљај који су остварили београдски музички и драмски уметници.

У обликовању овог интересантног програма коришћена је биографија Роберта Шумана и то од тренутка ране младости па све до смрти. Понет жељом да буде оно што је Паганини на виолини Шуман упорно ради на откривању свих тајни клавирске технике. Велике заслуге у његовом развоју имаће свакако клавирски педагог Фридрих Вик и његова деветогодишња ћерка „чудо од детета“ Клара. Постепено у њему се раба љубав према Кларин. Она му узвраћа осећања и њихова веза постаје Шуману бујна стваралачког надахнућа. Шуман, по природи лирик, на најромантичнији начин оваплоћује речи и музику. Он у овом споју песме и мелодије одбацује све што је лажно и неискрено. Чист у својим осећањима, тужан због укочености четвртог прста своја осећања жели да крунише браком са вољеном Кларом, највећом клавирском интерпретаторком прошлог века. Кларин отац одлучно се супротставља њиховој жељи за брак. Некадашњег вољеног ученика професор Вик називаће на суду неодолчим именима. Међутим, права и искрена љубав и овог пута побеђује. Брачни пар Шуман поставља свој стваралачки живот у пуном сјају и срећи.

Рабају се нове композиције за клавир, соло песме и оркестарска дела. Сада вишечланна породица Шуман уживаће у толиким и осећајним делима Робертиним. Међутим, његово здравствено стање се сваки даном погоршава. Нервни слом

баца га у душевну болницу где и умире у страшним мукама.

Лик Роберта Шумана тумачио је са пуно озбиљности и природности Милан Пузић, првак драме Народног позоришта из Београда. Улогу Кларе остварила је Ирена Колесар, позоришна и филмска глумица из Београда. У склопу изврних дијалога ових реномираних глумца нашле су право место музичке нумере најинтересантнијих примера из стваралаштва Роберта Шумана које су изводили првак београдске опере Борбе Бурбевећ (баритон и бас) и виолициста Мирковић.

Испод разиграних прстију Анђане Турлаков (клавир) плела се мрежа комплико-

ваних Шуманових остварења чистим, хармонским складом и прецизним динамичким акцентима („Симфонијска етда“). Да је деоница клавирске партије равноправна певачкој, за чим је тежио Шуман, доказали су Борбе Бурбевећ и Мирковић.

На крају један прогуст који се односи на организатора. Најављена Бурбевећа Чакаревић није узела учешћа у овом концерту из непознатих разлога. И најзад, зар ниш траг није у могућности да објасни концертни клавир за овакву врсту концерата који би замислио постојећи амортизован и старинно.

Собаћ Кражић

¹⁴⁷ *Наша реч* бр. 38, 1972. година

Током октобра гостовао је Камерни ансамбл „Дуо Барток“ из Будимпеште: виолиниста Илдико Бан и пијанисткиња Каталин Варади. Концерт је био у част годишњице рођења Беле Бартока.¹⁴⁸ Лесковачка публика се први пут на овом концерту срела са савременом музиком великог мађарског композитора XX века, Беле Бартока. Камерни концерти савремене музике нису чести ни у већим музичким срединама, па је тим драгоценије гостовање овог камерног дуа који је претходне године освојио престижну европску награду.

Музички живот

ГОСТОВАЊЕ „ДУО БАРТОК“

Покушај да се у част годишњице рођења Беле Бартока осветли жипотопис и рад овог највећег мађарског композитора кроз изложбу фотографија, ненаметљив коментар и виртуозност уметница из Будимпеште Илдико Бан (виолина и Каталин Варади (клавир) био је веома успешан.

Богато Бартоково стваралаштво базирано на фонографским записима мађарског, румунског и југословенског мелоса уздигло га је до највећег европског композитора овог века. Велики утицај на Бартоков стваралачки рад имала је музика Анста, Брамса и Шенберга. Међутим, касније се ослободио свих тих утицаја и кренуо новим стазама компоновања. Дакле, Барток је потпуно оригиналан, истина ослањајући се местимично на елементе мађарске музике.

Из Бартоковог „Микрокосмоса“, изведено је, на концерту који је носио назив „Упознајмо Бартока“, пет комада за децу који траже од извођача велике техничке захтеве.

Незабораван доживљај доне-

ла је публици „Рапсодија за виолину и клавир“. Овај типичан мађарски облик хармонски пренапрегнут и ритмички веома компликован изведен је на начин какав досада нисмо видели и слушали.

Низ од десет божићних песама за клавир и шест румунских игара у извођењу Каталин Варади дочарана је богата архитектура румунске народне фолклористике.

Врхунац програма дат је извођењем Друге сонате (други став) писан модернизованим баховским стилем у којој су деонице виолине и клавира сасвим различите али равноправне.

Мађарске уметнице познате под именом „Дуо Барток“ приказале су пуну саживљеност са делима великог мајстора и ванредно техничко мајсторство ранга европских репродуктивца.

Ова својства која поседује „Дуо Барток“ захвална лесковачка публика умела је да осети и богато да награди топлим аплаузима.

Срђан Крајчић

Никола Рацков

Наш познати пијаниста професор Никола Рацков, један од оснивача Музичке омладине, одржао је два концерта за музичку омладину под називом *Игре за клавир*. Његови наступи су увек праћени интересантним подацима о композиторима и делима које изводи.¹⁴⁹

¹⁴⁸ *Наша реч* бр. 41, 1972. година

¹⁴⁹ *Наша реч* бр. 42 и бр. 43, 1972. година

У организацији Музичке омладине Лесковца и ове године гостовао је Академски камерни оркестар састављен од студената Музичке академије у Београду под диригентским вођством професора Душана Сковрана. На концерту су изведена дела Антонија Вивалдија: *Концерт за гудаче у ге-молу* и *Концерт за две виолине* са солистима Сретеном Крстићем и Мирославом Младеновићем. Са Академским камерним оркестром наступио је и чувени амерички кларинетиста Џејмс Кембел који је интерпретирао Штамицов *Концерт за кларинет и оркестар* и *Три комада за соло кларинет* И. Стравинског.¹⁵⁰

Пијанистички реситал приредио је пијаниста из Ниша Милош Ивановић. На његовом програму била су искључиво дела Фредерика Шопена.¹⁵¹

КОНЦЕРТ У ПРЕТПЛАТИ

МУЗИКА ФРЕДЕРИКА ШОПЕНА

Није тешко схватити колико задовољство може донети слушаоцу музика Фредерика Шопена, песника клавира, пољског родољуба и великог романтичара. Таква прилика омогућена је малобројним поклоницима ове лепе уметности који су у сали Народног позоришта слушали дела Шопена у извођењу Милоша Ивановића, пијанисте из Ниша.

Милош Ивановић је завршио Музичку академију у Београду и двогодишњу специјализацију Шопенове музике у државној високој музичкој школи у Варшави. Наступао је у многим градовима Југославије и Пољске у којима је био и награђиван. Радио је више година као професор клавира у средњој музичкој школи у Нишу а сада је стручни сарадник Музичке академије у Београду.

У обликовању свог програма уметник је захватио широко подручје стваралаштва Фредерика Шопена, од полонезе преко баладе, мазурке, етјде, скерца, валцера, прелудијума до сонате. Дела Фредерика Шопена добила су у Милошу Ивановићу изванредног тумача.

Колико је Ивановић ушао у бит Шопенове музике говори податак забележен у Пољској „Газети“ да је „Југословенски пијаниста интерпретирао три мазурке из оп. 24 као да је рођен на нашем тлу“.

Права је штета што одзив публике на овај концерт није био велики. Сигурно је да су пропустили изузетан музички трелутак који је личио „на би српне каљанице које су ударале о кристалне плочице“.

СРЂАН КРАЈИЋ

Милош Ивановић

Поред гостовања одличних уметника са стране, који су приредили врло успешне концерте озбиљне музике, велику активност имала су и лесковачка културно-уметничка друштва. КУД „Абрашевић“ је током целе године имао велики број наступа и гостовања по градовима Србије, Македоније и Црне Горе, на којима је представио своје солисте, оркестар и фолклорни ансамбл.

И АГМ је био врло активан чинилац музичког живота града: дувачки оркестар је стандардно наступао на свим државним празницима, а забавни оркестар са солистима имао је врло запажен наступ на фестивалу младих у Књажевцу.

¹⁵⁰ *Наша реч* бр. 44, 1972. година

¹⁵¹ *Наша реч* бр. 47, 1972. година

Крајем фебруара, у сали Народног позоришта, гостовао је Симфонијски оркестар из Ниша. За диригентским пултом је био наш прослављени уметник проф. Јован Шајновић, директор и диригент Загребачке опере. На програму су била дела Л. ван Бетовена, Трећа симфонија *Ероика*, Шопенов *Концерт у е-молу* (само први став) и *Драматична увертира* хрватског композитора Благоја Берсе. Као солисткиња представила се румунска пијанисткиња Лијана Шербеско, која је извела само први став Шопеновог концерта.¹⁵² Из приложене критике можемо да видимо да је проблем клавира и даље болна тачка музичке стварности Лесковца.

Концерт у претплати

Гостовао Нишки симфонијски оркестар

У настојању да се озбиљно музика што више приближи младим поклоницима ове лепе уметности, Културно-пропагандни центар из Лесковца ангажовао је Симфонијски оркестар из Ниша под руководством Јована Шајновића, диригента Загребачке опере и са солистом Лијаном Шербеско (пiano) гошћом из Румуније,

који су у уторак 27. ов.м. у препуној сали Народног позоришта извели дела Благоја Берсе, Фредерика Шопена и Лудвига ван Бетовена.

Први део програма био је по свешен домаћем композитору Благоју Берси (Драматична увертира) што је веома позитивно за један млад ансамбл. Сам оркестар у жељи да нам от-

крије све лепоте овог дела базирано на неисцрпном народном мелосу трудило се да динамичком градацијом стила Вердија или Корсакова и богатством ритма учини програм интересантним. Познати Шопенов концерт у е-молу (први став извела је Лијана Шербеско на пијанину (то се веома ретко догађа!), инструменти који пружа мале интерпретаторске могућности. Из необјашњивих разлога гошћа из Румуније је наступала са затвореним поклопцем пијанина што је уопште умањило чујност овог златног концерта. Дакле, дијалог оркестра и солисте одвијао се у атмосферни тонски пригушености (чуло се свирање само десне руке) интерпретаторке Лијан Шербеско.

Бетовенова „Ероика“, то градивно дело требало је да буде врхунац програма. Међутим, тонска неуједначност и несигурност (обоја и хорна) оркестра могла се веома лако уочити и од деце која су углавном испунила акустичну салу Народног позоришта. Но и поред наведених недостатака концерт је у целини успео.

Срђан Кражић

¹⁵² *Наша реч* бр. 8, 1973. година

На прослави Дана Школе за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ наступили су најбољи ученици са клавирског, гудачког и дувачког одсека. Међу њима су се истакли Небојша Петковић, ученик клавира, један од најталентованијих ученика који је школа имала, Ксенија Вељовић, будући професор клавира у Музичкој школи, трубач Небојша Тодоровић, будући музиколог и професор Универзитета, и остали талентовани ученици.¹⁵³ Овај концерт ученика Музичке школе је показатељ да ова установа бележи све боље и боље резултате у свом раду.

Поводом концерта ученика Музичке школе

Висок ниво музицирања

Поводом прославе Дана школе за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ у Лесковцу, одржан је 26. фебруара концерт ученика.

Слушалац овог веома успешног концерта стезао је слезу о развојном путу ученика од клавирског буквара (Бајера) па све до компликованих музичких комада Хајдна, Моцарта, Фукса, Ветовена, Грина, Менделсона и др.

Ученици првог и другог разреда (Маргарета Цакић, Радмила Костић, Ивана и Светлана Банковић, Мирјана Младеновић, Ксенија Вељковић, Мирјана Раковић и др.) који су тек закорачили у свет музике, доказали су да се на њих може рачунати под условом да марљиво вежбају клавир.

Већу озбиљност и искуство у извођењу тежих композиција остварили су ученици III и IV разреда: Весна Цакић, Ксенија Јовановић, (памтимо је са

прошлогодишњег веома успешног наступа), Љиљана Јовановић, Марина Митровић, Јасмина Костић, Весна Филиповић, Бисерка Костић и Јована Васић. Интересантно је да су ученици четвртог разреда били најбројнији у програму што је доказ да се ради о једној заиста талентованој генерацији. За програм који је био на нешто вишем нивоу свакако треба да захваљимо ученицима V и VI разреда. Наступили су: Елизабета Крстић (Менделсон: „Песма без речи“), Драган Чохаџић (Илде Хајдна и Тајсанића), Ирена Јовановић (Коло од Крцеса), Небојша Петковић (Хајдан и Ветовен) Мила Митић (Фуксова уснаванка) и Весна Андрејевић (Моцартова соната у Ц дур). У општој доминацији клавирских тачака веома освежавајуће је деловао наступ трубача Небојше Тодоровића који је извео Гавану од Тартинија.

Мали број виолинских тачака (Еминовић и Петковић) говори да је интерес за овај инструмент доста мали за разлику од ранијих година када је школа регрутовала велики број виолиниста. Крај програма остављен је гудачком оркестру који је извео малу грациозну игру познатог ствараоца Божидара Станчића.

С. Кражић

У организацији Музичке омладине Лесковца одржан је концерт озбиљне музике за раднике Хемијске фабрике „Невена“. На концерту су наступили оперски певачи из Скопља, Искра Божиновска и Благоје Николовски, уз пратњу београдског пијанисте Зорана Јовановића. На програму су биле популарне арије из Вердијевих опера, а пијаниста Зоран Јовановић извео је два Шопенова валцера. Овај концерт је био први корак у упознавању радника са озбиљном музиком.¹⁵⁴

На сцени Народног позоришта лесковачка публика је имала прилику да присуствује концертном извођењу опере *Травијата* Ђузепеа Вердија. Као и претходних година, и овога пута је аутор пројекта био истакнути пијаниста и драматург Константин Винавер, који је на клавиру пратио солисте.¹⁵⁵ Да би приближио садржај ове романтичне опере, Винавер је тумачио садржај и текст сваке арије. Због тога може да се каже да је овај концерт имао и педагошки карактер.

МУЗИЧКИ ЖИВОТ

ТРАВИЈАТА НА МАЛОМ КЛАВИРУ

На сцени Народног позоришта концертно је изведена „Травијата“ од Вердија. Учествовали су београдски оперски певачи уз клавирску пратњу Константина Винавера.

Ова опера пуна романтичне поетичности, приказана на лесковачкој сцени најједноставнијим средствима чистих и познатих мелодија била је свакаком гледаоцу приступачна и схватљива. За такве незаборавне утиске заслужни су protagonisti ове опере Марика Пец, Предраг Протић, Јован Гангоријевић, Александар Веселиновић и Татјана Сластјенко. Константин Винавер као клавирски пратилац имао је и улогу коментатора ове заиста успешне оперске приредбе.

СРБАН КРАЖИЋ

¹⁵³ *Наша реч* бр. 8, 1973. година

¹⁵⁴ *Наша реч* бр. 9, 1973. година.

¹⁵⁵ *Наша реч* бр. 12, 1973. година

Уместо најављеног концерта Камерног оркестра „Pro musica“, који је оправдано изостао, лесковачка публика је имала је ретку прилику да присуствује наступу врхунских балетских уметника из Београда, који су извели популарне нумере из познатих балета: *Лабудово језеро* Петра Чајковског, *Охридске легенде* српског композитора Стевана Христића и *Баво на селу* хрватског композитора Франа Лотке. Корепетитор Милан Замуровић, који је пратио играче, наступио је и као солиста.¹⁵⁶

КОНЦЕРТ У ПРЕТПЛАТИ БАЛЕТСКО ВЕЧЕ БЕОГРАДСКИХ УМЕТНИКА

Уместо најављеног доласка камерног састава Про-музика из Београда под руководством Буре Јакшића, који је био спречен болешћу, организатор — Културно-пропагандни центар — позвао је врхунске балетске уметнике из Београда који су на сцени Народног позоришта извели једночасовни програм. Ова изненадна промена програма наишла је на једнодушно одобравање гледалаца јер у Лесковцу постоји велико интересовање за балет.

Међу извођачима свакако треба истаћи Душана Тринића, солисту Балета београдске опере, који је у својој кореографији извео варијације на једну шпанску игру. Његова игра праћена кастањетама изазивала је спонтан аплауз у сали. Веома нежне и елегантне балетске фигуре дочарале су нам Анђија Пилешенко и Вишња Борђевић, примабалерине из Београда, тумачећи главне улоге из балета „Баво на селу“ од Лотке и „Лабудово језеро“ од Чајковског.

Делове из балета „Охридска легенда“ Стевана Христића, извели су млади београдски уметници Јелена Шантић и Бора Младеновић са пуно топлине и нежности.

Иако је сцена Народног позоришта доста неподесна за балетско извођење, то није сметало извођачима да покажу сву лепоту балетске уметности.

Њи удео у остварењу представе имао је, свакако, Милан Замуровић, клавирски корепетитор. Он је у предању између балетских тачака извео „Гранду“ од Албениза веома разгранато и технички дотерано.

Ово вече музике и покрета остаће нам у веома пријатном сећању.

Србан Кражић

У оквиру *Концерата у претплати* лесковачка публика је имала прилику да 16. априла, у сали Народног позоришта, присуствује концерту на коме је наступио Гудачки квартет „Јосип Славенски“ из Београда. На програму су били гудачки квартети Моцарта и Бетовена. Други део концерта био је посвећен музици српског композитора прве половине XX века, Милоја Милојевића, на коме је изведен његов гудачки квартет.¹⁵⁷

Наступ овог одличног камерног ансамбла, под вођством виолинисте Алемка Белотија, био је посебан музички догађај за лесковачку публику.

Концерт у претплати Вече камерне музике

Гудачки квартет „Јосип Славенски“ из Београда у саставу Аленка Белотија, Јована Голочеца, Миомира Радовића и Франсоазе Јаковчићеве, био је гост младој лесковачкој публици 16. априла у сали Народног позоришта. На програму овог репомираног камерног састава нашао су се дела бечких клавира, Моцарта (Гудачки квартет у а — молу) и Бетовена (Велнка фуга; Оп. 133).

Други део програма био је посвећен домаћем композитору, Милоју Милојевићу (Гудачки квартет).

Дивни смо се изванредној ангажованости извођача, њиховој сутилатности и уметности да са толико топлине и ефекта прикажу компоноване ставове. Овај квартет негује меки звук украшен најфинијим вибратором и пастелном динамиком.

Део приказа концерта Срђана Кражића

¹⁵⁶ *Наша реч* бр. 19, 1973. година

¹⁵⁷ *Наша реч* бр. 19, 1973. година

Почетком новембра, у сали Народног позоришта, гостовао је Београдски академски трио у саставу: Урош Пешић, виолина, Реља Ђетковић, виолончело, и Александар Коларевић, клавир. Овај камерни ансамбл извео је дела Моцарта, Бетовена и великог руског композитора касног романтизма Сергеја Рахмањинова.¹⁵⁸ Критика је посебно истакла извођење *Елегичног триа* оп. 9 број 1 у ге-молу Сергеја Рахмањинова.

Гостовање Београдског трија

Узбудљив уметнички доживљај

Београдски академски трио у саставу Урош Пешић (виолина), Реља Ђетковић (виолончело) и Александар Коларевић (клавир) извео је прошлог понедељка у сали Народног позоришта једночасовни програм за младе музичаре класичне музике.

На програму су била дела бечких класичара (Моцарт и Бетовен) и руског романтичара Рахмањинова. Коцирајући програм Академски трио је остварео једну скалу расположења почевши од разиграног Моцарта, преко озбиљног Бетовена до суморног Рахмањинова. Београдски уметници извели су познати Моцартов „трио у ге-молу“ са прецизношћу и тонском

уједначеношћу. Други бечки класичар, Бетовен, био је заступљен на програму делом у Б-дуру који су београдски уметници извели без икакве ексцентричности и са пуно духа. Трећи став овог дела (са примесом југословенског мелоса), изведен са пуно полета и оставио је неизбрисив утисак слушаоцима. Врхунац програма представљало је дело „Елегични трио“ Рахмањинова, дело посвећено славном композитору Петру Илчу Чајковском. Извођењем овог дела, Београдски трио као да је желео да нам дочара мекоћу, тананост и финоћу словенског мелоса.

И ове године КУД „Абрашевић“ је имао богат културно-забавни програм. Више пута је наступао, не само у граду већ је гостовао у околним местима и по радним организацијама као и војним гарнизонима. Посебно се истиче фолклорни ансамбл који је под вођством кореографа Миљивоја Станковића доживео прави препород.¹⁵⁹

У културно-забавном животу града Лесковца, АГМ већ годинама води главну реч. Током ове године имали су 65 наступа, свирајући на јавним местима и концертима приликом државних празника и радних јубилеја, преко митинга и музичких сусрета градова, доприносећи богатијем музичком животу града. Поред аматерских музичара и бивших војних музичара у пензији, ангажовани су и стручни музичари академског образовања који чине стручни савет АГМ-а. У првом реду, то је професор Бранко Цонић, који је дугогодишњи диригент дувачког оркестра. Стални члан оркестра је наставник трубе у Музичкој школи, Ашим Бакић. Поред дувачког оркестра, АГМ има и забавни и цез оркестар и одличне вокалне солисте, о којима смо већ писали. Популарност Ансамбла ових година види се и по великом броју чланова, којих је око стотину у свим секцијама.¹⁶⁰

Ове године АГМ је учествовао на „Фестивалу културе младих Србије“ у Књажевцу где је са својим Вокално-инструменталним саставом освојио прво место. Ово је био велики успех и признање за предани рад свих секција и чланова АГМ-а.¹⁶¹

Са јавног наступа
дувачког оркестра
Ансамбла градске
музике

¹⁵⁸ *Наша реч* бр. 43, 1973. година

¹⁵⁹ *Наша реч* бр. 20 и бр. 30, 1973. година

¹⁶⁰ *Наша реч* бр. 41, 1973. година

¹⁶¹ Томић, Гаврило. *50 година Ансамбла градске музике*. стр. 12-13

СВЕЧАНОСТ ПОВОДОМ 25 ГОДИНА РАДА МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ
„СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“

Пријатан музички доживљај

Поводом двадесет петогодишњице рада музичке школе „Станислав Бинички“, у Народном позоришту је 15. фебруара одржан концерт ученика ове школе. О животу и раду композитора Станислава Биничког говорио је Мирослав Лешетицки, један од најстаријих наставника лесковачке школе.

На концерту је узело учешћа 26 ученика, распоређених не по узрасту, као што је било досада, већ по уметничким правцима почевши од барока па све до импресионизма. Китњасту и лепршаву полифонију барока дочарали су Ксенија Јовановић и Небојша Петковић изводећи шестине на клавиру.

Период класичне музике представили су ученици виших разреда Лиљана Јовановић, Татјана Костић, Невенка Бабић, Јован Васиљев и Марина Митровић свирајући дела Моцарта и Бетовена. Истакла се Марина Митровић изводећи Бетовенову „За Елзу“. Ученице Зорана Живковића и Биљане Пејић певале су песме Бетовена и Менделсона. Дела романтичара (Шуберт, Шуман, Менделсон и Григ) извеле су Марина Станковић, Јасмина Перичић, Ксенија Вељковић, Невена Павловић, Ивана Цветковић и Лиљана Митић са оправдајном тремом али и да за ове ученике долазе лепши дан под условом да марљиво се жбају на својим инструментима. Ипак нешто сигурније свирање од осталих показале су Вељковић (Шуман: „Ада мраз“), Н. Павловић (Шуман: „Весели сељак“) и Љ. Митић (Григ: Валцер у а-молу). Творца импресионизма Клода Дебисија представила је музичким делом „Млади црнац“ ученица Тамара Павловић.

Остали део програма испунили су виолињиста Неша Еминовић и пијаниста Небојша Петковић. Интерпретација Небојше Петковић била је уједно и врхунски програма. Он се овом приликом представио Менделсоновим „Рондом ка приликом“, делом које захтева максимум концентрације и озбиљне техничке припреме. Петковић је великим делом успео да савалада све ове потребне елементе. Дуготрајан апауз упућен извођачу је доказ да се ради о једном изузетном таленту.

На крају треба одати признање и наставницима ове школе који су уложили доста труда да овај музички празник успе.

Србан КРАЖИЋ

Неша Еминовић

Ове године Музичка школа „Станислав Бинички“ славила је 25 година рада. Ово је био велики јубилеј и прилика да се покаже колики је био њен допринос развоју музичке културе града. О животу и раду композитора Станислава Биничког говорио је Мирослав Лешетицки, један од најстаријих наставника школе. На свечаном концерту учествовали су најталентованији ученици школе.¹⁶²

У сали Народнoг позоришта гостовао је Симфонијски оркестар из Ниша. Као солиста у Веберовом *Концерту за кларинет и оркестар* наступио је наш чувени кларинетиста Миленко Стефановић, професор Музичке академије у Београду. Оркестром је дириговао Јурај Ферик, стални диригент Нишког симфонијског оркестра. На репертоару су били, поред Веберовог концерта, Моцартова Увертира за зингшпил *Директор позоришта* и *Опроштајна симфонија* у фис-молу Јозефа Хајдна.¹⁶³

¹⁶² *Наша реч* бр. 7, 1974. година

¹⁶³ *Наша реч* бр. 7, 1974. година

У организацији Културно-пропагандног центра гостовала је Београдска опера са представом *Севиљски берберин* Боакина Росинија. Представа је одржана у сали Дома синдиката која није адекватна за оперска извођења, па је оркестар био у смањеном саставу. Међутим, то није сметало солистима да се искажу на најбољи могући начин. Из критичког приказа Срђана Кражића сазнајемо детаље ове одличне представе којом је дириговао Борисав Пашћан, која ће остати у дугом памћењу лесковачке публике.¹⁶⁴

Гостовала Београдска опера

УСПЕЛА ПРЕДСТАВА „СЕВИЉСКОГ БЕРБЕРИНА“

Љубитељи оперске музике и мали су ретку прилику да у великој сали Дома синдиката, која је била испуњена до последњег места, слушају познату Росинијеву оперу „Севиљски берберин“ у извођењу Београдске опере. За последње две године ово је друго извођење истоимене опере у нашем граду. Овога пута организатор (Културно пропагандни центар) је покушао да доведе комплетан ансамбл али због неподесне сцене, оркестар је свирао у окрњеном саставу. Боакиноу Росинија је темељно музику на либрету из позоришног комада истоименог дела француског

књижевника Бомаршеа. „Севиљски берберин“ је комична опера која обилује социјалним и карактерним контрастима. Духовитост и хумор су покретачка снага читаве опере. Росинијезу оперу „Севиљски му женидбе грофа Аламаниса, али уз помоћ човека из народа, Фигара.

Дуго ће нам остати у пријатном сећању позната каватина коју је извео Фигаро (Слободан Станковић), дивна и осећајна серенада Аламанисе (Предраг Протић), арија Розине (Добрица Богошевић) коју је публици неколико пута поддржавала на отвореној сцени, и група интерпретација певача приликом опроштаја од Базилја.

Улогу Базилја тумачио је Александар Веселиновић а Бартола Душан Јанковић веома спретно.

Редитељ ове представе је Младен Сабљић а сценографију је два покојни Бојан Ступица. Опером је дириговао Борисав Пашћан.

На крају треба истаћи да за овакав вокално-инструментално сценски облик постоји велико интересовање код младе лесковачке публике. Као доказ послужило нам је пример великог одзива публике за ову представу и топан аплауз и угушени протагонистима.

Срђан Кражић

У СУСРЕТ ПУБЛИЦИ

Опера у Нишу и Лесковцу

Две представе „Севиљског берберина“: пуне дворане и изванредан пријем код слушалаца

(Ниш, 10. марта) — Опера Народног позоришта у овој сезони чини све што је у могућности да са одабралим и прилагођеним програмом представи свој рад грађанско значајнијих центара у Србији. И та кванта напори, ма колико да су још увек у почетној фази, налазе на готово изненађујући пријем у срединама за које је оперска уметност била готово стран и недоступан појам.

Спољње гостовање Београдске опере у Нишу и вече пре тога у Лесковцу, са представом Росинијевог „Севиљског берберина“, организовано у сарадњи са Концертном солистичком Србије, у целини је оправдало очекивања. И дворана Дома синдиката у Лесковцу, и сала Народног позоришта у Нишу, биле су скоро премале да приме све оне који су желели да чују београдске уметнике, и то оне који су сада у младалачком узету—тенору Предрага Протића, баритона Слободана Станковића, затим Марику Пећ—Галер, Олгу Ђокић, Александра Веселиновића и друге, који су приредили ретко задовољство публици, приказавши им популарно Росинијево дело.

Безежимо мишљење Слободана Младеновића, вршника дужности директора Културног центра у Лесковцу, који каже да су ово и будућа гостовања Београдске опере у овом граду „најатрактивније акције у нашем културном животу, поред Сабора на родној стваралачкој и „Класике на Југословенској сцени“. По његовим речима, приликом будућих гостовања београдског Народног позоришта, Културни центар Ло

сконца посебну пажњу не посветити младим артистима „Школе самоуправљача“ и радничкој омладини да упознају оперску уметност. Радничка омладина Лесковца и околних места окупља данас око 3.000 младих и они заједно са Музичком омладином позивају запажено интересовање за музику. „Лескован је један од ретких градова Србије у којем се целе сезоне одржавају концерти озбиљне музике“, додаје Младеновић.

драган Вјелица, председник Збора радних људи лесковачког Културног центра жели чешће сусрете са Београдском опером у граду „отвореног и бесплатног позоришта“. За такве прилике увек ће се осигурати потребна финансијска средства, истиче он.

Директор Београдске опере Ђорђе Ђурђевић види у гостовањима Београдске опере „праксу која сигурно наговештава децентрализацију оперске уметности проширивањем активности наше куће на што већи број значајних културних и индустријских центара у Србији. А то подразумева и шире политичко димензије у нашем апта жонату на републичком плану“, каже Ђурђевић.

До краја ове сезоне Београдска опера гостоваће у Костоцу, Крушевцу, Крагујевцу, Приштини, Бору и неким другим местима Србије, док ће избор представе за посетити од техничких и других услова сцене и њихове погодности за оперски ансамбл.

П. А.

¹⁶⁴ *Наша реч* бр. 10, 1974. година, *Борба*, 11. 3. 1974. година, страна 8

ИЗ РАДА МУЗИЧКЕ ОМЛАДИНЕ

Гостовао трио „Равел“ из Париза

У сали Народног позоришта млади поклоници музике били су пријатно изненађени наступом клавирског триа „Равел“ из Париза, добитника друге награде на међународном такмичењу Музичке омладине Београда 1972. године. Овај симпатичан трио у саставу Шантал де Биши, клавир, Кристијан Крен, виолина, и Манфред Штлац, виолиночело, представило нам се делима Хајдна, Менделсона, Шумана, Боалдјеа и композитора по коме се овај састав зове — Равела.

Основна карактеристика овог младог састава из Париза је да легује пасмени звук и изванредну тонску уједначеност спирајући једним дахом и срцем. Гледаоци су већ од првог ако-

рда Хајдновог „Триа у еф дур“ осетили све ове квалитете и бурно аплаудирали нарочито после изведених триа Роберта Шумана и Феликса Менделсона. Импресиону чуљност и тонске предивне осетиле смо извођењем познатог „Триа у а мају“ Мориса Равела. Париски трио „Равел“ опростио се од публике (један мали број посетилаца није се понашао како треба) „Пролетним сонатом“ нећ заборављеног код нас француског композитора Боалдјеа. Брзи прелазни овог дела који су се претворили у тонску расцветаност уклопили су се у амбијент првих пролећних дана.

Срђан Крајић

Врло значајан музички догађај представљало је гостовање клавирског триа „Равел“ из Париза. Као добитници друге награде на Међународном такмичењу

Музичке омладине у Београду, 1972. године, добили су могућност да приреде више концерата у

Србији. Извели су клавирска триа Хајдна, Менделсона, Шумана,

Боалдјеа и Мориса Равела.¹⁶⁵ Концерти

камерне музике на овако високом уметничком нивоу нису увек добро прихваћени од младе публике, која још увек није у стању да схвати и прихвати ову врсту музике.

У то време прославама државних празника поклањана је велика пажња. Тако се за прославу Дана младости, која је одржана на платоу Спомен-парка, наводи да је присуствовало преко 10.000 људи. Одржан је реситал са глумцима из Народног позоришта из Лесковца и Ниша, а у музичком делу програма учествовао је Нишки симфонијски оркестар са револуционарним репертоаром. Дириговао је Јурај Ферик.¹⁶⁶

Прослава Дана младости на платоу Спомен-парка у Лесковцу

¹⁶⁵ *Наша реч* бр. 12, 1974. година

¹⁶⁶ *Наша реч* бр. 20, 1974. година.

На годишњем концерту Музичке школе „Станислав Бинички“, у њиховој јубиларној години, представили су се ученици шестог разреда који су извели озбиљна дела музичке литературе.

Најталентованији од свих ученика, Небојша Петковић, извео је виртуозни *Рондо капричиозо* Феликса Менделсона, а одлично су се показали својим наступима и остали ученици.¹⁶⁷ Овај годишњи концерт још једном је показао добре резултате рада посвећених педагога Музичке школе.

Са редовног концерта ученика Музичке школе

Небојша
Петковић
на часу
клавирa.
Педагог
Илићка
Андрејевић

¹⁶⁷ *Наша реч* бр. 23, 1974. година

Посебно признање Музичкој школи је упутио наш познати професор Музичке академије у Београду, виолиниста Лазар Марјановић, који је у име Удружења музичких педагога СР Србије, честитао 25 година рада Музичке школе и успехе ученика на 18. Такмичењу музичких школа СР Србије.¹⁶⁸

ОДЈЕШИ ДЕЛАТНОСТИ ШКОЛЕ ЗА ОСНОВНО МУЗИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“ У ЛЕСКОВЦУ

ПОХВАЛЕ ЕМИНЕНТНИХ МУЗИЧКИХ ПЕДАГОГА

■ УДРУЖЕЊЕ МУЗИЧКИХ ПЕДАГОГА СР СРБИЈЕ ПОЗИТИВНО ОЦЕНИЛО ДЕЛАТНОСТ ШКОЛЕ

У јуну, последњих дана овог месеца, колектив школе за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ у Лесковцу, добио је још једно признање за своје залагање, тим драже што је дошло од познатих музичких педагога. У име Удружења музичких педагога СР Србије, председник професор Лазар Марјановић упутио је директору школе Мирјани

Стојановић писмо у коме, честитајући на успеху који су ученици и наставници лесковачке школе постигли на XVIII фестивалу музичких школа СР Србије, између осталог каже:

„Овај успех, као део резултата наставника Ваше школе, показује одговорност рада, позитивне амбиције и професионалну одговорност и спрему Ваших наставника. Он истовремено по

гарбује стални успон педагошког рада чланова овог Удружења као прилог развоју и прерастању наше музичке културе.

Упућујући овога пута посебне честитке наставницима чији су ученици постигли овако висока места у општем пласману, остале чланове Вашег колектива, истовремено поздрављамо и на, очекујући да чујемо и успехе ученика на следећем XIX

фестивалу музичких школа СР Србије“.

Да се подсетимо: у конкурсној групи 38 школа, издвојених у четири групе (према броју наступних инструмената на којима су такмичари музичари), лесковачка музичка школа, у четвртој групи (клавир) била је прва: њени ученици освојили су три друге и награде и једну специјалну.

Ансамбл градске музике прославио је 50 година постојања и деловања.¹⁶⁹

АНСАМБЛ ГРАДСКЕ МУЗИКЕ У ЛЕСКОВЦУ СЛАВИ 50. ГОДИНА ПОСТОЈАЊА И ДЕЛАТНОСТИ НА ШИРЕЊУ МУЗИЧКЕ КУЛТУРЕ

ЗНАЧАЈАН ДОПРИНОС МУЗИЧКОМ ЖИВОТУ

■ БАНЗУ 90 ЧЛАНОВА ОКУПЉЕНО ЈЕ И АКТИВНО ДЕЛУЈЕ У СЕДАМ СЕКЦИЈА
 ■ ЗНАЧАЈНИ УСПЕСИ И НА РЕПУБЛИЧКИМ СМОТРАМА — НА ФЕСТИВАЛУ КУЛТУРЕ МЛАДИХ СРБИЈЕ У Књажевици, УНАТРАГ НЕКОЛИКО ГОДИНА — УВЕК НАЈБОЉИ

Скрозно, без много буке, активношћу и концертима Ансамбл градске музике слави ове године значајан јубилеј — 50 година постојања и активног деловања. Програмом прославе предвиђено је да се одрже јавни концерти за грађане у Градском парку, а Забавни и Народни оркестар са вокалним солистима и Секција озбиљне музике даће репризу програма са Фестивала културе младих Србије у Књажевици, где су и ове године, као и ранијих, проглашени за најбоље. Биће приређена и три концерта за припаднике ЈНА, а гостоваће се и у Вучју, Грделици, Властотинцу, Великом Бомошцу, Сурдулици, Владимирци Хану, Врању и Лебану. Централна приредба биће одржана 10. октобра у Лесковцу, у дворани Дома синдиката.

Музичари окупљени у Ансамблу градске музике, радници, средњошколци, студенти, постигли су запажене успехе и ван Лесковца и граница лесковачке општине. Учесће на регионалним и републичким смотрима и фестивалима представљали су увек, по праву, њихову афирмацију. Појавили су се у програму Телевизије Београд, а ових дана ће скомпозити њихови састави „Млади“ и „Небо“ за Први програм Радио-Београда, за емисију „Вече уз радио“.

Сва су у Дувачкој секцији окупљена 22 активна члана, предвођени су Бранислав Костић и Драган Митић, а директор Александар Стојковић. Забавни оркестар под вођства Фадила Еминовића окупља 22 члана са вокалним солистима, а Забавни оркестар „Млади“ који води Светозар Немељковић има 10 чланова. У Секцији озбиљне музике окупљено је осам чланова које предводе Исмет Јашаревић и Фадил Еминовић, а у Забавном оркестру (ВИС) „Акустичари“ има их такође осам. Њих предводи Србољуб Јанковић. Народни оркестар од 10 чланова са вокалним солистима предводи Исмет Јашаревић. У Ансамблу градске музике сада делује и Секција младих композитора која броји шест чланова.

Од народне до озбиљне музике, до негована композиторских талената, широк је спектар разноврсних музичких делатности. За музички живот града то представља, ван сваке је сумње, значајан допринос.

В. Х.

¹⁶⁸ *Наша реч* бр. 26, 1974. година

¹⁶⁹ *Наша реч* бр. 37, 1974. година. Поводом овог значајног јубилеја Томић Гаврило приредио је монографију 50 година Ансамбла градске музике

Дувачки оркестар АГМ-а је био стално присутан на свим градским манифестацијама. Од 1965. године до 1974. године у граду и на територији општине имао је 331 наступ.¹⁷⁰ Ова бројка је показатељ изузетне активности овог Друштва. У овом прегледу који прилажемо можемо да видимо како АГМ напредује из године у годину.

Учесће Ансамбла градске музике на Фестивалу културе младих Србије (Фестивалу оmlадине и студената Србије) у Књажевцу:

1966. — четврто место; 1967. — треће место; 1968. — друго место; 1969. — прво место и пехар Фестивала; 1970. — прво место и пехар листа „Политика“; 1971. — прво место и пе-

хар листа „Политика“; 1972. — прво место у конкуренцији вокално-инструменталних састава; 1973. — прво место ВИС „Акустичари“; 1974. — прво место у области забавне музике, и у екипном пласману.

Вокални солисти:

1969. — прво место освојио је Мија Муратовић, а за најперспективнији глас Фестивала проглашена је Весна Банковић; 1970. — Весна Банковић освојила прво место и пехар града домаћина — Књажевца, а Мија Муратовић је проглашен за апсолутног победника Фестивала; 1971. — прво место освојио је Миодраг Петронијевић, а Весна Банковић друго место; 1972. — Весна Банковић је добила прво место.

Озбиљна музика:

1968. — Надица Штеровић освојила је прво место; 1969. — Надица Штеровић освојила је друго место; 1970. — Надица Штеровић освојила је прво место, а исто тако и 1971. године; 1972. — Зоран Редић освојио је друго место.

Народни оркестар:

1970. — прво место са вокалним солистима; 1971. — освојено поново прво место заједно са вокалним солистима, а такође и 1972. године.

Композиције и аранжмани:

1970. — аранжман Фадила Еминовића проглашен је за најбољи; 1971. — за најбољу композицију и аранжман награђен је Фадил Еминовић, а исти аутор осваја награде за најбоље аранжмане и 1972. и 1973. године.

Најбољи инструменталисти:

1974. — Исмет Јашаревић, виолина; 1974. — Никола Гавриловић, бубњеви.

У организацији Музичке оmlадине Лебана и Лесковца гостовао је познати београдски пијаниста и велики активиста музичке оmlадине — професор Никола Рацков. Он је извео атрактиван музички програм под називом *Игре за клавир*. Из стваралаштва Бокеринија, Шумана, Шопена, Брамса и Тајчевића, уметник је одабрао атрактивне комаде играчког карактера. Посебан утисак на публику у Лесковцу и Лебану оставило је извођење чувене *Игре ватре* од Мануела де Фаље. Публика је огромним аплаузима поздравила овог уметника.¹⁷¹

Пијаниста Никола Рацков

¹⁷⁰ Томић, Гаврило (одг. уредник). *50 година Ансамбла градске музике*, стр. 15–16

¹⁷¹ *Наша реч* бр. 44, 1974. година

1975. година

У тексту који је објављен претходне године (*Наша реч* бр. 40, 18. октобар) најављује се велики јубилеј – 25 година од оснивања Ниже музичке школе у Лесковцу. Најстарији наставник и директор Музичке школе, наставник виолине Мирослав Лешетицки, даје прецизне податке о почетку рада школе, о наставницима који су предавали, као и о просторијама у којима је одржавана настава. Тако сазнајемо да је школа почела са наставом 17. октобра 1949. године и да је наставу почело да слуша око 140 ученика на свим одсецима. Такође сазнајемо да су први предавачи били Сузана Павловић-Анђелковић за клавир, Никола Путић и Ванђел Бадули за солфеђо и виолину, а дувачке инструменте су предавали војни музичари из Гарнизонског оркестра. Ове године школа је коначно добила нове просторије у улици Иве Лоле Рибара бр. 2 (Млинска бр. 2) где се налази и данас.¹⁷²

КОНЦЕРТ УЧЕНИКА ШКОЛЕ ЗА ОСНОВНО МУЗИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“ У ЛЕСКОВЦУ

Разноврсност и — квалитет музицирања

СВЕЧАНО ОБЕЛЕЖЕН ДАН ШКОЛЕ И ПОЧЕТАК ПРОСЛАВЕ 25—ГОДИШЊИЦЕ ПОСТОЈАЊА И РАДА ОВЕ ШКОЛСКЕ ИНСТИТУЦИЈЕ

Свечаним концертима одржаним 14. марта у дворани Народног позоришта обележен је Дан школе и почела прослава 25-годишњице постојања и делатности школе за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ у Лесковцу.

Концерт ученика лесковачке основне школе показао је пре свега студенозан рад наставничког колектива са ученицима: квалитет музицирања био је на лепом нивоу, а програм врло занимљив и разноврстан. Наступило је оркестар школе који је изнео Бетовенов „Менует у Г-дур“ и Анфелковићеву „Земљу хероја“. Диригентски су били наставник Мирослав Лешетицки и стручни учитељ Драган Цаклић. Хор се представио под вођством наставнице Десанке ЦВЕТКОВИЋ, Бетовеновом „Одом радости“ и Брамсовом „Успаванком“. У солистичком делу концерта наступило је 20 ученика одсека клавир, виолине, флауте и хармонике. Осиматично је деловао наступ најмлађе ученице Јулијане Пејчић (одсек виолина, класа проф. Зорине НИКОЛИЋ, корепетитор наставница Маријола ПЕЋИЋИЋ) која је извела Кислеров „Концертнио Г-дур, I став, Оп. 11“.

Правни доживљај био је наступ ученика који су сачињавали екипу школе за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ из Лесковца на XIX фестивалу музичких школа Србије, одржаном крајем прошлог и почетком овог месеца у Земуну. Они су извели по две композиције (обавешни састав и соло-

болни избор) са којима су се такмичили на споменимом Фестивалу: Ксенија Велковић, ученица IV године клавир у класи наставнице Илиске Андрејевић смрала је Бахов „Пролуцкију Г-мај“ и Милеров „Амегредо с варијацијама“, Весна Пешић, ученица II године флауте у класи стручног учитеља Драгана Цаклића (корепетитор наставница Илиска Андрејевић) извела је Гарибадијевићеву „Етду бр. 12“ и Алексије „Тамбурина“, Биљана Митић, ученица V године клавир у класи професора Благоја Пејчића интерпретирала је Бахову „Двогласну сонату бр. 1“ и „Славенску игру“ Славенског, а Марија Митровић, ученица VI године клавир у класи професора Бранка Цвишића смрала је Бахову „Двогласну сонату бр. 11“ и Григову „Елегију“. Ова четворо је још и освојило треће место у конкурсицији два инструмента на Фестивалу музичких школа Србије.

Корепетитор је на овом концерту била наставница Биљана Манчић, а поред споменутих наступили су ученици наставница Катарине ВЕЉОВИЋ, професора Зорине НИКОЛИЋ, наставнице Маријоле ПЕЋИЋИЋ, наставнице Јаснине ЈАНЧАРОВИЋ, професора Душана МАЛАДЕНОВИЋ, наставница Мирослава ДЕШТИЦКОГ и наставнице Биљане МАНЧИЋИЋ. И, треба спомелути једно прелитно изненађење, познато неубичајеном концертима у нашем граду: посетицима су подешени на шашиграфу штампани програм, тако да је било могуће да се прати концерт.

На крају овог занимљивог сусрета са најмлађим музичарима у Лесковцу, директор школе Маријана Стојановић предлаже ученицима који су постигли успех на такмичењу у Земуну награде у облику књига и представља јубилеј и њихове наставнице. Мирославу Лешетицком најстаријем члану наставничког колектива који у неком раду од његово оснивања, предата је награда (ручни часовник) а пригодне награде добиле су и наставнице Биљана Манчић и Десанка Цветковић и професор Душана Младеновић.

В. Х.

Свечани концерт поводом јубилеја – 25 година од оснивања Музичке школе – одржан је 14. марта у дворани Народног позоришта. Детаљан извештај са овог концерта дао је хроничар Вили Хубач у *Нашој речи* бр. 11.¹⁷³

¹⁷² *Наша реч* бр. 40, 1974. година

¹⁷³ *Наша реч* бр. 11, 1975. година

По пети пут, у
Лесковцу је гостовао
наш еминентни
гитариста др Јован
Јовичић.¹⁷⁴

Запажено је било и
гостовање нашег
чувеног уметника на
кларинету Божидара
Бокија Милошевића
који је извео програм
од класичних дела до
цеза и народне
музике.¹⁷⁵

МУЗИЧКИ ЖИВОТ

ДВА ЗАНИМЉИВА КОНЦЕРТА

● ОВИХ ДАНА У ЛЕСКОВ-
ЦУ СУ МУЗИЦИРАЛА
ДВА ВРСНА ИНСТРУМЕ-
НТАЛНА СОЛИСТА: ЈО-
ВАН ЈОВИЧИЋ, ГИТАРА
И БОКИ МИЛОШЕВИЋ,
КЛАРИНЕТ

У организацији Културног центра гостовао је у Лесковцу, у препуној сали Народне позорнице, истакнути уметник на гитари Јован Јовичић. Он нам је још једном доказао, свирајући дела домаћих и страних композитора да је прави мајстор на свом инструменту. Задовољна лесковачка публика награђивала га је му готрајним аплаузима. Ово је пето гостовање реномiranог уметника у нашем граду.

Убрзо је наш град поздравио још једног врсног музичара: у организацији Музичке омладине Лесковца и Лебана у Лесковцу, Лебану и Трњану приредио је концерте под називом „Добро и лоше у музици“ — Боки Милошевић познати кларинетиста.

У Лесковцу је у просторијама Завичајне организације студената приредио концерт на коме су била заступљена дела Моцарта, Бетовена, Вебера, Гершвина, Бизетића. Свирао је и своје композиције. Уверио нас је у велике могућности кларинета као инструмента и показао нам своје велико мајсторство у извођењу класичне, забавне и цез музике. Такође, треба истаћи и његове изванредне музичке коментаре.

Срђан КРАЖИЋ

Са наступа „Академског триа“

На фестивалу „Вечери лесковачких композитора забавне и народне музике“, који организује Културни центар у Лесковцу, ове године је гостовао „Академски трио“ из Београда који је приредио концерт уметничке музике. Изведене су композиције Станислава Биничког и нашег професора Ванђела Бадулија. Испрпан извештај о овом концерту дао је Мирослав Лешетицки.¹⁷⁶

¹⁷⁴ *Наша реч* бр. 11, 1975. година

¹⁷⁵ *Наша реч* бр. 11, 1975. година

¹⁷⁶ *Наша реч* бр. 15 и бр. 16, 1975. година

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР — ЛЕСКОВАЦ

ВЕЧЕРИ
ЛЕСКОВАЧКИХ КОМПОЗИТОРА
КОНЦЕРТ
ОЗБИЉНЕ МУЗИКЕ

Станислав БИНИЧНИ: (пригодно извођење)

- соло песма „Да су ми очи твоје“
- „ „ „ „Мило синак њен“
- „ „ „ „Јоргован грана процвала“

Ванђел БАДУЛИ: (прво извођење)

- соло песма „Дећа ће дан“, текст М. Милошевић
- „ „ „ „Без дозволе“, текст М. Бојиб
- „ „ „ „Моја ноћ“ текст А. Шантић
- „ „ „ „Мој“ на текст аутора

Композиције за трио:

- ТУЖНА ПЕСМА
- СУМОРНИ ДАНИ

Програм изводи:

АКАДЕМСКИ ТРИО — БЕОГРАД

Слободан СТАНКОВИЋ, бас, ^{ЧЛАН} ~~првог~~ Београдске опере

САЛА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
ЛЕСКОВАЦ

ПОНЕДЕЉАК, 21. април 1975. године
18 часова

Резервација улазница у Културном центру, телефон 44-202, сваког дана
од 7 до 15 часова, или на благајни Позоришта

Плакат за концерт озбиљне музике у оквиру „Вечери лесковачких композитора“.¹⁷⁷

¹⁷⁷ Бадули, Ванђел. *Мој живот* (рукопис), стр. 48

У сали Народног позоришта у Лесковцу одржан је завршни концерт ученика Музичке школе.¹⁷⁸ Са овог успешног наступа исцрпан извештај дао је новинар Вили Хубач.

ШКОЛА ЗА ОСНОВНО МУЗИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ „СТАНИСЛАВ БИШЧИЋ“ У ЛЕСКОВЦУ ОРГАНИЗОВАЛА ЗАВРШНИ КОНЦЕРТ СВОЈИХ УЧЕНИКА

РЕВИЈА ТАЛЕНТОВАНИХ МЛАДИХ МУЗИЧАРА

■ КОНЦЕРТ ПОСВЕБЕН УЧЕНИЦИМА КОЈИ СУ ЗАВРШИЛИ ШКОЛОВАЊЕ

Прошлог петка, у дворани Народног позоришта одржан је завршни концерт ученика Школе за основно музичко образовање „Станислав Бишчић“ у Лесковцу, на крају ове школске године. Двадесеторо младих музичара, ученика школе, представило нам се извођењем композиција Каалинског, Меца, Шинца, Телемана, Комаровског, Крауса, Моцарта, Дебисија, Борткиевича, Бакаланова, Вивалдија, Шопена, Мајкапара, Ридинга и Чајковског. Већ сам избор композитора говори са колико је озбиљности овај концерт припремљен. Само извођење, од оних најмлађих: Јулијане Пејчић, ученице друге године виолине у класи професора Зорице Николић, Александра Јањића, ученика прве године у класи истог наставника и Александра Ивковића, ученика прве године виолине у класи наставника Мирослава Лешетичког, до оних који су ове године завршили школовање: Јасмине Костаћ, (клавир, класа наставнице И-

лишке Андрејевић), Марине Маричковић (клавир, класа наставнице Катарине Вељковић), Невенке Бадић (клавир, класа професора Душане Младеновић), Миомира Милековића (виолина, класа наставника Мирослава Лешетичког), Марине Митровић (клавир, класа професора Бранка Цонића), Јасмине Перичић (клавир, класа наставнице Биљане Манчић и Ксеније Јовановић (клавир, класа наставнице Биљане Манчић), пријатан су солидан ниво музичарања, уноси у то доста мадаљачког ентузијазма и непосредности. Запажен је и наступ флаутиста из класе стручног учитеља Драгана Цакића, затим Бранимира Баљозовића, ученика четврте године хармонике у класи наставнице Јасмине Јашаревић, као и младих пијаниста из класе професора Пејчића. Корепетитор,

то треба посебно истаћи, који је много допринео целовитости утисака о добром музичарању, била је наставница клавира Биљана Манчић.

Организација концерта била је одлична: посетиоци су добили програме, тако да су могли са пуном концентрацијом да прате концерт, а сама ова музичка приредба је била значајки компонована: по саставу извођача, избору композиција, самом њеном трајању...

Школа за основно музичко образовање у Лесковцу, пре овог концерта, одржала је и музичке приредбе у основним школама „Светозар Марковић“ и „Вук Караџић“, ширећи тиме област свог деловања и развијајући добру сарадњу са другим просветним и културним институцијама. В. Х.

Захваљујући доброј сарадњи Београдске опере и лесковачког Народног позоришта, 21. и 22. новембра одржане су две бесплатне представе Вердијеве опере *Риголето*. Наступили су прваци Београдске опере, балетски ансамбл и оркестар. Дириговао је Богдан Бабић. Ово гостовање је било врхунски уметнички доживљај за лесковачку публику.¹⁷⁹ Велика је штета што нема повратних информација о гостовању Београдске опере.

¹⁷⁸ *Наша реч* бр. 23, 1975. година

¹⁷⁹ *Наша реч* бр. 46, 1975. година

СВЕЧАНО ПРОСЛАВЉЕНА 70. ГОДИШЊИЦА ДЕЛОВАЊА ЛЕСКОВАЧКОГ КУД „АБРАШЕВИЋ“

У ЗНАКУ ЈУБИЛЕЈА

❊ БРОЈНИМ МАНИФЕСТАЦИЈАМА ОБЕЛЕЖЕНА ОВА ЗНАЧАЈНА ГОДИШЊИЦА ❊ ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ ЈОСИП БРОЗ ТИТО ОДЛИКОВАО ОВАЈ АМАТЕРСКИ КОЛЕКТИВ ОРДЕНОМ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА СА СРЕБРНИМ ВЕНЦЕМ

Завршним свечаностима, одржаним ових дана завршена је прослава 70. годишњице постојања и деловања КУД „Абрашевић“ у Лесковцу. Већ више од месец дана одржавају се бројни концерти овог марљивог аматерског колектива за најмлађе, у радним организацијама и школама, за припаднике ЈНА.

Свечалом седницом Почасног одбора за прославу, Управног одбора друшт-

ва, којој су присуствовали и представници друштвено-политичких организација региона и лесковачке општине, представници радних организација, инк: ола, ЈНА, одржаном прошле суботе почеле су завршне свечаности поводом овог значајног јубилеја. На седници је председник Управног одбора КУД „Абрашевић“, професор Златко Марковић поднео реферат „70. година постојања и рада КУД „Абрашевић“, у коме је

истакао револуционарне и светле традиције овог радничког културно уметничког друштва. На седници је донета одлука о додели 22 захвалнице радним организацијама и месним заједницама за свестрану помоћ „Абрашевићу“. Подрижан је предлог да се прихвати иницијатива чланова лесковачког друштва да се изврши братољубиве свих културно уметничких друштава „Абрашевић“ у Југославији. На овој свечаној седници уручене су и чланске картичице новим члановима друштва. Пришло их је 150 њиховира, омладинца и радника.

Претходног дана, прошлог петка, отворена је у просторијама друштва изложба слика, признања и других експоната на тему „70. година постојања и рада КУД „Абрашевић“ Лесковач“. У витринама овог радничког друштва налазе се и два ордена којима га је одликовао Председник Републике Јосип Броз Тито 1966. и 1975. године! Орден заслуге за народ са сребрним зрацима и Орден братства и јединства са сребрним венцем.

У суботу, 20. окт. одржан је и свечани концерт у великој дворани Дома синдиката. Присутне је поздравно предељено Општинске конференције ССРН Борбе Јовић, председник Почасног одбора за прославу, истакнувши да је КУД „Абрашевић“ у протеклим годинама било и остаје нераздвојиво везано за раднички покрет Лесковца. У програму су поред лесковачког КУД „Абрашевића“ учествовали и ансамбли друштва из Крагујевца, Прокупља и Чачка топло поздрављени од публике. *Х

Поводом прославе 70 година од оснивања КУД-а „Абрашевић“ у Лесковцу, одржане су пригодне манифестације, а 20. децембра у 20 часова, у великој дворани Дома синдиката, одржан је концерт здружених ансамбала који носе име „Абрашевић“.¹⁸⁰

О овом великом јубилеју КУД-а „Абрашевић“ имамо још један одличан извештај од новинара Вилија Хубача.¹⁸¹

Чланови Народног оркестра КУД „Абрашевић“ са певачима и део фолклорног ансамбла

¹⁸⁰ *Наша реч* бр. 49, 1975. година

¹⁸¹ *Наша реч* бр. 50, 1975. година

1976. година

У организацији Музичке омладине лесковачког региона гостовао је Камерни оркестар младих београдских музичара који су сви чланови Симфонијског оркестра Радио-телевизије Београд. Камерни оркестар предводи виолиниста Зоран Костић, који је завршио Нижу музичку школу у родном Лесковцу. Наступили су у Лебану, Власотинцу и Грделици.¹⁸²

Музичка школа „Станислав Бинички“ 27. фебруара прославила је свој Дан школе концертном ученика. У сали Народог позоришта, са почетком у 16 часова, наступили су најистакнутији ученици Музичке школе.¹⁸³

У организацији Културног центра Лесковца, 26. фебруара, гостовао је Нишки симфонијски оркестар у Сали Народог позоришта. На програму су била дела Бетовена и Грига. Дириговао је Јурај Ферик. Пијаниста Радомир Стојановић је био солиста у Григовом *Концерту у а-молу*. Он је завршио Нижу музичку школу у родном Лесковцу.¹⁸⁴

ТРИ КОНЦЕРТА КАМЕРНОГ ОРКЕСТРА МЛАДИХ БЕОГРАДСКИХ МУЗИЧАРА

ПОЛЕТНО МУЗИЦИРАЊЕ

Ове недеље у оквиру редовног програма Музичке омладине Лебана, Власотинца и Грделице камерни оркестар младих београдских музичара приредио је три концерта.

Камерни оркестар наступио је у савременом саставу: Зоран Костић, виолина, Радана Вранешевић, виолина, Јовица Јанчар, виолина, Злата Ериг, виолина и Антанасије Стојиљковић, чело. Сви ови чланови су симфонијског оркестра Радио-телевизије Београд, а формирали су се у камерни оркестар почетком прошле године у жељи да на најбољи могући начин афирмирају и популаризују вредна остварења у области обимне музике.

После преданог једногодишњег заједничког рада млади београдски музичари представили су се Музичкој омладини лесковачког региона делима Албизовића (концерт за виолину и оркестар), Жосе Маљковића, музичара и композитора из Лесковца (Мотни из старог Враћа), Вивалдија, Перселла, Моцарта и Бахариновића. Неколико предано и полетно музичирање под руком водством виолинисте Зорана Костића изнело је на веома топло пријем код захвалне публике Лебана, Власотинца и Грделице.

ШКОЛА ЗА ОСНОВНО МУЗИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“ У ЛЕСКОВЦУ СЛАВИ ДАН ШКОЛЕ

КОНЦЕРТ УЧЕНИКА ШКОЛЕ

Данас у 16 часова, у сали Народог позоришта, концертном својих ученика Школа за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ у Лесковцу обележиће на свечан начин прославу Дана школе.

На програму су дела домаћих и страних аутора које ће извести ученици одсека клавира, виолине, флауте и хармонике,

а представити се родитељима и другим слушаоцима и школски оркестар.

Гостовање Нишког симфонијског оркестра са солистом Радомиром Стојановићем, који је јуче, у организацији Културног центра одржао концерт у Лесковцу, такође је допринос прослави Дана лесковачке музичке школе. **М. Лештенин**

К о н ц е р т . . . 26. II. 1976

Сала Народог Позоришта - Лесковац
Београд 7. II. 1976

П р о г р а м:

1. Бетовен: Леонард III
2. Григ: концерт за клавир и оркестар
3. Бетовен: Симфонија бр.

Солиста: Радо Стојановић, клавир - Ниш

Диригент: Јурај Ферик
+ ПИЈАНИСТА - Т. Стојановић
Кријативно доо савременог

¹⁸² *Наша реч* бр. 2, 1976. година

¹⁸³ *Наша реч* бр. 8, 1976. година

¹⁸⁴ *Летопис Нишког симфонијског оркестра за 1976. годину*

Најава
гостовања
Београдске
опере у
Лесковцу са две
Росинијеве
опере¹⁸⁵ –
нажалост, нема
повратних
информација о
овом гостовању
у штампи.

У ЛЕСКОВЦУ 27. И 28. АПРИЛА ГОСТУЈЕ БЕОГРАДСКА ОПЕРА

ДВЕ РОСИНИЈЕВЕ ОПЕРЕ

БЕОГРАДСКИ ОПЕРСКИ УМЕТНИЦИ ПРИКАЗАЋЕ „СЕВИЉСКОГ БЕРБЕРИНА“ И КОМИЧНУ ОПЕРУ „ИТАЛИЈАНКА У АЏИРУ“

Београдска Опера обрадоваће љубитеље оперске уметности у Лесковцу извођењем двеју опера Бодкина Росинија: 27. априла „Италијанке у Алжиру“, а 28. „Севиљског берберина“, у дворани Народног позоришта. Ово гостовање београдских оперских уметника организовао је лесковачки Културни центар.

„Италијанка у Алжиру“ је дванаеста по реду опера класика Бодкина Росинија, и последњих десетак година приказује се са великим успехом на водећим светским оперским сценама. Прво извођење доживела је у Венецији 1813. године. Београдску представу режирао је Борислав Поповић, диригент је Борислав Пашћан, сценограф Петар Пашћан, а костимограф Божана Јовановић. У овој занимљивој опери, коју је сам композитор назвао комичном опером у два чина,

појавиће се познати оперски уметници: Живан Сарамаџић, Олга Божан, Дубравка Зубовић, Предраг Протић, Владимир Јовановић, Олга Милошевић-Лачковић и Небојша Маричић.

„Севиљски берберин“ је много познатија Росинијева опера која по речима диригента Борислава Пашћана: „... представља врхунац и завршетак бујног развоја италијанске комичне опере“. Фигура глумачи Николо Минџић, грофа Алмањиву Предраг Протић, Бартола Небојша Маричић, Розину Гордана Јевтовић-Михов, Вавилана Живан Сарамаџић, изступају и Татјана Слестјанко, Горан Глигорић и Томислав Кајица. Редитељ је Борислав Поповић, диригент Борислав Пашћан, а опера се изводи у инсценирању и сценографским решењима покојног Бојана Ступице.

Х

Музичка школа
„Станислав Бинички“
у овој години била је
врло активна:
ученици и
наставници су
наступали у
основним школама у
којима су своје
вршњаке упознавали
са музичким
инструментима и
класичном музиком.
Овакви концерти
имају промотивни
карактер у
придобивању будућих ученика музичке школе.¹⁸⁶

КОНЦЕРТИ ПО ОСНОВНИМ ШКОЛАМА

Ученици Школе за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ у Лесковцу, као чланови Музичке омладине, дају значајан допринос ширењу музичке културе. Запажени су њихови јавни наступи у радним организацијама, на ликовним изложбама и другим пригодним свечаностима.

У току је, ових дана, одржавање концерата по основним школама за ученике од првог до четвртог разреда. Циљ тих концерата је вишеструк, а један од најважнијих: упознавање најмлађих са музиком, музичким инструментима. Такви концерти су већ одржани у школама „Васа Пелagiћ“ и „Вук Караџић“, затим јуће у Дечјем вртићу „1001 радост“, а данас ће се концерти одржати у школама „Светозар Марковић“ и „Петар Тасић“, док ће млади музичари наступити у школи „Коста Стаменковић“ 1. јуна.

Х

¹⁸⁵ *Наша реч* бр. 16, 1976. година

¹⁸⁶ *Наша реч* бр. 20, 1976. година

И у овој години КУД „Абрашевић“ је врло активан чинилац културно-уметничког живота града. После успешног гостовања у ЧССР, КУД „Абрашевић“ је приредио већи број концерата у граду и у околним местима лесковачке општине. Новине бележе активност и Забавног оркестра АГМ који је одржао неколико концерата у радним организацијама.¹⁸⁷

На јубиларном XV „Фестивалу културе младих Србије“ у Књажевцу, у конкуренцији 30 градова Србије, екипа Лесковца освојила је највећи број награда у свим категоријама у којима је учествовала.¹⁸⁸ Иако се наводи у штампи да је ово било у организацији Клуба младих, сви ансамбли који су учествовали су били из АГМ. Интересантно је напоменути да је тада у Лесковцу војни рок служио млади загребачки композитор Франо Параћ, који је припремио ревијски и цез оркестар, а представио се и као композитор. Франо Параћ данас је истакнути хрватски композитор и академик.

НА ФЕСТИВАЛУ МЛАДИХ СРБИЈЕ

МЛАДИ ЛЕСКОВЦА ОПЕТ НАЈБОЉИ

У области обичајне музике награђени су Нерис Емпиновић (виолина) и војник Фране Параћ који га је пратио на клавиру.

У забавној музици у конкуренцији осам оркестара, велики забавни оркестар Ансамбла градске музике који је бројао око 25 чланова био је прво откриће Фестивала. Они су проглашени за најбољи оркестар а за то највише похвала треба утити Фалику Емпиновићу и војнику Фране Параћу који су написали аранжмане за све изведене композиције.

И локални солисти су имали успеха. Награђени су Милодраг Петровијевић са песмом „Кад једном зајемаш“ и Миле Кадрић са композицијом „Ме родла гуло лафи“ Фаднаа Емпиновића која је специјално компонована за Фестивал и представља прво извођење једне забавне композиције на језику Рома.

Такође је награђен и други оркестар младих Лесковца кога су сачињавали припадници Гарнизона ЈНА из Лесковца са композицијом Франета Параћа „Војник сам драга ја“ коју је извео Орлинко Краљев.

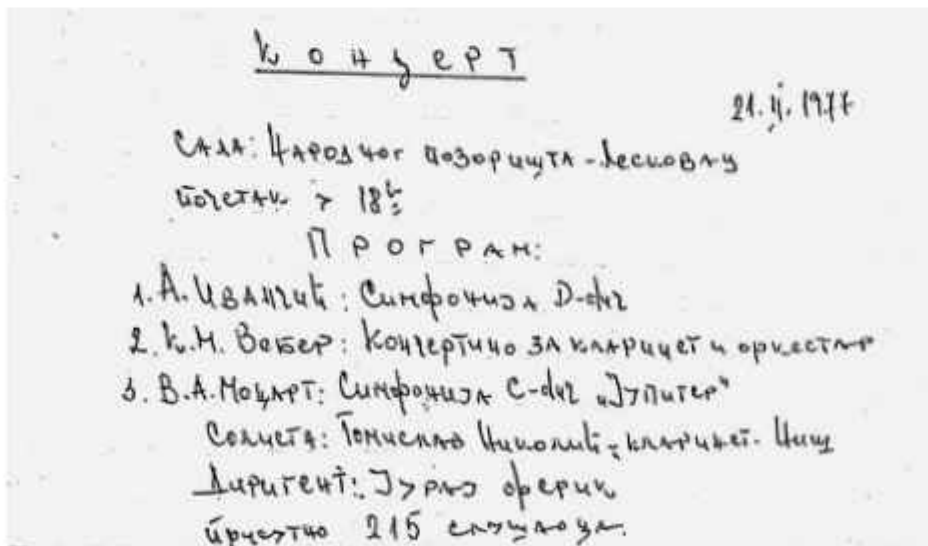
Треба напоменути да је ове године као и претходних, екипу младих Лесковца организовао и припремио Клуб младих. Уложено је доста напора и времена да достојно репрезентују културу младих свога града. Успели су у томе.

М. ГОРАНОВИЋ

1977. година

На почетку нове концертне сезоне, 21. фебруара гостовао је гостовао је Нишки симфонијски оркестар. У сали Народног позоришта изведена су дела Аманда Иванчића, К. М. Вебара и В. А. Моцарта. Солиста у Веберовом Кончертину за кларинет и оркестар био је Томислав

Николић из Ниша. Дириговао је Јурај Ферик.¹⁸⁹ Гостовање нишких симфоничара био је значајан музички догађај.

¹⁸⁷ Наша реч бр. 25, 1976. година

¹⁸⁸ Наша реч бр. 32, 1976. година

¹⁸⁹ Летпис Нишког симфонијског оркестра за 1977. годину

Музичка школа је концертом у фебруару прославила свој дан. Запажен је био наступ хора и оркестра, а поред истакнутих ученика, наступио је и њен бивши ученик Небојша Петковић. На годишњем концерту су такође наступали истакнутији ученици, хор и оркестар. Наставницима који су постигли запажене резултате додељене су новчане награде.¹⁹⁰

Са концерта ученика Музичке школе

КВАЛИТЕТАН КОНЦЕРТ УЧЕНИКА

Прошле суботе у дворани Народног позоришта у присуству родитеља и истакнутих друштвено-политичких и културних радника свечаним концертом обележен је Дан Школе за основно музичко образовање „Станислав Бинички“.

Ученици школе показали су завидан ниво музичарања. Посебно је привукао пажњу наступ хора и оркестра под вођством наставника Миодрага Благојевића и самог хора којим је дириговала професор Десанка Цветковић. Као гост кон-

церта наступио је Небојша Петковић, некадашњи ученик ове школе, талентовани млади пијаниста, који је олушевио све присутне својим изванредним музичарањем.

Троје музичких педагога који су у школи провели преко 15 година, наставнице клавира Илника Андрејевић и Катарина Вељовић, и професор клавира Благоје Пејчић, награђени су за свој досадашњи рад.

У овогодишњем циклусу *Концерата у претплати*, који је организовао Културни центар, гостовао је „Београдски дувачки квинтет“. Овај камерни ансамбл међународне репутације приредио је камерни концерт у сали Народног позоришта са одабраним делима музичке литературе.¹⁹¹ Нажалост, немамо извештај са овог концерта у *Нашој речи*.

НАСТАВЉА СЕ ЦИКЛУС „КОНЦЕРТИ У ПРЕТПЛАТИ“ У ОРГАНИЗАЦИЈИ КУЛТУРНОГ ЦЕНТРА

Овогодишњи циклус концерата у претплати који организује Културни центар наставља се у понедељак, 7. марта гостовањем, десковачкој музичкој публици већ познатог, Београдског дувачког квинтета. Ови врсни музичари извешће дела познатих домаћих и страних композитора. Концерт ће бити одржан у дворани Народног позоришта у 18 часова.

Иначе, сезона је отворена недавним гостовањем Симфонијског оркестра града Ниша који је оставио изванредан утисак на свом концерту у Лесковцу.

¹⁹⁰ *Наша реч* бр. 8, 1977. година

¹⁹¹ *Наша реч* бр. 8, 1977. година

Успео концерт ученика

ЗАСЛУЖНИМ НАСТАВНИЦИМА, ДРУШТВЕНИМ И РАДНИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА И ПОЈЕДИНЦИМА УРУЧЕНЕ ЗАХВАЛНИЦЕ ЗА ДОПРИНОС У РАЗВОЈУ ШКОЛЕ

Провладе понедељка у дворани Народне филармоније ученици Школе за основно музичко образовање „Станислав Бинични“ у Лесковцу приредили су концерт којим су обележили завршетак ове школске године.

Пажњу присутних у дворани привукао је наступ Камерног хора под вођством професора Десанке Цветковић и Гудачког оркестра који је приредио и којим је дириговао наставник Миодраг Благојевић. Као солиста на виолини наступило је ученик III разреда Александар Обренов. Соледно музичарима показали су ученици који су самостално наступали уз корелативну Бранкицу Грајовчанскић и Маријоме Пејчић: Емилија Митић, Лудмила Илић и Зорница Којић, Мариша Коопић, Ана Стојиљковић, Тајана Стојиљковић, Снежана Церовић, Драгана Николић, Сузана Стојиљковић, Ирена Кражић, Галгорије Кражић, Маргарета Шакић и Сузана Лазаревић. Ученици шестог разреда одсека клавира које су ове школске године завршили школовање: Ксенија Велковић, Лудмила Обрадовић и ученица на одсеку виоле Мариша Станковић приказале су висок ниво музичког изражавања.

На овој свечаности, одлуком Радне заједнице школе, додељене су новчане награде наставницима и професорима који су са својим ученицима постигли значајне успехе на фестивалима и смотрицама у прошлој и овој години: Ђивана Милић, Драгољуб Јовановић, Драгана Шакић, Оливера Рилаку, Маријоме Пејчић и Бранкица Грајовчанскић. Поводом 29. годишнице постојања и деловања школе захвалнице добили су наставници и професори који дуже времена раде у овој: Милослав Ашетирић, Десанка Цветковић,

Душан Маленовић, Благоје Пејчић, Бранко Цокић, Наташа Андријевић и Катарина Велковић. Такође и наставник Миодраг Благојевић из Пивца. Захвалнице за допринос развоју школе додељене су и самосталним интересним заједницама, друштвено-културним заједницама и организацијама, месним заједницама, једном броју синдикалних организација, радних организација у култури и школама. Такође су захвалнице додељене и већем броју појединаца.

На годишњем концерту ученика Музичке школе заслужним наставницима и радним организацијама које су допринеле развоју школе уручене су награде и захвалнице. На концерту су наступили најбољи ученици, хор и оркестар.¹⁹²

У сали Дома ЈНА крајем године гостовао је наш најбољи камерни оркестар „Душан Скворан“ из Београда. Дириговао је проф. Александар Павловић, а солиста је био виолиниста Сретен Крстић. Ово је био један од концерата на високом уметничком нивоу.¹⁹³ Концерт су приредили и виолиниста Трипо Симонути уз пратњу оргуљаша Данијела Кирна.¹⁹⁴

У ОРГАНИЗАЦИЈИ МУЗИЧКЕ ОМЛАДИНЕ У ЛЕСКОВЦУ ИЗВЕДЕН

КОНЦЕРТ КАМЕРНОГ ОРКЕСТРА „ДУШАН СКОВРАН“

Музичка омладина Лесковца, поред осталих активности, организовала је недавно концерт камерног оркестра „Душан Скворан“ из Београда. Концерт је прирeдeн у дворани Дома ЈНА, улазнице нису наплаћиване, па је већи број младих био у могућности да ужива у квалитетном музичарању чланова овог оркестра — најбољих студената Факултета музичких уметности.

Камерни оркестар који носи име свог оснивача, познатог уметника и музичког педагога Душана Скворана, иницијатора и за оснивање организације Музичка омладина у нашој земљи, извео је дела старих мајстора под називом „Од Баха до Бритна“. Под диригентском палицом професора Александра Павловића, оркестар је потврдио свој високи ниво музичарања. Солиста је био Сретен Крстић.

Синоћ су приредили концерт, у организацији Музичке омладине, Трипо Симонути, виолина, и Данијел Кирн, оргуље.

¹⁹² *Наша реч* бр. 22, 1977. година

¹⁹³ *Наша реч* бр. 44, 1977. година

¹⁹⁴ *Наша реч* бр. 44, 1977. година

У дворани Народног позоришта гостовао је Академски камерни хор ФМУ из Београда, „Collegium Musicum“ под управом познате диригенткиње Даринке Матић-Маровић.¹⁹⁵

**ИЗ АКТИВНОСТИ МУЗИЧКЕ
ОМЛАДИНЕ ЛЕСКОВЦА
КОНЦЕРТ ХОРА „КОЛЕГИЈУМ
МУЗИКУМ“**

Ових дана у организацији Музичке омладине Лесковца одржали су концерти у основним школама „Јосиф Костић“ и „Светозар Марковић“, под заједничким насловом „Прича о словима“. За најмлађе је певао Влада Јовановић, тенор, солиста Београдске опере, а из клавира га је пратио Зоран Јовановић.

У дворани Народног позоришта тогласно поздрављен од бројне публике наступио је женски хор Факултета музичких уметности из Београда — „Колегјум музјкум“ који су под вођством Даринке Матић-Маровић извели композиције класичара и савремених југословенских композитора.

У организацији Музичке омладине Лесковца приређена су два концерта за ученике основних школа „Јосиф Костић“ и „Светозар Марковић“. На концерту под називом *Прича о словима* наступио је солиста Београдске опере Влада Јовановић, тенор, уз клавируску пратњу пијанисте Зорана Јовановића.¹⁹⁶

У овој години смо имали и више гостовања одличних националних ансамбала који су представили песме и игре својих земаља. Прво су наступили уметници из Грчке, затим ансамбл из Шпаније „Балет Галего“ са традиционалним шпанским песмама и играма. Изузетно је успео концерт великог ансамбла са 30 певача, играча и музичара, „Вива Бразилија“. Публика је изузетно прихватила наступ овог одличног ансамбла. Незаборавап сусрет је био са кинеским уметницима који су наступили у сали Дома синдиката и у Фабрици лекова „Здравље“. Ансамбл народне музике кинеског радија је представио традиционалну музику Кине, али је у свој репертоар уврстио и неколико наших песама. Овај врло значајан концерт, први овакве врсте у Лесковцу, организовао је београдски „Југоконцерт“ у сарадњи са Лесковачким културним центром.¹⁹⁷

Са наступа ансамбла из Грчке

Са наступа ансамбла из Кине

Ове године је одржано пет врло значајних концерта на високом уметничком нивоу: поред Нишког симфонијског оркестра, наступио је и Београдски дувачки квинтет, Камерни оркестар „Душан Сковран“, Трипо Симонути и Данијел Кири и Академски камерни хор „Collegium Musicum“. Од свих наступа, на прво место бисмо ставили гостовање Камерног оркестра „Душан Сковран“ са солистом Сретенем Крстићем.

¹⁹⁵ *Наша реч* бр. 46, 1977. година

¹⁹⁶ *Наша реч* бр. 46, 1977. година

¹⁹⁷ *Наша реч* бр. 12, бр. 21, бр. 24 и бр. 34, 1977. година

1978. година

Врло запажен и квалитетан концерт приредили су пријатељи из Куманова. У сали дома ЈНА, КУД „Илинден“ се представио врло амбициозним програмом: наступио је њихов мешовити хор, блех-оркестар и солисти.¹⁹⁸

КУД *Илинден* из Куманова

У ЛЕСКОВЦУ ПРОШЛЕ СУБОТЕ ГОСТОВАЛО КУД „ИЛИНДЕН“ ИЗ КУМАНОВА

Квалитетан концерт

■ МЕШОВИТИ ХОР, БЛЕХ ОРКЕСТАР, ЗАБАВНИ ОРКЕСТАР И ВИС „ИЛИНДЕН“ ПРЕДСТАВИЛИ СЕ КАО КВАЛИТЕТНИ МУЗИЧКИ КОЛЕКТИВИ

Прошле суботе, у великој дворани Дома ЈНА, пред бројном публиком, гостовало је у Лесковцу КУД „Илинден“ из Куманова, враћајући тиме посету Камерном хору и оркестру који је прошле године у новембру био гост у овом братском граду. Аматери из Куманова приредили су концерт на коме су наступили мешовити хор, блех оркестар, забавни оркестар и ВИС „Илинден“. Зналачки одабран програм, изведен на нивоу којим би се подицили и професионални састави, представљао је пријатан музички догађај.

Мешовити хор који импозантно делује по броју чланова, истовремено је музички врло сигуран и зрео певачки колектив. Изали су композиције Пешева, Скаловског, Бетовена, Симића, Прокопјева и са много осећајности ирначку духовну песму „Некој чука на твојата порта“, под сигурним вођством хороваџа Божа Сичиловског и Часлава Трипковског. Заједнички наступ хора и блех оркестра још је више потенцирао сазнање о врло студиозном раду и квалитетном музицирању: изведене су композиције Данона, Девчића, посебно је занимљиво деловао „спечани сплет“ — партизанске песме наших на-

рода и народности. Блех оркестар се представно и самостално извешни Хартигтову композицију, и народне песме из Ниша и околине. Заједнички наступ хора и оркестра и самостално музицирање блех оркестра сигурном руком је водио диригент Томислав Златановски. У другом делу концерта, занимљивим програмом и солидним музицирањем наступили су забавни оркестар и вокално-инструментални састав „Илинден“, који, видело се по програму којим су се представили у првом реду негују домаће музичко стваралаштво и у овој области музике.

КУД „Илинден“ из Куманова има за собом богату традицију: прошле године је славило 70. годишницу постојања и деловања, награђено је Новембарском наградом Куманова, председник СФРЈ Јосип Броз Тито одликовао их је Орденом рада са златним венцем. Они су организатори републичких сусрета дувачких оркестара СР Македоније и Општинског фестивала дејних забавних мелодија „Распевано детињство“, заједно са Културно-просветном заједницом Куманова.

х.

¹⁹⁸ *Наша реч* бр. 10, 1978. година

Од 23. до 27. априла, у организацији Удружења музичких педагога, у Лесковцу је одржан XXII Фестивал школа за основно музичко образовање СР Србије, на коме се учествовале 32 школе са око 300 ученика. У овом периоду приређен је велики број концерата. Концерти су се одвијали у сали Народног позоришта током целог дана.¹⁹⁹ Организација овог Фестивала преставаља велико признање за Нижу музичку школу „Станислав Бинички“ у Лесковцу.

У ЛЕСКОВЦУ ОД 23. ДО 27. АПРИЛА ОДРЖАН XXII ФЕСТИВАЛ ШКОЛА ЗА ОСНОВНО МУЗИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ СР СРБИЈЕ

ЗНАЧАЈНИ УМЕТНИЧКИ ДОМЕТИ

У Лесковцу је 23. априла свечаним концертном Хора младих Музичке школе „Др Војислав Вучковић“ из Ниша и топлим речима до бродошлице Милорада Вељковића, председника Скупштине општине и Фестивалског одбора, Мире Стојановић, директора школе домаћина и излагањем Бранка Цвејића, председника Удружења музичких педагога Србије, почео XXII фестивал школа за основно музичко образова-

ње СР Србије. Фестивал је трајао до 27. априла. У току тих такмичарских дана своје знање и достигнућа у области музицирања приказало је преко 300 ученика из 32 школе. Самосталне концерте у вечерњим часовима, у дворани Народног позоришта, где се иначе одвијао целокупни фестивалски живот, имале су школе из Ниша, Лесковца, Београда и Новог Сада. Према речима Бранка Цвејића, председника жи-

рија, запажен је очигледан напредак у квалитету музичарања, а тиме и педагошког рада у школама за основно музичко образовање у нашој републици. Град је ових дана живео за музику: одржавани су концерти у сарадњи са Музичком омладином и у лесковачким основним школама. Запажени су и стручни састанци музичких педагога.

X.

Позивница за XXII Фестивал школа за основно музичко образовање СР Србије

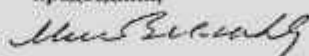
¹⁹⁹ *Наша реч* број 16, 1978. година

**ФЕСТИВАЛ СЕ ОДРЖАВА У ЛЕСКОВЦУ У ЧАСТ VIII КОНГРЕСА
СК СРБИЈЕ
ПОД ПОКРОВИТЕЉСТВОМ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЛЕСКОВАЦ**

*

Чини нам посебну част да Вас позовемо на свечано отварање, 23. априла 1978. године, у 19 часова, у дворани лесковачког Народног позоришта.

За Организациони одбор
председник,

(Милорад Вељковић)

- ПЈЕСМУ СЛОБОДИ И. Матетића - Роњгова, ШУМЕ ШУМЕ К. Барановића, КОЛО ДРУГА ТИТА Б. Гајића изводи Хор младих из Ниша.

Поздравне речи МИЛОРАДА ВЕЉКОВИЋА, председника Скупштине општине Лесковац и БРАНКА ЦВЕЈИЋА, председника Удружења музичких педагога СР Србије.

- КОНЦЕРТ Хора младих Музичке школе „Др Војислав Вучковић“ из Ниша. На програму су дела домаћих и страних композитора. Диригент Радојица Милосављевић.

Позивница за свечано отварање 23. априла када је наступио Хор младих Музичке школе „Др Војислав Вучковић“ из Ниша са диригентом Радојицом Милосављевићем

ПРОГРАМ

Х О Р

1. ДРУГА ТИТА КОЛО
  2. А. КАВИЉО: — Нек песма над водо
  3. Ј. РАСУ: — Бранково коло
  4. V. SCHUMAN — Да сам ја птица
Диргент: Десанка Црстковић, надзиратељ
Клавирска пратња: Ксенија Велозовић, ученица
- ● —
1. GOEDICKE: — Плес
ШУРОВСКИ: — Украинска, свира Станиша Стевановић, ученица II разреда клавир
  2. CLEMENTI: — Sonatina G-dur, свира Слабана Јовановић, ученица IV разреда хармонике
  3. И. Л. КАЛИНСКИ: — Куд си ходи, где си би
— Ту пак там, свира на клавиру Зорина Кojiћ, ученица III разреда
  4. Н. БАКЛАНОВА: — Марш октобра
BEKMAN: — Јеткша
RUSSOW: — Гавота, свира на виолини Драгослав Башић, ученик II разреда
  5. F. SCHUBERT — Три песме, свира на клавиру Мила Динковић, ученица IV разреда
  6. F. SCHUBERT: — Ружина у тају
F. CHOPIN: — Жеза, песа Снежана Пешић, ученица I разреда
  7. И. Л. КАЛИНСКИ: — Контраданс I, III и IV, свира на клавиру Ана Стојчић, ученица IV разреда
  8. АМЕРИЧКА НАРОДНА
ЕНГЛЕСКА НАРОДНА, свира трио флаута: Димитријевић Татјана, Доњић Сања и Симоновић Миодраг, уч. I разреда
  9. L. van BEETHOWEN: — Багатела
СЛАВЕНСКИ: — Македонска, свира на клавиру Татјана Цвојић, ученица V разреда
  10. Н. БАКЛАНОВА: — Коло
Z. RAMO: — Rigodon, свира на виолини Вилка Костић, ученица II разреда, клавирска пратња Мариола Пејић, наставник
  11. G. F. HANDLE: — Хармонички концерт свира на клавиру Драгана Николић, ученица V разреда
  12. L. van BEETHOWEN: — Шест варијација G-dur, свира на клавиру Весна Савић, ученица VI разреда
  13. Z. M. LECBER: — Sarabanda
G. F. HANDLE: — Allegro
Свира на виолини Јулијана Пејић, ученица Школе за муничке таленте из Буприје, класа проф. Драгослава Јовановића
Клавирска пратња: Мариола Пејић, наставник
  14. F. SCHUBERT: — Емпоријум A-dur, свира на клавиру Ксенија Велозовић, ученица I разреда Муничке школе средњег америчког образовања из Лос Анђелеса

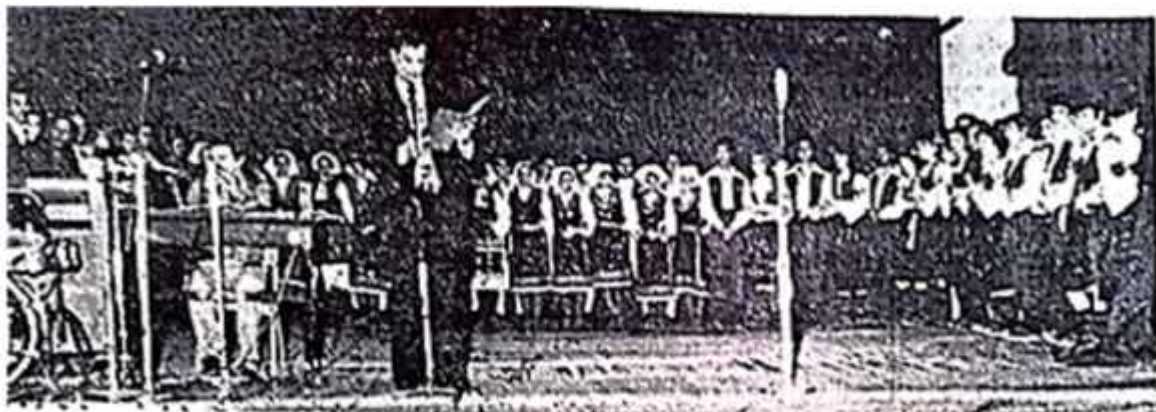
Програм концерта Ниже музичке школе „Станислав Бинички“, одржаног 24. априла на XXII „Фестивалу школа за основно музичко образовање СР Србије“

Ове године је почела са радом Средња музичка школа. Први наставнички кадар чинили су професори Душица Младеновић, Шериф Дамацић, Надица Дамацић, из нишке музичке школе хонорарно су предавали Огњен Рилак, Раде Иванчевић и Драгослав Сотировски. В. Д. директор је била Мира Стојановић. Поред клавира, виолине и виоле, били су заступљени и дувачки инструменти труба и флаута.²⁰⁰ Оснивање Средње музичке школе је било од велике важности за развој музичког образовања у Лесковцу.

Договор професора са директором школе Миром Стојановић

КУД „Абрашевић“ је свечано прославио 73 године постојања. На прослави су учествовали гости других КУД-ова „Абрашевић“ из Скопља, Шапца, Крагујевца и Ниша. Ово је била велика културно- уметничка манифестација која је свечано прослављена.²⁰¹ Поред КУД-а „Абрашевић“, врло активан је и АГМ који у последње две године бележи велики број наступа и гостовања на омладинским фестивалима.²⁰²

Са свечаног концерта лесковачког КУД „Абрашевић“ поводом прославе Дана друштва и 73. годишњице постојања и деловања

²⁰⁰ *Наша реч* бр. 37, 1978. година

²⁰¹ *Наша реч* бр. 43, 1978. година

²⁰² *Наша реч* бр. 32, 1978. година

Као и претходних година, и ове године бележи се богата културно-уметничка делатност КУД-а „Абрашевић“. За претходни период од две године приредили су преко 150 концерата у граду и околини, радним организацијама, школама и касарнама.²⁰³ За свој предани рад КУД „Абрашевић“ је добио преко 20 општинских, регионалних и савезних награда.

Камерни хор и оркестар АГМ приредили су свој први самостални концерт.²⁰⁴

САМОСТАЛНИ КОНЦЕРТ КАМЕРНОГ ХОРА И ОРКЕСТРА ЛЕСКОВАЧКОГ АНСАМБЛА ГРАДСКЕ МУЗИКЕ

ЗНАЧАЈНИ ДОМЕТИ

Камерни хор и оркестар Ансамбла градске музике Лесковца представили се прошлог понедељка, у пуној дворани Народнoг позоришта, по други пут у свом двогодишњем постојању самосталним концертoм. Између тога су залажени наступили не само у нашој средини већ и на југословенским музичким смотрама. Концерт одржан прошлог понедељка пресавишао је очекивања од овог аматерског музичког колектива. — било је то извођење на високом концертном нивоу.

Од топлих поздравних речи публици Томислава Н. Цветковића, којима ју је упознао са долатиошњу између два концерта, одавање поште трагично прешинулој Даници Вуксановић, председнику КПЗ, једног од оснивача Камерног хора и оркестра, до ненаметљиве, али ефикасне конференсе Нензда Кражића, све је деловало неосредно, са шармом и концертним нивоом.

Камерни хор је под вођством Бранка Цоцића одушевљено извођењем староградских песама. Блок концерта у коме су солистички извођене староградске песме уз пратњу на клавиру Бранка Цоцића, солисти: Бранислава Кошић, Миша Петровијевић, Иванка Стојановић, Миодраг Гирић и дует Иванка Стојановић—Бранислава Кошић, био је лепо освежење концерта. Неговање старо лесковачког мелоса заслужује пуну пажњу: на концерту су у обради и под вођством Бранка Цоцића солисти Миша Петровијевић, Миодраг Гирић и дует Бранислава Кошић и Миша Петровијевић извели песме „Станика ми босна легаше“, „Садила мома лојзе“ и „Аман воденичаре“.

Вандел Бадули је обрадио, и врло сигурно водио хор и оркестар у интерпретацији саста руских романси, солисти Иванка Стојановић, Станислав Живковић, Борбе Цакић и Миша Петровијевић, као и у интерпретацији „Украјинске песме“ и „Берјозе“ (солиста Миша Петровијевић). Публика је дуготрајним аплаузом поздравила дозјена лесковачких музичара и извођаче, па је део овог програма поновљен.

Пособну пажњу привлачи и сазнање да су директори Камерног хора и оркестра Вандел Бадули и Бранко Цоцић, не само врло педагози већ и музички ствараоци који су нам својим обрадама представили знање песне у новом сазвучју.

Овај концерт не би требало да буде — једини. Требало би да се организује више наступа са овим програмом. Својим квалитетом то овај музички колектив заслужује — а верујемо, публика то и жели.

- В. Х.

Крајем фебруара, у сали Народнoг позоришта, Нижа музичка школа је свечано прославила Дан школе. Овај концерт је био почетак прославе 30 година од оснивања Ниже музичке школе.²⁰⁵ На концерту су први пут наступили и ученици Средње музичке школе.

Музичка школа је те године забележила велики успех. На Такмичењу ученика музичких школа Југославије, одржаном у Љубљани, ученик другог разреда ниже школе на одсеку флауте, Миомир Симоновић, у класи професора Радета Иванчевића, освојио је прво место у својој категорији. Марина Станковић, ученица другог разреда средње школе на одсеку виоле, у класи професора Огњена Рилака, освојила је треће место.²⁰⁶

Октобра месеца, поводом 100 година од рођења Косте Абрашевића, у великој дворани Дома синдиката, КУД „Абрашевић“ је приредио свечани концерт. На концерту су учествовале све секције КУД-а „Абрашевић“: народни оркестар, вокални солисти, вокално-инструментални састав „Мед“, фолклорна секција, оркестар хармоника, балетска секција, драмски студио и „Театар поезије“, а гостовали су чланови КУД-а „Абрашевић“ из Скопља, КУД Памучног комбината из Врања, КУД „Леминд“, и хор ОШ „Васа Пелагић“.²⁰⁷

²⁰³ *Наша реч* бр. 2, 1979. година

²⁰⁴ *Наша реч* бр. 2, 1979. година

²⁰⁵ *Наша реч* бр. 8, 1979. година

²⁰⁶ *Наша реч* бр. 16, 1979. година

²⁰⁷ *Наша реч* бр. 39, 1979. година

Други пут у Лесковцу гостовао је наш истакнути флаутиста Тахир Куленовић, доцент на ФМУ у Београду.²⁰⁸ Нема података шта је било на репертоару. Његов наступ изазвао је велико интересовање лесковачке публике. Овај врсни инструменталиста исказао се и као одличан педагог.

Крајем године, школа је од града Лесковца, за допринос у развоју музичког образовања и ширења музичке културе, добила Октобарску награду. За 30 година рада, школу је завршило преко **четири хиљаде ученика** (наше подвлачење). Школа је активно сарађивала са осталим културним установама у граду и учествовала у многобројним прославама и приредбама које су организоване. Октобарску награду за дугогодишњи успешан педагошки рад добио је заслужни наставник виолине Мирослав Лешетићки. Сви ови резултати су јасни показатељ да су наставници школе са великим ентузијазмом обављали образовно-васпитне задатке и јавну, културну делатност.²⁰⁹

Успеси на смотрама и фестивалима показатељ су нивоа стручног педагошког рада, то је, поред оне познате изреке — сви не могу да буду први, ипак мерило које се мора поштовати. А ученици лесковачке школе постижу последњих година изванредне резултате — у врху су музичког стваралаштва најмлађих, освајајући прва места и, што је најважније, — доносећи са собом оцене истакнутих музичких педагога да је ниво образовања и музицирања раван онима у метрополи. А у њој су услови за рад, и много шта друго, неупоредиви.

(Одломак из чланка)

Миомир Симоновић
Награђен првом наградом на Савезном такмичењу у Љубљани

²⁰⁸ *Наша реч* бр. 40, 1979. година. Тахир Куленовић је први пут гостовао 1971. године

²⁰⁹ *Наша реч* бр. 40, 1979. година

Заслужни педагог Мирослав Лешетицки, наставник виолине и вишегодишњи директор, на свечани начин испраћен је у пензију. Самопрегорно је радио 25 година и дао велики допринос развоју Ниже музичке школе. За успешан педагошки рад са омладином и за дугогодишњи допринос у развоју музичког образовања, општина Лесковац је Мирославу Лешетицком доделила Октобарску награду у виду похвале.²¹⁰

**ЗАБЕЛЕЖЕНО У ШКОЛИ ЗА ОСНОВНО МУЗИЧКО
ОБРАЗОВАЊЕ „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“
У ЛЕСКОВЦУ**

**Ојрошћој са врсним
педагозима**

**НАСТАВНИК ВИОЛИНЕ МИРОСЛАВ ЛЕШЕТИЦКИ
ОТИЦАО ЈЕ У ПЕНЗИЈУ, А НАСТАВНИЦА КЛАВИРА
БИЉАНА МАНЧИЋ У ДРУГУ ШКОЛУ**

Колектив Школе за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ у Лесковцу, и Школе за средње усмерено музичко образовање ових дана на свечан, истовремено и врло срдчан начин опростио се од два своја члана, врсна музичка педагога који су у време стварања школе до данашњих дана уткали себе у њен живот.

Наставник виолине Мирослав Лешетицки у овој школи која, у овој школској години слави тридесетогодишњицу постојања и деловања, провео је пуних 29 година, од тога — десет година је поред обављања редовних наставничких дужности био и њен директор. Активан друштвени радник у образовању и култури, Мирослав Лешетицки је био на само у самоуправним органима школе, већ и у Друштву за старање и бригу о деци, делегат у Скупштини СМЗ-а културе лесковачке општине, у Удружењу музичких уметника СРС. Поред педагошког рада, Лешетицки се бавио и компоновањем: „Ој, Мораво“ је снимљена на Радио-Београду, извођена и на Дубровачким летњим играма, а Гудачки трио из Београда има на репертоару његову композицију „Песме и игре старог Лесковца“.

²¹⁰ *Наша реч* бр. 44, 1979. година

ЈОШ ЈЕДНО ЗНАЧАЈНО
ПРИЗНАЊЕ ОСНОВНОЈ
МУЗИЧКОЈ ШКОЛИ У
ЛЕСКОВЦУ

ИЗУЗЕТНИ ПЕДАГОШКИ РЕЗУЛТАТИ

Прошле среде у Београду су на свечан начин уручене признања колективима и појединцима за изузетан допринос развоју музичког школства и музике уопште у нашој Републици. Међу онима који су добили значајна признања је и Школа за основно музичко образовање и васпитање „Станислав Бинички“ у Лесковцу. Поводом 25 — годишњице рада Удружења музичких педагога СР Србије, Лесковачкој школи је уручена ПОВЕЉА ЗА ИЗУЗЕТАН ДОПРИНОС РАЗВОЈУ МУЗИЧКЕ ПЕДАГОГИЈЕ.

Нижа музичка школа „Станислав Бинички“ из Лесковца добила је значајно признање за свој дугогодишњи педагошки рад у образовању младих музичара.²¹² Повељу за изузетан допринос у развоју музичке педагогије Музичкој школи „Станислав Бинички“ доделило је Удружење музичких педагога СР Србије.

Средња музичка школа је након три године од свог оснивања стабилизовала свој рад. Ученици редовно наступају на јавним часовима и концертима школе и редовно иду на републичка такмичења музичких школа. У школи постоји и Хор девојака „Бинички“ који је основао професор Шериф Дамацић.²¹³

СРЕДЊА МУЗИЧКА ШКОЛА У ЧЕТВРТОЈ ГОДИНИ ПОСТОЈАЊА

ИПАК СЕ КРЕЋЕ...

У сва четири разреда уписано 29 ученика

Податак да су у трећем разреду у средњој музичкој школи „Станислав Бинички“ уписана само два ученика изазвао је извесно чудење међу непућенима. Међутим, специфичност ове школе која школује музички кадар мора да се има у виду кад се о овоме и свему у вези са њом размишља. Било би неопходно, истичу у школи, ако се жели да се већем броју талентованих младих људи омогући стручно музичко образовање, у првом разредима имати већи број ученика. Принципи селекције у музичкој школи је правило, то не треба сметнути с ума. Полаже се пријемни испит за упис у први разред, такође и пријемни испит за упис у трећи разред. Према показаним резултатима, само су два кандидата од осам ученика другог разреда задовољна. Осим тога, млади се морају на време определити за друго за занимање уколико се, током школовања, установи да у музици не би могли на изгре дати.

Овај пример врло је речит: неопходно је када се ради у овој школи имати у виду њене особености и стварати услове који ће омогућити да у тој специфичној функцији још ефикасније врши своју не само образовну већ и културну мисију. Сада у школи има у сва четири разреда 29 ученика, 17 их учи клавиру, њих пет виолину, виолу два, флауту четири а је један ученик трубу. Школи недостаје мања сала за рад хора и оркестра који мора да делује по наставном плану и програму. И поред тога школа је имала 31 јавну настава, од кога је 27 хора девојака који води професор Шериф Дамацић. У музичком и културном животу града школа је врло присутна.

²¹² *Наша реч* бр. 23, 1980. година

²¹³ *Наша реч* бр. 36, 1980. година

УСПЕО КОНЦЕРТ АНСАМБЛА ИЗ АЛБАНИЈЕ

КВАЛИТЕТНО И — ОСЕЋАЈНО

У организацији Културног центра у Лесковцу је 9. октобра гостовао фолклорни ансамбл из Новог Кукса, НР Албанија, приредивши пред пуном двораном Дома синдиката врло успели концерт народних песама и игара своје домовине. Високи квалитет извођења, прецизна кореографија, извођачка дисциплина и прецизност добро компонован програм — од изворних старих албанских песама и игара до новијих песама из борбе за слободу, о истакнутим борцима и херојима, пленили су и осећајношћу са којим су свој програм извели чланови овог ансамбла. Публика је то штедро награђивала дуготрајним аплаузима, па су неке тачке програма и понављане.

Било је то пријатно вече упознавања са фолклором и културним стваралаштвом НР Албаније, истовремено и уметнички доживљај који остаје у сећању.

Велику пажњу изазвало је гостовање Ансамбла народних песама и игара из Албаније.²¹⁴

Музички хроничар је врло позитивно оценио њихов наступ, а публика је топло поздравила овај одличан фолклорни ансамбл.

Ове године лесковачки КУД „Абрашевић“ славио је велики јубилеј — 75 година од оснивања. Овај значајан датум обележен је низом манифестација културно-уметничког карактера. Одржан је свечани концерт у сали Дома синдиката на коме је изведен репрезентативни програм друштва. За свој дугогодишњи рад КУД „Абрашевић“ је добио два висока државна одликовања.²¹⁵

(Одломак из чланка у
новинама *Наша реч*)

— Друштво кроз своје секције (музичку, драмску, хармонијалску, фолклорну, корску и балетску) учи мале и велике револуционарних традиција, развија сви свој за другарство и заједништво равноправних народа и народа. Утицаје само у правце социјалистичке заједнице. КУД „Абрашевић“ окупа претежно радничку, средњошколску и сеоску омладину. У набројаном секцијама у просторијама Друштва и пунктовама које има у ООУР — има, школама и месним заједницама ради близу 600 чланова. За плодоносан рад Друштво је добило многобројна друштвена признања, од којих је најдраже — Орден братства и јединства са сребрним везицом којим га је одликовао друг Тито. Друштво је добило и плакету Савезног одбора СУБНОР—а за истрајно револуционарних традиција, братства и јединства. Друштво у целини и све секције понао соб, као и многобројни чланови, добитници су октобарских признања града Лесковца, признања Општинског савеза камак свих и других, за свестрани допринос развоју аматоризма...

²¹⁴ *Наша реч* бр. 36, 1980. година

²¹⁵ *Наша реч* бр. 44, 1980. година

VI. Период од 1981 – 1990 године

1981. година

Почетком марта у Народном позоришту одржан је концерт поводом 31 године постојања Ниже музичке школе. Поред хора и оркестра, којим је дириговао Миодраг Благојевић, хорске тачке водили су и Зоран Јанковић и Стојан Јовановић. Учествовали су многобројни ученици Ниже музичке школе и као гости ученици Средње школе и некадашњи ученици који похађају Школу за музичке таленте у Гуприји.²¹⁶

Хор и оркестар — успешан наступ на концерту поводом Дана школе

Прошлог понедељка, пред препуном двораном Народог позоришта у Лесковцу, представили су се ученици Школе за основно музичко образовање и васпитање „Станислав Бинички“ — концертом су обележили 31. годишњицу деловања своје школе, дали свој прилог прослави 60. годишњице револуције и 8. марта. На овом концерту представили су се и некадашњи ваџни ове школе, сада ученици Школе за музичке таленте у Гуприји, лесковачке и крагујевачке средње музичке школе. Ево је то концерт који је квалитетом музичарања учесника говорио о добром педагошком и стручном раду у овом школском колективу.

Наступ хора и оркестра, којим је дириговао Миодраг Благојевић, а хорске тачке припремио Зоран Јанковић и Стојан Јовановић уз учешће ученика средње музичке школе Сузана Стојковић, Сузана Алазаревић, Александра Јанића и Миомира Симоновића, најавно је несвакидашњи сусрет са младим музичарима. Наступили су затим Оливера Рањеловић, ученица IV разреда клавира, класа Десанке Цостковић, Дејан Игњатовић, ученик II разреда трубе, класа Томе Алексића (клавирски сарадник Маријола Пејчић), Милена Арѓировић, ученица IV разреда клавира, класа Маријоле Пејчић, Евоан Стојиљковић, ученик III разреда виолине, класа Драгољуба Јовановића (клавирски сарадник Маријола Пејчић), Татјана Димитријевић, ученица III разреда флујте, класа Слободанке Шкиљевић (клавирски сарадник Маријана Пејчић), Татјана Петровић, ученица V разреда клавира, класа

Благоја Пејчића, Драган Бубиљевић, ученик II разреда трубе, класа Томе Алексића (клавирски сарадник Маријола Пејчић), Наталија Митић, ученица VI разреда клавира, класа Надице Дамовић, Драгослав Башић, ученик V разреда виолине, класа Драгољуба Јовановића (клавирски сарадник Маријола Пејчић), Весна Поповић, ученица VI разреда клавира, класа Катарине Вељовић, Милорад Пејчић, ученик IV разреда трубе, класа Томе Алексића (клавирски сарадник Маријола Пејчић), Људмила Илић, ученица VI разреда клавира, класа Иланике Андрејевић и Зорница Којић, ученица VI разреда клавира, класа Маријоле Пејчић.

Посебну драж концерта представљао је наступ некадашњих ученика лесковачке школе: Вики Костић (класа Љубивоја Николића) и Јулијане Пејчић (класа Драгољуба Јовановића), ученице виолине Школе за музичке таленте у Гуприји. Вики Костић, клавирски сарадник била је Марина Костић, ученица I разреда лесковачке средње музичке школе, класа Надице Дамовић, а Јулијани Пејчић, професор Средње музичке школе у Нишлу Рад Стојановић. Као гост је наступило и ученик III разреда хармонике крагујевачке средње музичке школе Горан Младеновић (класа Милице Алазаревић). Маријана Станковић, ученица IV разреда виолине лесковачке средње музичке школе (класа Огнена Радика) наступила је на овом концерту уз клавирску сарадњу Радета Стојановића.

П.

²¹⁶ *Наша реч* бр. 10, 1981. година

Камерни хор и оркестар Ансамбла градске музике приредио је врло успешан концерт пред пуном двораном Народног позоришта. Хор и оркестар су, под диригентским вођством Ванђела Бадулија и Бранка Цонића, извели шаролики репертоар од класичних дела музичке литературе и српских композитора до староградских песама и романси.²¹⁷

КАМЕРНИ ХОР И ОРКЕСТАР АНСАМБЛА ГРАДСКЕ МУЗИКЕ
ПРИРЕДИО КОНЦЕРТ

У СТАРОМ СЈАЈУ

Ванђел Бадули: диригент представио се и новом композицијом.

Ционички сусрет са Камерним хором и оркестром Ансамбла градске музике, на недавно одржаном целовечерњем концерту, у препуној дворани Народног позоришта, потврдио је да је реч о музичком колективу који заслужује пажњу. Истовремено: да би се чешће могли да срећемо.

Са делом старог репертоара, али и са новим програмом Камерни хор и оркестар је наступио у свом пуном старом сјају: било је то лепо музичко вече. Извели су композиције Вердија, Баха, Гајчевића, Славенског, Бајшанског и нову композицију свог диригента Ванђела Бадулија „Надваци“ (лесковачка хумореска) по тексту Добривоја Каписаровића, а под диригентским вођством Бранка Цонића песме Гајдова, као и Цонићеву обраду за хор песме „Што се боре мисли моје“. У обради Ванђела Бадулија, под његовим дириговањем, изведене су руске романсе, са запаженим солистима Иванком Стојановић, Станимиром Живковићем, Борљем Цаквићем и Јованом Тасићем. Староградске песме изведене су у обради Бранка Цонића и под његовим диригентским вођством.

²¹⁷ *Наша реч* бр. 13, 1981. година

Свој дан прославила је и Средња музичка школа. После три године од оснивања, Средња музичка школа је извела прву генерацију ученика инструменталног одсека. На концерту одржаном у Народном позоришту наступио је хор којим је дириговао професор Шериф Дамацић, диригент који је оставио значајан траг у музичком животу града Лесковца. Поред хора, наступали су и многи ученици школе.²¹⁸

Треба запазити да је Средња музичка школа за само три године рада освојила велики број награда на републичким и савезним такмичењима. Такође, Хор девојака „Бинички“, који води професор Шериф Дамацић, на Републичком такмичењу хорова одржаном у Шапцу освојио је сребрну плакету.

У сали Дома ЈНА Нижа музичка школа је приредила концерт на коме је наступио Хор девојака „Бинички“.

Хор девојака „Бинички“ са диригентом професором Шерифом Дамацићем

Матурско вече прве генерације Средње музичке школе 1981. година (са лева на десно, стоје: Александар Буркерт флаута, Ксенија Вељовић клавир, Биљана Пејић клавир, Сунчица Станковић клавир, Зоран Прокић клавир; седе: професор теоријских предмета Небојша Тодоровић, директор Душица Младеновић, професор клавира Надица Дамацић и професор солфеђа Шериф Дамацић).

²¹⁸ *Наша реч* бр. 14. 1981. година

Од великих концерата одржаних ове године, гостовао је београдски балет који је приредио успешно балетско вече.²¹⁹ На концерту су наступили најистакнутији балетски уметници Србије.

БЕОГРАДСКИ БАЛЕТ ГОСТОВАО У ЛЕСКОВЦУ СУСРЕТ ПРВЕ ВРСТЕ

У организацији културног центра „Милентије Поповић“, у Лесковцу је прошлог понедељка гостовао Балет Народног позоришта из Београда, приредивши у дворани театра успешно балетско вече.

Београдски балетски уметници ишли су „Форма вина“ по музици Антонија Вивалдија у кореографији Владимира Логунова. Наступили су Милица Бјелић, Марија Јанковић, Љиљана Хмела, Лео Гашић и Ранко Томановић. У кореографији Владимира Логунова, Иванка Лукатели и Радомир Вучић били су извршни у балету „Сусрети прве врсте“.

КОНЦЕРТ НИКОЛЕ РАЦКОВА

Гост Музичке омладине Лесковца, магистар клавира, професор Факултета музичких уметности у Београду, познати пијаниста Никола Рацков одушевио је делегате на конференцији одржаној прошлог понедељка приредивши мали концерт композиција Марка Тајчељића. Истог дана, у дворани Народног позоришта за чланове Музичке омладине Лесковца и љубитеље музике приредио је целовечерњи концерт посвећен стваралаштву Џорџа Гершвина.

Није то био само концерт композиција Гершвина. Рацков је надахнуто и топло говорио о овом америчком композитору, и своја размишљања илустровао виртуозним интерпретирањем његових најпознатијих композиција. Публика је одушевљено поздравила Рацкова и његову интерпретацију „Рансодије у плавам“, „Човека кога водим“ и одломка из опере „Порги и Бес“.

Гост Музичке омладине Лесковца био је професор ФМУ из Београда, Никола Рацков, наш истакнути пијаниста. Он је приредио озбиљан целовечерњи концерт посвећен стваралаштву америчког композитора Џорџа Гершвина.²²⁰

²¹⁹ *Наша реч* бр. 20, 1981. година

²²⁰ *Наша реч* бр. 22, 1981. година

БЕОГРАДСКА ОПЕРА НА ЛЕСКОВАЧКОЈ СЦЕНИ

„СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН“

Опера Народног позоришта из Београда гостовала је ових дана у Лесковцу учествујући у Коффиновим данима хумора. На сцени лесковачког позоришта, пред препуном двораном, изведен је „Севилски берберин“ Боакина Роснија, у режији Борислава Поповића и у декору Миомира Денића. Сликер костима је Божана Јовановић. Диригент Јанез Говедник.

И поред извесне индиспонираниости, иначе врсног тенора Предрага Протића као грофа Алмавиве, представа је пленила пажњу гледалаца захваљујући Слободану Станковићу у улози Фигара. Млади певач је био врло сигуран и у певачком и у глумачком погледу, уносио доста живости и дајући неопходни темпо представи. Остали су свој део посла обавили коректно. Штета да није певао Живан Сарамандић кога је публика очекивала.

X.

Почетком јула гостовала је Београдска опера у сали Народног позоришта. Изведена је опера *Севилски берберин* Боакина Роснија. Дириговао је Јанез Говедник.²²¹ Гостовање Београдске опере био је велики музички догађај за лесковачку публику.

Ове године бележимо и једну међудржавну сарадњу: крајем октобра у госте нам је, у узвратну посету, дошао Ансамбл народних песама и игара из Густендила (Народна Република Бугарска). Ово гостовање организовао је Културни центар из Босилеграда у сарадњи са КУД-ом „Абрашевић“.²²²

У ЛЕСКОВЦУ ГОСТОВАО АНСАМБЛ НАРОДНИХ ПЕСАМА И ИГАРА ИЗ ГУСТЕНДИЛА

Вече народној мелоса

У Лесковцу је прошлог понедељка приредио концерт Ансамбл народних песама и игара из Густендила (Народна Република Бугарска). Ово гостовање организовао је Културни центар из Босилеграда, у оквиру културне сарадње у приградичним областима. Домаћин је КУД „Абрашевић“ из Лесковца.

Овим гостовањем Ансамбл народних песама и игара из Густендила узвратио је посету лесковачком КУД „Абрашевићу“ који је приредио концерт у Густендилу 30. августа ове године.

²²¹ *Наша реч* бр. 25, 1981. година

²²² *Наша реч* бр. 42, 1981. година

У препуној дворани Народног Позоришта Нижа музичка *Станислав Бинички* обележила је свој дан оснивања. Као гости на концерту учествовали су ученици Средње музичке школе из Крагујевца и Школе за музичке таленте из Ђуприје. По мишљењу новинара Вилија Хубача, концерт је представљао пријатан сусрет са ученицима и музичким педагозима, и био је прави музички доживљај.²²³

УСПЕО КОНЦЕРТ УЧЕНИКА

Прошлог понедељка, у препуној дворани Народног позоришта, ученици лесковачке школе за основно образовање и васпитање „Станислав Бинички“ обележили су Дан школе — успешним концертном. Концерт је отворио хор ученика, диригент професор Зоран Јанковић и оркестар школе, диригент професор Миодраг Благојевић. Затим, наступили су ученици од првог до шестог разреда са клавирског, гудачког и дувачког одесека, показавши завидан ниво савладаног школског програма и — више од тога. Пажњу је привукао и оркестар хармоника диригент наставник С. Мазнић.

Лепа традиција неговоња сарадње не само са Средњом музичком школом из Лесковца, већ и другим школама у Републици, настављена је и овог пута: у програму су учествовали и: камерни састав ученика лесковачке средње музичке школе, гост из Крагујевца, ученик IV разреда средње музичке школе, Горан Младеновић (хармоника) и Вишка Костић (виолина) ученица Школе за младе музичке таленте из Ђуприје.

Концерт је превазишао оквире пригодног обележавања Дана школе. Он је представљао пријатан сусрет са ученицима и музичким педагозима — музички доживљај. х.

Са прославе
Дана Ниже
музичке
школе

²²³ *Наша реч* бр. 9, 1982. година

КОНЦЕРТ УМЕТНИЧКОГ АНСАМБЛА ЈНА

У лесковачком Дому ЈНА, 24. марта, одржан је концерт Уметничког ансамбла ЈНА из Београда. Овај познати уметнички колектив представио се лесковачкој публици пробраним програмом из свог богатог репертоара. Гости њиховог програма били су познати оперски уметници, прваци и чланови Београдске опере, Гордана Јевтовић, Никола Митић, Драган Мијалковски и Вице Бардић. Пажњу публике привукли су и солисти Ансамбла Драгослава Николић, Мишка Шепановић, Илона Кантор, Никола Каровић и Славољуб Коцић. Водитељ је била Стака Новковић. Овај успешни концерт вођен је сигурном диригентском палицом Владимира Мустајбашића.

Уметнички ансамбл ЈНА из Београда приредио је 24. марта у великој дворани Дома ЈНА концерт популарних дела музичке литературе. Дириговао је Владимир Мустајбашић. Наступили су познати оперски уметници који су извели арије из популарних опера као и револуционарне песме.²²⁴

Са недавно одржаног концерта

Свечано је обележен Дан Средње музичке школе концертом у Лесковцу. Школа постоји већ пет година и забележила је одличне уметнике и педагошке резултате. На концерту су наступили најбољи ученици школе, камерни састави и Хор девојака „Бинички“ са диригентом Шерифом Дамацићем.²²⁵

СВЕЧАНО ОБЕЛЕЖЕН ДАН СРЕДЊЕ МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“ У ЛЕСКОВЦУ

КВАЛИТЕТАН КОНЦЕРТ

Концертом ученика, одржаним у дворани Народног позоришта, прошлог понедељка на свечан начин обележен је Дан средње музичке школе „Станислав Бинички“ у Лесковцу. Директор школе Душан Младеновић упознала је присутне са петогодишњом активношћу ове школе, значајним резултатима који су постигнути у васпитно-образовном процесу и деловању у музич-

ком животу своје средине, па и шире. Школа је дала прву генерацију ученика која је успешно наставила своје даље музичко образовање на факултетима и академијама. Посебну пажњу заслужује и деловање хора девојака „Бинички“.

На концерту су поред хора девојака „Бинички“, под вођством Шерифа Дамацића, наступили и Камерни ансамбл и Камерни састав инструменталиста. Поред ученика клавирског врло успешно представили су се и са гудачког и дувачког одсека. Уједначени ниво музичара говори о складном развоју младих музичара у овој школи. х.

²²⁴ *Наша реч* бр. 13, 1982. година

²²⁵ *Наша реч* бр. 16, 1982. година

ВИШЕ ПОВОДОМ

БИЛА ЈЕ ОПЕРА...

У Лесковцу је ових дана гостовала Београдска опера са Пучинијевим „Боемима“ у режији Борисава Поповића, под диригентским вођством Душана Миладиновића, са бриљантном примадоном Радмилом Бакочевић у роли Мими. Са прослављеном певачицом наступили су и познати солисти: Олга Боквић, Миљивој Петровић, Крста Крстић, Небојша Марчић и Владимир Јовановић. Био је то, кажу они који су те вечери били у дворани лесковачког Народног позоришта, незабораван доживљај, оперска представа на највишем нивоу. Али, сала са нешто више од 300 седишта, ипак није била пуна.

Организатор овог гостовања Београдске опере био је лесковачки Културни центар: Улазнице смо, каже директор ове установе, мр Слободан Младеновић послали радним организацијама „Невени“, „Здрављу“, „Летексу“ и Дому ЈНА. Оперска представа је била бесплатна, намењена радним људима. Зато нисмо ни рекламирали представу у граду.

Потез да се омогући већем броју људи да види оперску представу, чује прослављене оперске певаче, свакако је на месту. Међутим, искуство учи: они који добију улазнице, уз позив, не дођу увек. А они који би желели заиста да се нађу у позоришној дворани остану „кратких рукава“. Ваљало би ту тражити неко решење јер се ово не догађа први пут, и то не само овом организатору, већ и другима.

Део улазница ваљало би, уз плакатирање и друге начине обавештавања, да буде на благијим доступан свима. Оно мало публике што имамо за сериозније културне догађаје треба чувати, а нову придобијати, ту се сви слажемо, зар не?

в. х.

У организацији Лесковачког културног центра ове године је опет гостовала Београдска опера са опером *Боеми* Бакома Пучинија. У насловној роли бриљирала је наша велика примадона Радмила Бакочевић, али су и сви остали солисти били врло запажени.²²⁶ Гостовање Београдске опере представља концерт прве категорије.

Са представе Београдске опере

КОНЦЕРТ СИМФОНИЈСКОГ
ОРКЕСТРА ИЗ НИША

МУЗИЧКИ
ДОЖИВЉАЈ

У организацији културног центра „Милентије Поповић“ и Дома ЈНА, у Лесковцу је прошлог понедељка одржан концерт Симфонијског оркестра из Ниша. У великој дворани Дома ЈНА нишки симфонијчари извели су дела Моцарта, Барановића, Вебера, Вердија и Христића под водством диригента Сандра Заниновића. Солисти су били на кларинету Слободан Кесер и на виолони Селим Садиковић. Било је то вече концертног музичарања које ће присутни памтити по интерпретаторском квалитету, значајки сачињеном програму, изванредним солистима, дириговању које је доводило до пуног музичког сазвучја. Они који ове вечери нису били на концерту пропустили су прави музички доживљај.

Иначе, Симфонијски оркестар из Ниша недавно је одржао два концерта у Медвеђи: један за ученике, један за грађанство. Ускоро ће их чети и љубитељи музике у Црној Трави и Лебану.

в. з.

Прворазредни музички догађај био је концерт Симфонијског оркестра из Ниша. Са диригентом Сандром Заниновићем, по мишљењу критике, приредили су незабораван концерт на коме су извели дела страних и домаћих композитора. Солисти су били кларинетиста Слободан Кесер и виолиниста Селим Садиковић.

Поред наступа у Лесковцу, вредно је напоменути да је Нишки симфонијски оркестар наступио и у Медвеђи, Црној Трави и Лебану.²²⁷

К О Н Ц Е Р Т
ЗА ГРАЂАНСТВО ЛЕСКОВЦА
Сала: Дома ЈНА - Лесковцу
ноћем 7. 1982.

П Р О Г Р А М:

1. Моцарт: Фригатови Жечица
2. К.М. Вебер: Концертни за кларинет и оркестар
3. К. Барановић: Коло
4. Моцарт: Концерт за виолину и оркестар - Андеманте
5. Б. Верди: Триумфални марш из „Аида“
6. С. Христић: „Грлица“ из „Орхидејске легенде“

Диригент: Сандро Заниновић
Солисти: Кесер Слободан - кларинет - Ниш
Селим Садиковић - виолина - Ниш
Иферто Лео сачуноа.

Са концерта нишког Симфонијског оркестра

²²⁷ *Наша реч* бр. 23, 1982. година

Један од запаженијих концерата уметничке музике био је годишњи концерт младе виолинисткиње Јулијане Пејчић. Ова талентована млада виолинисткиња приредила је концерт у фоајеу Народног музеја, уз клавирску сарадњу професора Радомира Стојановића из Ниша. На програму су била дела познатих виолиниста писана за овај инструмент.²²⁸

Јулијана Пејчић

СОЛИСТИЧКИ КОНЦЕРТ ЈУЛИЈАНЕ ПЕЈЧИЋ

НЕСУМЊИВИ ТАЛЕНАТ

У Народног музеју, његовом лепом и акустичном амбијенту, приређен је прошлог петка солистички концерт — годишњи испит Јулијане Пејчић, ученице образовно-васпитне организације за музичку делатност „Станислав Бинички“ у Лесковцу. Талентована ученица која је освајала награде на републичким и савезним смотрема и фестивалима музичких школа, била је Бак и Школе за младе музичке таленте у Буприји и овом приликом показала је свој таленат и музичарање које излази из стандардних школских оквира.

Виолинисткиња Јулијана Пејчић под стручним вођењем професора Драгољуба Јовановића, познатог музичког педагога за виолину, уз клавирску сарадњу професора Радомира Стојановића, познатог пијанисте, извела је дела Баха, Спаненског, Виотија, Крајцера, Родеа, Крајслера и Риса. Годишњи испит био је, захваљујући талентованој ученици, њеном професору и клавирском сараднику и музички доживљај.

Народни музеј
у Лесковцу
(фотографија
Е.2231 из
збирке
Народног
музеја)

²²⁸ *Наша реч* бр. 24, 1982. година

За неколико година постојања Средње музичке школе, Лесковац је добио изванредан камерни хорски ансамбл: камерни женски Хор „Бинички“. Овај ансамбл је основао професор Шериф Дамацић који је већ освојио неколико значајних признања на фестивалима хорова СР Србије. На концерту који је приређен у дворани Дома ЈНА овај женски ансамбл се представио делима домаћих и страних композитора, у распону од ренесансе до композитора 20. века. Њихово певање је наишло на велико одобравање публике, и са овим концертном камерни хор се позиционирао као један од водећих музичких ансамбала града.²²⁹

После освајања прве награде на Савезном такмичењу у Љубљани, млади флаутиста Миомир Симоновић је приредио солистички концерт у сали Народног позоришта. Он је извео врло озбиљан и захтеван репертоар у распону од музике барока до музике 20. века.²³⁰

Хор „Бинички“ са диригентом Шерифом Дамацићем

Флаутиста Миомир Симоновић

OVO za muzičku delatnost
„S. BINIČKI“
LESKOVAC

Miomir Simonović
flauta

Ljiljana Vukajlović - Beograd
klavirska pratnja

Sreda, 16. jun 1982.
početak u 19 časova
Narodno pozorište

PROGRAM

- K.V. GLÜCK (1714-1787):
Orpheus (Adja)
G.F. HÄNDEL (1685-1759):
Sonata III
- Allegro
- Adagio
- Andante
- Doppio
- Moderato
A. VIVALDI (1678-1744):
Concerto I
- Allegro
- Largo
- Trillo
L. VINCII (1690-1734):
Sonata D - dur
- Allegro
- Adagio
- Largo
- Trillo
- Pastorella

☆ ☆ ☆ ☆

- W. A. MOZART (1756-1791):
Andante k.v. 315
A. GABUCCI (1896 -):
Scherzo
M. ŽIVKOVIC (1901-1964):
Sarabanda
Musette
C. DEBUSSY (1862-1918):
Sirinka
A. ROUSSEL (1869-1937):
Pauze
Tityre

²²⁹ *Наша реч* бр. 25, 1982. година

²³⁰ *Наша реч* бр. 26, 1982. година

Током јула месеца у Нишу су се одржале IX Југословенске хорске свечаности (ЈХС). Овај велики међународни фестивал није био резервисан само за нишку публику: у околним градовима, Књажевцу, Пироту, гостовали су поједини хорови. У Лесковцу су приређене „Мале хорске свечаности“ на којима су учествовали хор „Јосиф Маринковић“ из Зрењанина и хор „Аполо“ из Велике Британије.²³¹

Мешовити Хор
„Јосиф
Маринковић“
из Зрењанина
са диригентом
Слободаном
Бурсаћем

Од 25. до 27. октобра у лесковачком Дому културе младих одржан је Мини цез фестивал на коме су наступили домаћи и страни музичари.²³²

**ОДЈЕЦИ ЈЕДНЕ МУЗИЧКЕ
МАНИФЕСТАЦИЈЕ**

Вољите ли цез?

■ ТРИ ВЕЧЕРИ ПУБЛИКА
ЈЕ ПРАТИЛА И ТОПЛО
ПОЗДРАВЉАЛА УЧЕСНИ
КЕ МИНИ ЦЕЗ ФЕСТИ
ВАЛА

Од 25. до 27. октобра у лесковачком Дому културе младих одржан је мини цез фестивал. Рекло би се: још једна музичка манифестација у низу осталих. Међутим, воља најпре споменути изванредан потез заједничког деловања лесковачког Дома младих и нишког цез клуба „Наисус“ — са Другог интернационалног фестивала цеза који се одржавао у оквиру нишких Октобарских музичких свечаности, три ансамбла су гостовала у Лесковцу; друго — дошли су квалитетни ансамбли из Румуније, Бугарске и Аустрије; и треће — највеће изненађење — била је лесковачка, углавном, млада публика. Цез који су слушали тражио је и ангажовање слушалаца. Било је то музичирање које је пленило високим професионализмом, сериозношћу програма, захтевом публици да са пуно пажње и сопственог ангажовања прати класични цез, али и савремени, са експерименталним призвуком и трагањима за новим и у овој области музике.

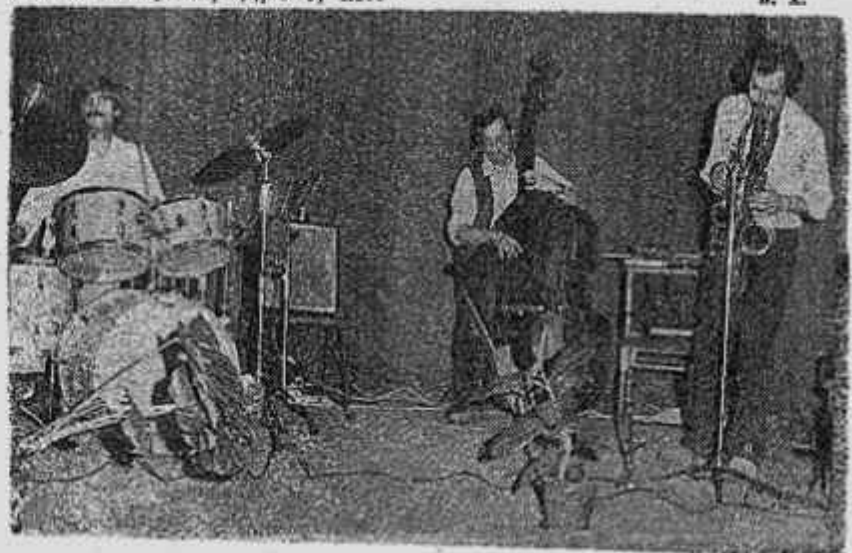
Квартет „Крепускул“ из румунског града Темишвара, дуо Симеон Штерев (флаута) и Љубомир Денев (клавир) из Софије, и треће

вечери трио Карлхајнца Миклина из аустријског града Граца, били су леп музички доживљај. Посебну пажњу по свом квалитету музичирања привлачи трио из Граца: Карлхајнц Миклин (саксофон), Евалд Оберлајтнер (контрабас) и Ерих Бахрегел (бубњеви). Сва тројица су професори инструмената на Музичкој академији у Грацу, сва тројица виртуози, изванредни солисти, али и добро унграни трио. Када се свему овоме придода податак да сва тројица раде у Институту за истраживање цез-музике у Грацу, добија се потпунија слика о овим заљубљеницима у цез који то преносе и на публику. Дуго су посе-

тноци остали у разговору са њима, преводио је Братислав Анастасијевић, композитор из Ниша, после двочасовног концерта. У разговору су били скромни, пријатни са говорници. Не припадају ни једном цез-правцу, негују свој лични стил, све композиције на концерту су њихове, цене наше цез-музичаре, снимали су са Бошком Петровићем, сретали су се и наступали са Мићом Марковићем и Стјепком Ћвтом.

Радује да су лесковачки и нишки организатори већ сада договорили да идуће године буде још организованije, да још лепше доживимо — цез.

В. К.

Трио Карлхајнца Миклина из Граца

²³¹ *Наша реч* бр. 28, 1982. година

²³² *Наша реч* бр. 44, 1982. година

Одржана су и два клавирска реситала пијаниста из Београда: професора Николе Рацкова, нашег редовног госта и младе Јелене Владиковић. Они су приредили своје реситале у Дому културе младих и Народном музеју. Лесковачка публика је имала прилику да се упозна са клавирским репертоаром у распону од старих мајстора до савремених српских композитора.²³³

Никола Рацков, познати пијаниста и професор Факултета музичких вметности у Београду, приредио је прошле недеље у Дому културе младих у Лесковцу концерт. На програму су била дела Хајдна и других старих мајстора, као и југословенских композитора Тајчевића и других. Концерт је организован у сарадњи са Музичком омладином Лесковца. Никола Рацков је истог дана наступио и на свечаној академији поводом прославе 75. годишњице лесковачког здравства, а био је и гост на манифестацији младих Коло братства, одржаној у Дому културе младих прошле недеље.

Х.

КОНЦЕРТ ЈЕЛЕНЕ ВЛАДИКОВИЋ

Музичка омладина Лесковца организовала је недавно, у простори-ма Народног музеја, клавирски концерт др Јелене Владиковић, професора Музичке академије у Новом Саду. Врсна пијанисткиња, која за собом има многе награде са музичких такмичења, наступе са симфоничким оркестрима у нашој земљи, концерте у иностранству (Шпанија, Белгија) наступе у програму радија и телевизије (Београд, Загреб, Љубљана и Скопље), одушевила је љубитеље музике у нашем граду.

На концерту у Лесковцу интерпретирала је дела Скарлатија, Баха, Франка и Листа.

Дом културе младих, данас Лесковачки културни центар (фотографија Е.308 из збирке Народног музеја у Лесковцу)

²³³ *Наша реч* бр. 41 и бр. 50, 1982. година

1983. година

У Дому културе младих наступио је Квинтет лимених дувача из Будимпеште. Овај изванредни ансамбл младих музичара, још увек студената Музичке академије у Будимпешти, освојио је прво место на Такмичењу камерних ансамбала. На програму су била дела у распону од ренесансе до музике XX века. Ови млади музичари имају турнеју по градовима СР Србије, на којој су посетили и наш град.²³⁴

Квинтет лимених дувача из Будимпеште

У сали Дома културе наступио је Камерни оркестар Музичке школе из Ниша. Дириговао је професор Добросав Младеновић.²³⁵

19^h - *Koncert Kamernog orkestra Muzičke škole "Dr. Vojislav Vučković" - Dirigent: Dobrosav Mladenović*
PROGRAM: G. F. Hendl: Festmusik
A. Korēli: Sonata br. 11
R. Matz: Divertimento
V. Trifunović: Lamentoso
B. Bartok: Miniature
J. Hajdn: Menuet
-Kamerna sala 202 -

²³⁴ *Наша реч* бр. 6, 1983. година

²³⁵ *Наша реч*, бр. 8, 1983. година. Програм је из архиве Завичајног одељења Народне библиотеке „Радоје Домановић” у Лесковцу.

У великој дворани Дома ЈНА Београдска филхармонија је приредила концерт. Дириговао је Миодраг Јаноски, а солисткиња је била наша позната примадона Радмила Смиљанић. На програму су била дела Бетовена, Коњовића и Масканија.²³⁶

Са концерта Београдске филхармоније

Солистички концерт одржала је и виолинисткиња Јулијана Пејчић уз клавирску сарадњу пијанисткиње Марије Ђукић. Јулијана Пејчић је ученик лесковачке Музике школе, а сада је студент ФМУ у Београду.²³⁷

У Лесковцу је гостовао Државни ансамбл „Сириул“ из Румуније. На њиховом програму биле су румунске народне песме и игре.²³⁸ Нажалост, на концерту је било јако мало публике, што је срамота за организатора и за град Лесковац.

Током маја месеца гостовао је кубански гитариста Јесус Ортега, који је одржао солистички концерт у камерној сали Дома културе младих. Овај врсни кубански гитариста професор је гитаре на Музичкој академији у Хавани. На његовом репертоару била су дела класичних и савремених кубанских композитора.²³⁹

²³⁶ *Наша реч*, бр. 13, 1983. година

²³⁷ *Наша реч*, бр. 14, 1983. година

²³⁸ *Наша реч*, бр. 16, 1983. година

²³⁹ *Наша реч*, бр. 18, 1983. година

Средња музичка школа „Станислав Бинички“ свечано је прославила Дан школе концертом у холу Народног музеја. Поред најуспешнијих ученика наступио је и Хор девојака „Бинички“.²⁴⁰

КОНЦЕРТ УЧЕНИКА СРЕДЊЕ МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ У ЛЕСКОВЦУ

МЛАДИ МУЗИЧАРИ

● ОБЕЛЕЖЕН ДАН ШКОЛЕ „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“

Поводом Дана школе, прошаог понедељка у холу Лесковачког Музеја, одржан је концерт ученика школе за средње усмерено образовање и васпитање „Станислав Бинички“. Целовечерњи концерт који су приредили ученици показао је добар педагошки рад у неговању младих музичких талената: ниво извођења је у појединим остварењима ван оквира школског.

Наступ хора девојака „Бинички“, под вођством диригента Шерифа Дамашина, победника последњег фестивала омладинских хора у Србији још једном је потврдио високи репоне који ужива овај млади музички колектив. На концерту су се представили ученици клавирског, гудачког и дувачког одсека: Ивана Петковић, Драгослав Башић, Ивана Бу-

лајић, Сања Дошћ, Јудмила Илић, Милорад Пејчић, Драган Буџић, Тајана Митровић, Марица Костић, Емилија Митић, Зорна Којић, Мила Јанковић, Александар Иаковић, Снежана Јовановић. То су ученици из класа професора Надежде Дамашин, Маје Цакић, Слободанке Шкенић, Је-

лине Владиковић, Томислава Алексића, Небојске Тодоровића. Изведене су композиције Р. Петровића, К. Бабина, Шуберта, Хајдна, Берковића, Рабучија, Бетовена, Динтријева, Шопена, Дебисија, Дижабелја, Хендела и Рахмањниова.

X.

Прва Смотра хорова СР Србије одржана је у Лесковцу од 10. до 12. јуна у летњој башти Дома културе младих. Поред лесковачких хорова, наступили су и хорови из читаве Србије.²⁴¹ Смотра је врло амбициозно замишљена: на њој је учествовало 20 хорских ансамбала из читаве Србије, а стручни жири, на челу са професором Војиславом Илићем, доделио је награде и плакете.²⁴²

Програм прве смотре хорова СР Србије

Петак, 10. јун, летња башта Дома културе младих у 19.30 часова: Камерни хор АГМ Лесковац (диригент Бранко Цоцић), Хор жена „Париска комуна“ Нови Београд (диригент Александра Ђорџић), Градски хор „Црвени барјак“ Крагујевац (диригент Богољуб Димић), хор АКУД „Каблови“ Светозарево (диригент Боривоје Стојановић), мешовити хор КУД „Абрашевић“ Крушевац (диригент Милорад Радовановић), мешовити хор Музичке омладине Нови Сад (диригент Еуген Гвозденовић) и мешовити хор ОХМД „Јосиф Маринковић“ Зрењанин (диригент Слободан Бурсаћ).

Субота, 11. јун, летња башта Дома културе младих у 19.30 часова: камерни женски хор КУД „Полет“ Београд (диригент Драгољуб Шарковић), мешовити хор КУД „Абрашевић“ Прокупље (диригент Павле Павловић), мешовити хор КУД „Абрашевић“ Шабац (диригент Слободан Тадић), аматерски хор „Шуматовац“ Алексинац (диригент Томислав Братић), Градски хор Нуприја (диригент Мирјана Савић и Љубодраг Радосављевић), здружени хорови „Миленко Брковић Црн“ Зајечар и „Стеван Мокравац“ Неготин (диригент Александар Мишић) и хор АКУД „Бранко Кремановић“ Београд (диригент Даринка Матић-Маровић).

Недеља, 12. јун, летња башта Дома културе младих у 19.30 часова: градски хор „Бранислав Нушић“ Влазичин Хан (диригент Миролуб Марковић), Камерни мушки хор Крушевац (диригент Душан Алексић), мешовити хор КУД „Абрашевић“ Врање (диригент Светлана Николић), хор РКУД „Абрашевић“ Смедерево (диригент Милица Калановић), мешовити хор АКУД „Жикица Јовановић Шпалац“ (диригент Душан Максимовић), градски хор Дома културе Пожаревац (диригент Војислав Петковић) и хор АКУД „Вељко Влаховић“ Ниш (диригент Милорад Вељковић).

²⁴⁰ *Наша реч*, бр. 19, 1983. година

²⁴¹ *Наша реч*, бр. 22, 1983. година

²⁴² *Наша реч*, бр. 23, 1983. година

Талентовани лесковачки флаутиста Миомир Симоновић одржао је у понедељак, 27. јуна, у дворани Народног позоришта, солистички концерт уз клавирску сарадњу Мирјане Вукајловић.²⁴³ Овај добро посећени концерт показује да млади Лесковца воле уметничку музику.

Концерт Миомира Симоновића

Талентовани млади флаутиста, ученик IV године средње музичке школе „Станислав Бинички“ у Лесковцу, у класи мр Тахира Куленовића, напредног професора Факултета музичке уметности у Београду, приредиће у понедељак, 27. јуна, у дворани Народног позоришта, солистички концерт. На програму су композиције Баха, Хендла, Клавина, Шопена, Вагнера и Хинца. Клавирску сараднику је мр Љиљана Вукајловић, виши уметнички сарадник Факултета музичке уметности у Београду.

Миомир Симоновић је ове године не само раније успео: на такмичењу ученика и студената музичких школа и факултета Србије у Београду освојио је прво место, а на савезном такмичењу у Херцег Новом добио је другу награду. За собом има и три награда на такмичењима и фестивалима а наступао је као солиста и са Нишким симфоничким оркестром. Концертни рад је у Нишу, Параћину и Лесковцу.

Концерт који најчешће пропраћено добрим класичне музике, трећи је солистички концерт младог и талентованог младог флаутисте Миомира Симоновића.

Образовно-васпитна организација за музичку делатност „Станислав Бинички“ LESKOVAC

PONEDELJAK, 27. jun 1983. godine
Sala **NARODNOG POZORIŠTA**
Početak koncerta u 19,30 časova

PROGRAM

J. S. BACH
GIGA (na Bassu solo)

G. F. HÄNDL
SONATA broj 7a - molto
- Grave
- Allegro
- Adagio
- Allegro appassionato

J. S. BACH
SONATA broj 4 C - dur
- Andante
- Allegro
- Adagio
- Menuet I - II

P o r e d a

J. J. QUANTZ
KONCERT G - dur
- Allegro
- Andante
- Allegro vivace

F. CHOPIN
VARIJACIJE NA ROSENKVEJUVU TEMU
- Tema varijacije III i IV

Z. VAUDA
NOKTURNO

G. HINZ
FANTAZIJA

Концерт Хора девојака „Бинички“ у холу Народног музеја био је запажен музички догађај. Овенчан златном плакетом са Фестивала оmlадинских хорава у Новом Пазару, диригент Шериф Дамацић и Хор девојака извели су захтеван хорски програм.²⁴⁴

Хор девојака „Бинички“ са диригентом Шерифом Дамацићем

Концерт хора девојака „Бинички“ организован у сарадњи са Музичком оmlадином Лесковца, одржан прошле недеље у холу Народног музеја. Био је сусрет лесковачке публике са својим хором који су овог пролећа са Фестивала оmlадинских хорава у Новом Пазару вратили са „Златном плакетом“. Вођен сигурном руком диригента професора Шерифа Дамацића, овај хор девојака — ученица средње музичке и других средњих школа у граду, целовечерним концертном даровао нам је радост хорског певања, живно сазвучје девојачких гласова. „Вечер о Титу“ А. Обрадовића, па затим песмама К. Бабића, Палестрина, Росинија, Мокрањца (Девета руковет) и Р. Петровића, хор је исказао сигурност и у најкомпликованијим интерпретацијским захтевима, сазвучје у свим деловима извођења и лепо сегчење које се претвара у особену боју, особени стил хорског певања овог музичког колектива

²⁴³ *Наша реч*, бр. 24, 1983. година

²⁴⁴ *Наша реч*, бр. 26, 1983. година

Врло леп утисак оставио је солистички реситал Ксеније Вељовић који је одржан 25. августа у Камерној сали 202 Лесковачког културног центра. На репертоару су била дела Шопена, Дебисија, Скрјабина и Грига. Ксенија Вељовић је поникла у Музичкој школи у Лесковцу, а тренутно је студент друге године ФМУ у Београду у класи Вере Вељков.²⁴⁵ Критика је врло позитивно оценила њен наступ.

МЛАДИ ДОЛАЗЕ

Солистички концерт Ксеније Вељовић

● У ДОМУ КУЛТУРЕ МЛАДИХ ОДРЖАН КЛАВИРСКИ КОНЦЕРТ СТУДЕНТКИЊЕ ФАКУЛТЕТА МУЗИЧКЕ УМЕТНОСТИ

Дом културе младих у Лесковцу наставља са једном лепом традицијом: у камерној сали 202 приређује концерте младих талентованих музичара, некадашњих ученика лесковачких музичких школа, сада студената факултета музичке уметности и музичких академија. Недавно, 24. августа одржан је клавиРСКИ концерт Ксеније Вељовић, студенткиње друге године клавира Факултета музичке уметности у Београду, у класи професора Вере Вељовић.

Млада пијанисткиња завршила је основну школу за музичко образовање и средњу музичку школу у Лесковцу. У току школовања у нашем граду са њом су радили Иљинка Андрејевић, Раде Стојановић и Надица Дамавић. Освајала је на фестивалима и републичким такмичењима друга и трећа места, истичала се, у оштрој конкуренцији, не само талентом већ и извођачком техником, оригиналним знањем, поимањем интерпретације

ташње као трагањем за откривањем суштинског у композицијама. Као студент друге године клавира у класи професора Вере Вељовић, учествовала је на Великој смотри младих клавириста, на манифестацијама у Сремским Карловцима поводом годишнице рођења Бранка Радичевића и на концерту које је организовало Српско лекарско друштво поводом обележавања годишнице рођења Јована Јовановића Змаја.

На концерту у Лесковцу, другом солистичком целовечерњем представљању публици, Ксенија Вељовић је интерпретирала дела Шопена, Дебисија, Скрјабина и Грига. Публика је топло поздравила младу пијанисткињу, лепе тренутке који им је пружила извођењем композиција старих мајстора. Препуна дворана сведочи о још нечем: концертни млади уметници постају прави концертни доживљај

X.

Ксенија Вељовић (1963–2004) као ученица Ниже музичке школе са наставницом Иљинком Андрејевић

²⁴⁵ *Наша реч*, бр. 33, 1983. година

Велики музички догађај било је извођење популарне комичне опере *Еро с онога свијета* Јакова Готовца. Гостовање Београдске опере са популарним *Ером* био је прави музички доживљај за преко 900 слушалаца на летњој позорници Дома културе младих.²⁴⁶ Критика је највећим похвалама пропратила овај изузетан музички догађај.

Живан Саранджић у опери „Еро с онога свијета“

Уметнички доживљај

■ ПРЕКО 900 ГЛЕДАЛАЦА ПОЗДРАВИЛО ИЗВОБЕЊЕ ГОТОВЧЕВЕ ОПЕРЕ „ЕРО С ОНОГА СВИЈЕТА“

У летњој башти Дома културе младих више од 900 Лесковчана уживало је прошле суботње вечери у извођењу опере Јакова Готовца „Еро с онога свијета“. Београдска опера, стари зананц осланила на бланке, овог пута представила се у пуном сјају: било је то врхунско извођење, са надахнутим протага штима. Публика је топло захвалила до дуготрајним аплаузима Живану Саранджићу, Стојану Стојанову Ганчеву, Радмири Смиљанић, Татјани Сластјенко и другима на изванредним интерпретацијама ликова које су тумачили. Оно што је та кође врло битно за општи утисак: све је функционисало беспрекорно — сви солисти, хорови, игре све је било у потпуном складу, са надахнутим певачким и глумачким интерпретацијама.

Либрето за ову комичну националну оперу написао је према на родној причи Милан Беговић. Режисер је Младен Сабљић, диригент Душан Милadinовић, сценариста Миомир Денић, костимограф Ђула на Драговић, а кореографија је Катарине Обрадовић (по М. Фромић). Хорове је припремио Слободан Крстић.

Било је то лепо оперско вече — прави културни и уметнички доживљај. Х.

У организацији Музичке омладине Лесковца, у сали Народног позоришта, 21. октобра, са почетком у 18 часова, Нишки симфонијски оркестар приредио је симфонијски концерт за Музичку омладину.²⁴⁷ Коментаре о делима која су изведена на овом концерту дао је Томислав Алексић, трубач оркестра.

ДАНАС КОНЦЕРТ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА ИЗ НИША

Вечерас у 18 часова у дворани Народног позоришта одржаће целовечерњи концерт СИМФОНИЈСКИ ОРКЕСТАР ИЗ НИША. На програму су композиције Моцарта, валсери Штрауса, „Маџарске игре“ Брамса, дела Готовца, Барановића и других познатих композитора.

Као солиста наступиће Селим Садиковић (виолина), а Симфонијски оркестар из Ниша ће музицирати под вођством диригента Миодрага Благојевића.

Х.

К О Н Ц Е Р Т 21. X 1983.

за Музичку омладину - Лесковца
Сала Народног позоришта
Восстанје у 18^ч

П Р О Г Р А М:

1. Штраус: Партизански
2. Моцарт: Мала њива музика, I сста
3. Штраус: Ајсе-болка
4. Брамс: Маџарске игре бр. 5
5. Штраус: На летом Валс од Ајнебау
6. Барановић: Коло
7. Моцарт: Концерт за виолицу и оркестар, А-Дур, I сста

Диригент: Благојевић Миодраг
Солита: Селим Садиковић - виолина, Ниш
Коментар: Томислав Алексић
Оркестар 300 људи

²⁴⁶ *Наша реч*, бр. 34 и бр. 35, 1983. година

²⁴⁷ *Наша реч*, бр. 40, 1983. година и *Летопис Нишког симфонијског оркестра за 1983. годину*

У организацији Музичке омладине Лесковца солистички концерт одржао је нишки обоиста Иван Јелић уз клавирску сарадњу пијанисткиње Светлане Дејановић-Аврамовић. На програму су била дела: Лилија, Самартинија, Сен-Санса, Влајина и Колина.²⁴⁸ Музички приказ (Шериф Дамацић) позитивно је оценио наступ Ивана Јелића и Светлане Дејановић-Аврамовић.²⁴⁹

MUZICKA OMLADINA LESKOVCA

POZIVA VAS NA

KONCERT

NEBOJŠE PETKOVIĆA

(k l a v i r)

★

Kamerna sala 202 Doma kulture mladih

Četvrtak, 22. 12. 1983. god. u 20 časova

У Дому културе младих, 22. децембра, солистички реситал приредио је млади лесковачки пијаниста Небојша Петковић, који је недавно са запаженим успехом дипломирао на ФМУ у Београду. На програму концерта била су велика дела класичне литературе која је он интерпретирао на високом уметничком нивоу.

Небојша Петковић је био ученик Ниже музичке школе у Лесковцу, а своје даље школовање је наставио у Нишу и Београду. Он је један од најталентованијих пијаниста млађе генерације у Србији. Сада живи и ради у Паризу.

PROGRAM KONCERTA

I D E O

L. V. BEETHOVEN — «APPASSIONATA» OP. 57 f-moll
F. CHOPIN — BALADA g-moll

II D E O

F. SCHUMANN — SIMFONIJSKE ETIDE cis-moll
M. RAVEL — «JEUX D'EAU» (Igra vode)

²⁴⁸ *Наша реч* бр. 47, 1983. година

²⁴⁹ *Наша реч* бр. 49, 1983. година

Средња музичка школа на своја два концерта која су одржана у сали Народног позоришта и у Камерној дворани Дома културе представила је најбоље ученике, хор и оркестар. Први пут је представила камерни оркестар школе под вођством професора Миодрага Благојевића.²⁵⁰

СРЕДЊА МУЗИЧКА ШКОЛА У ЛЕСКОВЦУ ПРИРЕДИЛА ДВА КОНЦЕРТА

НОВИ САДРЖАЈИ - КВАЛИТЕТНО МУЗИЦИРАЊЕ

Школа за средње усмерено музичко образовање и васпитање „Станислава Бинички“ у Лесковцу обележила је свој Дан концертом у дворани Народног позоришта прошлог понедељка и у „камерној дворани 202“ Дома културе младих прошлог уторка. Концерти који су приређени показују традиционално солидан ниво музицирања ученика ове школе, истовремено су и по избору композиција, право освежење музичког живота града. Ни овог пута такав утисак није изостао.

Истовремено, посебно жала за бележити да је први пут наступно камерни оркестар школе под вођством професора Милана Благојевића, извршио Глуксовог „Орфеја“

(солиста Душан Каранфиловић из класе Р. Иванчевића) и Хендлови „Музику на води“. На концерту у Позоришту наступно је и Женски хор школе под вођством диригента Шерифа Дамацића. Поред наступила ученика са свих одсека, пажњу привлачи и извођење рада на мерних група, као што је, на пример, извођење Галаховљевог „Скерцо за две трубе и клавир“ у извођењу Драгана Бубицавића, Милорада Пејчића (класа Томе Алексића) и Миле Данковић (класа Јелене Владиковић).

Оба концерта била су лепа доживљаја за љубитеље музике.

X.

Хор девојака „Бинички“ под управом професора Шерифа Дамацића, освојио је прву награду на Југословенском такмичењу хорова у Приштини. У конкуренцији десет хорова из читаве Србије, лесковачки хор је освојио прву награду.²⁵¹

Велики успех остварила је и Нижа музичка школа. На XXVIII „Фестивалу музичких школа Ср Србије“ одржаном у Зрењанину, Школа за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ из Лесковца освојила је у укупном пласману другу награду.²⁵²

Успех ученика ШКОМО „Станислав Бинички“ на Фестивалу музичких школа СР Србије

МЕЂУ НАЈБОЉИМА

На XXVIII фестивалу музичких школа СР Србије, одржаном у Зрењанину, лесковачка школа за основно музичко образовање „Станислав Бинички“ постигла је запажен успех: у укупном пласману припала јој је друга награда. По оствареним резултатима, како је истакнуто у разговорима, приликом проглашења најбољих лесковачких школа спада међу најбоље.

Поред ове чињенице треба рећи, истиче директор школе Стојан Јовановић, да смо се први пут такмичили у две категорије и постигли изванредан успех. Такође је вредан пажње и податак да лесковачка школа једина

редовно учествује на свим фестивалима музичких школа СР Србије.

У категорији (дета) ученице петог разреда клавира у класи Катарине Вељковић — Татјана Луковић и Јелена Рајковић, освојиле су прву награду свирајући четвороручно. Прва награда, у категорији инструмената, припала је и Јелени Петровић, ученици VI разреда клавира у класи Маријоле Пејчић. Другу награду освојили су Бобан Стојиљковић, ученик VI разреда виолине у класи Миодрага Благојевића; Билана Стаменковић, ученица флауте у класи Радета Иванчевића; Данијела Цестковић, ученица хармонике у класи Горана Младеновића.

X.

²⁵⁰ *Наша реч* бр. 15, 1984. година

²⁵¹ *Наша реч* бр. 18, 1984. година

²⁵² *Наша реч* бр. 18, 1984. година

КОНЦЕРТ ШКОЛЕ „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“

Дан школе и 35-годишњицу постојања и деловања Бачки и наставнички колектив школе за основно музичко образовање и васпитање „Станислав Бинички“ у Лесковцу обележио је концертном одржаним прошлог понедељка у дворани Народног позоришта.

У програму су учествовали ученици који су на XXVIII фестивалу музичких школа Србије освојили награде: Данијела Цветковић, Биљана Стаменковић, Јелена Петровић, Бобан Стојиљковић, клавирски дво Татјана Луковић и Јелена Рајковић. Поред њих музицирали су и Небојша Маринковић, Иван Живковић, Братислава Живковић, Јелена Тричковић и Ана Стојичић. Гост концерта била је Гордана Младеновић, ученица из Враћа. На концерту је наступило и оркестар хармоника (диригент Горан Младеновић) и хор и оркестар школе под вођством Миодрага Благојевића.

Свечаним концертном у сали Народног позоришта Нижа музичка школа „Станислав Бинички“ прославила је 35 година постојања и рада.²⁵³

Пољски национални Ансамбл песама и игара „Вармиа“ гостовао је у Лесковцу, где је приредио концерт у летњој башти Културног центра.²⁵⁴ Њихов наступ оцењен је као врхунски.

ПОЉСКИ АНСАМБЛ „ВАРМИА“ У ЛЕСКОВЦУ

У Лесковцу је ових дана гостовао репрезентативни ансамбл народних песама и игара „Вармиа“ из Пољске. За посетнице њиховог концерта био је то доживљај: народне песме и игре народа Пољске изведене су на врхунском нивоу, са много осећајности.

Са наступа пољског ансамбла „Вармиа“

²⁵³ *Наша реч* бр. 20, 1984. година

²⁵⁴ *Наша реч* бр. 18, 1984. година

Солитички концерт
флаутисте Миомира
Симоновића,
студента прве године
ФМУ у Београду,
одржан је 11. маја у
сали Народнoг
позоришта.
Критички приказ
проф. Вађела
Бадулија.²⁵⁵

СОЛИСТИЧКИ КОНЦЕРТ ФЛАУТ
ИСТЕ МИОМИРА СИМОНОВИЋА

ПРИМЕР МУЗИЧКОГ ТАЛЕНТА

Некако генерација је из деско-
вачке музичке школе „Станислав
Бишковић“, своје музичке студије
наставио на Факултету музичке
уметности у Београду. Имали смо
прилике да чујемо њихова клави-
рна извођења.

Прошлог петка представно нам
се из свом концерту, талентовани
флаутиста Миомир Симоновић, сту-
дент прве године Факултета музич-
ке уметности у Београду. Показат
по повременим наступима, на овом
солитичком концерту, представно
се зрелији и сигурнији у извођач-
ком захвату, захваљујући стилски
одабраном програму. Пlemenити
тон флауте у појединим регистрима
топло је звучало, нарочито у сред-
њим и дубоким тоновима, док су
у скоковима октаве достигале кри-
сталне и чисте висине.

У делима Јохана Себастијана Ба-
ха, соната ге мол и спита к-мол,
Симоновић је сигурно технички успео
да дочара барокну епоху. У оста-
лим композицијама за флауту: Ма-
рцела, Телемана, Пулони, Шам-
нидела и Доалера са пуко трула ус-
пеш је да вредно савлада не мали
програм. У томе много је доприне-
ла изврсна клавирска сарадња мр
Љилјана Вукановић, вишег умет-
ничког сарадника Факултета музич-
ке уметности из Београда. Увек
прешона и одиерена, сочно је про-
ткала клавирску пратњу.

Флаутиста Миомир Симоновић у
класи професора мр Ташира Куле-
новића вредно настава своје сту-
дије које је посветио музици.

Вандел Бадули

MUZICKA
OMLADINA
LEBEKOVA

Miomir Simonović
Flauta

Mr Ljiljana Vukajlović
KLAVIR

PETAK, 11. MAJ 1984.
11. AVAN
NARODNO POZORIŠTE

PROGRAM

1. B. MARCELLO: SONATA II
— Adagio
— Allegro
— Largo
— Allegro
2. J. S. BACH: SONATA g-moll
— Allegro
— Adagio
— Allegro
3. G. Ph. TELEMANN: FANTASIE g-moll za flautu solo
4. J. S. BACH: SUITE h-moll
— Polonaise
— Menuet
— Badinerie

... PAUZA ...

5. F. POULENC: SONATA c-dur
— Allegro
— Cantilena
— Presto giocoso
6. C. CHAMINADE: CONCERTINO
7. A. F. DOPPLER: FANTASIE PASTORALE HONGROISE

У холу Народног музеја одржана су два солистичка концерта ученица Средње музичке школе: Зорице Којић и Емилије Митић. Били су то годишњи испити који су својим квалитетом заслужили јавни наступ. Њихово музицирање је било на одличном нивоу.²⁵⁶

Слика са наступа Емилије Митић

На концерту који је био матурски испит наступила је млада пијанисткиња Снежана Јовановић.

OBRAZOVNO VASPITNA ORGANIZACIJA
ZA MUZIČKU DELATNOST
"STANISLAV VINIČKI" LESKOVAC

K O N C E R T
- Maturski ispit -

SNEŽANA JOVANOVIĆ, uč. IV razreda
klase prof. Jelice Vladiković

P R O G R A M

- 1) J.S. Bach
- Preludijum i fuga - d-moll - II sveska
- 2) L.v. Beethoven
- Sonata op. 27, br. 1. - Es - dur
- Andante
- Allegro molto vivace
- Adagio con Espressione
- Allegro vivace
* * * * *
- 3) K. Babić
- Tokata
- 4) D. Šostakovič
- Tri fantastične igre
Allegretto - Andantino - Allegretto
- 5) R. Šuman
- Leptiri, op. 2
- 6) F. Šopen
- Etida, op. 10, br. 5. - Ges - dur

Са Југословенских хорских свечаности у Нишу, гостовала су два хора: Норвешки академски хор из Осла и београдски АКУД „Бранко Крсмановић“.²⁵⁷

ВЕЧЕ ХОРСКОГ ПЕВАЊА

По традицији, у време одржавања Југословенских хорских свечаности у Нишу, и у Лесковцу се одржи концерт хора. Дом културе младих „Жика Илић Жути“ у својој летњој башти био је 6. јула домаћин академском хору из норвешког града Осла и београдском АКУД „Бранко Крсмановић“. Оба хора оставила су изванредан утисак на љубитеље музике у Лесковцу високим извођачким нивоом и пропрамом.

Х.

²⁵⁶ *Наша реч* бр. 23, 1984. година

²⁵⁷ *Наша реч* бр. 27, 1984. година

У организацији Музичке омладине Лесковца, у холу Народног музеја одржан је концерт озбиљне музике на коме су наступили бивши ученици Музичке школе из Лесковца. Наступили су виолиниста Зоран Костић, виолинисткиња Винка Костић, студент ФМУ у Београду, ученик треће разреда виолине Слободан Митић, Марина Костић, студент клавира ФМУ у Београду и Емилија Митић, ученица клавира Средње музичке школе у Београду. Овај успео концерт наишао је на запажено интересовање публике.²⁵⁸

СА КОНЦЕРТНИХ ПОДЦИЈУ-
МА

ГЕНЕРАЦИЈСКО САЗВУЧЈЕ

У организацији Музичке омладине Лесковца, претходног по недеља у простору Народног музеја одржан је концерт који ће бројним љубитељима озбиљне музике остати у тражном сећању. Наступили су музичари неколико генерација у сазвучју које је пленило илжњу и даровало лепе музичке тренутке. Сви су они били бивши Лесковачких музичких школа, сада су већ истакнути музичари или студенти музике.

Зоран Костић, виолиниста, члан Симфонијског оркестра РТВ и Београдске филхармоније уз клавиру сарадњу Маје Илић пружио је диван доживљај интерпретирајући Бетовенове и Новачекове композиције. Винка Костић, студент Факултета музичких уметности у Београду, некадашњи чак Школе за музичке таленте у Ђуприји, виолинисткиња са већ израженим особено стима свирала и Баха и Пачинија. Са њима је ове вечери наступио и Слободан Митић, ученик трећег разреда виолине ШОМО „Станислав Винички“ у Лесковцу, неоспорно из-

разити таленат. На овом концерту представиле су се и две младе клавиристкиње: Марина Костић, студент Факултета музичких уметности у Београду свирала је композиције Шумана и Брамса а Емилија Митић, ученица четврте године средње музичке школе „Др Војислав Вучковић“ у Београду „Мазурку“ Бакланова. На крају концерта Зоран и Винка Костић, виолина и Марина Костић, клавир интерпретирани су лепом сазвучју Вибалдијев „Трио — Г мол“.

Било је то дивно музичко вече: поред бриљантног Зорана Костића и млади су пружили музицирање које је било на завидном нивоу. Генерацијско сазвучје — и концерт за сећање. в. х.

MUZICKA OMLADINA LESKOVCA

K O N C E R T

Nastupaju:

KOSTIĆ ZORAN (violina) - član Simfonijskog orkestra RTB i član Beogradske filharmonije

KOSTIĆ VINKA (violina) - student Fakulteta muzičke umetnosti u Beogradu

KOSTIĆ MARINA (klavir) - student Fakulteta muzičke umetnosti u Beogradu

MITIĆ EMILIJA (klavir)

MITIĆ SLOBODAN (violina)

ILIĆ MAJA (klavirska saradnja) - profesor muzike iz Beograda

PONEDELJAK, 24. septembar u 18 časova

HOL NARODNOG MUZEJA

P R O G R A M

J.S.BACH — PRELUDIUM I GAVOTA U RONDU IZ E-dur PARTITE

N.PAGANINI — DVADESETI KAPRIS

N.PAGANINI — KANTABILE

Svira - VINKA KOSTIĆ, violina

A.HAČATURJAN — TOKATA

F.CHOPIN — VALČER OP. 64 br. 1 Dcs-dur

Svira - MITIĆ EMILIJA, klavir

N.BAKLANOV — MAZURKA

Svira - MITIĆ SLOBODAN, violina

- P A U Z A -

R.SCHUMAN — ETIDA NA PAGANINIJEV CAPRIS Op.3 br. 2 E-dur

J.BRAMS — RAPSODIJA Op. 79 br. 2 G-mol

Svira KOSTIĆ MARINA, klavir

L.V.BETHOVEN — ROMANSA F-dur

NOVAČEK — PERPETUM MOBILE

Svira - KOSTIĆ ZORAN, violina

Klavirska saradnja - ILIĆ MAJA

A.VIVALDI — TRIO — G-moll

Izvode: ZORAN I VINKA KOSTIĆ,

violina i

MARINA KOSTIĆ, klavir

Октобарско признање Камерном хору Ансамбла градске музике

ЗА ЛЕПУ ПЕСМУ — ХВАЛА

■ Репертоар хора све разноврснији а амбиције да хорски живот у Лесковцу буде још интензивнији — све веће

За све оне који једног дана буду анализирали културни живот и прилику у Лесковцу датум формирања Камерног хора при Ансамблу градске музике у Лесковцу: 20. новембар 1976. године свакако неће бити без значаја. Средином седмдесетих година у граду на Ветерници хорски живот био је скоро потпуно замро јер се хор „Абрашевића“ са светлом традицијом, полако осипао и све се ређе појављивао на културним манифестацијама. Вангел Бадули, Ненад Кражић, Даница Вуксановић, Томислав Н. Цветковић и Бранко Цолић, запањујућу појаву, а имајући у виду чињеницу да је Лесковац имао значајну традицију у неговању хорског певања, долазе на идеју да се при Ансамблу градске музике формира Камерни хор. Пут од идеје до реализације био је доста кратак. Расписана је аудиција, а већ 20. новембра поменуте године у Клубу инавалида одржан је први састанак са члановима данашњег хора: Диригентску паллицу прузео је Бранко Цолић и за само осам година довео овај хор ентузијаста до најзначајнијег признања града: октобарске награде у виду похвале, Бранко Цолић се присећа: први наступ хор је имао у просторијама Народног музеја, а први солистички концерт 7. јуна 1977. године под називом „Све се коло око Тита свило“ посвећен Титовим јубилејима.

Након тога нижу се концерти и наступи у Београду, Битољу, Крагујевцу, Маткаузени, Ебензени, Гузени... Овај хор отворно је Сусрете „Абрашевића“ у Витолу, учествовао на републичкој манифестацији поводом Дана устанка у СР Србији у Лесковцу, са оригиналном композицијом Бранка Цолића, потом на Првој смотри хорова Србије...

Хор има 36 чланова. Пробе су два пута недељно. У почетку се вежбало и радило у неадекватним условима. Сада се пробе одржавају у просторијама

Дома културе младих где су услови изузетно добри. Недавно је набављен нов клавир. Решен је и проблем униформи. Сваки члан хора има три униформе. Једну гарнитуру униформе обезбедила је прошле године Скупштина општине Лесковац за наступ на Републичкој прослави Дана устанка у СРС у Лесковцу. Униформе за мушкарце, за ту прилику, бесплатно су санили радни људи „Искола“.

— Веома је значајно што смо сви у хору добри другови, а пријатна и другарска атмосфера приликом рада и увежбавања нумера веома је значајна у сваком колективном раду, па и у овом, кажу чланови Хора.

На репертоару хора су револуционарне, староградске песме и романсе, духовне песме... Из године у годину репертоар је све шири. Диригент Бранко Цолић написао је хорске аранжмане за већину староградских песама. Његове композиције на текст Томислава Н. Цветковића и солстичкој интерпретацији Мише Петровијевића, изведене на централној прослави Дана устанка СР Србије у Лесковцу, наишле су на ласкаве оцене.

Чланови Камерног хора не крију задовољство због признања које су добили поводом Дана ослобођења града. Чини се да му се највише радују најстарији чланови хора, они који су у њему од оснивања: Ђорђе Цакић, Велибор Пешић, Томислав Н. Цветковић, Зоран Хаџи-Јованчић, Станимир Живковић, Зорка Цолић, Бранислава Коцић, Мима Шарич, Јелена Станковић, Иванка Стојановић, Невенка Калијадис, Радмила Манић.

— Недавно смо добили и републичку плакету Савеза бораца Србије. Признања која добијамо много нам значе као подстрек за даљи рад, кажу чланови Камерног хора.

В. В.

Овај зборник 60-ГОДИШНИЦА ДЕЛОВАЊА ДУВАЧКОГ ОРКЕСТРА АНСАМБЛА ГРАДСКЕ МУЗИКЕ

ГОДИНЕ ПОСВЕЋЕНЕ МУЗИЦИ

■ НА СВЕЧАНОМ КОНЦЕРТУ УРУЧЕНЕ ОКТОБАРСКЕ НАГРАДЕ КАМЕРНОМ ОРУ И СОЛИСТИ МИШИ ПЕТРОВИЋИЋИ ■ ЗАХВАЛНИЦЕ АКТИВНИМ ЧЛАНОВИМА

Свечаним концертном у дворани Народног позоришта, одржаном 27. новембра, обележена је 60. годишница оснивања и деловања Дувачког оркестра Ансамбла градске музике.

О деловању овог аматерског музичког колектива говорио је СРЊИША ПЕТРОВИЋИЋ, музички Секретар АТМ који је указао да је Дувачки оркестар у Лесковцу формиран 1924. године, у току народно-ослободилачке борбе већина музичара била је у партизанским јединицама 1944. године сви преживели прекомандовани су у Коначну позручја, ту је формиран оркестар, који је после дочека првог војска у ослободеном Лесковцу, упућен у Крагујевац да делује при Главној штабу Србије. У поратним годинама Дувачки оркестар делује при КУД „Абришовац“, затим при Добровољном патристском друштву, а 1965. године формира се Ансамбл градске музике. Оснивају се и друге секције а 1976. године на иницијативу Културно-просветне заједнице, и Камерни хор и оркес-

тар. У музичком животу града и шире деловане овог музичког колектива веома је залажено. Камерни хор је гостовао и у Липцу.

Октобарску награду града Камерном хору и солисти Миши Петровијевићу уручио је ПЕТКО ДИМИТРИЈЕВИЋ, потпредседник Скупштине општинско Лесковца. У име Камерног хора награду је примио солиста БОРБЕ Паклић. Овом приликом уручено су и захвалнице члановима Ансамбла градске музике који су својом дугогодишњом активносту допринели његовом развоју.

Дувачки оркестар је на концерту извео неколико маршева и борбених песама, а Камерни хор је из свог богатог репертоара певао револуционарне, староградске, лесковачке, македонске песме и дела класика у хорским аранжманима свог хороводе Бранка Цонића, који води овај хор од оснивања. Њему је за дугогодишњи успешан рад са хором уручено признање — златник са Титовим ликом. Х.

АГМ је 1984. године обележио вредан јубилеј: 60 година постојања Дувачког оркестра. На свечаном концерту на репертоару су били маршеви и борбене песме, док је хор, којим је дириговао професор Бранко Цонић, извео дела класичне литературе, као и обраде староградских и македонских народних песама за хор.²⁶⁰

Дувачки оркестар Ансамбла градске музике

²⁶⁰ *Наша реч* бр. 47, 1984. година

У Дому културе младих, 4. јула, гостовао је познати Ансамбл песама и игара „Коло“ из Београда. Они су одржали концерт на Летњој позорници Дома културе младих. Концерт је био одлично посећен и оставио је изванредан уметнички утисак на лесковачку публику.²⁶¹

ГОСТОВАЊЕ АНСАМБЛА „КОЛО“

Дом културе младих „Жика Илић Жути“ организовао је првих јулских дана, поводом прославе Дана борца и Дана устанка народа и народности СР Србије, гостовање познатог ансамбла народних песама и игара „Коло“ из Београда. Концерт је одржан у летњој бањи Дома културе младих 4. јула. Наступ реномираног фолклорног ансамбла који негује народни мелос и игру свих југословенских народа изазвао је интересовање публике у Лесковцу.

После дужег времена у Лесковцу је приређен концерт цез музике. Врхунски цез музичари из Аустрије наступили су у Дому културе младих.²⁶²

КОНЦЕРТ ЦЕЗ МУЗИКЕ

У дому културе младих, прошле недеље, у оквиру Цез фестивала „Наисус 84“, одржан је концерт цез-састава „Студио 84“ из аустријског града Граца. Четворица врсних музичара Петер Херберт, Карл Вајс (студент Карлхајнца Миклина, већ познатог лесковачким љубитељима цеза), Волфганг Този и Дејан Печенко, приредили су вече квалитетног цеза. Наступио је и лесковачки сатав „Дежа ви“. Ваља истаћи да је цез трио „Дежа ви“ музицирао у Нишу.

ЗАБЕЛЕЖЕНО

Концерт ученика Музичке школе

У лесковачком Дому културе младих одржали су целовечерњи концерт, 28. новембра, ученици школе за основно музичко васпитање и образовање „Станислав Бинички“. Представили су се они најмлађи, из првог разреда, као и њихови старији другови. Концертом је представљена сва разноврсност музичког образовања у овој школи и приказано солидно музицирање. Концерт су припремале Мариола Пејчић и Ирена Аврамовић.

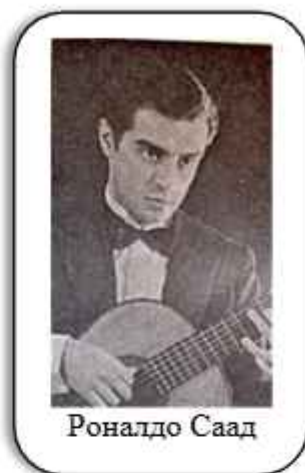
У Дому културе, 28. новембра, концерт су одржали ученици Ниже музичке школе. Представили су се млађи и талентованији ученици.²⁶³

²⁶¹ *Наша реч* бр. 27, 1984. година

²⁶² *Наша реч* бр. 43, 1984. година

²⁶³ *Наша реч* бр. 47, 1984. година

Први концерт из циклуса од десет концерата које организује београдски *Југоконцерт* у сарадњи са Домом културе младих и Културним центром Лесковца, било је гостовање младог аргентинског гитаристе Роналда Саада. Бројна публика топло је поздравила музицирање врхунског аргентинског гитаристе. Поред класичних дела, он је извео и савремене композиције за гитару.²⁶⁴

Роналдо Саад

ХОР ЈЕ РОЂЕН

■ На целовечерњем концерту свих секција лесковачког „Абрашевића“ први пут наступило и мешовити хор

Публика у пуној великој дворани Дома ЈНА топло је поздравила првобитног понедељка „абрашевићевца“ који су приредили концерт. Лесковачки КУД „Абрашевић“, који ове године обележава 80. годишњицу постојања и деловања и спада у најстарија културно-уметничка друштва из породице „Абрашевић“, приказао је на овом концерту широк спектар свог умећа.

Посебну важну привукао је први наступ мешовитог хора под водством хоровође Шерифа Дамацића. Коначно може се констатовати: Лесковачки хор је добио мешовити хор, доbru основу за даљи рад и развој, као и стварање репрезентативног градског хора. Упорни ентузијаста КУД „Абрашевић“ успели су у својим настојањима да обнове своју некадашњу запажену активност у хорском певању. Већ првим наступом мешовити хор „Абрашевића“ показује одређене квалитете и ниво хорског певања.

Први наступ Мешовитог хора КУД „Абрашевић“ са диригентом Шерифом Дамацићем.²⁶⁵ Поред познатог Хора девојака „Бинички“ Средње музичке школе, са којим је професор Шериф Дамацић постигао велике успехе, сада је у оквиру КУД-а „Абрашевић“ основао и мешовити хор.

Нижа музичка школа је крајем марта обележила свој Дан и 36 година рада. Одржана су два успела концерта. Наступили су истакнути ученици, хор и оркестар школе. Хором је дириговао проф. Зоран Јанковић.²⁶⁶ У критичком приказу Вилија Хубача констатовано је да ова два концерта нису само обичне приредбе поводом Дана школе, већ оне представљају озбиљан допринос музичком животу града, неговању и популарисању уметничке музике.

У школи за основно музичко образовање и васпитање „Станислав Бинички“ обележен Дан школе

ДВА ЗАПАЖЕНА КОНЦЕРТА

Ових дана школа за основно музичко образовање и васпитање „Станислав Бинички“ у Лесковцу обележила је 36. годишњицу постојања и деловања и Дан школе. Одржана су два успела концерта. У дворани Народног позоришта, испуњеној до последњег места, наступили су најбољи ученици, наступили су најбољи ученици, они који ће школу представљати на фестивалима и такмичењима и школски хор и оркестар. Такође, у камерној дворани Дома културе младих, представили су се и остали ученици ове школе са исто тако разноврсним и квалитетним програмом.

О репрезентативном концерту у Народној позорници, музички педагог Мирослав Лешотички пише: „Школски хор је под вођством руком хоровође Зорана Јанковића извео четири доста тешке тропласне композиције. Истичемо нарочито ритмички сложени песму „Коловођа“ Максимовића. Сви извођачи уложили су максимум труда. Ипак бих истакао неколико ученика који су пали у очи својом зрелим интерпретацијом: Братислава

Станислава, ученица трећег разреда трубе који је извео Сусатова композитије Фондо и Салтарело; Неаљу Завистић, ученицу трећег разреда флауте са Моцартовим Андантом Ц-дур; Милану Петшић, ученицу трећег разреда виолине са успешним извођењем Три етиде Дејана Марковића; нарочито истичемо Небојну Маринковића, ученица трећег разреда трубе који је веома успешно одиграо Трудићев Роландо; Данјелу Цветковић, ученицу шестог разреда хармоне, које нас је импресионирала динамичким сенчонси Сепридовлево Циганске свите; Татјану Луковић, ученицу шестог разреда клавира, која је врло надарено и са лепом артикулацијом извела Глинкине Варијације и Моцартову сонату у Е-дур, I став. На крају овог успешог концерта представили се и школски оркестар који нас је одушевио успешном интерпретацијом Мазурке број 1, Николајевог Концертира Г-дур, I став и Грачаниновог Војника. Много лепих речи и похвала треба изрећи диригенту школског оркестра Младрагу Благојевићу за овако успешну интерпретацију“.

Вала овом приликом истаћи: ова два концерта нису само пригодне приредбе поводом Дана школе — они представљају озбиљан допринос музичком животу града, неговању и популарисању српског музичког.

Х.

²⁶⁴ *Наша реч* бр. 6, 1985. година

²⁶⁵ *Наша реч* бр. 9, 1985. година

²⁶⁶ *Наша реч* бр. 11, 1985. година

ЈОШ ЈЕДАН УСПЕХ УЧЕНИКА ШКОЛЕ „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“

ДРУГИ У СРБИЈИ

- Три друге и једна трећа награда на Фестивалу музичких школа СР Србије
- Успешно учешће и на републичком такмичењу ученика и студената музике Србије

Три ученица освојила су другу награду: Татјана Ђорђевић, ученица другог разреда флауте, (класа професора Давиде Станковић, Небојша Маринковић, ученик трећег разреда трубе (класа професора београдског ФМУ Дионисија Ангелоза) и Јелена Стојиљковић, ученица петог разреда клавира (класа наставнице Катарине Вељовић), а Слободан Митић, ученик трећег разреда виолина (класа професора Драгана Стефановића), трећу награду.

Ученици школе учествовали су у марту ове године и на републичком такмичењу ученика и студената музике Србије. Татјана Луковић, ученица шестог разреда клавира (класа наставнице Катарине Вељовић), освојила је трећу награду.

На републичком такмичењу ученика и студената музичких школа трећу награду узела је млада клавиристкиња Јелена Петровић. Целовечерњим концертном у Народном позоришту обележен је Дан Средње музичке школе „Станислав Бинички“. Наступили су ученици клавира, гудачког и дувачког одсека.²⁶⁸ По оцени критике, ово је био врло успешан концерт уметничке музике.

Средња музичка школа „Станислав Бинички“ средином јуна је организовала јавно извођење матурских испита. Наступили су млади пијанисти Зорица Којић и Владимир Вељовић.²⁶⁹

На XXIX „Фестивалу музичких школа Србије“ у Панчеву, ШОМО „Станислав Бинички“ освојило је три друге и једну трећу награду.²⁶⁷

Татјана Луковић, Јелена Стојиљковић,
Татјана Ђорђевић, Небојша
Маринковић и
Слободан Митић

Концерти ученика

Прошлог уторка музицирали су на клавиру Зорица Којић и Владимир Вељовић, показавши раскошност свог талента и солидно музичко образовање, стечено у лесковачкој музичкој школи. Били су то наступи који су превазилазили школске оквире — концерти који су били на завидном нивоу и представљали допринос музичком животу града. Одржани су у холу Народног музеја, простору који све више постаје привлачан за овакве камерне наступе.

²⁶⁷ *Наша реч* бр. 16/17, 1985. година

²⁶⁸ *Наша реч* бр. 15, бр. 16/17, 1985. година

²⁶⁹ *Наша реч* бр. 23, 1985. година

ВИСОКИ НИВО

■ УЧЕСТВОВАЛО 17 ХОРОВА ■ СМОТРУ ОТВОРИО ВУКОЈЕ БУЛАТОВИЋ, ПОТПРЕДСЕДНИК ИЗВРШНОГ ВЕЋА СР СРБИЈЕ ■ ЗАПАЖЕН УСПЕХ ЛЕСКОВАЧКИХ ХОРОВА

Два дана, 14. и 15. јуна, Лесковац је био домаћин музичким колективима, учесницима Друге смотре хорова СР Србије у организацији Савеза аматера Србије, Дома културе младих и Културног центра. Смотра је одржана у летњој башти Дома културе младих, која је обе вечери била испуњена до последњег места. Реноме хорова привукао је бројне љубитеље музике.

У име града домаћина, учеснике смотре, госте и посетиоце поздравио је мр Слободан Младеновић, секретар СИЗ-а културе лесковачке општине. Смотру је отворио Вукоје Булатовић, потпредседник Извр-

шног већа Скупштине СР Србије, указавши на размах активности у овој области културног деловања, високи ниво аматерских колектива у неговању хорског певања које у нас има традицију. Истакао је такође да је ова смотра посвећена обележавању 40. годишњице победе над фашизмом, годишњицама великана музике Баха, Хендла и Мокрањца и Милојевића. Први се представио Омладински хор Дома културе младих из Лесковца, а затим су певали хорови из Шапца, Алексинца, Бечеја, Крагујевца, Београда, Пожаревца, Крушевца, Зајечара, Смедерева, Буприје и Новог Сада.

Друге вечери смотре, поздрављени дуготрајним аплаузима, примио је плакету Савеза аматера Србије Војислав Илић композитор и диригент, 32 дугогодишњи рад у развоју хорског певања, а Миодраг Симентић, секретар Савеза аматера Србије, иницијатор и организатор Смотре хорова

СР Србије, пригодан поклон од домаћина — албум фотографија са Прве смотре.

Жири у саставу Војислав Илић, председник, Александар Вујић, Радојница Милосављевић, Милорад Вељковић и Еуген Гвоздановић није имао лак посао. Ипак, обавио га је зналачки и објективно. Плакете су добили: Хор 66 девојака из Шапца, диригент Бранко Ђурковић, мешовити хор КУД „Абрашевић“ из Београда; диригент Станко Шепић, Камерни хор из Бечеја, диригент Миленко Шустраи, хор КУД „Светозар Марковић“ из Новог Сада, диригент Јурај Ферик и мешовити хор

КУД „Абрашевић“ из Лесковца, диригент Шериф Дамачић. Дипломе су уручене: хору РКУД „Коста Абрашевић“ из Смедерева, диригент Милица Калановић, Градском хору из Буприје, диригенти Мирјана Савић и Љубодраг Радосављевић хору КУД „Миленко Брковић Црни“ из Зајечара, дир. Александар Мишић, Камерном хору Ансамбла градске музике из Лесковца, диригент Бранко Цонић и Камерном мушком хору из Крушевца, диригент Милорад Радовановић. На југословенским хорским свечаностима у Нишу и „Мокрањчевим данима“ у Неготину учествоваће хорови 66 девојака из Шапца и КУД „Абрашевић“ из Београда.

Ова два дана била су у знаку квалитетног хорског певања, истовремено и дани дружења, упознавања, измене искустава. Прва светковина музике и по извођачима и — извазредној организацији и публици...

в. х.

Друга Смотра хорова СР Србије одржана је 14. и 15. јуна на летњој позорници Дома културе младих. Наступили су најбољи хорови из Србије, а такмичење је пратио, као и пре две године, стручни жири састављен од наших еминентних диригента.²⁷⁰ Фестивал хорова је био велики музички догађај у Лесковцу.

²⁷⁰ *Наша реч* бр. 24, 1985. година

Почетком септембра концерт је одржала флаутисткиња Јелена Тричковић, уз клавирску сарадњу Снежане Јовановић, а обе су студенткиње Музичке академије у Сарајеву. На репертоару су била дела Баха, Енескуа, Штамица и Позаића.²⁷¹

Средња музичка школа „Станислав Бинички“ у Лесковцу отворила је овогодишњу концертну сезону концертом Јелене Тричковић у холу Народног музеја. Флаутисткиња Јелена Тричковић, уз клавирску сарадњу Снежане Јовановић, студента прве године Музичке академије у Сарајеву, имала је на програму композиције Баха, Енескуа, Штамица и Позаића.

Средином септембра гостовала је наша млада пијанисткиња Дубравка Јовичић, доцент на ФМУ у Београду. На репертоару су била дела Клода Дебисија, Мориса Равела и Франца Листа.²⁷²

МУЗИЧКИ ЖИВОТ

КОНЦЕРТ ДУБРАВКЕ ЈОВИЧИЋ

У холу Народног музеја одржан је прошлог понедељка концерт пијанисткиње Дубравке Јовичић, доцента Факултета музичке уметности у Београду. Музичка омладина Лесковца, овим концертом, омогућила је љубитељима класичне музике леп доживљај: сусрет са врсном пијанисткињом која се представила као уметник изразитог сензибилитета и на високом техничком нивоу.

Дубравка Јовичић је дипломирала и магистрирала у класи професора Мирјане Вукдраговић на београдском Факултету музичке уметности. Усавршавала се у мајсторским класама професора Пјера Санкана на Државном конзерваторијуму у Паризу, професора Ренца Силвистрија на Моцаретеум академији у Салцбургу и професора Кедала Тејлора у Лондону. Поред бројних награда на међународним такмичењима пажњу привлачи Златна медаља Међународног фестивала младих солиста у Бордоу (1980. године).

На концерту у Лесковцу Дубравка Јовичић је извела композиције Клода Дебисија, Мориса Равела и Франца Листа.

²⁷¹ *Наша реч* бр. 37, 1985. године.

²⁷² *Наша реч* бр. 38, 1985. година

Крајем октобра солистички концерт одржао је млади флаутиста Миомир Симоновић из Лесковца, студент ФМУ у Београду. Извео је дела Скарлатија, Хендла и Баха.²⁷³

МУЗИЧКИ ЖИВОТ

Концерт Миомира Симоновића

Млади флаутиста, студент треће године Факултета музичких уметности у Београду, Миомир Симоновић приредио је прошлог понедељка солистички концерт. Студент у класи ванредног професора мр Тахира Куленовића, који као из наше средине у којој је стекао основно и средње музичко образовање, поновно је успех са ранијих седам солистичких концерата широм наше земље. Са особајношћу, сигурном техником, добро прогудираним партијама, Миомир Симоновић је извео сонате старих мајстора Доменика Скарлатија, Георга Фридриха Хендла и Јохана Себастијана Баха, чију 300. годишницу рођења обележавамо ове године. Посебно треба истаћи и клавирску сарадњу мр Љилјане Вукајловић.

Концерт Миомира Симоновића био је доживљај. Као и предходни концерти истакнутих музичара. То спомњемо у контексту чињенице да је ова година и Европска година музике и Међународна година младих.

До сада у Лесковцу је одржано неколико концерата сериозне музике — од врхунских музичара

до младих талената из Лесковачких музичких школа и са музичких академија и факултета. Исто тако, најчешће се и републичке смотра хороза, и других сличних концерата и манифестација. У свему томе велики удео имају Музичка оmlадинa Лесковца, Дом културе младих у сарадњи са Културним центром и основне и средње музичке школе у Лесковцу.

MUZICKA
OMLADINA
LESKOVCA

IZ
KULTURE
VRANJE

Miomir Simonović

FLAUTA

Mr Ljiljana Vukajlović

KLAVIR

Utorak, 29. oktobar 1985.
19 sati
Sala Muzičke škole — Vranje

PROGRAM

DOMENICO SCARLATTI SONATA e - moll
(obrada Pal Karolji)
Grave
Allegro
Grave
Allegro

SONATA d - moll
(obrada Ester Rofe)
Allegro moderato

GEORG FRIEDRICH HANDEL SONATA g - mol
Adagio
Andante
Adagio
Presto

SONATA e - moll
Grave
Allegro
Adagio
Allegro

••• P a u z a •••

JOHAN SEBASTIAN BACH SONATA a - moll; za flautu solo
Allemande
Corrente
Sarabande
Bourree anglaise

SONATA e - moll
Adagio ma non tanto
Allegro
Andante
Allegro

²⁷³ *Nаша реч* бр. 43, 1985. година

Професор Ванђел Бадули је концертом прославио 40 година преданог рада. У музичком делу наступала је челисткиња Алисија Лисинска, уз клавирску пратњу Радомира Стојановића, изводећи Бадулијеве композиције. Наступао је и ВИС „Рузмарин“, којим је лично дириговао Ванђел Бадули.²⁷⁴

Алисија Лисинска уз клавирску сарадњу Радомира Стојановића интерпретирала је композицију за виолиночело „Суморни дан“, а Гордана Бранковић певала је, уз клавирску сарадњу Радомира Стојановића Бадулијева композиција „Ала је леп овај свет“, „Доћи ће дан и „Без домовине“. Све троје интерпретатора су професори музике у Нишу и солисти Нишког симфонијског оркестра. А потом, „Софка“ у извођењу солистички инструменталне групе „Рузмарин“ са солистом Горданом Недељковић. „Рузмарин“ који води Ванђел Бадули извои је надахнуто и изворне песме народа и народности Југославије.

На крају концерта, композиција „Верујем“ — херојска песма за сопран, група певача и оркестар, у извођењу „Рузмарина“ са солистом Радмилом Станковић — диригент аутор Ванђел Бадули. Била је то круна једне не само лепе вечери сликарства и музике — био је то концерт који, се памти по надахнутој ауторској личности композитора и диригента и сериозном садржајном и извођачком музичарству.

Солистички реситал у сали Дома културе младих, 19. новембра, одржао је познати македонски виолиниста и професор ФМУ у Скопљу, Зоран Димитровски. Он је извео дела старих мајстора уз клавирску пратњу пијанисткиње Весне Петрушевске.²⁷⁵

Почетком децембра, у сали Народног позоришта, одржан је заједнички концерт симфонијских оркестара из Ниша и Приштине. Здруженим оркестрима је дириговао Сандро Заниновић, стални диригент Нишког симфонијског оркестра. Изведена је *Велика чочечка игра* из опере *Коштана* Петра Коњовића. *Концерт за флауту и оркестар у Ге-дур*у Јоакима Кванца извела је флаутисткиња Венера Мехмедагај из Приштине. На крају су оркестри интерпретирали Шубертову *Недовршену симфонију у ха-молу*.²⁷⁶ Овај концерт је био најзначајнији музички догађај ове године у Лесковцу.

DOM KULTURE MLADIH "ZIKA ILIC - ZUTI"
KULTURNI CENTAR "MILENTIJE POPOVIC"
LESKOVAC

K O N C E R T

SIMFONIJSKI ORKESTAR – NIS
SIMFONIJSKI ORKESTAR RADIO-TELEVIZIJE
PRIŠTINA

Dirigent:
SANDRO ZANINOVIC, NIS

Solista: VENERA MEHMEDAGAJ, Priština
– flauta

Sreda, 4. decembar 1985. god.
Početak u 19,30 časova
SALA NARODNOG POZORIŠTA

P R O G R A M :

PETAR KONJOVIĆ: "VELIKA ČOČEŠKA IGRA"

JOKIM KVANC: KONCERT G-DUR za flautu i orkestar
– Allegro
– Adagio
– Allegro

x x x

FRANC ŠUBERT: SIMFONIJA h-moll "NEDOVRŠENA"
– Allegro moderato
– Andante con moto

²⁷⁴ *Наша реч* бр. 44, 1985. година

²⁷⁵ *Наша реч* бр. 47, 1985. година

²⁷⁶ *Наша реч* бр. 48, 1985. година

Ове године бележимо гостовања више уметничких ансамбала из иностранства. Почетком априла гостовао је ансамбл песама и игара из Бургаса, НР Бугарска. Наступио је фолклор, камерни хор и оркестар. Приказана су, поред фолклора, и савремена струјања у музичком животу Бугарске. Почетком маја боливијанско-југословенска група AYLLU је одржала концерт. Свирано је на народним инструментима Јужне Америке, а ова група негује „андску“ музику.

Средином августа гостовао је Државни уралски фолклорни ансамбл. Било је то вече руских песама и игара. Заједнички целовечерњи концерт, 11. октобра, имала су два КУД-а „Абрашевића“ – из Лесковца и Скопља. Наступиле су фолклорне секције са својим песмама и играма и играма других народа.²⁷⁷

Репрезентативни ансамбл из Бургаса, НР Бугарска

Државни фолклорни уралски ансамбл

²⁷⁷ *Наша реч* бр. 15, бр. 18, бр. 33 и бр. 40, 1985. година

1986. година

У организацији Музичке омладине Лесковца одржан је концерт ученика Музичке школе из Ниша. Наступили су Предраг Катанић, виола, Санела Дамацић, виолина и Владан Вељковић, виола, (из класе Огњена Рилака), и Марија Рајковић, (из класе Браниславе Петровић-Марковић). Клавирски сарадници биле су Мирјана Младеновић и Светлана Дејановић-Аврамовић. На програму су била дела Хендла, Тартинија, Бартока и других.²⁷⁸

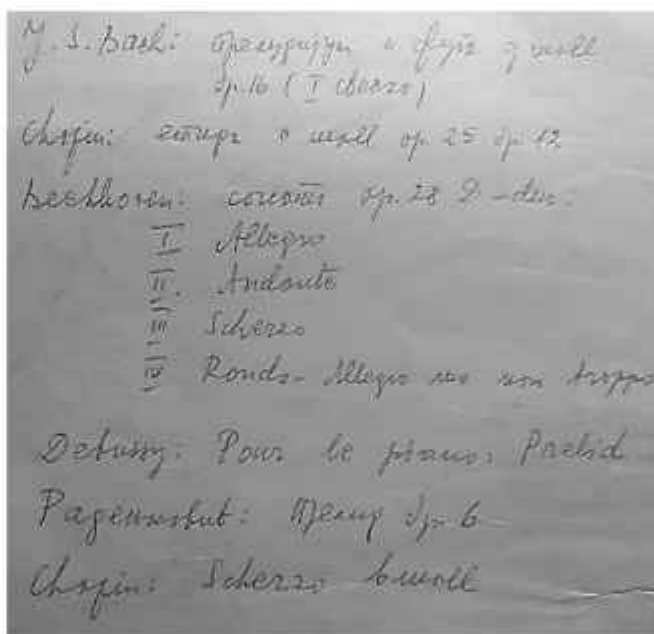
Марија Рајковић, Владан Вељковић, Санела Дамацић и Предраг Катанић

Почетком маја солистички концерт одржала је млада пијанисткиња Татјана Петровић. Свирана су дела Раденковића, Баха, Бетовена, Шопена и Листа.²⁷⁹

СОЛИСТИЧКИ КОНЦЕРТ ТАТЈА НЕ ПЕТРОВИЋ

Дом културе младих приредио је у холу Народног музеја крајем априла солистички концерт Татјане Петровић, клавир. Млада пијанисткиња интерпретирала је композиције Раденковића, Баха, Бетовена, Шопена и Дебисија. Она је занимљив, разноврстан и нисамо лак програм интерпретирала са особеним поимањем и приступом.

(Рукопис проф. Гордане Малиновић,
Музичка школа „Др Војислав
Вучковић”, Београд)

²⁷⁸ *Наша реч* бр. 10, 1986. година

²⁷⁹ *Наша реч* бр. 18, 1986. година

Поводом Дана школе и 37 година од оснивања Ниже музичке школе, одржан је концерт у сали Народног позоришта. Поред најбољих ученика, наступио је и хор школе под вођством проф. Зорана Јанковића.²⁸⁰

СТАЛНИ РАСТ И УСПОН

◇ КРОЗ ЛЕСКОВАЧКУ ШКОЛУ ПРОШЛО ПЕТ ХИЉАДА УЧЕНИКА, ОД КОЈИХ СУ СЕ МНОГИ ПОСВЕТИЛИ МУЗИЦИ КАО СВОМ ЖИВОТНОМ ПОЗИВУ ◇ УВОЂЕЊЕ НОВИХ ОДСЕКА И ИНСТРУМЕНАТА У НАСТАВУ

Концертом одржаним ових дана у дворани Народног позоришта, школа за основно музичко образовање и васпитање „Станислав Бишчковић“ обележила је не само Дан школе, већ и 37. годишњицу постојања и деловања.

Школа сада има 200 ученика уписаних на четири одсека на којима се учи осам инструмената. Средњорочним програмом развоја до 1990. године предвиђа се увођење у наставу још три инструмента. Укључујући се у тежњу да се смањи дефицитарност музичких кадрова у одређеним областима, школа је посветила већу пажњу развоју дувачког и гудачког одсека, ранијих година је уведен кларинет а ове школске године и виолинито.

На концерту поводом обе дежавана Дана школе представили су се најбољи ученици. Међу њима били су Борбе Вуксановић, ученик II разреда флауте, класа Д. Станковића, Раде Пејчић, ученик V разреда виолине, класа М. Благојевића, Фарук Муслијевић, ученик III разреда хармонике, класа Г. Младеновића, Дејан Пешић, ученик IV разреда кларинета, класа Д. Вељко

вића, клавирски дуо Јелена Стојиљковић и Валентина Павловић, ученице VI разреда, класа К. Вељковић, Слободан Митић, ученик IV разреда виолине, класа М. Благојевића (клавирска са радња Маријоле Пејчић и Ирене Аврамовић) — ученици који су на овогодишњем Фестивалу музичких школа Србије и Републике учествовали у такмичењу младих музичара постигли запажене резултате. Њима су оном приликом, уручене дипломе.

Наступио је на концерту и хор школе под вођством Зорана Јанковића који у последње време бележи запажене успехе: прво место на општинском и регионалном такмичењу хора од нових школа. Поред солистичких наступа, на концерту је запажено и учешће камерних састава, што све говори о разноврсности музичког деловања у школи. Био је са својим бившим друговима, као гост, Бобан Стојиљковић, ученик II разреда виолине у средњој музичкој школи у Лесковцу (класа М. Цакић, клавирска сарадња З. Прокић).

Ученици и њихови наставници, овим концертом, на најбољи начин придодали су деловање своје школе.

И ове године бележимо велику активност културно-уметничких друштава, која су организовала врло посећене концерте. Први пут је гостовао КУД „Будућност“ из Призрена²⁸¹ који је приредио лепо вече народних песама и игара југословенских народа и народности. У госте су долазили и стари знанци Лесковца, КУД „Бустендил“ из НР Бугарске.²⁸² Наступи које су приређивала културно-уметничка друштва увек су били добро примљени и веома посећени од грађана Лесковца.

Крајем маја гостовали су познати београдски уметници, солисти Београдске опере, сопран Радмила Бакочевић и баритон Слободан Станковић. Уз клавирску пратњу Николаја Жличара, извели су одабрани програм оперских арија и соло песама. По речима хроничара, овај наступ је оцењен је као беспрекоран, уз изванредну клавирску сарадњу Николаја Жличара.²⁸³

У организацији Дома културе младих, лесковачка публика је имала изузетну прилику да у два наврата присуствује врло успешним и добро посећеним концертима београдског виолинисте Јована Колунције уз клавирску пратњу пијанисткиње Наде Кулунције.²⁸⁴ Јован Кулунција је наш водећи виолиниста европског ранга који радо гостује и у мањим срединама у којима шири музичку културу.

²⁸⁰ *Наша реч* бр. 21, 1986. година у подлистку *Реч младих*

²⁸¹ *Наша реч* бр. 23, 1986. година

²⁸² *Наша реч* бр. 20, 1986. година

²⁸³ *Наша реч* бр. 21, 1986. година у подлистку *Реч младих*

²⁸⁴ *Наша реч* бр. 24, 1986. година

Два одлична концерта класичне музике одржана су током октобра месеца. Гостовала је Београдска филхармонија под управом диригента Јована Шајновића. Изведен је Моцартов *Концерт за кларинет и оркестар* са солистом Антом Григином и Шубертова *Недовршена симфонија у ха-молу*.²⁸⁵

Пијаниста Душан Трбојевић приредио је одличан солистички концерт у холу Народног музеја. У врло детаљном критичком приказу Нинослава Станковића имамо све податке о наступу нашег прослављеног пијанисте.²⁸⁶

МУЗИЧКИ ЖИВОТ

Концерт Душана Трбојевића

У организацији Дома културе младих, 15. октобра у холу Народног музеја, приредио је солистички концерт познати пијаниста Душан Трбојевић. На програму су била дела В. А. Моцарта (Соната у Ц-дуру К. 330), Л. в. Бетовена (Соната у Ф-молу оп 57 „Апаснонота“), Ф. Листа („Изолдина смрт“ транскрипција из Вагнеровог „Три стана и Изолде“ и „Утеха“) и Ф. Шопена (Балада бр. 3 у Ас-дуру и Ноктурно у е-молу). Посебан утисак је на публику оставило извођење Бетовенове сонате и дела романтичара. На захтев слушалаца Трбојевић је „на бис“ извео финални став из свите „Сликe са изложбе“ М. Мусоргског и једну своју композицију.

Недостатак штампаног програма за концерт се није осетио, јер је сам уметник најављивао свако дело и уводио посетиоца концерта у карактер композиције. Интимна атмосфера која је владала у холу Музеја, који постаје све омиљенији концертни простор, свакако је допринела да се Трбојевић одлучи за овакву форму концерта. Посетиоци су са симпатијама и одобравањем прихватили овај начин презентирања музике, а после концерта разговарали са Душаном Трбојевићем о његовом музичком и педагошком раду, као и музичком животу Лесковца. Тако се овај концерт претворно у лично дружење са цеошним пијанистом и педагогом. Надамо се да ће нам организатори лесковачког музичког живота пружити још коју прилику за сусрет са Трбојевићем.

Нинослав Станковић

Интересантан концерт приредила је виолинисткиња Татјана Олујић уз клавиру сарадњу Сандра Заниновића, диригента Нишког симфонијског оркестра. Уводне напомене Сандра Заниновића, за сваку композицију, претежно младој публици представљале су леп увод у музички доживљај.²⁸⁷

Одржана су и два солистичка реситала познатих пијанисткиња, једне из Београда, друге из Скопља – Дубравка Јовичић и Јасмина Чакар, обе професори на факултетима музичке уметности. Први концерт је одржала Јасмина Чакар. На њеном програму су била дела Брамса, Шуберта, Чајковског, Менделсона и Шопена.²⁸⁸ Недуго затим, гостовала је београдска пијанисткиња Дубравка Јовичић која је на програму имала само дела Франца Листа, а поводом 100 година од смрти композитора.²⁸⁹ Ова два самостална солистичка реситала, по оцени критике, била су на високом уметничком нивоу.

²⁸⁵ *Наша реч* бр. 41, 1986. година

²⁸⁶ *Наша реч* бр. 42, 1986. година

²⁸⁷ *Наша реч* бр. 43, 1986. година

²⁸⁸ *Наша реч* бр. 46, 1986. година

²⁸⁹ *Наша реч* бр. 49, 1986. година

1987. година

У дворани Народног позоришта солистички концерт је одржао млади флаутиста Миомир Симоновић, студент завршне године ФМУ у Београду.²⁹⁰ Миомир Симоновић сваке године има наступе у свом родном Лесковцу.

СУТРА У ЛЕСКОВЦУ

Концерт Миомира Симоновића

У дворани Народног позоришта, у организацији Музичке омладине Лесковца, приредиће самостални концерт флаутиста Миомир Симоновић, студент Факултета музичких уметности у Београду у класи Тахира Куленовића.

Миомир Симоновић ће, уз клавирску сарадњу мр Љилјане Вукајловић из Београда, извести композиције Моцарта, Пола Тафанела, Дејана Деспића и Сергеја Прокофјева.

Млади флаутиста, при крају студија на Факултету музичких уметности у Београду, имао је до сада више самосталних концерата, ово је десети, које је музичка критика у Београду, Нишу,

Врању и Лесковцу оценила веома успешним.

У овој години постигао је, као и ранијих, запажен успех на такмичењима: на XX такмичењу уметника и студената музике Србије у Београду прва награда са Академским квинтетом и друга награда са ансамблом „Сам“, а са Академским квинтетом освојио је прву награду и на XVI југословенском такмичењу уметника и студената музике у Дубровнику. На Европском музичком фестивалу за младе у Белиџи учествује као прва флаута у оркестру Факултета музичких уметности. Оркестар је освојио прву награду.

x.

PROGRAM

W. A. MOZART: CONCERTO No 1, G-dur

Allegro maestoso
Adagio non troppo
Rondo

PAUL TAFFANEL: ANDANTE PASTORAL
et
SCHERZETTINO

... Pauza ...

DEJAN DESPIĆ: PARTITA op 60 za
flautu solo

Toccatina
Fughetta
Sarabanda
Giga

SERGER PROKOFIEFF: SONATE op 94,
D-dur

Moderato
Presto
Andante
Allegro con brio

MIOMIR SIMONOVIC
Flauta

Mr LJILJANA VUKAILOVIC
Klavisr

²⁹⁰ *Наша реч* бр. 20, 1987. година

На XXXI „Фестивалу музичких школа СР Србије“ Нижа музичка школа „Станислав Бинички“ освојила је трећу награду у укупној конкуренцији од 53 школе које су учествовале на овом фестивалу.²⁹¹ Ово је још један значајан успех Ниже музичке школе која је битни чинилац музичког живота Лесковца.

Оркестар хармоника и наставник
Горан Младеновић

Нижа музичка школа „Станислав Бинички“ обележила је Дан школе концертном у Народном позоришту. Поред наступа најуспешнијих ученика, наступили су хор и оркестар хармоника школе.²⁹²

ОБЕЛЕЖЕН ДАН ШКОЛЕ ЗА ОСНОВНО МУЗИЧКО ОБРАЗОВАЊЕ И ВАСПИТАЊЕ „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“ У ЛЕСКОВЦУ

СУСРЕТ СА МЛАДИМ ТАЛЕНТИМА

✱ ПРИЈАТНО МУЗИЧКО ВЕЧЕ — ОРКЕСТАР ХАРМОНИКА И ХОР — НАДРАСТАЊА ШКОЛСКИХ ОКВИРА

Дан школе ученици и наставници школе за основно музичко образовање и васпитање „Станислав Бинички“ обележили су незгодно, по традицији, несвесцираним концертном у дворани Народnog позоришта. О релу школе говорио је Стојан Јовановић, уручили су данашње наставништву и учеништву који су постигли значајне успехе у настави и на републиканом такмичењу.

Програм изведен на концерту био је не само занимљив по свом садржају — изведене су композиције Баха, Хендла, Чајковског, Обера, Рамоа, Моцарта, Харија, Вивалдија, Палестринија, Скаловског, Мокроња — већ и по квалитету музичарања. Очигато је да израстају нови млади таленти, да школа и даље остаје у традицији њиховог педагога.

НА ФЕСТИВАЛУ МУЗИЧКИХ ШКОЛА СР СРБИЈЕ

Лесковчанима трећа награда

Недавно је у Раковини код Београда одржан XXXI фестивал школа за основно музичко образовање СР Србије. Учествовале су све 53 школе у Републици. Лесковачка ШОМО „Станислав Бинички“ постигла је изванредан успех: у јакој конкуренцији у укупном скору, освојила је трећу награду.

Трећу награду у појединачној конкуренцији освојило је камерни трио у саставу Иванка Бермановић, виолина, Драгана Бермановић, клавири и Милена Пешић, виолина. Трећу награду освојили су и Алекса Сандра Станковић, други разред флауте, класа Сање Доњић, и Слободан Митић, пети разред виолине, класа Миодрага Благојевића. Похвале су добили: Виолета Стојановић, пети разред хармонике, класа Горана Младеновића, и Ана Поповић, пети разред клавира, класа Катарине Вељовић.

В. Х.

Посебно треба истаћи оркестар хармоника под вођством наставника Горана Младеновића. Главни корпус оркестра представљају хармонике и, показало се — хармоника је инструмент који пружа ни роже могућности за музичаре и извођење озбиљне музике. Деловање овог оркестра требало би да се настави, да се стварају још бољи услови у смислу набавке инструмената, у првом реду и електронских хармоника. Потенцијал је изванредан, и то треба даље развијати. Имало би даље композиције Баха и Баха изведене су врло солидно.

Хор школе под вођством професора Зорана Јанковића још једном је потврдио свој већ познати квалитет хорског певања, лесковачка у сугласју и у композиционалном, широким хорским композицијама.

х

²⁹¹ *Наша реч* бр. 14, 1987. година

²⁹² *Наша реч* бр. 22, 1987. година

Хор девојака КУД-а „Абрашевић“ на Међународном фестивалу омладинских хорова у Цељу освојио је две златне плакете.²⁹³ Ово је највећи успех који је неки лесковачки хор освојио до сада.

Трећа смотре хорова СР Србије одржана је 12. и 13. јуна на летњој позорници Дома културе младих. У две фестивалске вечери наступили су најбољи хорови из СР Србије. За најбољи хор стручни жири Фестивала прогласио је хор „Pro musica“ из Суботице, којим је дириговала Габријела Егете.²⁹⁴ Општи утисак након Фестивала је да је хорско певање било на високом уметничком нивоу и да је видан напредак у односу на претходне две смотре.

ТРЕЋА СМОТРА ХОРОВА СР СРБИЈЕ

ВИДАН НАПРЕДАК ХОРСКОГ ПЕВАЊА

◆ ПЛАКЕТЕ И ДИПЛОМЕ САВЕЗА АМАТЕРА СРБИЈЕ ОСВОЈИЛИ ХОРОВИ ИЗ СУБОТИЦЕ, ПРИШТИНЕ, ОБА БЕОГРАДСКА ХОРА И ХОР ИЗ ЧАЧКА — ОДРЖАН ОКРУГЛИ СТО О ХОРСКОМ АМАТЕРИЗМУ

Трећа смотра хорова СР Србије одржана у Лесковцу 12. и 13. јуна, у организацији Савеза аматера Србије и Дома културе младих „Жика Илић Жуте“ потврдила је не само високи хорско аматеризам у Републици већ и показала значајне уметничке домете у овој области музике. То је општа констатација о овој културној манифестацији, изречена од компетентних стручњака и културних посленика.

Пет најбољих хорова, који су освојили од 90 до 100 бодова добили су плакете и дипломе Савеза аматера Србије. По одлуци жирија, 95 бодова освојили су хорови „Pro musica“ из Суботице и „Collegium cantorum“ из Приштине, 93 бода Академски хор „Жикица Јовановић Шпанци“ из Београда, 91 бод хор „Браћа Барух“ из Београда а 90 бодова Мешовити хор Дома културе из Чачка.

Дипломе Савеза аматера Србије освојили су: са 88 бодова Мешовити хор КУД „Коста Абрашевић“ из Смедерева, 86 бодова Камерни мушки хор „Станислава Ђинђићки“ из Крушевца, 84 бода Мешовити хор „Црвени барјак“ КУД „Абрашевића“ из Крагујевца, 82 бода Градски хор из Вуприје, а 80 бодова освојили су Мешовити хор КУД „Милеико Брковић Црнц“ из Зајечара и Градски хор Дома културе из Пожаревца.

Хор „Браћа Барух“ из Београда

²⁹³ *Наша реч* бр. 22, 1987. година

²⁹⁴ *Наша реч* бр. 24, 1987. година

На такмичењу ученика и студената музичких школа и музичких академија ученици Средње музичке школе освојили су више награда. Поводом Дана школе приређен је концерт на коме су наступили најуспешнији ученици и камерни састави који су освојили награде, а наступио је и оркестар школе који води професор Марина Ракочевић.²⁹⁵

Трио „Алегро”: Сандра Анђелковић, Богдан Стојиљковић и Роберта Ђорђевић

УСПЕСИ УЧЕНИКА ЛЕСКОВАЧКЕ СРЕДЊЕ МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ

ТРАДИЦИЈА СЕ НАСТАВЉА

◊ НА ТАКМИЧЕЊУ УЧЕНИКА МУЗИЧКИХ ШКОЛА И АКАДЕМИЈА СР СРБИЈЕ КАМЕРНИ САСТАВИ ОСВОЈИЛИ ДРУГУ И ТРЕЋУ НАГРАДУ, А НА ТАКМИЧЕЊУ КЛАВИРИСТА У НИШУ НЕКОЛИКО ПОЈЕДИНАЧНИХ НАГРАДА

По традицији: и у овој школској години ученици лесковачке средње музичке школе „Станислав Бинички” постигли су на такмичењима запажене успехе. На републичком такмичењу ученика и студената музичких школа и академија СР Србије трио „Алегро” Сандра Анђелковић и Бобан Стојиљковић, виолине, и Роберта Ђорђевић, кларин (класа професора Маје Цакчић) освојили су трећу награду, а трио „Албиони” Билана Станковић и Саша Стојановић, флауте, и Ана Симоновић, кларин (класа професора Марине Ракочевић) освојили су другу на-

граду (класа професора Јасминке Спирове — истурено одељење лесковачке школе у Врању). На специјалном отварању музичке школе у Херцег Новом, на концерту који је био југословенски карактер учествовала је ученица лесковачке школе Татјана Милошевић.

То, али свако је сумње говори о успешном педагошком раду професора који сада има седам инструменталиста и двоје за теоријску наставу. Када је школа почела са радом били су једни инструменталиста и један за теоријску наставу. Значај наставног кадра је посећивања пажња, некадашњи ученици ове школе са којима су радиле професори из других средина, после завршених студија граду. Трећу награду освојиле су и: Јелена Петровић, кларин (класа професора Марјане Иванчевић) и Тања Милошевић кларин (класа професора Јасминке Спирове — истурено одељење лесковачке школе у Врању).

У Нишу је одржано и ове школске године традиционално такмичење клариниста у школи „Др Војислав Вучковић”. Учествовали су ученици из три региона. Другу награду освојила је Роберта Ђорђевић (класа професора Мирјане Иванчевић), а Татјана Лукотић (класа професора Небојше Тодоровића) трећу награду. Гордана Мла-

дарић су се у ову школу, сада као врхунски професионалци. То се осећа, Млад, али високостручни и познати наставни кадар чини сада јестро које минимизира даље активности. Није ни мало случајно да је извесносторо стипендијста на академијама и музичким факултетима.

Незвани концерт поводом Дана школе поглаво је још нешто представило се оркестар школе састављен од 14 свирача, које води професор Марина Ракочевић. Био је то за музичке младе право отварање.

1988. година

После много времена Лесковац је имао прилику да присуствује концерту на коме је наступио млади виолиниста Александар Штукеља, још увек студент ФМУ у Београду. За клавиром је била пијанисткиња Сања Петковић. Његов наступ наишао је на одличан пријем публике.²⁹⁶

Са наступа Александра Штукеља

КОНЦЕРТ ВИОЛИНИСТЕ АЛЕКСАНДРА ШТУКЕЉЕ ВИСОК НИВО МУЗИЦИРАЊА

У акустичном холу Народног музеја у Лесковцу, у организацији Дома културе младих, прошлог петка приредио је концерт виолиниста Александар Штукеља. Студент друге године Факултета музичке уметности у Београду, у класи професора Дејана Михајловића, показао је на солистичком концерту у Лесковцу задивљујућу сигурност и зрелост у интерпретацији, истовремено указујући на своје велике потенцијалне могућности и свој особен стил, који се јавља као резултат не само талента већ и потпуног предавања музици.

Нимало лак програм, Корелијеvu Сонату у е-молу и Моцартову Сонату у А-дуру, уз клавирску са радњу Сање Петковић, извео је врло сигурно, технички перфектно, истовремено са душом — видљиво је да ова два композитора представљају његову посебну музичку бању — предаје им се и открива у њима суштинске вредности. Посебно ваља истaćи његову интерпретацију Вујичевог Партита за виолину соло — потпуна концентрација, митициозно вајање, дало је јуну пластику Вујичевог композиције.

Александар Штукеља остварио је музичке наде Југословенског просветног тора. О томе сведочи и податак да је имао бањажан успех на међународном такмичењу у Чехословачкој добивши „Кошијанову диплому“, као и на интернационалном такмичењу „Микеланџело Абате“, у Италији прошле године. Концертирао је у Совјетском Савезу, Чехословачкој и Италији.

В. Х.

У организацији Музичке омладине Лесковац, у холу Народног музеја, концерт је приредила Снежана Јовановић, студент Музичке академије у Сарајеву.²⁹⁷

MUZIČKA
OMLADINA
LESKOVAC

***
KONCERT

JOVANOVIĆ SNEŽANA "NENSI"
(klavir)

***

PETAК, 29. april 1988.
19 sati
HOL NARODNOG MUZEJA

PROGRAM

W.A. Mozart: Adagio h-mol

L. van Beethoven: Sonata E-dur op. 109

Vivace, ma non troppo -
- Adagio espressivo; Prestissimo
Andante, molto cantabile ed espressivo

J.S. Bach - Busoni: Koncert i fuga e-mol BWV 909

PAUZA

M. Pavel: Igra vode

C. Debussy: Votromet

F. Liszt: Dve madarske rapsodije

br. 11 a-mol
br. 15 a-mol "Rakoci marš"

²⁹⁶ *Наша реч* бр. 12, 1988. година

²⁹⁷ *Наша реч* бр. 17, 1988. година

У холу Народног музеја одржан је концерт камерног састава „Рустико“ из Куманова. Овај млади ансамбл негује искључиво класичну музику. Ово је био концерт младих за младе.²⁹⁸

Кумановски „Рустико“ — љубав према класичној музици КОНЦЕРТ ОМЛАДИНСКОГ КАМЕРНОГ САСТАВА „РУСТИКО“

НЕГОВАЊЕ КЛАСИЧНЕ МУЗИКЕ

У холу Народног музеја, 14. јула одржан је концерт омладинског камерног састава „Рустико“ који делује у дому културе „Јосип Броз Тито“ у Куманову. Организатор концерта младих Кумановчана у Лесковцу је дом културе младих „Жика Илић Жутн“ у оквиру са радње двеју културних установа братимљених градова.

Састав „Рустико“ негује класичну музику. Врло успешно. Програм са којим су се представили говори о саставу који достиже и веће извођачке домете: извели су композиције Бизеа, Телемана, Баха-Гиноа, Цулијанија, Паганинија-Иванова-Камскеја, Шопена и Хендла. Свако од њих као солиста је врстан музичар, истовремено врло солидно делују у скупном музичком

рању. Састав чине Наталија Ктевска, флаута, Татјана Петрушевска, виола, Горан Зафировић, фагот, Горан Китановски, гитара, и Жаклина Атанасовска, клавир. Штепа да није наступила и Милоза Манаспески, мецосопран, верује мо да бисмо имали још бољи утицај сак о овим младим људима, средњошколцима и студентима, који негују класичну музику, прилазећи јој са пуно љубави и извођачке дисциплине.

Публика је, ове вечери, такође била млада — пратила је са пуно пажње музичирање својих вршњака и наградила их топлим аплаузом, и то је, такође, једна од врхунских одредница овог наступа младих Кумановчана.

В. Х.

Изузетан музички догађај био је концерт лесковачког пијанисте, професора Средње музичке школе Небојше Петковића. У сали Народног позоришта одржао је солистички реситал са делима Л. ван Бетовена и Фредерика Шопена.²⁹⁹

СА МУЗИЧКЕ СЦЕНЕ

Концерт Небојше Петковића

Музичка омладина, Лесковца пружила нам је прошлог понедељка у дворани Народног позоришта још један леп музички догађај — класични концерт Небојше Петковића, професора Музичке школе у Лесковцу, постдипломца на Факултету музичке уметности у Београду.

Небојша Петковић спада у сам врх југословенских младих музичара — пијаниста је особеног стила и надахнуто интерпретације. Саирајући композиције Лудвига ван Бетовена — две сонате и Фредерика Шопена — Фантазију и Полонезу-Фантазију, он је два композитора различита по свом музичком изразу и суштини представно слушаоцима у свој њиховој раскошности, нијансирајући све оно што их чини особеним. Истовремено, показавши да је суштину и „бит“ њихове музике дубоко осетио откривајући нам сву раскошност и дубину стваралачког опуса великих мајстора.

Небојша Петковић је, подсетимо се, био један лесковачки музички школац, дипломирао је на Факултету музичке уметности у Београду у класи професора Мирјане Шуице-Бабић, добитник је награде „Емила Ха

Небојша Петковић

јен“ као најперспективнији млади пијаниста и Октобарско награде града Београда за најбоље стручне радове студената. Као стипендијиста француске владе боравио је две године на специјализацији у Паризу.

В. Х.

²⁹⁸ *Наша реч* бр. 29, 1988. година

²⁹⁹ *Наша реч* бр. 39, 1988. година

КОНЦЕРТ ТРИПА СИМОНУТИЈА

ВРХУНСКО МУЗИЦИРАЊЕ

Прошлог уторна, у организацији Дома културе младих, у препуној дворани Народног позоришта, одржан је хуманитарни концерт познатог виолинисте Трипа Симонутија. Са њим су музицирале и његове ићери, Ирена Симонути, (виолина) и Ана Симонути (клавир). Извели су композиције Корелија, Вивалдија, Плејела, Бокеринија, Бетовена, Офенбаха, Шуберта, Шостановича и М. Аранђеловића.

Приход са овог концерта, близу 400.000 динара намењен је Власотинцу.

Наступ Трија „Симонути“, који чине истакнути виолиниста Трипо Симонути и његове ћерке виолинисткиња Ирена Симонути и пијанисткиња Ана Симонути. Овај хуманитарни концерт је био леп музички догађај који је привукао велику пажњу лесковачке публике. Сав приход са концерта намењен је пострадалима од поплава у Власотинцу.³⁰⁰

КОНЦЕРТ АНСАМБЛА „КОЛО“

Ових дана у летњој башти Дома културе реномирани фолклорни ансамбл „Коло“ из Београда приредио је хуманитарни концерт — приход од 230 милиона старих динара упућен је Власотинцу пострадалом од поплава у јуну ове године. Организатор овог хуманитарног концерта је Дом културе младих, ансамбл „Коло“ није наплатио трошкове го спавања у Лесковцу у износу од 100 милиона старих динара, СИЗ културе општине Лесковац дао је такође одређену помоћ да се покрију трошкови концерта, тако да је чист приход од улазница упућен Власотинцу и његовим грађанима.

Ансамбл „Коло“ из Београда приредио је концерт у летњој башти Дома културе.³⁰¹ Приход са овог концерта упућен је у хуманитарне сврхе.

У овој години бележимо интеграцију Ниже и Средње музичке школе у јединствену Музичку школу „Станислав Бинички“.³⁰²

Врло посећен концерт класичне музике приредио је наш прослављени виолиниста Јован Колунџија у сали Народног позоришта. Он је уз клавирску пратњу своје сестре Наде Колунџије извео позната дела посвећена овом

КОНЦЕРТ ЈОВАНА КОЛУНѢ

Не само музика

◆ Приход са концерта — помоћ поплавленима у Власотинцу

Четвртак, 1. децембар, на сат пре почетка концерта виолинисто Јован Колунџија, уз клавирску сарадњу Наде Колунџије, пред зградом лесковачког Народног позоришта, већ је било љубитеља музике који су — тражили карту анше. Концерт који је организовао Дом културе младих у циклусу приредби са којих је приход намењен поплавленима у Власотинцу, изазвао је велики интерес слушаоца — карте су распродате раније, у сали дупка пуној се стајало, а многи су морали да се врате не доживевши сусрет са прослављеним виолинистом.

Јован Колунџија, за кога је познати диригент Шеринг рекао да спада у сав врх светских виолиниста, лесковачкој публици је, уз клавирску сарадњу Наде Колунџије, подарио незаборавни музички доживљај. Пружио јој је сву расношност свог талента и врхунског интерпретирања Крајслерових композиција „Без ики капричо“, „Кинески тамбури“, „Речитатив и смерцо капричо соло“, „Темпо ди менуето“, Виенавског „Полонезу у Д-дур“, Дворжана „Четири романтична комада“ и Сен-Санса „Интродукција“ и „Рондо капричозо“.

Приход са овог концерта — 920.000 динара, упућен је Власотинцу, страдалом у катастрофалној јунској поплави. Јован Колунџија са сестром Надом, поред бројних оваквих веза, нашао је могућности за овај гест солидарности. Музицирао је врхунски ове вечери — без хонорара.

Х.

инструменту.³⁰³ И овај концерт је имао хуманитарни карактер.

³⁰⁰ *Наша реч* бр. 41, 1988. година

³⁰¹ *Наша реч* бр. 42, 1988. година

³⁰² *Наша реч* бр. 48, 1988. година

³⁰³ *Наша реч* бр. 48, 1988. година

У организацији Музичке омладине Лесковца гостовали су млади уметници из Београда, а међу њима и лесковачка виолинисткиња Винка Костић.³⁰⁴

СУСРЕТ СА МЛАДИМ МУЗИЧАРИМА
ЛЕП
ДОЖИВЉАЈ

Музичка омладина Лесковца омогућила је 8. децембра љубитељима озбиљне музике у Лесковцу сусрет са врским младим музичарима, члановима ансамбла „Орфеј“ из Београда. Реч је о младим музичарима, дипломираним студентима академија или при крају школовања, добитницима значајних југословенских и међународних награда. (Услов за учешће у ансамблу „Орфеј“ је високо награде на југословенским и међународним такмичењима младих музичара).

Љубитељима озбиљне музике који су испунили дворану Народног позоришта до последњег места, предстали су са обојом Ненад Маринковић, члан оркестра Београдске опере и Београдске филхармоније, Једранин Петровић, студент Академије уметности у Новом Саду, која је отпевала две арије Керубина из Моцартовог „Фигарове женидбе“ — сопран је то племенитог тона, Катарина Стојновић, талентована илавиристкиња, и Винка Костић, наша суграђанка, виолинисткиња која је стекла завидни реономе. То вече, дружење са младим уметницима, било је — прави концертни доживљај.

в. х.

1989. година

Концерт Трија „МНМ“ – Ово је нови камерни ансамбл у Лесковцу састављен од професора Музичке школе.³⁰⁵

DOM KULTURE MLADIH "ZIKA ILIC - ZUTI"
LESKOVAC

KONCERT
TRIA MNM

Prva violina - Eminović Nedžip
Druga violina-violinča - Rakočević Marina
Klavir - Danković Milla

19. I 1989. godine u 18 sati
Sala Narodnog pozorišta

PROGRAM

Pol Tilman:
Dueti za violinu i violu
broj 4 i 5

F. Mazas:
Dueti za dve violine
broj 7

G.F.Händel:
Trio sonata op. 2 No 6 d-moll
(za dve violine i klavir)
stavovi: Adagio
Allegro

F. Mazas:
Dueti za dve violine
broj 9 i 10

A. Vivaldi:
Risonata Op. 1 No. 2 e-moll
(za dve violine i klavir)
Stavovi:
Grave
Corrente
Giga
Gavotta

³⁰⁴ *Наша реч* бр. 49, 1988. година

³⁰⁵ *Наша реч* бр. 1, 1989. година

У сали Народног позоришта солистички концерт приредила је флаутисткиња Јелена Тричковић. За клавиром је био пијаниста Небојша Петковић.

МУЗИЧКА ШКОЛА

МУЗИЧКА ОМЛАДИНА - LESKOVCA

SOLISTIČKI KONCERT
TRIČKOVIĆ JELENA
Flauta

NARODNO POZORIŠTE
CETVRTAK, 02. mart 1989. godine u 18,30 sati

PROGRAM

G.F.Hefđđ — sonata br 3
— adagio
— allegro
— andante
— bourre, menwett

V.A.Mocart — koncert za flautu i klavir
— allegro maestoso
— adagio non troppo
— rchđđ

G. Faurđđ — fantaisie
— andantino
— allegro

M.Prebanda — "Bosanska pastorala"

J.Brams — Madjarska igra

Korepetitor: Nebojša Petković, klavir

У сали Народног позоришта солистички концерт је приредила млада пијанисткиња Марина Костић из Београда, бивша ученица Музичке школе у Лесковцу. Марина Костић је завршила ФМУ у Београду у класи проф. Дубравке Јовичић. На њеном репертоару су била дела Василија Мокрањца, Сергеја Рахмањина и Роберта Шумана.³⁰⁶

МУЗИЧКА ОМЛАДИНА LESKOVCA
LESKOVAC

SOLISTIČKI KONCERT
MARINA KOSTIĆ
- klavir -

SALA NARODNOG POZORIŠTA
Ponedjeljak, 20. marta 1989. godine u 18,00 sati

PROGRAM:

J. S. Bach: Capriccio B-dur

L. V. Bethoven: Sonata o. 111 C-mol
stavovi: maestozzo
allegro con brio
II stav: arietta

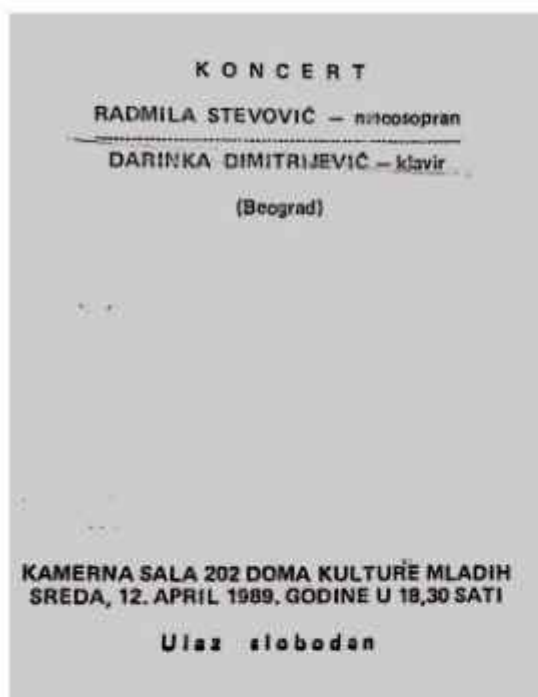
V. MOKRANJAC: 2 etide: E-mol
B-mol

S. RACHMANINOFF:
Dva prelida
o. 23 no 4-D-dur
o. 23 no 5-G-mol

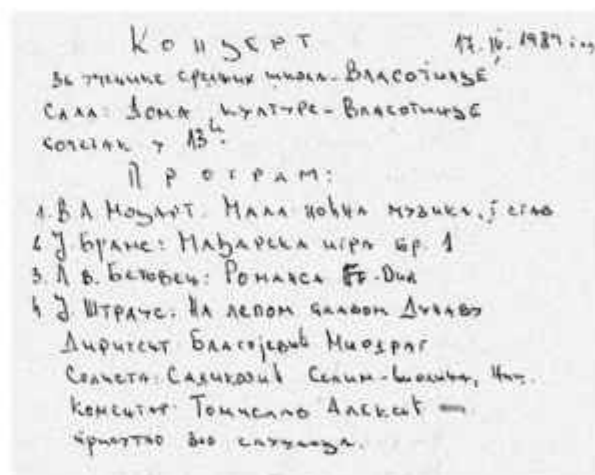
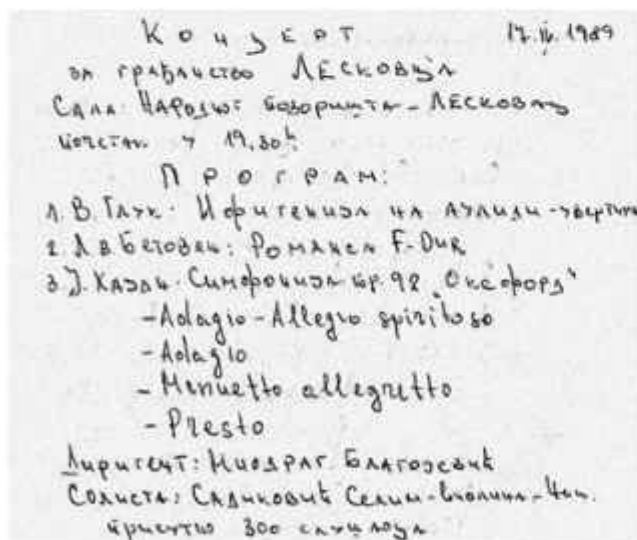
SCHUMANN: Noveletta
o.21 no 8 Fis-mol

³⁰⁶ *Наша реч* бр. 11, 1989. година

У организацији Музичке омладине Лесковца солистички концерт је одржала мецосопран Радмила Стевовић уз клавирску сарадњу Даринке Димитријевић. На њеном репертоару су била дела Александра Страделе, Бенедета Марчела, Мануела де Фаље, Јосифа Маринковића, Петра Коњовића и Станислава Биничког.³⁰⁷

У сали Народног позоришта и ове године концерт је одржао Нишки симфонијски оркестар. Дириговао је Миодраг Благојевић. Солиста на виолини био је Селим Садиковић. Истог дана, у поподневном термину, Симфонијски оркестар је гостовао у Власотинцу, где је одржао концерт у сали Дома културе.³⁰⁸

³⁰⁷ *Наша реч* бр. 15, 1989. година

³⁰⁸ *Наша реч* бр. 15, 1989. година и *Летопис Симфонијског оркестра из Ниша за 1989. годину*

Трио „МНМ“ је почетком маја одржао камерни концерт. Гост концерта био је Дејан Вељковић, професор кларинета у Музичкој школи. На програму су била дела Корелија, Нађана, Вебера и Гадеа.³⁰⁹

МУЗИЧКИ ЖИВОТ

КОНЦЕРТ ТРИА МНМ

■ ГОСТ МАРИНЕ РАКОЧЕВИЋ, МИЛЕ ДАНКОВИЋ И НЕЦИПА ЕМИНОВИЋА — МЛАДИ КЛАРИНЕТИСТА ДЕЈАН ВЕЉКОВИЋ

Трио МНМ приредио је 4. маја у препуној камерној сали 202 и организацији Музичке омладине Лесковца концерт. Ово троје музичара, професора у музичкој школи „Станислав Бинични“ у Лесковцу, и на овом концерту потврдили су квалитете, све више репертоарски и извођачки музички вајајући своје искуство у особеност овог камерног састава. Марина Ракочевић са искуством музицирања у камерним саставима и оркестрима у Београду, Мила Данковић у Сарајеву, Нацип Еминовић, поред осталог је био члан

Војвођанске филхармоније и Опере у Новом Саду, нашли су заједнички зауп, нашли себе у сазвучју виоле, виолине и клавира.

Овог пута свирали су композиције Корелија, Нађана, Вебера и Гадеа. Њихов гост био је кларинетиста, млади и талентовани, Дејан Вељковић (уз клавиру сарадњу Миле Данковић).

Било је то лепо музичко вече, сусрет са класичном музиком која, у интерпретацији ових младих музичких уметника, налази пут до срца ширег круга публике.

MUZICKA OMLADINA LESKOVCA

***

K O N C E R T

T R I A M N M

***

RAKOCEVIC MARINA-viola
DANKOVIC MILA-klavir
EMIMOVIC NEDZIP-violina

***

KAMERNA SALA 202 DOMA KULTURE MLADIN
CETVRTAK, 4. MAJ 1989. U 18,30 SATI

ULAZ SLOBODAN

Program

- ARCHANGELO CORELLI: TRIO SONATA -C-dur

- Preludio
- Corrente
- Adagio
- Allemanda

- S.NAGDJAN: "IZ MELODIJ SAJAT-NOVBI"

- K.M.WEBER: "KONCERTINO" (Za klarinet i klavir)

- NIELS W.GADE: TRIO SONATA, op. 42, F-dur

-Allegro animato

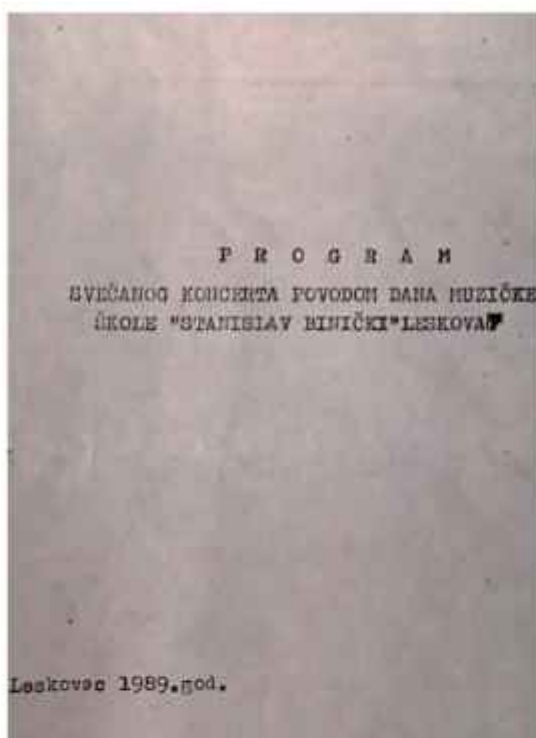
- S.NAGDJAN: "NARODNIJ TANEC"

***

Gost koncerta: DEJAN VELJKOVIC-klarineta

³⁰⁹ *Наша реч* бр. 18, 1989. година

Музичка школа „Станислав Бинички“ прославila је Дан школе Свечаним концертном на коме су наступили истакнути ученици ниже и средње школе.

- 1.Šita: Morske vile, svira Milošević Marije uš.IIrož.SMO,klavir klasa Ksenija Vuković,prof. I nagrada na Niškom takmič.
- 2.D.Herković:Tri etide na narodnu temu,svira Krbin Ivona,uš.IIir.SMO, violina,klasa Neja Cokić, prof.korepovator Mariola Pejić,prof.II nagrada na Festivalu Muz.Šk.Srbije.
- 3.Šurovski:Verijskije e-moll,svira Kratić Senja, IIIr.SMO klavir,klasa Nedica Đeđević,prof.II nagrada na Festivalu i II nagrada na Niškom takmičenju.
- 4.Kođer Mikloš:Medjerske pesme,svira Stojenović Marijane,IIIr.SMO flauta klasa Senja Đonić,post.korepovator Mariola Pejić, III nagrada na Festivalu Muz.Šk.Srbije.
- 5.Šenoš:Skorco,svira Djermanović Dragana,uš.VIr. SMO klavir,klasa Mariola Pejić,prof.III nagrada na Republičkom takmičenju i I na Niškom takmičenju.
- 6.Pozet:Končertino br.19,svira Arizanović Božo IIIr.SMO truba,klasa Stanković Bojan,prof.korepovator H.Pejić,II nagrada na Festivalu Muz.škola Srbije.

- 7.Beklenova:Marurke,svira Kamenji duo Dinić Sandra i Djermanović Dragana,klasa Marijane Kekočević,prof.II nagrada na Festivalu muz.Šk.Srbije.
- 8.Luk:Serenade,svira Stojenović Milorad,uš. Vir.SMO harmonika,klasa Mladenović Gordan,post.
- 9.Šopen:Wolcer As-dur,svira Stojenović Dubica, Ir.Srednje Škole klavir,klasa Nedica Đeđević,prof. I nagrada na Republičkom takmičenju,pohvala na Sreznom tak. II nagrada na Niškom takmič.
- 10.Korali:Sonata I i II stav,svira Kamenji trio Pejić H,lema, Nitić Slobodan i Popović Ana,klasa Neja Cokić, prof.pohvala na Repub.takm.
- 11.Šebrija:Skorco valcer,svira Ana Popović,uš. I r.S.Šk,klavir,klasa Nebojša Patković,prof.I nagrada na Niškom takm.
- 12.Son-Sens:Sonata I stav op.176 Et-dur,svira Radić Bojan,uš.IIir.Sr.Šk. klerinet,klasa Bojan Veličković,prof.korepovator Nebojša Patković,prof.

- 13.Brđeturijen:Tokete,svira Stojiljković Jelena, uš.IIir.Sr.Šk,klavir,klasa Vuković Ksenija,prof. II nagrada na Republičkom takmičenju i I nagrada na Niškom tak.
- 14.Štucic:Koncert za flautu d-dur I stav,svira Levičić Ivona,IV rod.Sr.Šk. flauta,klasa Jelena Krišković,prof. korepovator Milo Đenković,prof.
- 15.Šopen:Nokturno op.27 br.1 cis-moll,svira Stanković Katarina IV rod.Sr.Šk. klavir,klasa Marijane Ivončević,prof. pohvala na Niškom takmičenju.

Концерт Мешовитог хора АГМ одржан је у сали Народног позоришта. Овим концертом диригент Шериф Дамацић прославио је десетогодишњицу свог диригентског рада.³¹⁰

КОНЦЕРТ МЕШОВИТОГ ХОРА АНСАМБЛА ГРАДСКЕ МУЗИКЕ

Традиција живи

✱ КОНЦЕРТОМ ОБЕЛЕЖЕНА ГОДИШЊИЦА РАДА ХОРА И ДЕСЕТОГОДИШЊИЦА ДИРИГЕНТСКОГ РАДА ШЕРИФА ДАМАЦИЋА

Целовечерњи концерт Мешовитог хора Ансамбла градске музике, одомањан прошлог петка у дворани Народног позоришта, пружио је љубитељима хорског певања леп доминаци. Иако делује тек годину дана, вођен искусним диригентом Шерифом Дамацићем, хор је деловао зрело, као музички колектив који ће током даљег рада исказати себе у још сложенијим музичким задацима. Већ сам програм, изведен на високом нивоу, казује да је реч о заљубљеницима у хорско певање који поседују и стваралачке и радне казлитете. Бриљирали су у певању композиције Стевана Мокрањца, подједнако били добри и у интерпретирању композиције Лаоса, Галуса-Пателина, Кузмановића, Шуплевског. У њиховој интерпретацији руска народна и македонска народна песма добијају нови звук, открива се све њихово музичко богатство.

Мешовити хор Ансамбла градске музике са диригентом Шерифом Дамацићем

MUZIČKA OKLADINA LEKOVCA

КОНЦЕРТ МЕШОВИТОГ ХОРА АНСАМБЛА ГРАДСКЕ МУЗИКЕ

Koncertom obeležavamo godinu dana rada Mešovitog хора Ansambla gradske muzike i deset godina umetničkog rada dirigenta

ŠERIFA DAMACIĆA

Petak, 12. maj 1989. godine u 19,30 sati
Sala Narodnog pozorišta

ULAZ SLOBODAN

Program:

- O. Di Lasso: VILLANELLA
- J. Callus; Patelin: ECCE QUOMODO MORITUR IUSTUS
- O. Di Lasso: NATAHA MIA CARA
- S. Mokranjac: TEBE POJEM
- S. Mokranjac: HERUVIMSKAJA PJESEN
- S. Mokranjac: II RUKOVET
- M. Kuzmanović: PONOĆ JE TAKO TIHA
- Ruska narodna pesma: KAK PAJDU JA NA BISTRU REČKU
- Makedonska narodna pesma: STRUCA
- D. Šuplevski: RUM, DUM, DUM

Dirigenti: ŠERIF DAMACIĆ

МЕШОВИТИ ХОР АНСАМБЛА ГРАДСКЕ МУЗИКЕ

formiran je februara meseca proćle godine. Uključja oko 60 članova-djaka, studenata, radnika... Do sada je imao deustak nastupa, kako u našem gradu, tako i u drugim mestima. Ovo je prvi celovećernji koncert ovog хора, koji od osnivanja vodi dirigent Šerif Damacić.

³¹⁰ *Наша реч* бр. 19, 1989. година

ОЧИТИ НАПРЕДАК ХОРСКОГ МУЗИЦИРАЊА

IV „Смотра хорова СР Србије“ одржана је у летњој башти Дома културе 10. и 11. јуна. На смотри је учествовало 12 хорова из целе Србије.

Компетентни жири на челу са професором Војиславом Илићем прогласио је као најбоље, са освојених 96 поена, Мешовити хор Дома културе из Чачка са диригентом Предрагом Перуничкићем и Мешовити хор КУД-а „Абрашевић“ из Београда са диригентом Милованом Панчићем.³¹¹

■ МЕЂУ ПЕТ НАЈБОЉИХ ХОРОВА НА СМОТРИ И ЛЕСКОВАЧКИ МЕШОВИТИ ХОР АНСАМБЛА ГРАДСКЕ МУЗИКЕ ■ НА СМОТРИ, У ТАКМИЧАРСКОЈ КОНКУРЕНЦИЈИ УЧЕСТВОВАЛО 12 ХОРОВА ○ ГОСТИ: ДЕЧЈИ ХОР АГМ ИЗ ЛЕСКОВЦА И ОКТЕТ „MAISSUS VOCALIS“ ИЗ НИША ■ СМОТРУ ОТВОРИО МИОДРАГ СИМЕНТИЋ, СЕКРЕТАР САВЕЗА АМАТЕРА СРБИЈЕ, УЧЕСНИКЕ ПОЗДРАВИЛА МИЛЕНА ЈОВАНОВИЋ, ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ЛЕСКОВАЦ ■ СМОТРА ПОСВЕЂЕНА ОБЕЛЕЖАВАЊУ 600. ГОДИШЊИЦЕ КОСОВСКОГ БОЈА

У холу Народног музеја, у организацији Музичке омладине Лесковца, наступили су бивши ученици Музичке школе у Лесковцу, трубач Милорад Пејчић, апсолвент Музичке академије у Сарајеву и пијанисткиња Снежана Јовановић, професор клавира у Врању. Они су извели врло озбиљан уметнички програм, по мишљењу критике, на високом уметничком нивоу.³¹²

Leskovac	16.06.1989god.
PROGRAM ZA KONCERT	
J. Hajdu: Concert za trubu u Es-duru	
Allegro	
Andante	
Finale: Allegro	
F. List: Koncertna etida Des-dur "Un sospiro"	
S. Rahmanjinov: Muzički momenti; b-moll op.16 II & e-moll op.16 II & 4	
Vokaliza za trubu	
F. Hindemith: Sonata sa trubu i klavir	
- Sa snagom	
- široki pokret	
- žalosna muzika	
- Svi ljudi moraju umreti	
IZVESAČI	
1. Pejčić Milorad, - truba	
2. Jovanović Snežana, -klavir	
Kvala na poseti.	

Музичка омладина Лесковца

Концерт за трубу и клавир

■ Леп утисак оставили двоје младих музичара: Милорад Пејчић, труба и Снежана Јовановић, клавир

Музичка омладина Лесковца подарила нам је прошлог петна леп сусрет са младим музичким надама: у холу Народног музеја музицирали су Милорад Пејчић, труба, и Снежана Јовановић, клавир, приредивши концерт.

Милорад Пејчић, апсолвент Музичке академије у Сарајеву у класи професора Станислава Селана, на одсеку трубе, и Снежана Јовановић, професор Средње музичке школе у Врању, која је завршила студије клавира на Музичкој академији у Сарајеву, извели су нимало лак програм: Хајднов Концерт за трубу у Ес-дур, Листову Концертну етиду Дес-дур „Ун соспиро“, Рахманинов љезе Музичке моменте и Вонале за трубу и клавир. Хиндемито ву Сонату за трубу и клавир.

Ово двоје младих Лесковчана представили су се на концерту у родном граду као зрели, врсни музичари који, имају не само савла дану занатску и техничку страну већ и свој приступ делима музичке литературе. Импонује њихова сигурност, истовремено и подређивање заједничком исказивању онога што композитори кажују — труба и клавир звучали су у лепом, комплексном сазвучју.

В. Х.

³¹¹ *Наша реч* бр. 23, бр. 25 и бр. 26, 1989. година

³¹² *Наша реч* бр. 24, 1989. година

Враћање традицији

Једна лепа пракса коју памте старији поново се враћа захваљујући Ансамблу градске музике, заправо његовом Дувачком оркестру. Овај најстарији аматерски музички колектив у Лесковцу, променадним концертном 6. јула увече наговештава оживљавање једне лепе традиције. У парку у центру града, Дувачки оркестар је уочи 7. јула, Дана устанка народа Србије, изазвао пажњу грађана интерпретацијом маршева и композиција старих и савремених композитора за дувачке саставе.

Дувачки оркестар АГМ одржао је променадни концерт 6. јула у градском парку у центру града.³¹³

У холу Народног музеја солистички концерт одржала је флаутисткиња Јелена Тричковић, проф. флауте у Музичкој школи.

Клавирски сарадник била је Снежана Јовановић, професор Музичке школе у Врању.³¹⁴

MUZIČKA OKLADINA LESKOVCA - LESKOVAC

KONCERT
TRICHOVIĆ JELENA - flauta

Klavirska saradnja - Jovanović Snežana

NARODNI MUZEJ
Četvrtak, 20.12.1989. godine u 18,00 časova

ULAZ SLOBODAN

Program

G.F. TELEMAN - Fantazija br. VIII
- Largo
- Spirituoso
- Allegro

F. ŠUBERT - Introdokcija i varijacije

GOST VEČERI - IZNENADJENJE

F. PULANK - Sonata
- Allegro malinconico
- Cantilena
- Presto giocoso

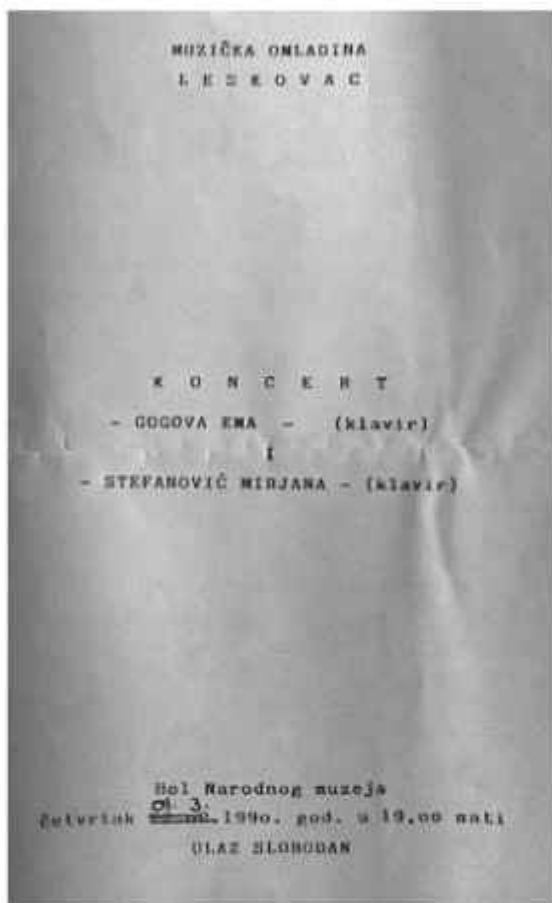
A. ONEGER - "Kozja igra"

³¹³ *Наша реч* бр. 27, 1989. година

³¹⁴ *Наша реч* бр. 1, 1990. године

1990. година

У организацији Музичке омладине Лесковца одржан је концерт Еме Гогове и Мирјане Стефановић. Ове младе и талентоване пијанисткиње студирају на ФМУ.³¹⁵

P R O G R A M :

STEFANOVIĆ MIRJANA:

- F. Šopen - nokturno op. 27. br. 2 Des-dur
- F. List - "Večernje harmonije"
- K. Debini - "Prekinuta serenada"

GOGOVA EMA:

- A. Skrjabin - Etida op. 42 br. 5. Cis-mol
- Bah-Buzoni - Čakona D-mol
- J. Andreevska - Varijacija

DUD STEFANOVIĆ-GOGOVA:

- J. Brama - "Mađjarski plesovi"
broj 1, 2, 4, 5, 6 i 7.

Хор девојака „Лесковац“, који води Шериф Дамацић, а налази се при АГМ, на „Фестивалу омладинских хорава СР Србије“ у Новом Пазару добио је сребрну плакету (златна није додељена).³¹⁶

Хор девојака „Лесковац“

³¹⁵ *Наша реч* бр. 9, 1990. година

³¹⁶ *Наша реч* бр. 20, 1990. година

КОНЦЕРТ ЗА НЕЗАБОРАВ

ВИРТУОЗНО МУЗИЦИРАЊЕ СТЕФАНА МИЛЕНКОВИЋА

У сали Народног позоришта наступио је млади виолиниста Стефан Миленковић из Београда. По оцени критике, његов наступ је био на врхунском нивоу.³¹⁷

КОНЦЕРТ ЈЕ ОРГАНИЗОВАЛА МУЗИЧКА ОМЛАДИНА ЛЕСКОВЦА ■ ПРЕПУНА ДВОРАНА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА ТОПЛО ПОЗДРАВИЛА МЛАДОГ ВИОЛИНИСТУ

Концерт младог виолинисте, виртуоза Стефана Миленковића, остаће, онима коју су прошле суботе дурком испунили дворану лесковачког Народног позоришта, у незаборавном сећању.

О музицирању Стефана Миленковића, његовим врхунским квалитетима, вундеркинду који очито није као многи коњаци заблутао само једно лето на музичком небу не само наше земље већ и Европе и света, многи су стручњаци изrekli високе и ласкаве оцене. Њима нема шта да се додаје нити одузима, једноставно треба изрећи речи захвалности организатору, Музичкој омладини Лесковца која нам је омогућила један

овакав доживљај. И, наравно, пре свега, самом Стефану Миленковићу који је на концерту позорно лесковачким љубитељима класичне музике свој раскошни дар.

Врхунски је свирао и откривао нам лепоту композиција Корелија, Крајслера, Паганинија, Рахела, Сен-Санса, Рахмањнова и Сарасатеа, уз клавирску сарадњу Лидије Кајић.

Уз све ово мора да се дода: хоће ли Лесковци већ једном самићи снаге да набави — концертни клавир? Врхунски концерти захтепају и врхунске услове, то мора једном да буде јасно.

В. Н.

Стефан Миленковић

Јелена Стоилковић

Свечаним концертном обележен је јубилеј — 40 година од почетка рада Ниже музичке школе у Лесковцу. На концерту су се представили талентовани ученици, а наступили су и школски хор и оркестар.³¹⁸

Матурски концерт одржала је млада пијанисткиња Јелена Стоилковић. Извела је врло озбиљан и захтеван програм на одличном уметничком нивоу.³¹⁹

МЛАДИ И ЊИХОВО
ВРЕМЕ

Јелена и клавир

Крајем маја солистички концерт у Лесковцу Јелена Стоилковић, ученица IV разреда музичке школе „Стеван Сремски Банатски“, положила је, у ствари, задржи испит из клавир у класи професора Ксеније Вуковић. Ни мало пак и једноставан концертни програм, она талентована девојка одсвирала је са осећањем, са ушомљеном у композиције Баха, Бетовена, Шумаана и Паганинија, Шопена и Сукка, технички беспрекорно, и већ израженим личним односом према ономе што интерпретира.

³¹⁷ *Наша реч* бр. 21, 1990. година

³¹⁸ *Наша реч* бр. 21, 1990. година

³¹⁹ *Наша реч* бр. 22, 1990. година

Концерт АГМ у летњој башти Дома културе младих на коме су се представиле све секције: дувачки оркестар, дечији хор са диригентом Србиславом Толић, хор девојака „Лесковац“ са диригентом Шерифом Дамацићем и забавна секција.³²⁰

Заљубљеници у музику

■ ГЕНЕРАЦИЈСКИ КОНТИНУИТЕТ — ЛЕПО МУЗИЧКО САЗВУЧЈЕ

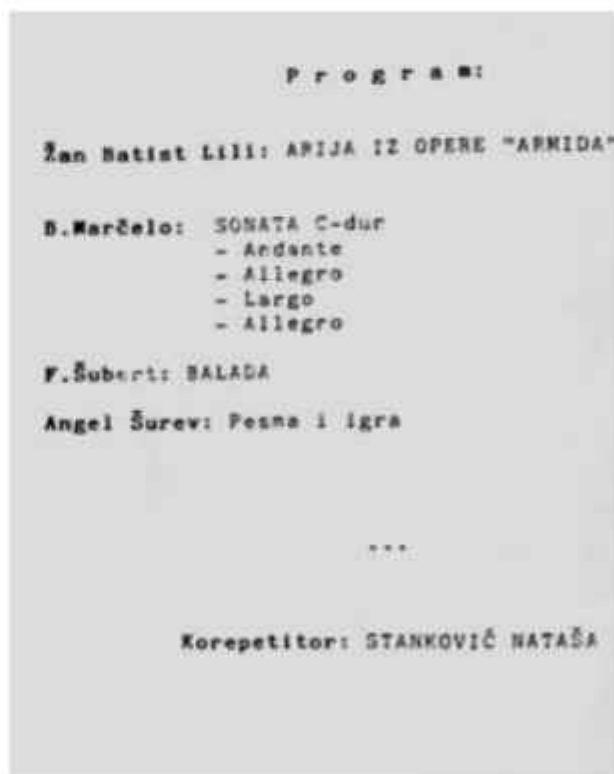
Недавно је ансамбл градске музике у летњој башти дома културе „Жика Илић Жуги“ пред бројном и захвалном публиком, приредно успео концерт. Било је цео, на скроман начин, обележавање јубилеја — на измаку је седма деценија постојања и деловања овог аматерског музичког колектива.

Вече су отворили најмлађи, Дечији хор под вођством Србиславе Толић певајући „Мајка је најлепша бајка“, „Све је стало само деца расту“ и „Ишли смо у Африку“ — дечје музичке хитове. У хору певају деца предшколског уз раста и ученици основних школа од првог до четвртог разреда. Јотом је на сцену ступио Хор девојака са диригентом Шерифом Дамацићем. Мокрањчева Х руковет (транскрипција Војислава Илића), Дестичеве „Очи моје мајке“, Тајчевих „Воспојте“ (транскрипција Војислава Илића) и Скерцо Гостушког у њиховом извођењу би-

ли су прави доживљај. Чланцима хора и диригенту уручени су скромни поклони за успех постигнут на Фестивалу омладинских хора Србије у Новом Пазару прошлог месеца — у својој категорији били су најбољи.

Најстарија секција Ансамбла градске музике — Дувачки оркестар, побрао је заслужене аплаузе. Млађени састав, предвођен диригентом Бранком Костићем, извођао је валцер „Емилију“, композицију „Београд у ноћи“ и Сплет народних песама и плесова. Председник Извршног одбора АГМ Југослав Томић уручио је скромне поклоне и дипломе за дугогодишњи рад Јошану Митићу, Бранку Костићу, Сретну Трајковићу, Леополду Јерину и Јовану Миљковићу. Вече је завршило у лепом стилу дуо „Океан“ — Небојша Кошић и Драгана Тасић. Они су интерпретирали модерну музику. X

У холу Народног музеја концерт је приредила Марина Ракочевић, професор виоле у Музичкој школи. За клавиром је била Наташа Станковић.

Од 4. до 11. септембра КУД „Абрашевић“ је гостовао на „Међународном фестивалу фолклора“ у Турској. Њихов наступ је оцењен као најбољи. Ово је био велики међународни успех КУД „Абрашевића“.³²¹

ВЕЛИКИ УСПЕХ ЛЕСКОВАЧКОГ КУД „АБРАШЕВИЋ“ НА МЕЂУНАРОДНОМ ФЕСТИВАЛУ ФОЛКЛОРА У ТУРСКОЈ

ВИСОКА МЕЂУНАРОДНА НАГРАДА

У ТУРСКОМ ГРАДУ ТЕШКОПРИЈУ, „АБРАШЕВИЋ“ ЈЕ ОДУШЕВИО И ПУБЛИКУ И МЕЂУНАРОДНИ ЖИРИ ПРИЈЕМ КОД НАШЕГ АМБАСАДОРА

У својој предтој и пребогатој историји, лесковачко културно-уметничко друштво „Абрашевић“ није имало већег успеха од овог које је од 4. до 11. септембра остварило на Међународном фестивалу фолклора у граду Тешкоприју у Турској. У конкуренцији фолклорних ансамбла из Грчке и Турске, „Абрашевић“ је надмоћно тријумфовао. „Абрашевић“ је, иначе, прва фолклорна група из Југославије која се појављује на овом фестивалу.

Фолклорним сплетовима „Македонија“ и „Србија“, у кореографији Дојчина Матевског из Скопља, као и сплетом „Лесковачке игре“ у кореографији Десе Борбенић из Београда, Лесковачани су одушевили турску публику и међународни жири.

О том одушевљењу према умешу лесковачког културно-уметничког друштва нај

боље говори чињеница да је градоначелник града Тешкоприја Мехмед Сердароглу приредио свечани пријем за Лесковачане ван онег официјелног. Господин Сердароглу је изразио дивљење према Југословенском фолклору у интерпретацији „Абрашевића“ из Лесковца и изразио жељу за проширивањем сарадње између овог турског града и Лесковца, на свим нивоима.

Градоначелнику је том приликом ручен позив да посети наш град, а Велибор Митић, представник лесковачке општине на овој смотри, и Саша Момчиловић, председник КУД-а „Абрашевић“, уручили су пригодне поклоне господину Сердароглуу.

Након високог међународног признања, КУД „Абрашевић“ је посетио нашу амбасаду у Анкари где их је на пријему задржао наш амбасадор у овој земљи Трајан

Петровски. Том приликом у двористи амбасаде заорнла се песма „Југославијо“ и изведен сплет несама и игра из свих наших крајева. Како истиче Саша Момчиловић, председник друштва, за време боравка у Турској, фолклорни ансамбли из три земље су се дружили и склопили пријатељства. Наговестили су могућност међусобног гостовања.

Успех КУД-а „Абрашевић“ на међународном плану само је још један доказ да, када је у питању ситуација ам, потпомогнут темељним и стручним радом, може да леко да се догура. Ови аматери, ови амбасадори нашег фолклора, заслужују све искрене честитке.

Ван културних трвења, са ослоном на рад као јединим мерилем, макар и са оскудним средствима, „абрашевићевци“ „плету“ своју историју и, самим тим, историју овога града.

М. Величковић

У овој години КУД „Абрашевић“ слави велики јубилеј: 85 година деловања и рада.³²²

Фолклорна секција КУД „Абрашевић“

³²¹ *Наша реч* бр. 36, 1990. година

³²² *Наша реч* бр. 39, 1990. година

РАДИО БЕОГРАД У ЛЕСКОВЦУ

ТРИ ЗАНИМЉИВА СУСРЕТА

Радио-Београд и Радио-Лесковац у сарадњу Скупштине општине Лесковац и спонзорство лесковачких привредника, поводом Дана ослобођења Лесковца приредио је прошле среде и четвртка три занимљиве емисије Радио-Београда и сусрете са њиховим ауторима.

Прошле среде у 20 сати из дворане Народног позоришта ишла је емисија Радио-Београда 202 „Драгстор озбиљне музике“. Водитељ Дејан Буровић представио је „Београдски гудачки ансамбл“ Душана Скворана са солистима: Сандром Белић, виолиночело, Слободаном Геридеом, контрабас, Иваном Мангизм клавир. Они су свирали композиције Моцарта, Блоха, Бетовена, Шопена, Чајковског, Грига и Цоплина. Наступио је и хор девојака АГМ из Лесковца са диригентом Шерифом Дамацићем.

После те емисије ишао је „Програм у боји“ — емисија из културе. Емитована је из Лесковца из импровизованог студија у холу Позоришта. Била је посвећена, у највећој мери, позоришту и ликовној уметности. Учествовали су: Митрослав Лукић, директор Библиотеке, Драган Димитријевић, глумац, Гмитар Обрадовић, сликар, Србан Марковић, историчар уметности, Предраг Димитријевић, галериста и власник „Симонице“ и Сава Димитријевић, новинар Радио-Лесковца. Репортер се уживо јављао из атељеа сликара Драгољуба Станковића Чивчија.

Прошлог четвртка у СРЦ „Здравље“ одржан је концерт Великог народног оркестра РТБ под управом Бранимира Бокчића са солистима: Момом Станојевићем, виолина, Бором Дугићем, фрула и певачима Весном Змијанац, Нолдом Топчанић, Аном Бекутом, Биљаном Јевтић, Уснијом Реџеповом, Александром Илићем, Славком Бањцем и Шабаном Шаулићем. Наступио је и оркестар Фејата Сејдића и ВИГ „Рузмарин“ лесковачког КУД „Абрашевић“. Водитељ је био Драган Петровић. х.

Популарна емисија класичне музике „Драгстор озбиљне музике“, која се емитује на Радио Београду 202, снимана је у Народном позоришту. У живом програму су учествовали познати београдски уметници и Камерни оркестар „Душан Скворан“. Наступио је и Хор девојака „Лесковац“ са диригентом Шерифом Дамацићем.³²³

Наш прослављени виолиниста Јован Колунџија приредио је још један концерт у Лесковцу у великој сали Дома ЈНА. За клавиром је била Нада Колунџија. Његов наступ је био на врхунском уметничком нивоу.³²⁴

ЈОВАН КОЛУНѢИЈА ПРИРЕДИО СОЛИСТИЧКИ КОНЦЕРТ У ЛЕСКОВЦУ

ВРХУНСКО МУЗИЦИРАЊЕ

■ ПРОСЛАВЉЕНИ ВИОЛИНИСТА УЗ КЛАВИРСКУ САРАДЊУ НАДЕ КОЛУНѢИЈЕ ОДУШЕВИО ПОСЕТИОЦЕ

Прошлог петка, у великој сали Дома ЈНА, у организацији дома културе „Жика Илић Жуту“ одржао је концерт виолиниста светског гласа Јован Колунџија. Поклонике класичне музике одушевио је врхунским извођењем композиција Баха, Паганинија, Крајслера и Сен Сенса; уз врхунску клавирску сарадњу Наде Колунџије.

О музицирању Јована Колунџије изrekli су ласкаве оцене критичари широм света. Ми бисмо, само додали још једну чињеницу: и концертима по мањим местима Јован Колунџија прилази високо професионално, дарујући свуда публици свој раскошни музички таленат и умеће. Х.

PROGRAM JOVANA I NADE KOLUNDŽIJE
ZA 12.10.1990.god.

I- DEO TARTINI: SONATA "ĐAVOLJI TRILER" g-mol
STAVOVI: LARGETO, ALEGRO
ENERGIČKO,
GRAVE - ALEGRO ASSAI

II- DEO B A H : a/ ČAKONA
b/ ARIJA

PAGANINI : KAPRIČA za solo violinu
broj 9, 5, 13

KRAJZLER : KINESKI TAMBURIN

SEN SANS : INTRODUKCIJA I RONDO
KAPRIČIOZO

*****
ORGANIZATOR: Dom kulture "Žika Ilčić Žuti",
sala Doma JNA 19,30.

³²³ *Наша реч* бр. 40, 1990. година

³²⁴ *Наша реч* бр. 41, 1990. година

VII. Период 1991–2000. године

1991. година

Симфонијски оркестар Уметничког ансамбла ЈНА из Београда приредио је велики симфонијски концерт у сали Дома армије у Лесковцу. Овај прворазредни музички догађај био је прилика за све љубитеље класичне музике да виде и чују велики симфонијски оркестар. Са оркестром су наступили солисти Београдске опере.³²⁵

Симфонијски оркестар Уметничког ансамбла Дома ЈНА из Београда

КОНЦЕРТ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА УМЕТНИЧКОГ АНСАМБЛА ЈНА

РЕДАК МУЗИЧКИ ДОЖИВЉАЈ

■ ВИСОК ИЗВОЂАЧКИ НИВО И ЗАНИМЉИВ ПРОГРАМ КЛАСИЧНЕ МУЗИКЕ СА ВРСНИМ СОЛИСТИМА

У великој дворани лесковачког Дома ЈНА, прошлог понедељка дом културе „Жика Илић Жуте“ подарио је редак сусрет са ревномирним колективом Симфонијским оркестром Уметничког ансамбла ЈНА из Београда.

Музичирање на високом концертном нивоу Симфонијског оркестра у пуном саставу (80 чланова), сигурност и креативност диригента Павла Медаковића и Роберта Ивановића, солиста, чланова Београдске опере мецосопрана Ирине Зарић, сопрана Гордане Кесић, тенора Николе Китановског, солисте на кларинету Душка Жарковића у Моцартовом

„Концерту за кларинет и оркестар, I став“, све је то публику нагнало да топло и срдечно поздрави врсне уметнике.

Љубитељи класичне музике имали су прилику ове вечери да чују композиције Бизеа, Моцарта, Пучинија, Коњовића, Ларе, Дворжака, и Тијардовића. Концерт је бравурозно завршен оркестарском импресијом „Метрополис“ Улриха Сомерлатеа.

Све је било у дивном сазвучју: и деловањем Симфонијског оркестра у свим деоницама и наступу солиста. Разноврсност програма такође је допринела лепом и целовитом утиску. Публи-

ка је чула увертиру из Бизеове „Кармен“, арију Мизете из Пучинијеве опере „Боеми“, Чочеку игру из Коњовићеве опере „Коштаца“, Хабанеру из Бизеове „Кармен“, „Гранаду“ Аугустина Лара у извођењу Николе Китановског, „Славенску игру бр. 8“ Дворжака, из Бизеове „Кармен“ Сегадиљу, Тијардовићеву „Малу Флорам“ (арију „Далеко је мој Сплит“).

Дискретно вођење концерта Стаке Новковић било је у тону ретког музичког доживљаја.

В. Х.

³²⁵ *Наша реч* бр. 11, 1991. година

На Републичком такмичењу ученика средњих музичких школа и студената музичких академија ученици Средње музичке школе „Станислав Бинички“ освојили су значајне награде.³²⁶

МУЗИЧКА САЗВЕЖЂА

Прво је стигла пријатна вест: на републичком такмичењу ученика и студената музике ученици Музичке школе „Станислав Бинички“ из Лесковца (средњошколски узраст) освојили су високи пласман у врло јакој конкуренцији: Милена Антић освојила је другу награду музичирајући на флаути, Ана Максимовић такође другу на истом инструменту а Мирјана Стојановић трећу такође на флаути. Све три ученице су из класе Слободанке Савић. Владимир Митић, ученик кларинета из класе Дејана Вељковића, освојио је трећу награду.

■ ПРОТЕКЛИХ ДАНА УЧЕНИЦИ МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“ ПОСТИГЛИ ЗАПАЖЕН УСПЕХ НА РЕПУБЛИЧКИМ ТАКМИЧЕЊИМА И ФЕСТИВАЛИМА ■ ЛЕСКОВАЧКА ШКОЛА НАЈБОЉА У СРБИЈИ

Музичка школа остварила је велики успех на XXXV Фестивалу музичких школа Србије у Зајечару: у укупном пласману Нижа музичка школа освојила је прву награду.³²⁷

МУЗИЧКА ШКОЛА „СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ“ ОСТВАРИЛА ВЕЛИКИ УСПЕХ

Најбољи у Србији

■ НА ФЕСТИВАЛУ МУЗИЧКИХ ШКОЛА СРБИЈЕ, НЕДАВНО У ЗАЈЕЧАРУ ЛЕСКОВАЧКА МУЗИЧКА ШКОЛА — ПРВА У УКУПНОМ ПЛАСМАНУ

Музичка школа „Станислав Бинички“ у Лесковцу, учествовала је до сада на свим фестивалима основних музичких школа Србије. На овогодишњем, јубиларном 35. постигла је изванредан успех: проглашена је најбољом! Њени ученици такмичили су се у две категорије (првој — солисти и другој — камерни састави).

Прва награда у такмичењу кларинетиста припало је *Дејану Димитријевићу*, ученику IV разреда у класи Дејана Вељковића. Проглашен је најбољим кларинетистом фестивала — од 100 мо-

гућих освојио је 99,5 бодова.

Прву награду освојила је и *Катарина Милошевић*, ученица IV разреда флауте у класи Биљане Стаменковић. *Јасмина Дамацић*, ученица III разреда клавира у класи Надице Дамацић, освојила је другу награду, као и *Саша Аризановић*, ученик IV разреда трубе у класи Милорада Пејчића. Камерни састав: *Љиљана Антић*, ученица I разреда виолине (најмлађи учесник Фестивала) и *Јасмина Дамацић*, клавир — освојио је другу награду. Камерни састав припремила је

Маја Цакић. Корепетитори су били Ивана Булајић и Ирена Аврамовић.

— До сада смо учествовали на свим фестивалима основних музичких школа Србије, основних, постизали лепе резултате, и ево на 35. су срету у конкуренцији 58 школа са око 900 такмичара наши ученици са својим професорима и школа у целини постигли су највећи успех до сада. То нас радује али и обавезује, каже Маријола Пејчић, директор музичке школе „Станислав Бинички“ у Лесковцу. X.

³²⁶ *Наша реч* бр. 17, 1991. година

³²⁷ *Наша реч* бр. 15, 1991. година

Априла месеца одржан је Дан музичке школе. На концерту су наступили награђени ученици, хор и оркестар. Извођена су дела познатих композитора уметничке музике.³²⁸

МУЗИЦИРАЊЕ НАГРАЂЕНИХ

■ НА КОНЦЕРТУ ПРЕДСТАВЉЕНИ НАБОЉИ УЧЕНИЦИ ЛЕСКОВАЧКЕ ШКОЛЕ

Дан школе, наставници и ученици школе „Станислав Бинички“ у Лесковцу обележили су прошлог понедељка успешним концертном у дворани Народног позоришта. Представили су се најбољи ученици школе, од којих су неки освојили високе награде на републичком такмичењу ученика и студената музике и 35. Фестивалу музичких школа Србије, одржаним ових дана у Београду и Зајечару. Поздрављајући учеснике концерта Маријола Пејчић, директор школе је истакла да су ученици са својим наставницима постигли запажене успехе: на Фестивалу музичких школа Србије лесковачка је освојила прво место у укупном пласману — постала је најбоља у Србији међу нижим музичким школама. Оном приликом она је учесницама уручила књиге као награду за висок пласман на овим републичким сусретима.

Сам концерт био је на високом извођачком нивоу — награђени су показали да су заиста изванредни и да су у јакој републичкој конкуренцији сасвим заслужено постигли такве успехе. Концерт је отворио хор школе уз пратњу гудачког оркестра извођењем Моцартове композиције, а затим су отпевали и руску народну песму „Амурски ваволи“ са солистом Ненадом Стојковићем, баритоном и Гораном Диндријевићем, хармоника, под диригентским вођством Шерифа Дамашћа. Хор је деловао врло хомогено и зрело у интерпретацији сложене композиције.

На концерту су музицирали Милена Анђић, флаута (II награда на Републичком такмичењу), камерни дуо Тијана Анђић, виолина и Јасмина Дамашћ, клавир (II награда на Фестивалу), Саша Арizanовић, труба (II награда на Фестивалу), Катарина Милошевић, флаута (I награда на Фестивалу), Јасмина Дамашћ, клавир (II па-

града на Фестивалу), Владимир Митић, кларинет (III награда на Републичком такмичењу), Мирјана Стојановић (III награда на Републичком такмичењу), Ана Максимовић, флаута (II награда на Републичком такмичењу), Дејан Диндријевић, кларинет (I награда на Фестивалу). Представили су се на овом концерту врло успешно и Сандра Димић, виолина, Марија Милошевић, клавир, трио средње школе: Слободан Митић и Милена Петаш, виолина и Душан Стефановић, клавир, Предраг Јовановић, хармоника и Душан Стефановић, клавир. Тошпо је поздрављен и гост из Врања Александар Тасић, кларинет.

Кларирски сарадници који су допринели успешној интерпретацији композиција Моцарта, Шопена, Вељбурга, Корелија, Логара и других били су професори Мила Данковић, Марина Костић, Ивана Булајић и наставница Ирена Аврамовић.

х.

ДВА СОЛИСТИЧКА КОНЦЕРТА МЛАДИХ ПИЈАНИСТА

Нове музичке наде

■ МИЛЕНА СТОЈКОВИЋ И ИВАНА СТАНКОВИЋ ДИПЛОМИРАЛЕ У СРЕДЊОЈ МУЗИЧКОЈ ШКОЛИ ЈАВНИМ КОНЦЕРТИМА

Средња музичка школа „Станислав Бинички“ у Лесковцу, поред честих наступа својих професора и бака на јавним манифестацијама, негује још једну лепу традицију: на крају сваке школске године по неко од њених бака полаже дипломски испит јавним солистичким концертном. Овог јуна, у акустичном простору Народног музеја две ученице професора клавира Ксеније Вуковић дипломирале су добивши највише оцене.

Милена Стојиљковић и Ивана Станковић интерпретирале су композиције Бетовена, Шопена, Баха, Скрјабина и Рајичића не само школски чисто већ и са већ изразитим особеним карактеристикама и „читањем“ партитуре. Реч је, очито је, о талентованим пијанистима, и радује чињеница да су се определиле за даље школовање на музичким академијама

Х.

Средином јуна матурски испит (односно јавни концерт) одржале су матуранткиње Ивана Станковић и Милена Стојиљковић, обе из класе проф. Ксеније Вељовић.³²⁹ Програм су чинила дела страних и домаћих композитора из различитих епоха.

³²⁸ *Наша реч* бр. 16, 1991. година

³²⁹ *Наша реч* бр. 23, 1991. године

Школа за музичке за таленте из Ћуприје приредила је у Народном позоришту концерт на коме су наступили ученици уз пратњу оркестра.³³⁰

КОНЦЕРТ ШКОЛЕ ЗА МУЗИЧКЕ ТАЛЕНТЕ ИЗ ЋУПРИЈЕ

МУЗИЧКИ ДОЖИВЉАЈ

УЧЕНИЦИ ШКОЛЕ ЗА МУЗИЧКЕ ТАЛЕНТЕ ИЗ ЋУПРИЈЕ И КАО СОЛИСТИ И У ОРКЕСТАРСКОМ МУЗИЦИРАЊУ ПОДАРИЛИ НЕЗАБОРАВНИ МУЗИЧКИ ДОЖИВЉАЈ

Оно што су љубитељи музике доживели у дворани Народног позоришта прошле среде, верујемо, остаће им у незаборавном сећању. Концерт оркестра Школе за музичке таленте из Ћуприје, са солистом Санелом Дамдџићем, изолита, имао је на програму много лаке композиције Вивалдија, Хајдна, Моцарта, Ерића и Хендла и представљао је прави музички доживљај.

Уметнички руководиоци оркестра, професори Урош Пећковић и Берџ Зазровић, могу бити задовољни својим ученицима — показали су не само висок ниво музичке образованости, савладане технике, већ и доживљеност и особено поимање дела, као и потпуно владање музичким изразом. Све је то деловало и дотерано, али и младалачки обојено и динамично. Млади таленти очито је школу не схватају само као учење већ и трагање за уметничким.

Оркестар је Вивалдијеву „Зиму“ са солистом Санелом Дамдџићем извео бравурозно, сликовито, са пуно осећања. Солиста Санела Дамдџић је врло суверено владала партитуром у свим њеним детаљима вајајући са оркестром потпуни музички доживљај. И Хајднов квартет I став, извели су без замерке Оливера Митровић, Биљана Милковић, Анита Вучетић и Марко Стојковић. Оркестар је извео и Моцартов Дивертисмент III став, Ерићеву композицију Картун, а ансамбл солиста Хендлову Пасакаљу.

Србислава Тошић, председница Музичке омладине Лесковца, организатора овог концерта, уручила је Школи за музичке таленте из Ћуприје захвалницу овог организације.

В. Х.

Музичка омладина
Лесковца

К О Н Ц Е Р Т

ОРКЕСТРА ШКОЛЕ ЗА МУЗИЧКЕ ТАЛЕНТЕ ИЗ ЋУПРИЈЕ

Solista-Sanela Damdžić-violina
(Leskovac)

Sreda, 24. april, 91 u 10,30 sati
Narodno pozorište-Leskovac

Програм:

- Vivaldi: Z I M A
solista-Sanela Damdžić-violina
- Haydn: KVARTET I stav
Olivera Mitrović
Biljana Miljković
Anita Vučetić
Marko Stojković
- Bach: SKETET
Brajević Efimija
Biljana Miljković
Mirjana Kitanović
Ivana Matočić
Ljubomir Milanović
Ivan Stojanović
Petr Marinović
Srdjan Sretanović
- Mozart: DIVERTIMENTO - III stav
- Erić: KARTUN (svira orkestar škole)
- Handl: PASAKALJA (ansambl solista)

Уметнички руководиоци
Урош Пећковић
Берџ Зазровић
ВЛАДА БОБИЋ

КОНЦЕРТ АНСАМБЛА ГРАДСКЕ МУЗИКЕ

Од класике до евергринина

Концерт Ансамбла градске музике на крају културне сезоне отворио је дечји хор под вођством Србиславе Толић отпевавши симпатично три дечје песмице, а потом је Мешовити хор под вођством диригента Шерифа Дамацића одушевио бројну публику извођењем ком позиција Моцарта, Мокраљца и руске народне песме „Амурски валони“. Солиста је био Ненад Стојковић, баритон. На хармоници је, у интерпретацији руске песме музицирао Горан Димитрије

вић. Дувачки оркестар под вођством диригента Ашима Бакића извео је одломак из Бизеове „Кармен“, Караџајићево Ресавка коло и Максимовићеву Игру из Враћа. На крају група „Океан“ (Небојша Коцић, Светлана Николић и Драган Тасић) са светским хитовима и евергрин мелодијама дала је леп завршетак овом музичком доживљају.

Ансамбл градске музике представио се овим концертном у лепом светлу: пегује се разнолики музички жанрови у квалитетном виду. Концерт су успешно водили Марина Милошевић и Драган Димитријевић, глумци лесковачког Позоришта. Публика је дуготрајним и топлим аплаузима, на концерту одржаном у дворани Народног позоришта прошлог понедељка, наградила и квалитет и ентузијазам чланова Ансамбла градске музике.

Х.

У сали Дома културе приредила је солистички реситал пијанисткиња из Београда Весна Чарапић. На програму су била дела Баха, Моцарта и Шумана.³³²

Са концертних подијума

РЕДАК МУЗИЧКИ ДОЖИВЉАЈ

Љубитељи класичне музике који су прошле суботе дошли у лесковачки Дом културе нису зажалили: магистар музичких уметности Весна Чарапић подарила им је незаборавно вече и дружење са Бахом, Моцартом и Шуманом. Интерпретирала је са високом техничком сигурношћу, прецизном фразом са нијансирањем које показује и њен посебан сензитивитет и њено поимање композиција – Бахову „Енглеску свиту No 3 g-moll“, Моцартову „Сонату B-dur к.в. 333“ и Шуманову „Сонату g-moll ор. 22“.

Свакој од ових композиција она је удахнула душу: знала је да искаже њихове основне особености, да их представи

у њиховом пуном сјају, дајући свему томе и свој лични печат. Потврдила је и на опом концерту оно што је поводом концерта на београдском Коларцу изрекао о њој познати музички стручњак С. Турлаков: „...Весна, дабоме, уме да зађе у „пiano ефекте“, и то густим звучањем, уз то њено свирање није слагање нота, осећа се садржај, неко музичко догађање које она уме лепо и надахнуто да пласира.“

Весна Чарапић подарила је овај концерт Лесковцу захваљујући ангажовању Дома културе и везаности за овај град – њен отац професор у пензији Универзитета у Београду и у Америци, Лесковчанин је, кога су животи

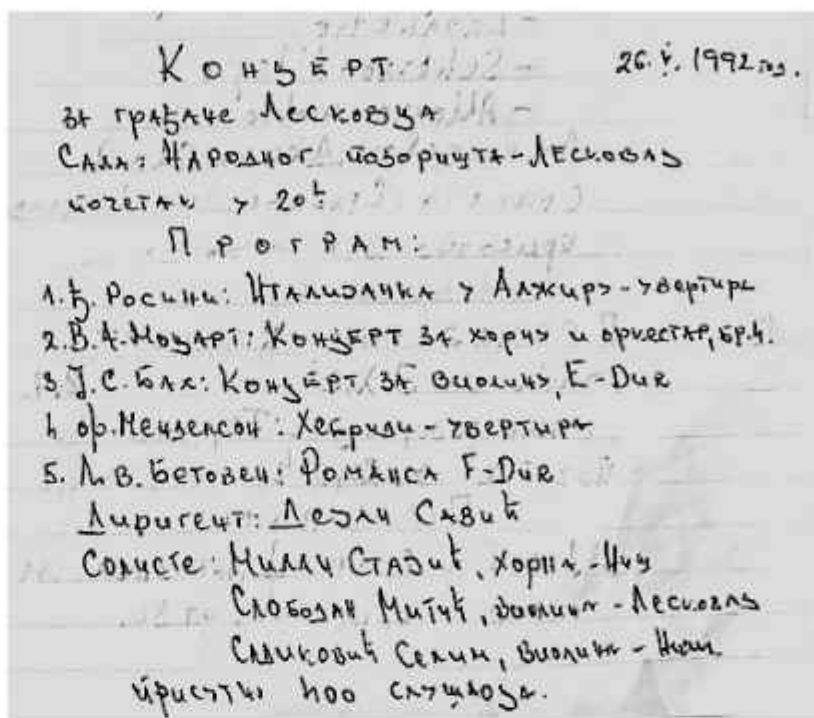
путеви одвели из родног града, па је и та жеља омогућила да доживимо један лепи и ретки концерт. Иначе, Весна Чарапић је завршила Факултет музичких уметности, клавир у класи професора Душана Трбојевића, нашег познатог пијанисте и педагога. Потом је две године провела на Конзерваторијуму у Москви усавршавајући клавир у класи професора М. Межлумова, а затим две године у Сједињеним Америчким Државама где је на Државном универзитету Флориде, у класи професора Ц. Стрима стекла знање магистра музичких уметности.

В.Х.

³³¹ *Наша реч* бр. 23, 1991. година

³³² *Наша реч* бр. 43, 1991. година

У сали Народног Позоришта концерт је приредио Нишки симфонијски оркестар под вођством диригента Дејана Савића.³³³ Са оркестром је наступио млади виолиниста Слободан Митић, ученик Музичке школе „Станислав Бинички” у Лесковцу.

НИШКИ СИМФОНИЧАРИ

Пред пуном двораном Народног позоришта у Лесковцу, прошлог уторка, Нишки симфонијски оркестар приредио је успешан концерт. Под вођством диригента Дејана Савића, нишки симфоничари извели су увертиру Росинијеве "Италијанке у Алжиру", Бетовенову "Романсу, Ф-дур" (солиста Селим Садиковић, виолина), Моцартов "Концерт за хорну и оркестар, бр. 4, Ес-дур" (солиста Милан Стајић, хорна) и Менделсонове "Хебриде". Публика је топло поздравила и извођење Баховог "Виолинског концерта, Е-дур" са солистом Слободаном Митићем, виолина, учеником Музичке школе "Станислав Бинички" у Лесковцу.

³³³ *Наша реч* бр. 21, 1992. година и *Летопис Нишког симфонијског оркестра за 1992. годину*

Као и претходних година, пракса јавних матурских испита настављена је и у овој години. У холу Народног музеја одржано је шест матурских концерата ученика флауте, виолине и клавира.³³⁴

МУЗИЧКИ ЖИВОТ

**КОНЦЕРТ
АЛЕКСАНДРА
ШТУКЕЉЕ**

• Талентовани виолиниста
одушевио публику интер-
претацијом Паганинија, Баха и
модерне музике

Ових дана, лесковачки Дом кул-
туре пружио је љубитељима
музике леп доживљај: солистички
концерт талентованог београдског
виолинисте Александра Шту-
кеље, међу младима веома по-
пуларног из телевизијске емисије
"Млади лавови". Александар Шту-
кеља, апсолвент Факултета му-
зичких уметности у Београду,
лесковачкој публици представио
се као врстан интерпретатор ком-
позиција класика виолине Пага-
нинија, као и дела Себастијана
Баха. На овом концерту, млади ви-
олиниста је врхунски интерпре-
тирао и савремену музику, иска-
зујући своју музичку свестраност
и изворну талентованост.

Бројна публика наградила је
Штукељу дуготрајним аплаузима
за леп музички доживљај.

х.

**У МУЗИЧКОЈ ШКОЛИ
ОВИХ ДАНА**

ШЕСТОРО ДИПЛОМАЦА

• Дипломирало шесторо
ученика средње музичке
школе: виолинисти,
флаутисти и клавиристи

Првих дана јуна, по традицији
на јавним концертима, дипло-
мирало је шесторо ученика сред-
ње музичке школе "Станислав
Бинички" у Лесковцу. Концерти
су, у присуству љубитеља музике,
одржани 2, 4. и 5. јуна у Народном
музеју, врло прикладном за ка-
мерне концертне наступе. Према
мишљењу чланова испитних ко-
мисија дипломци су показали
умеће вредно сваког признања.
Како сазнајемо, наставиће музич-
ко школовање на музичким ака-
демијама и факултетима у Нишу,
Новом Саду, Београду и Скопљу.

Дипломски испит положили
су: Ђорђе Вуксановић, флаута, у
класи Слободанке Савић, Слобо-
дан Митић, виолина, у класи Маје
Цакић (имао је и успешан наступ,
недавно, и као солиста са Нишким
симфонијским оркестром), Марија
Стојановић, клавир, у класи Миле
Данковић, Ана Поповић, клавир, у
класи Ксеније Вуковић, Душица
Стефановић, клавир, у класи На-
дице Дамацић, и Милена Пешкић,
виолина, у класи Маје Цакић.

п. х.

У сали Дома културе солистички концерт приредио
је млади београдски виолиниста Александар
Штукеља, апсолвент ФМУ у Београду.³³⁵

³³⁴ *Наша реч* бр. 23, 1992. година

³³⁵ *Наша реч* бр. 49, 1992. година

У холу Народног музеја наступила су два лесковачка хора, Хор девојака АГМ и Мешовити хор Музичке школе „Станислав Бинички“. Оба хора води диригент Шериф Дамаџић.³³⁶

КОНЦЕРТ ДВА ЛЕСКОВАЧКА ХОРА ВРХУНСКИ ДОМЕТИ

• Хор девојака Ансамбла градске музике и Мешовити хор Музичке школе „Станислав Бинички“ под вођством Шерифа Дамаџића • високи ниво интерпретације

У холу Народног музеја, прошлог четвртка, љубитељи озбиљне музике уживали су у врхунском хорском певању два лесковачка хора које води Шериф Дамаџић. Представили су се хор девојака Ансамбла градске музике и мешовити хор Музичке школе „Станислав Бинички“.

У првом делу концерта наступио је Хор девојака интерпретирајући врхунски сложене Мокрањчеве композиције, а у другом делу концерта представио се као право изненађење мешовити хор Музичке школе. И један и други хор води диригент Шериф Дамаџић, остајући на свом неубичајено високом нивоу – његови хорови певају чисто, и најсложеније певачке партитуре звуче јасно, са правим музичким фразиранцем. Другим речима – ниво који је стечен угледним југословенским и међународним наградама за хорско певање, и са подмлађеним или новим саставима, овај диригент од перва, успешно одржава и даље развија. То се показало у наступу и једног и другог хора.

Поред Мокрањчевих руковети које су доминирале концертом изведене су и композиције Р. Петровића, Ј. Аркадеља и руска народна песма „Амурски валови“. Солиста у интерпретацији Мокрањчеве Друге руковети био је Ненад Стојковић, баритон. На хармоници је пратио Горан Младеновић. Све је, то посебно представља одлику овог концерта, било у складном сазвучју, са чистом музиком интерпретацијом и – емотивним набојем искреног доживљавања сваке композиције, сваког композитора. То се пренело и на публику.

В. Х.

³³⁶ *Наша реч* бр. 51, 1992. година

Свечаним концертном ученика Музичка школа „Станислав Бинички“ прославила је Дан школе. Ово је била 44. година од оснивања Музичке школе. На концерту су наступили најбољи ученици и добитници награда на XXXVII „Фестивалу музичких школа“ у Чачку. Наступио је мешовити хор школе са диригентом Шерифом Дамацићем.³³⁷

МУЗИЧКА ШКОЛА "СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ" КОНЦЕРТОМ
НАЈБОЉИХ УЧЕНИКА ОБЕЛЕЖИЛА СВОЈ ДАН

ВЕЧЕ ДОБРЕ МУЗИКЕ

• На концерту наступили мешовити хор, ученици награђени на смотрема и фестивалима

Недавно је у дворани Народ-ног позоришта, музичка школа "Станислав Бинички" обележила да је садржајним и квалитетним концертном свој дан и 44-годишњину деловања. У поздравној речи, Маријола Пејчић, директор школе, указала је на изванредне успехе које су ученици и наставници постигли ове школске године учествујући на смотрема и фестивалима: на 37. фестивалу основних музичких школа Србије у Чачку, у конкуренцији камерних дуа – појединачно четири прве и једна друга награда; запажен успех постигнут је на првом савезном такмичењу клавириста, потом на првом гудачком такмичењу (четири ђака – четири награде); на првом међународном такмичењу "Петар Коњовић" учествовала су три ученика, један је добио специјалну диплому за интерпретацију. Мешовити хор школе, формиран у овој школској години, вратио се са 18. фестивала омладинских хорова Србије у Новом Пазару са бронзаном плакетом.

Ученицима који су постигли запажене успехе на смотрема и фестивалима уручене су овом приликом награде у књигама.

Ученици основне и средње музичке школе извели су композиције класика на лепом извођачком нивоу. На овом концерту учествовали су награђени са смотре и фестивала: Боривоје Хаџи Тапчић, кларинет, други разред (класа Дејана Вељковића), клавирски дуо Марија Петровић и Милош Андријанић (класа Ксеније Вуковић), Јована Тасић, виолина, III разред (класа Нециба Еминовића), Данијела Стојановић, флаута, III разред (класа Биљане Стаменковић), Тијана Антић, виолина, III разред (класа Маје Чакић), Сандра Димић, виолина, VI разред (класа Марине Ракочевић), Милена Момировић, клавир VI разред (класа Надежде Дамацић), дуо Милош Николић, труба и Владимир Милошевић, клавир (класа Милорада Пејчића), Оливера Павловић, виолина VI разред (класа Марине Ракочевић), Јасмина Дамацић, клавир (класа Драгослава Алимпијевића), Владимир Милошевић, клавир IV разред (класа

Миле Вељковић). Музицирали су ове вечери и Драгана Ђорђевић, виолина I разред (класа Марине Ракочевић), Слободан Златановић, кларинет I разред средње музичке школе (класа Дејан Вељковића), Предраг Јовановић, хармоника II разред (класа Горана Младеновића). Клавирски сарадници били су Маријола Пејчић и Јелена Петровић.

На крају концерта наступио је мешовити хор под вођством Шерифа Дамацића са солистима Јованом Пешићем, баритоном, и Гораном Младеновићем, хармоника. О утиску који је хор оставио најбоље говори – певање на бис. Било је то вече добре музике. **в. х.**

³³⁷ *Наша реч* бр. 21, 1993. година

КОНЦЕРТ ДИПЛОМАЦА СРЕДЊЕ МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ
"СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ"

ВИСОКИ НИВО МУЗИЦИРАЊА

• Деветоро дипломаца представило се у лепом светлу –
наступно и квинтет флаута

У дворању Народног позоришта, ових дана, дипломаци средње музичке школе "Станислав Бинички" концертом су се представили широј јавности. Деветоро дипломаца са клавирног, гудачког и дувачког одсека, наставили су традицију ове школе – не само школски савладано музицирање већ и особености сваког од њих – као и претодне генерације.

Са клавирног одсека представили су се: Јелена Јанковић (класа Маријане Иванчевић), Снежана Петровић (класа Миле Дакиновић), Ивана Јанковић (класа Маријане Иванчевић), Бојан Јовановић (класа Маријане Иванчевић), Драган Бермагович (класа Падисе Дамацић), са дувачког: дуо кларинета Слободан Златановић и Дејан Димитријевић (класа Дејана Вељковића), Бојан Ценић, кларинет (класа Дејана Вељковића), флаутисти: Ана Макенмовић (класа Слободанке Савић), Маја Мазнић (класа Слободанке Савић) а са гудачког одсека виолинисткиња Миљана Завишић (класа Јасмине Савић). Клавирски сарадници биле су Ксенија Вуковић и Јелена Петровић. Дипломци су извели композиције Бетовена, Скрјабина, Кр

уесла, Ибера, Баха, Шопена, Квартета, Вебера.

На концерту је наступно и квинтет флаута који чине Ана Макенмовић, Катарина Милошевић, Пенела Грујић, Мирјана Стојановић и Мариша Иковић (класа Биљане Стамениковић) који је спирао композиције Брамца, Рамуса и Машинија.

п. х.

У сали Народног позоришта одржан је Концерт дипломаца Музичке школе „Станислав Бинички“. На концерту је учествовало девет матураната са дувачког, гудачког и клавирног одсека.³³⁸

ДВА УСПЕЛА КОНЦЕРТА КЛАСИЧНЕ МУЗИКЕ

УМЕТНИЧКИ ДОЖИВЉАЈ

• Музичка омладина и Музичка школа организовала концерте
Јелене Ђорђевић, флаута, и Марине Ракочевић, виола

Ових дана Музичка омладина Лесковца и Музичка школа "Станислав Бинички" приредили су два солистичка концерта класичне музике. Представили су се млади музички интерпретатори, педагози ове школе, концертима који су значили пријатан доживљај за љубитеље класичне музике.

У холу Народног музеја, крајем септембра, музицирала је Јелена Ђорђевић, флаута, уз клавирску сарадњу Снежане Јовановић. Извела је композиције Вијалдија, Менделсона, Корсакова и Хендла.

Марина Ракочевић, виола, уз клавирску сарадњу Ивице Петковића, извела је 11. октобра на концерту у холу Народног музеја композиције Баха, Хиндемита, Илани, Грбича и Шуберта. Марини Ракочевић, некадашњем успешном ученику лесковачке Музичке школе и студенту Факултета музичких уметности у Београду (освајала је бројне награде на такмичењима у земљи и иностранству) ово је био пети солистички концерт.

Оба концерта представљала су леп доживљај, захваљујући изванредним интерпретацијама и занимљивом програму.

п. х.

Музичка омладина у сарадњи са Музичком школом организовала је два солистичка концерта класичне музике на коме су се представили млади педагози школе: флаутисткиња Јелена Ђорђевић уз клавирску сарадњу Снежане Јовановић и виолисткиња Марина Ракочевић уз клавирску сарадњу Ивице Петковића.³³⁹

³³⁸ *Наша реч* бр. 23, 1993. година

³³⁹ *Наша реч* бр. 41, 1993. година

Први концерт у серији концерата поводом прославе 45 година Музичке школе приређен је у сали Народног позоришта. Наступили су награђени ученици.³⁴⁰

МУЗИЧКА ШКОЛА "СТАНИСЛАВ БИНИЧКИ"
ОБЕЛЕЖИЛА СВОЈ ДАИ УСПЕЛИМ КОНЦЕРТОМ НАЈ-
БОЉИХ УЧЕНИКА

ВИСОКИ НИВО МУЗИЦИРАЊА

• Наступили учесници фестивала и међународних такмичења која су постигли висок пласман и мениовити хор под вођством Шерифа Дамаџића

Концерт ученика Музичке школе "Станислав Бинички", одржан прошлог уторка у дворани Народног позоришта и посвећен Дану школе која постоји 45 година био је по ономе што су млади музичари пружили и више од тога - прави музички доживљај. Наступили су учесници Фестивала основних музичких школа Србије, Другог савезног такмичења пијаниста, међународног такмичења "Петар Коњовић" и Првог међународног такмичења лимених дуваача. На тим такмичењима, истакла се и одличним говором Маријола Пејчић, директор школе, постигнут је висок пласман: на Савезном такмичењу пијаниста у Нишу - прва награда у категорији два, на 38. Фестивалу основних музичких школа Србије, у конкуренцији 67

школа, четири прве награде и једна похвала, на другом међународном такмичењу "Петар Коњовић" у Београду три треће награде, и на недавно одржаном Првом међународном такмичењу лимених дуваача у Новом Саду једна трећа награда и једна похвала. Мениовити хор школе под вођством дир-

гента Шерифа Дамаџића позван је да учествује на овогодишњим Југословенским хорским свечаностима у Нишу. Уз то, о успешном раду сведочи и податак: сви матуранти средње музичке школе генерације 1992/93. положили су пријемне испите на факултетима и академијама - редовни су студенти музике.

Овом приликом ученике, учеснике такмичења и показани успех Наставничко веће наградило је - књигама из музичке литературе, а награђени су и похвалом наставници. Књигама су награђени: Александра Живковић, Јелена Стојићковић, Ивана Младеновић, Боривоје Хаџи-Татић, Ђивисла Стојићковић, Милош Пековић (клавир), Милош Пековић (труба), Влада Милошевић, Катерина Милошевић, Саша Ариџановић и Јасмина Дамаџић. Стојићковићима похвалним изјавима, наставничко веће наградило је проф. еуре, Билану Станковић, Миленка Петрића, Ксенију Вуковић, Ђелену Дамаџић и корелетиторе Нишу Петковића и Јелену Петковић.

ЈОШ МЕЂУНАРОДНИХ НАГРАДА

На Првом међународном такмичењу лимених дуваача у Новом Саду, одржаном ових дана, у веома јакој конкуренцији, десковачка музичка школа "Станислав Бинички" имала је два представника.

Саша Ариџановић, ученик II разреда трубе у средњој школи у класи Милорада Пејчића освојио је трећу награду. Његов млади друг, Милош Николић, ученик IV разреда трубе у основној музичкој школи, у класи истог професора, освојио је - похвалу.

Присутни у дворани топло су поздравили гост сликара Зорана Круља који је поклоњено школи икону Светог Саве већег формата.

Сам концерт представљао је прави музички доживљај. Изведене су композиције Мокрањца, Кјуза, Ванхала, Баргмилера, Мусоргског, Кабаленског, Клериса, Шлика, Годара, Ајленберга, Шиница, Телемана, Баха, Форера, Рахманинова, Валентина, Шопена и Барера. Поред већ споменутих учесника фестивала и такмичења публици су се успешно представили и: Јелена Вучковић, IV разред клавира (класа Маријоле Пејчић), Ана Круљ, II разред клавира (класа Ксеније Вуковић), Тијана Антић, IV разред виолине (класа М. Цокић) у дуету са Милошем Николићем, IV разред клавира (класа К. Вуковић), Предраг Јовановић, III разред средње школе, хармоника (класа Ј. Ражића), Дејан Димитријевић, III разред кларинета средње школе (класа Дејана Велковића).

В.Х.

Један у низу концерата поводом 45 година од оснивања Музичка школа је приредила 11. октобра. Школа је добила високо признање – Октобарску награду града за вишегодишњи успешан рад у образовању младих музичара.³⁴¹

ЈУБИЛАРНА ШКОЛСКА ГОДИНА МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ 45. ГОДИШЊИЦА

Концертом одржаним 11. октобра лесковачке Музичке школе "Станислав Бипички", овогодишњи добитник Октобарске награде града, обележила је почетак јубиларне школске године у којој слави 45. година постојања и деловања.

На концерту, првом у низу музичких манифестација поводом јубилеја, наступили су ученици Мешовити хор под вођством Шерифа Дамашина и група девојака под вођством Јовице Пешића.

x

КОНЦЕРТ УЧЕНИКА ШКОЛЕ ЗА МУЗИЧКЕ ТАЛЕНТЕ ИЗ ЋУПРИЈЕ

ВРХУНСКО МУЗИЦИРАЊЕ

• Међу солистима и Марија Ракочевић из Лесковца

На концерту у дворани Народног позоришта прошлог уторка представно се велики оркестар Школе за музичке таленте из Ћуприје, предвођен професором Ђеђом Зазровићем. Овај оркестар освајао је многе награде на домаћим и иностраним смотрима и фестивалима – носилац је и првих награда са такмичења у Белгији и Стрелу.

Поздрављајући присутне, Марија Ракочевић, професор лесковачке школе "Станислав Бипички", поздравивши добродошлицу гостима из Ћуприје, рекла је: "С поносом можемо рећи да је наш град дао, а школа "Носим маргі" одгајила наше музичке таленте: своју виртуозност и знање у Шпанији преноси Јулијана Пејчић, у Минхену Вилка Костић, у Београду на Факултету музичке уметности Сanela Дамашин, а најмлађи музички таленат и једини представник нашег града сада Марија Ра-

кочевић, вечерас ће нам дочарати, уз пратњу оркестра прелепе звуке Песме и Игре домаћег аутора Властимира Перичића. Уживајмо у музицирању ових по годинама младих, а у души и срцу великих музичара."

Млади музичари су на изванредно високом нивоу извели композиције Бокеринија (солистки Драган Борђевић, виолончело), Хиндемита "Концерт за две виолине" (солистки Невена Бојовић и Светлана Кретић) и Боривоја Поповића (солистки Катарина Милошевић). Бриљирали су и интерпретацијом композиција Бритна, Моцарта, Маснеа и Хачатуријана. О изванредном утиску који су оставили на лесковачку публику сведочи податак: три пута су свирали на бис праћени дуготрајним аплаузима.

в. х.

Школа за музичке таленте из Ћуприје приредила је концерт на коме су наступили најистакнутији ученици школе. Представио се и велики оркестар школе. Међу ученицима била је и виолинисткиња Марија Ракочевић из Лесковца.³⁴²

³⁴¹ *Наша реч* бр. 39, 1994. година

³⁴² *Наша реч* бр. 48, 1994. година

ТРИО "АНИМА" ИЗ
БЕОГРАДА ПРИРЕДИО
КОНЦЕРТ КЛАСИЧНЕ
МУЗИКЕ

Врхунско музицирање

• Љубиша Јовановић,
флаута, Наташа Вељковић,
клавир и Сандра Белић,
виолончело одушевили
лесковачку публику

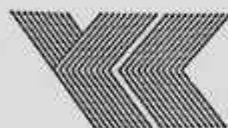
У дворани Народног позоришта одржан је 20. децембра концерт београдског триа "Анима" у организацији Културно-просветне заједнице Лесковца, посредством "Југоконцерта". Овај трио врхунских музичара који чине Љубиша Јовановић, флаута, Наташа Вељковић, клавир и Сандра Белић, виолончело на турнеји је по Србији (пored Лесковца наступиће у Пожаревцу и Ваљеву) која се реализује уз помоћ Министарства културе.

Трио „Анима“ из Београда приредио је 20. децембра концерт у сали Народног позоришта. Три позната уметника, Љубиша Јовановић, флаута, Наташа Вељковић, клавир и Сандра Белић, виолончело, приредили су успели концерт камерне музике.³⁴³

На концерту у Лесковцу одушевили су публику извођењем композиција за трио флауте, виолончела и клавир композитора Јозефа Хајдна, Бохуслава Мартинуа и Карла Марија Вебера. Музичари који за собом имају изванредне успехе и резултате на светским концертним подијумима, и лесковачким љубитељима класичне музике пружили су незаборавно вече музицирали су надахнуто на високом извођачком нивоу.

Њихове уметничке биографије су богате. Споменимо, између осталог да је флаутиста Љубиша Јовановић освајао бројне међународне награде, да је сада соло флаута Београдске филхармоније и ванредни професор на Факултету музичких уметности у Београду. Клавиристкиња Наташа Вељковић позната је у Европи и свету као врхунски музичар. На Високој школи за музику у Бечу има своју клавирску класу. Сандра Белић, виолончелисткиња доцент је на Факултету музичких уметности у Београду, такође је позната у Европи по својим уметничким дoметима. Све троје носиоци су бројних међународних награда. Лесковчанима су, овим концертном, пружили редак музички доживљај.

В.Х.

ЈУГОКОНЦЕРТ

БЕОГРАД

ТРИО
ANIMA

ЉУБИША ЈОВАНОВИЋ, флаута
НАТАША ВЕЉКОВИЋ, клавир
САНДРА БЕЛИЋ, виолончело

20. децембар 1994. год. - ЛЕСКОВАЦ
22. децембар 1994. год. - ПОЖАРЕВАЦ
24. децембар 1994. год. - ВАЉЕВО

Турнеја је реализована
уз помоћ
Министарства културе Републике Србије

ПРОГРАМ

ЈОЗЕФ ХАЈДН:

ТРИО за клавир, флауту и виолончело
De. Op. Hob. XV: 16
Allegro
Andantino piu tosto allegretto
Vivace assai

БОХУСЛАВ МАРТИНУ:

ТРИО за флауту, виолончело и клавир Н.300
Poco allegretto
Adagio
Andante - Allegretto scherzando

КАРЛ МАРИЈА ВЕБЕР:

ТРИО за клавир, флауту и виолончело
De. mol. Op. 63
Allegro moderato
Scherzo
Andante
Finale: Allegro

³⁴³ *Наша реч* бр. 49/50, 1994. година

У сали Народног позоришта, 30. децембра, први пут је одржан Новогодишњи концерт ученика и наставника школе.³⁴⁴ Пракса одржавања новогодишњих концерата се задржала до данашњих дана.

ЗАЧИНЕ ЛИ СЕ У ЛЕСКОВЦУ ЈЕДНА ЛЕПА ТРАДИЦИЈА?

НОВОГОДИШЊИ КОНЦЕРТ

• Културно-просветна заједница и Музичка школа подарили љубитељима музике — прави новогодишњи поклон

Скоро пута дворана Народног позоришта у вечерњим часовима 30. децембра дуготрајним и топлим аплаузом поздравила је професоре и ученике музичке школе "Станислав Бинички" који су приредили занимљив и садржајан новогодишњи концерт. Учеснике ове несвакидашње вечери, које би требало, тако је и најављено, да постане традиција, поздравио је Јовица Д. Ђорђевић, председник лесковачке КПЗ.

На концерту су, на високом извођачком нивоу, изведене композиције Моцарта, Хелера, Баха, Мачеца, Глинке, Пасарда, Росинија, Шопена, Бокеринија, Листа, Скрјабина, Вебера, Штрауса и бисери праве народне песме.

Музичирали су ученици Милица Ђорђевић, виолина, Ана Круљ, клавир, Милош Николић, труба, Катарина Милошевић, флаута (клавирски сарадник Влада Милошевић), Марија Стојановић, клавир, Милош Николић, клавир, Ивана Младеновић, флаута, Јасмина Дамачић, клавир, Владимир Милошевић, клавир, Предраг Јовановић, хармоника, а онда су наступили професори: Јелена Ђорђевић, флаута (клавирски сарадник

ученик Влада Милошевић), Бобан Стојиљковић, виолина (клавирски сарадник Весна Ђорђевић), Ксенија Вуковић, клавир, Биљана Стаменковић, флаута (клавирски сарадник Ивана Булајић), Горан Младеновић, хармоника, Дејан Ве-

љковић, кларинет (клавирски сарадник Ксенија Вуковић). Вече су завршили вокални солисти професори Јовица Пешић и Јелена Стојановић, уз музичку пратњу својих колега. Интерпретирали су песме "Не веруј" и "Шта те брига" (Јовица Пешић) и "Се заљуби во једно моме" и "Белем ђелем" (Јелена Стојановић).

Било је то лепо и садржајно предвечернично вече, најлепша честитка и новогодишњи поклон љубитељима класичне музике Музичке школе и КПЗ.

В. Х.

³⁴⁴ *Наша реч* бр. 1, 1995. година

Ансамбл градске музике је Свечаним концертном обележио свој велики јубилеј – 70 година постојања и деловања. Овај аматерски ансамбл имао је значајну улогу и дао је велики допринос у ширењу музичке културе града.³⁴⁵

АНСАМБЛ ГРАДСКЕ МУЗИКЕ – 70 ГОДИНА ПОСТОЈАЊА И ДЕЛОВАЊА

ТРАЈАЊЕ КРОЗ МУЗИКУ

• Свечаним концертном обележила значајна годишњица овог музичког колектива • Почели сежу у далеку 1924. годину • Од 1965. године – Ансамбл градске музике

Пред препуном двораном Народног позоришта, прошлог понедељка, свечаним концертном, Ансамбл градске музике обележио је 70. годишњицу постојања и деловања. Публика је (а то је, свакако, знак поштовања према овом аматерском музичком колективу и његовој садржајној историји) дуготрајним аплаузима поздрављала наступ секција овог ансамбла и гостију. Председник скупштине Ансамбла градске музике Јован Петковић, у поздравном говору, указао је на значајан допринос овог колектива музичком животу града и његовом деловању и на ширим просторима у ширењу музичке културе.

А потом, уз поетски интонирано вођење Драгана Здравковића, представили су се учесници концерта који ће се памтити по високом извођачком нивоу и чланова Ансамбла градске музике и њихових гостију: Мешовитог хора "Станислав Бинички" и ВИГ "Рузмарија" – поених у окриљу славаљеника. Нароце, и Ансамбл градске музике у свом вишедеценијском постојању деловао је и у другим срединама.

Поп група "Чили" и Дувачки оркестар

Дечји хор АГМ и гости: Мешовити хор "Станислав Бинички"

ији дао праву дозу искрености и оног непавтореног музичког израза. Ове вечери представило се и новоформирано Забавно оркестар АГМ који води Фадил Еминовић – врло солидног звука и извођачке сигурности у интерпретацији. Вече је завршила поп група "Чили" коју води Небојша Кошић – састав који негује музику младих и савремене музичке трендове.

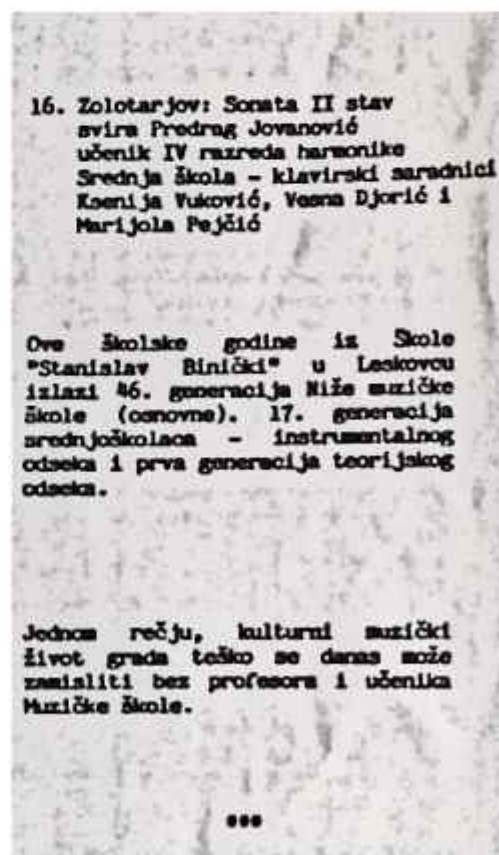
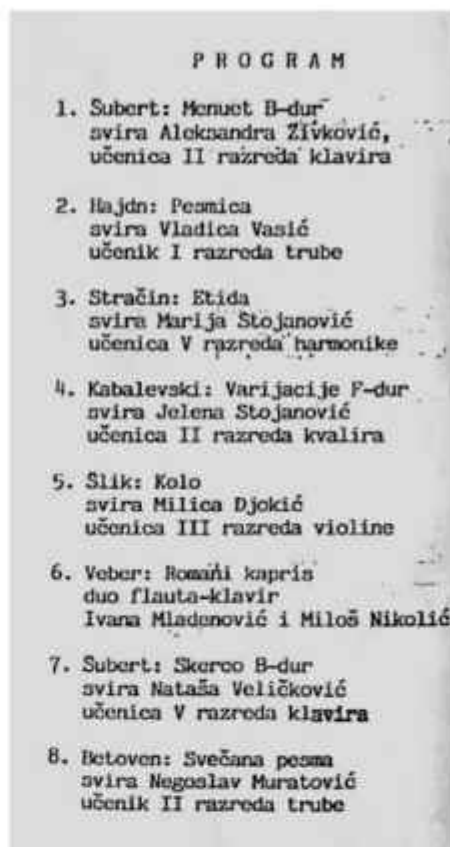
На крају концерта који ће, верујемо, бити упамћен по изванредном квалитету музицирања и уче-

сничва, председник извршног одбора Ансамбла градске музике Југослав Томић и председник скупштине Јован Петковић уручили су признања дугогодишњим члановима: Леополду Јерину, Гаврилу Томићу, Драгану Митићу, Ашиму Бахићу, Алчи Алчићу, Расиму Сантовићу, Милораду Јанковићу, Стојану Настићу, Тодору Тасићу, Славољубу Костићу, Драгану Димитријевићу, Небојши Димитријевићу, Војиславу Јањићу, Фадилу Еминовићу и Драгољубу Савићу.

В. Х.

³⁴⁵ *Наша реч* бр. 10, 1995. година

Музичка школа је поводом Дана школе приредила концерт у сали Народног позоришта. Из приложеног програма можемо да видимо ниво озбиљности ученика.

Најзначајнији концерт озбиљне музике ове године било је гостовање оркестра Београдске филхармоније, који је на својој турнеји по Србији одржао концерт у Народном позоришту у Лесковцу. Наш најзначајнији оркестар извео је репрезентативни програм оркестарске и солистичке музике. Дириговао је Ангел Шурев.³⁴⁶

НА ТУРНЕЈИ ПО СРБИЈИ БЕОГРАДСКА
ФИЛХАРМОНИЈА ПРОШЛОГ ПОНЕДЕЉКА
У ЛЕСКОВЦУ

ВРХУНСКИ ИЗВОЂАЧКИ ДОМЕТ

• Под вођством диригента Ангела Шурева филхармоничари одушевили лесковачку публику интерпретацијом дела Росинија, Сен-Санса, Шуберта, Вердија, Гуноа, Чајковског, Сарасатеа и Дворжака

Под покровитељством Министарства културе Србије, Београдска филхармонија је кренула на турнеју по градовима Републике. У Лесковцу је одржала концерт прошлог понедељка у дворани Народног позоришта. Све је те вечери било – прави уметнички доживљај: врхунско музицирање београдских филхармоничара и препуна дворана која је знала то да награди дуготрајним аплаузима. Лесковачка музичка публика била је ове вечери у савучју са извођачима и обратно. Једном речју: публика је искористила шансу да чује врхунски ансамбл, а филхармоничари су на ту пажњу одговорили пуним извођачким ангажманом и сензибилитетом.

Ангел Шурев, који руководи и диригује Београдском филхармонијом од 1977. године, познат и у свету, поделио је успешно многе познате филхармонијске, симфонијске и оперске оркестре у свим значајним музичким центрима, даровао је лесковачким љубитељима класичне музике своје диригентско умеће, успостављајући током целе вечери непосредан контакт са публиком. Предвођени расположивим и надахнутим диригентом, београдски филхармоничари су виртуозно ин-

терпретирали увертиру рака краљевинаца" Росинија са солистом Николем Алексићем, виолина, Штоу Симфонију бр. 3, Жармона из "Травијате" дија и арију Валентина "Фауста" Гуноа, са солистом Жељком Лучићем, балетом, Свиту из балета "К Орашчич" Чајковског, тазу из опере "Кармен" расатеа са солистом на дини Марком Јосифоски "Валдургијску ноћ" Гуноа, Понсесени срдачним и трајним аплаузима публици поклонили су јој и интертацију Дворжака.

КУД „Абрашевић” из Лесковца прославио је свој велики јубилеј: 90 година рада у новој Југославији. У сали Народног позоришта одржао је јубиларни концерт и обележио 90 година деловања и рада.³⁴⁷

За свој неуморни рад у области аматеризма и културе, КУД „Абрашевићу” је додељено највише признање Републике Србије у области културе – Вукова награда.³⁴⁸

ЈОШ ЈЕДНО ЗНАЧАЈНО ПРИЗНАЊЕ
ЛЕСКОВАЧКИМ КУЛТУРНИМ
ПОСЛЕНИЦИМА

„АБРАШЕВИЋ” ДОБИО ВУКОВУ НАГРАДУ

• У јакој конкуренцији ова престижна награда за културна прегнућа дошла у руке узорног друштва

У Београду ће 27. децембра, на свечан начин бити уручена Вукова награда – највише културно признање у Републици Србији. Међу награђенима је и лесковачки КУД „Абрашевић” који, подсетимо се, у овој години обележава 90. годишњицу постојања и деловања.

Конкуренција је овог пута била веома јака, истице члан жирија књижевник Томислав Н. Цветковић. Жири је, високо ценећи деловање КУД „Абрашевић” у овом делу Србије и на ширим просторима, вредновао његову изузетно значајну културну мисију на југу Србије и њего-

вање културне баштине.

Подсетимо се да су до сада Вукову награду у лесковачком крају добили три појединца и две организације: Миодраг Стаменковић, просветни радник, Томислав Н. Цветковић, књижевник и културни радник, прота Драгутин М. Борђевић, истраживач народног стваралаштва, Народно позориште и сада КУД „Абрашевић”. Занимљив је, такође, податак: у породици културно-уметничких друштава која носе име „Абрашевић”, до сада су ово високо признање добили крагујевачки и ваљевски.

х.

³⁴⁷ *Наша реч* бр. 41, 1995. година

³⁴⁸ *Наша реч* бр. 49, 1995. година

ВРХУНСКО МУЗИЦИРАЊЕ

• Поред солиста nastupio и мешовити хор под вођством Шерифа Дамацића

Они који су 20. марта дошли у дворану Народног позоришта, а сала је била пуна, нису зажалили: ученици десеточке музичке школе "Станислав Билички" подарили су им садржајно вече врхунског музичирања.

Јасмина Дамацић, ученица II разреда клавира у класи мр Јованке Керковић, свирала је Рахмањинову Етиду и Шопенову Полонезу са пуним исказивањем особености ова два композитора, Ивана Крхли, ученица IV разреда виолине у класи Маје Цакић, уз клавирску сарадњу професора Мирјане Митровић, дочарала нам је Крајслерову Прелудију и Алетро. Владимир Милошевић, ученик II разреда клавира у класи Миле Вељковић, интерпретацијом Шумановог Панилонса, откривао нам је и даривао суштинске вредности дела овог композитора. Све троје су показали не само школски савладану технику музичирања на високом нивоу, већ и да се ради о особеним младим музичарима, који већ сада, трагајући за сопственим изразом, налазе прави пут.

Мешовити хор који води Шериф Дамацић, још једном је показао све своје квалитете. Извели су композиције О. Ди Лиса (Ст. Кирие - из миссе Ферарио), Т. Скаловског (Расодија II), Ст. Мокраваца (Херувимска песма), М. Кузмановића (Тројанац) - не само надахнуто, већ и са изванредним осећањем за особености сваког композитора.

Концерт, који у музичком животу Лесковца, представља врхунски доживљај.

В. К.

У сали Народног позоришта, 20. марта, концерт су приредили ученици Средње музичке школе. Наступили су најбољи ученици и Мешовити хор школе са диригентом професором Шерифом Дамацићем.³⁴⁹

Музичка школа
"Станислав Билички"
Лесковац

К О Н Ц Е Р Т
УЧЕНИКА СРЕДЊЕ ШКОЛЕ

Сала Народног позоришта
среда 20.03.1996. године
почетак у 18,30 сати

Програм:

1. Рахмањинов: Етида оп.33 бр.7 ЕС-дур,
Шопен: Полонеза цис-нолл, свира
Дамацић Јасмина,
II раз. клавира, класа
Мр. Керковић Јованка.
2. Крајслер: Прелудија и алетро,
свира Крхли Ивана
IV раз. виолине, класа
Цакић Маја, проф. корепетитор
Митровић Мирјана, проф.
3. Шуман: Панилонс оп. 2, свира Милошевић
Владимир, II раз.
клавира, класа Вељковић
Мила, проф.
4. О. Ди Лео: Кирие - из миссе Ферарио
- Т. Скаловски: Расодија II
- Ст. Мокравац: Херувимска песма
- М. Кузмановић: Тројанац, изводи
мешовити хор
"Станислав Билички"
диригент Шериф Дамацић, проф.

³⁴⁹ *Наша реч* бр. 12, 1996. година

У ОРГАНИЗАЦИЈИ РОТАРИ-КЛУБА ЛЕСКОВАЦ

ПРВИ КОНЦЕРТ ТРИЈА "ВИВАЛДИ"

Новоосновани трио "Вивалди", који сачињавају Маја Цакић и Бобан Стојиљковић (виолина) и Мирјана Митровић (клавир), професори Средње музичке школе у Лесковцу, одржао је свој први концерт у атријуму Народног музеја у организацији Ротари-клуба Лесковац. Тиме је, може се слободно рећи, почела нова фаза у све интензивнијем музичком животу града.

Пред одабраном публиком трио назван "Вивалди" извео је, на лепом уметничком нивоу и на задовољство пажљивих слушалаца, Сонату у е-дуру и Концерт у де-молу Вивалдија, Концерт у де-молу Ј. С. Баха и Со-

нату у ге-молу Корелија. Већ сам избор дела на првом концерту показује велике амбиције овог трија и његову озбиљност: ниво извођења пуна је потврда исправности оваког избора и добар знак да ће новоосновани трио обогатити музички живот града у зеленом и једином исправном правцу.

Организација концерта била је на нивоу озбиљности догађаја који, може се слободно рећи, на најбољи начин доказује да Лесковац располаже музичким потенцијалом потпуно спремношћу и за већа остварења и редовније и чешће концерте озбиљне музике.

У атријуму Народног музеја концерт је одржао Трио „Вивалди“, који чине Маја Цакић, виолина, Бобан Стојиљковић, виолина и Мирјана Митровић, клавир, професори Музичке школе.³⁵⁰

СТЕФАН МИЛЕНКОВИЋ И АНТОНИО ВИВАЛДИ

Прошле недеље лесковачка музичка публика имала је прилике да поново слуша свог омиљеног виолинисту светског гласа Стефана Миленковића. Био је то концерт који је организовала Фондација Браће Карић у хуманитарне сврхе. Стефан Миленковић нам је дошао у походе у друштву са Гудачима св. Ђорђа, са једним сјајним камерним оркестром састављеним од студената београдског Факултета музичких уметности који су под диригентском палицом изврсног педагога професора Петра Ивановића најпре извели Вивалдијеву Симфонију Ге дур а онда и Четири годишња доба.

Стефан Миленковић

У сали Народног позоришта солистички концерт одржао је млади виолиниста Стефан Миленковић. Наступили су и „Гудачи Светог Ђорђа“.

Дириговао је професор Петар Ивановић.³⁵¹

³⁵⁰ *Наша реч* бр. 23, 1996. година

³⁵¹ *Наша реч* бр. 36, 1996. година

1997. година

Пијаниста Владимир Милошевић, студент ФМУ у Београду, добитник је Октобарске награде града Лесковца.³⁵² Ово велико признање уручено му је за све успехе и награде које је освојио као ученик Музичке школе.

Владимир Милошевић

Овогодишња Октобарска награда је могла да се добије и захваљујући клавиру. Потврда за то је младић који има 17 година и зове се Владимир Милошевић. Наш млади суграђанин се тренутно налази на студијама у Београду. За његове успехе знају и они који се не баве музиком већ само издалека прате културна збивања у граду и шире. Јер када се погледа шта је до сада све освојио и одвирао тешко да се може поверовати да има само 17 година.

Владимир је до сада освојио прву награду на републичком такмичењу, прву на савезном, прву на међународном такмичењу "Петар Коњовић" у Београду, прву на такмичењу у Нишу. Свакако, шлаг су међународне награде. Владимир је био други у Стреси (Италија) где прва награда није ни додељена, исти успех је поновио и у Тортони. Изузетан успех је и

прво место на такмичењу "Артур Рубинштајн" у Паризу. И тако даље и тако успешно. То нису сви успеси младог Владимира али и ово летимично набрајање довољно говори да се ради о таленту који заслужује овакав наслов а засигурно и једну од најзначајнијих награда свог града. Тиме је и сам град показао да брине о својим успешним суграђанима и да се не понавља правило да се може бити цењен у целом свету али не и у свом месту. Владимир је и оповргао правило да слава удара у главу, јер ко проведе и неколико минута у разговору са овим лепим младићем, постаје свестан да се ради о особи која је скромна, вредна и која своје успехе првенствено захваљује свом раду и вери у себе. Уосталом, тек ћемо ми слушати о њему.

А. Т.

На Републичком такмичењу ученика музичких школа Србије, које је одржано у Београду, осморо ученика Музичке школе освојило је високе награде.³⁵³

Награђени ученици са својим професорима: Слабоданка Савић и Јелена Ђорђевић, професори флауте, Милорад Пејчић, професор трубе и Дејан Вељковић, професор кларинета.

³⁵² *Наша реч* бр. 13, 1997. година

³⁵³ *Наша реч* бр. 20, 1997. година

На концерту одржаном 9. маја 1997. године наступила је флаутисткиња Јелена Ђорђевић, професор у Музичкој школи. За клавиром је била пијанисткиња Митић Снежана.

KONCERT

Ђорђевић Јелена
flauta

Митић Снежана
klavir

PROGRAM

1. F.Poulenc
Sonata za flautu i klavir
Cantilena
Allegro
Presto
2. A.Vivaldi
Largo
3. J.E. Massenet
Meditacija

GOST VEČERI

4. G. Faure
Fantazija
5. C.Cheminade
Končertino

Ђорђевић Јелена,
рођена 1965. Средњу музичку школу завршила у Лесковцу у класи проф. Слободанке Савић. Музичку академију завршила у Сарајеву 1988. у класи проф. Бећира Дрнде.
Добитник је сребрне значке као најбољи студент дувачког одсека. Ради као педагог у музичкој школи у Лесковцу.

Митић Снежана,
рођена 1965. Средњу музичку школу завршила у Лесковцу у класи проф. Јелце Владиковић. Музичку академију завршила у Сарајеву 1988. у класи проф. Милеце Шнајдер и доцент Санје Лагумџије. Добитник је многих првих награда на такмичењима камерних трија. Ради као педагог у музичкој школи у Вранју.

У сали Дома културе приредио је солистички концерт професор Драгиша Милановић, уметник на хармоници.³⁵⁴

**СОЛИСТИЧКИ
КОНЦЕРТ**

Драгиша Милановић
хармоника

1. Мако гегер
Токата d-moll
2. Доменико Скарлати
Соната h-moll
Соната E-dur
3. Ханс Бреме
Паганиниана
(Концертне варијације на тему Н. Паганинија)
4. Албин Репњиков
Басо остинато
Капричо
5. Владимир Залатаријев
Слута бр. IV
6. Александар Јаковљев
Варијације на тему руске народне песме
7. Исак Албенис
Аустрија
8. Франц Шуберт
Пчелица

**ВЕЧЕ ЉУБИТЕЉА
КЛАСИЧНЕ ХАРМОНИКЕ**

**ГОСТУЈЕ
ДРАГИША
МИЛАНОВИЋ**

У нашем Дому културе, 14. новембра ће гостовати Драгиша Милановић и ово је заиста ретка прилика да љубитељи класичне хармонике чују једног од изузетних млађих уметника. Драгиша Милановић је завршио одсек хармонике на Московском конзерваторијуму и не сумњамо да ће ово вече бити посебно задовољство за лесковачку публику. По најави организатора, овај београдски уметник који потиче из Лебана, приредио је програм у коме ћемо упознати могућности хармонике из свих области музике. Уједно, наговештава се могућност да Милановић отвори одсек хармонике у нашој Музичкој школи што, уколико се оствари, може да радује.

А. Т.

³⁵⁴ *Наша реч* бр. 44, 1997. година. Драгиша Милановић (Лебана, 1969). Нижу музичку школу завршио је у Лесковцу, а Средњу музичку школу „Станковић“ у Београду. Дипломирао је хармоника на престижном институту „Гњесиних“ у Москви, у класи проф. Јурија Сидорова. Добитник је многих награда на такмичењима у Југославији и Русији. Драгиша Милановић је шеф оркестра Уметничког ансамбла „Коло“ из Београда. Од 1998. године Драгиша Милановић је професор хармонике у Музичкој школи у Лесковцу.

1998. година

У сали Народног позоришта, 5. јуна, одржан је концерт Мешовитог и Женског хора Музичке школе „Станислав Бинички” и Камерног оркестра Школе за музичке таленте из Ћуприје. Дириговао је Шериф Дамацић. Први пут у Лесковцу, са великим успехом, изведено је вокално-инструментално дело „Stabat mater” Ђованија Батисте Перголезија. Као солисткиње наступиле су Марија Муратовска, мецосопран и Милка Ефимова, алт.³⁵⁵

ГОСТОВАЊЕ ШКОЛЕ
ЗА МУЗИЧКЕ ТАЛЕНТЕ

ЈУБИЛАРНА ТУРНЕЈА ЗАПОЧЕЛА У ЛЕСКОВЦУ

Средином новембра гостовали су ученици Школе за музичке таленте из Ћуприје. Оркестром је руководио професор Ђорђе Зађовић. Овим концертном започела је јубиларна турнеја Школе за музичке таленте по Србији, поводом 25 година постојања и рада.³⁵⁶ Концерт је наишао на позитивни пријем код музичке критике.

Врхунско музицирање: полазници Школе за музичке таленте

ВРХУНСКО МУЗИЦИРАЊЕ МЛАДИХ УМЕТНИКА

На задовољство претпуне сале Народног позоришта, оркестар школе у Ћуприји је под управом професора Ђорђа Зађовића извођао разноврстан програм. Чули смо дела Франческа Ђеминијанија (Копчерто гресо), Антонија Вивалдија (први став концерта за виолину, виолончело и гудаче у Б-дуру са солистичкињама Маријом Ракочић и Снежаном Милићевић), Петра Чајковског (Елегија) и Оторина Респигија (Античке игре и арије), док су „на бис” изведени први став Моцартовог Дивертимента у Д-дуру К.136 и минијатура „Секанс” Милоја Милојевића.

Иако је врло млад и по концертном искуству готово аматерски, овај оркестар је и овом приликом, као и за својих ранијих гостовања у Лесковцу, показао веома висок ниво интерпретације. На такав квалитет није утицала ни неминуовна смена генерација ученика. Веома су убедљиво и прецизно звучали у делима бароких мајстора, посебно Вивалдија, достигавши врхунске домете стилске интерпретације. У минијатурама Чајковског и Милојевића је дошла до изражаја префиненост динамичног пијансирања и лепота звука гудачких инструмената. Респигијева свита је, као реинкарнација из музике старијих времена протисана нагласцима нових музичких тенденција, звучала веома полетно, у исто време и архаично и савремено. Младост, свежина и ентузијазам младих уметника је дошла до пуног изражаја у бриљантно и виртуозно изведеном ставу Моцартовог дивертимента. Пред солистичкињама у Вивалдијевом концерту свакако стоји успешна каријера, уз напомену да је чело Снежане Милићевић звучало мало суздрижано и донекле несигурно, што би се могло приписати концертном искуству и трему. У целини, оркестар је звучао изванредно, усаглашено, ритмички прецизно и тонски заокружено.

Нинослав Станковић

³⁵⁵ *Наша реч* бр. 22, 1998. година

³⁵⁶ *Наша реч* бр. 45, 1998. година

Поводом великог јубилеја – 50 година деловања и рада Музичке школе „Станислав Бинички“, приређен је низ концерата у сали Народног позоришта. Први у низу концерата је било гостовање професора Душана Трбојевића из Београда, који је приредио предавање и концерт о српској клавирској музици 19. века.³⁵⁷

ДУШАН ТРБОЈЕВИЋ О ПОЧЕЦИМА СРПСКЕ КЛАВИРСКЕ МУЗИКЕ

Први у низу концерата које је организирао Музичка школа одржао је наш пијаниста, педагог и композитор старије генерације Душан Трбојевић. Ово није био концерт у класичном смислу те речи, већ занимљиво предавање о почецима клавирске музике у Србији у 19. веку. Генерацијама се пропуштало да се о српској уметничкој музици уопште, па и о оној за соло-клавир, млади нараштаји е-

дукују подробије. Истраживањем наше музичке културе су се бавили углавном музиколози на својој широкој јавности мање познатим скуповима. Овај концерт је утолико пре био прилика да се сазна нешто више о представницима српског музичког романтизма који су своја дела у огромној мери базирали на нашој народној традицији. На концерту смо имали прилику да чујемо минијатуре Корнелија Станковића, Јована

Пачуа, Роберта Толигнера и Иендора Бајића. Већина ових композиција је технички и уметнички скромна, али сликовито казује о настојањима да се једна земља, тек ослобођена од турске власти, приближи Европи. Захвалност публике за инспиративно казивање о нашој музичкој прошлости професор Трбојевић је наградио једном дигресијом, извевши клавирску транскрипцију сцене Изолдине смрти из Вагнерове опере „Тристан и Изолда“.

Наредни концерт био је концерт на коме су наступили професори Музичке школе.³⁵⁸

Милорад Пејчић, професор трубе

ПРОФЕСОРИ МУЗИЦИРАЈУ

Највеће интересовање публика је плазавао наступ професора музичке школе – једини су очекивали виши ниво музичарања него на уобичајеним концертима које приређују ученици, а сами ученици су дошли да бодре своје педагоге. Ово је била ретка прилика да се професори представе публично, узимајући корелације својим ученицима. Програм је био разноврстан, од композиција барокних мајстора до наших савремених аутора, а имали

смо прилику да чујемо солисте и камерне саставе најразличитијих тонских боја. Од две клавирске композиције Сергеја Рахманинова издвајамо *Прелид у Ђис-молу* у извођењу Јелене Петровић. Врло убедљиво су звучали Драгиша Милановић, који је на хармоници извео неколико виртуозних дела композитора разних епоха, клавирски дуо Ксенија Вуковић и Мијана Кретић, које су нам дочарале бечки угођај кроз *Адаелбергов Галоп* и експресивно тумачиле Григору *Норвешку игру бр. 3*, затим дуо гитара Марко Лазаревић и Горан Ђурић, који је аутентично,

складно и стилски истанчано извео *Кубански плес* Еитора Вилла-Лобоса. Господин Милорад Пејчић нам је пружио прилику да уживамо у звуку инструментата који ретко слушамо у улози солистичког бас-баритона у Валентиновој *Сопани*. Топло и експресивно је звучала и виола Марине Вукадиновић у Шубертовој *Балади*. Арија краљице ноћи из Моцартове „*Чаробне фруле*“, у извођењу сопрана Аните Ферлеш звучало би још бриљантније да није било треме и несигурне клавирске пратње. Све у свему, можемо закључити да би уз још више рада и одважности да се чешће појављују пред публиком, професори лесковачке музичке школе могли да организују читав циклус солистичких реситала, чиме би попунили празнину у музичком животу града, када се они који су за то плаћени тиме не баве.

³⁵⁷ *Наша реч* бр. 42, 1999. година

³⁵⁸ *Наша реч* бр. 42, 1999. година

КОНЦЕРТ БИВШИХ УЧЕНИКА

На овом концерту, на коме су се представили млади музичари који су после завршене средње школе у Лесковцу, наступили школовање на музичким академијама. Програм је такође био стилски разноврстан, с тим што је највећи део био из епохе барока и класицизма. Младен Стојковић је на-

хармоници стилски и динамички сигурно извео Бахов *Прелудијум у цис-дуру* и *Мале свитке* Деребенка. Висок ниво интерпретације је достигла Марија Петровић изводећи Дебисијев *Валцер у дес-дуру*, а сигурно је звучао и клавирски дуо Ксенија Вуковић и Марија Милошевић у минијатурама Оренбаха, Марчетија и Мартина. „*Италијански концерти*“ (али не Бахов за

соло-клавир, већ Демерсманов за флауту) оправдано је изазвао бурно одобравање публике. Најзад, упоредимо два дела из доба класицизма - док је Хајдинова *Клавирска соната у АС-дуру* у извођењу Марије Милошевић поседовала све елементе стилске аутентичности, првостав Моцартовог *Концерта за флауту у Д-дуру* у извођењу Невене Грујић нема ону сважину и лакоћу које карактеришу ово дело.

Нинослав Станковић

ОБЕЛЕЖЕНИ ЛУБИЛЕЈИ МУЗИЧКЕ ШКОЛЕ И ХОРА "БИНИЧКИ"

ПРЕД ЊИМА ЈЕ БУДУЋНОСТ

Чак двадесеторо ученика основне и средње школе представило се публици на концерту одржаном у четвртак увече. Чули смо њихе свих инструменталних одсека - клавирског, гудачког, дувачког, соло-певања, гитаре и хармонике у програму састављеном од композиција разних епоха - од барока до данашњих дана. Концерт је, уз буран аплауз публике, отворно мали трубач Драгић Величковић, ученик I разреда ниже школе Моцартовом "Музичком азбуком". Ученици клавирског одсека, нарочито средњошколци, показали су висок ниво музицирања у техничком, али и у музичком смислу.

Истићемо Далибора Илића, који је извео Прелид оп. 32 бр. 12 Рахманинова, Милану Јовановић (Менделсонов "Рондо капричозо"), Ану Круљ (Шопенов Ноктурно ц-мол) и Александра Живковића (Прелид цис-мол Рахманинова). Иако још врло млади, Јелена Димитријевић је, изводећи први став Вивалдијевог виолин-

ског концерта у а-молу, упркос поњској нешто одсвираној поти, дала стилски веома зрелу интерпретацију са осећајем за барокну моторију и покрет. Врло музикално, са финим фразиранем, интонативно чисто звучали су II и III став Вивалдијевог концерта гроца у г-молу у извођењу Милице Цакић и Тијане Антић на виолинама уз клавирску сарадњу Ане Круљ. Класе камерне музике дају веома запажене резултате, па би се у школи већ могло размишљати и о поновном формирању камерног оркестра. Напредак је показао и дуо кларинета Видан Станковић - Марко Ђорђевић (класа Дејана Вељковића), који

су веома експресивно одсвирали Данклаов *Анцигте*. Сопран Татјана Поповић ће, по свему судећи, израсти у врлог певача што се да закључити из одличне интерпретације "Да су мени очи твоје" Бишчког; чист, снажан глас, одлична дикција и артикулација су одлика њеног певања и пожелели бисмо да је што пре чујемо и

са захтевнијим и тежим репертоаром. Запажени су били наступи ученика хармонике и гитаре, а похвале заслужују и сви остали учесници. За многе од њих ће се, на основу онога што су нам презентовали, тек пути. Део овог програма изведен је и сутрадан на свечности на којој је у школи уручен већи број захвалница професорима, успешним ученицима и спонзорима.

³⁵⁹ *Наша реч* бр. 42, 1999. година

³⁶⁰ *Наша реч* бр. 43, 1999. година

У оквиру прославе, солистички концерт приредио је млади пијаниста Владимир Милошевић. Он је извео озбиљан пијанистички репертоар на високом уметничком нивоу.³⁶¹

Веројатно најуспешнији ђак у историји лесковачке музичке школе је осамнаестогодишњак Владимир Милошевић, који ових дана полаже диплаомски испит на београдској музичкој академији. Овај млади уметник за собом већ има бројне награде и завидно концертно искуство. Двоструки је освајач прве награде на такмичењу "Петар Коњовић" у Београду (1995. и 1997), лауреат је конкурса "Падеревски" у Пољској и "Николај Рубинштајн" у Паризу. На такмичењу "Пиетро Лигуре" у Италији осваја прву награду као солиста, а другу као члан камерног дуа, а на конкурсима у Италији, у Стрзи и Тортони осваја две друге награде. Доспео је и до полуфинала престижног конкурса "Клара Хаскил" у Швајцарској. Ту су и бројне награде на домаћим такмичењима и фестивалима. До сада је имао солистичке респитале и наступе са оркестрима у нашој земљи и Пољској, а већ има понуде за наступе у Швајцарској и Немачкој.

Лесковачка школа је, дакле, имала привилегију да ужива у музицирању једног изузетног уметника. Милошевићевим респиталом на највешити начин је завршено обележавање јубилеја музичке школе. На програму су била дела Скријабина (Етида оп. 2 бр. 1 и оп. 42 бр. 5 и Соната-фантазија оп. 19 у г-молу), Брамса (Интермено оп. 118 бр. 1 и 2), Шопена (Балада бр. 2 у Ф-дуру) и Листа (Мађарска респодија бр. 12). Програм је састављен златачки, базиран на делима најзначајнијих представника романтичарске класичке литературе. Само најнапреднији перфекционисти би у извођењу могли наћи недостатке. Сви елементи добре интерпретације били су присутни - осећање за стварску аутентичност, префињен смисао за динамичко пијанирање и гравитацију, тако потребни код извођења романтичарског репертоара и бравурозна техника. Са посебним топлином је донета Шопенова Балада, док је извођење Листове

Респодије изазвало бурну одушевљеност због показаног виртуозитета, лишеног естрадног призвука, чему теже многи данашњи уметници. Можемо замислити како би тек овај респитал звучео да је могао бити изведен на квалитетном концертном клавиру, који још увек недостаје овом граду.

Недеља спања и концерата је за нама, професори и ученици музичке школе се враћају својим редовним обавезама. У недељу увече било је некако чудно без концерта, али смо сигурни да ће их и убудуће никога приредити безброј и да ће неки бивши ученичар кроз педесет година имати разлога да поново конституирају да школом "Бинички" град Лесковац треба да се поноси.

Никола Станковић

50 godina muzičke škole "S. Binički" Leskovac

Vladimir Milošević
klavir

Sala Narodnog pozorišta
subota, 23.10.1999. god.
u 19.00 h

Program:

A. Scriabin: *Etida op. 2 br. 1, cis-moll*
Etida op. 42 br. 5, cis-moll
Sonata-Fantasia br. 2 op. 19 gis-moll

J. Brahms: *Intermezzo op. 118 br. 1,2*

F. Chopin: *Balada br. 2 F-dur op. 38*

F. Liszt: *Mađarska rapsodija br. 12*

³⁶¹ *Наша реч* бр. 43, 1999. година

У оквиру прославе, 23. октобра, организован је први музиколошки симпозијум у сали Музичке школе. Симпозијум, посвећен стваралаштву српског композитора Станислава Биничког, чије име носи школа у Лесковцу, организовао је професор Небојша Тодоровић са Факултета уметности у Приштини.³⁶² На симпозијуму су узели учешће наши познати музиколози са ФМУ из Београда.

Први Фестивал гитаре одржан је у холу Народног музеја. У организацији музичких школа из Лесковца и Ниша, наступило је 30 ученика у пет категорија. Идејни творац и организатор овог фестивала је Весна Петковић, професор гитаре на Вишој музичкој школи у Нишу.³⁶³

СИМПОЗИЈУМ О ДЕЛУ СТАНИСЛАВА БИНИЧКОГ

У сали Музичке школе у суботу, 23. октобра одржан је скуп на коме је петоро музиколога са београдске и приштинске Музичке академије изложило своје радове о различитим аспектима стваралаштва Станислава Биничког. Овај симпозијум, који је по речима учесника први такве врсте који се организује у једној музичкој школи, пратио је велики број професора и ученика школе, као и студената музике.

Др Соња Маринковић, професор Факултета музичке уметности у Београду, изложила је рад "Бинички и фоклор", у коме је истакнуто да су сам Бинички и остали представници тзв. "Београдске школе" направили регресију у уметничком третирању народне музичке баштине у својим делима. У саопштењу магистра Татјане Марковић, асистента на катедри за музикологију ФМУ, "Бинички и веризам" праве се паралеле између опера "На уранку" Биничког и Маскањеве "Кавалерије рустикана", како у погледу фабуле, распореда сцена, карактеризације ликова, тако и у односу на композициону технику, мотиве и тонални склоп. Драгана Стојановић - Новичић је своју тему "Станислав Бинички и музичка ведрина" засновала на

анализи хуморног у текстовима и музичком језику циклуса хорских песама "Селанчице". Небојша Тодоровић са Академије уметности у Приштини је из свог обимнијег рада о српској вокалној музици с краја прошлог и у првој половини овог века изложио сегмент "Карактеристике музичког језика соло-песама Станислава Биничког" у којем је указао на музички готово безазредне ране песме, али и на песме рађене на текстове познатих песника (Шантић, В. Илић - млађи и други), које имају касноромантичарске карактеристике са равноправним третманом клавирске пратње. Магистар Ивана Перковић, асистент на београдској ФМУ говорила је о духовној музици Биничког, посебно о "Литургији" и "Опелу". Занимљиво је да се Бинички није држао народних црквених напева, попут Мокрањца, те је створио оригинална и занимљива уметничка дела у овој области.

Присутни су имали прилику да погледају потне примерке неких дела Биничког, а саопштења су пропраћена и тонским примерима - четири хорске композиције из циклуса "Селанчице" и одломком из Опела.

Н. С.

ОДРЖАН ПРВИ ПРОЛЕЋНИ
ФЕСТИВАЛ ГИТАРЕ

СМОТРА ОНИХ КОЈИ ДОЛАЗЕ

* Најусељенији учесник Љубисав Анђелковић са две специјалне прве награде

Прошле суботе холем лесковачког Народног музеја одреживали су звуци гитаре учесника нижих музичких школа „Станислав Бинички“ из Лесковца и „Др Војислав Вучковић“ из Ниша.

Иницијатор организовања фестивала била је професор гитаре Весна Петковић, предавач на Вишој музичкој школи у Нишу и у нижим школама у Нишу и Лесковцу. Такмичење се одржало у седам категорија у дисциплини соло-гитаре са готово 30 учесника и у пет категорија у дисциплини гитарски дуо са 12 ансамбла. Солисти су извели по 3 до 4 композиције, док су дуо извршила једну или две композиције. Поред класе професорке Петковић, остали учесници су из класа Горана Турића и Марка Лазаревића. Учеснике је оцењивао четворочлани жири по систему који се примењује на републичким и савезним такмичењима.

Специјалне прве награде (и максималних 100 поена) добили су Кристина Симеоновић из Ниша у другој, Владимир Савић из Лесковца у трећој и Љубисав Анђелковић из Лесковца у петој категорији. Он је са братом Страхинјом у дисциплини дуо (IV категорија) освојио још једну специјалну прву награду, те по броју ових признања, као и по квалитету свирања (у 12. години има већ изузетан осећај за интерпретацију) свакако најбољи учесник фестивала. Другу специјалну награду за дуо (у II категорији) освојили су Владимир Савић и Владимир Милосављевић из Лесковца.

На основу одлуке жирија и по броју освојених награда може се закључити да Лесковца има много талентоване деце, нарочито оне у најмлађим категоријама који пуно обећавају.

Лесковачка музичка школа се још једном показала као одличан организатор музичких манифестација. Пролећни фестивал гитаре би требало да прерасте у традицију и да окупи учеснике из што већег броја школа у нашој републици.

Н. Станковић

³⁶² *Наша реч* бр. 43, 1999. година

³⁶³ *Наша реч* бр. 20, 2000. година

У сали Народног позоришта солистички концерт одржале су сопран Олга Корољкова, доцент Факултета уметности у Приштини, уз клавирску сарадњу пијанисткиње Светлане Дејановић-Аврамовић. Овај концерт је био један од ређих вокалних концерата који су приређени у Лесковцу.³⁶⁴

**КОНЦЕРТ ОЛГЕ КОРОЉКОВЕ
У НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ**

ЛЕПОТА РУСКЕ ЛИРИКЕ

* Уз клавирску сарадњу Светлане Дејановић-Аврамовић, руска уметница певала арије Глука, Гуноа, Пучинија и Леонкавала и балате Чајковског и Рахманинова

Лесковачка музичка публика ретко има прилику да чује и види наступ неког иностраног уметника. У понедељак, 22. маја руски сопран Олга Корољкова, уз клавирску пратњу Светлане Дејановић-Аврамовић наступила је у сали Народног позоришта у организацији овдашњег Ротари клуба.

Олга Корољкова је завршила московски Конзерваторијум „Чајковски“ 1993. године. Гостовала је у више европских земаља, а од 1997. године ради као доцент за соло-певање на приштинској Академији уметности. Интензивнију сарадњу са госпођом Дејановић-Аврамовић, која је већени педагог и корепетитор, започела је прошле јесени.

У првом делу концерта могле су се чути оперске арије Глука (арија Алчесте из истоимене опере), Гуноа (арија Маргарете из „Фауста“), Леонкавала (Сантуцина романса из „Кавалерије рустикане“), а највећи део овог сегмента су испуниле најпознатије Пучинијеве арије - Лаурете из његове једине комичне опере „Тани Скики“, Мими из „Босма“ и Тоске из истоимене опере. Најнеубедљивије и са недостатком осећаја за стил словала је Глукова арија. Иако лирски сопран, уметница је задовољавајуће интерпретирала Маргаретину арију са колоратурним елементима. Најближи њеном сензибилитету је веристички репертоар, мада се дефинитивно мора рећи да Корољкова није оперски бе-

лканто певач. Пренаглашен „руски карактер“ гласа, лоша дикција италијанског и француског, те са напором изведени поједини тонови из високог регистра су бацили сенку на укупан утисак са концерта.

У другом делу концерта до пуног изражаја је дошло уметнице Корољкове, као и сва лепота руске лирике. Када пева на свом матерњем језику дела руских романтичара Чајковског и Рахманинова, слушалац се не може отети утиску да је део музичке чаролије. Понирање у суштину музике, изванредна експресивност, фразирање, динамичко нијансирање са префињеним пјанисмом, неке су од карактеристика другог дела концерта. Клавирска пратња је била ненаметљива, у пуном складу са гласом. Сваку од нумера у овом делу концерта публика је поздрављала громким аплаузом, те је уметница као додатке извела сегедиљу из Бизеове опере „Кармен“ и један популарни свергрин.

Без обзира на замјерке интерпретацији оперских арија, публика је са концерта отишла задовољна због поновног откривања лепоте руске соло-песме. Свакако бисмо желели да у овој средини буде што више оваквих музичких догађаја. За крај, похвала организатору што је добровољне прилоге посетилаца наменио младим талентима наше музичке школе.

Н. Станковић

У холу Народног музеја наступиле су ученице Музичке школе Јелена Димитријевић, Тијана Антић, Јована Миленковић и Тијана Станојевић. За клавиром је била Мирјана Митровић-Костић, професор Музичке школе.

Muzička škola "Stanislav Binički"
Leskovac

Vas poziva na

KONCERT

Jelene Dimitrijević
violina
i
Tijane Antić
violina

Klavirska saradnja:
Mirjana Mitrović-Kostić

Gosti:
Jovana Milenković
Tijana Stanojević

Sala Narodnog muzeja - Leskovac
sreda, 31. maj 2000. - 19 časova

PROGRAM

Muzicira: *Dimitrijević Jelena*
Kamerni duo: *Jelena Dimitrijević i Jovana Milenković*
Kamerni duo: *Jelena Dimitrijević i Tijana Stanojević*
Korepeticija: prof. *Mirjana Mitrović-Kostić*

Baklanova: Sonatina D-mol
Miranov: Bumar
Fibiš: Sonatina D-mol
Kabalevski: Klovnovi
Nikolić: Varijacije
Dženkinson: Igra vila

*****

Muzicira: *Tijana Antić*
Korepeticija: prof. *Mirjana Mitrović-Kostić*
Krojcer: Etida br. 34 (E-mol)
D. Radić: Pisma i igra
Krajster: Lepi ruzmarin
Masne: Meditacija
Bah: E-dur (gavota)
Punjani-Krajster: Preludijum i Alegro

У галерији Народног музеја концерт је приредио пијаниста Владимир Милошевић. На његовом програму су била дела Фредерика Шопена.

KONCERT

Vladimir Milošević

KLAVIR

Galerija Narodnog Muzeja
Petak 04.08.2000.g. u 20^h

Program:

1. *Sonata op. 35 b-moll*
stavovi: *Grave doppio movimento*
Scherzo
Marche funebre
Finale presto
2. *Nokturno op. 55 br.2 Es - dur*
3. *Valcer op. 18 Es - dur*
4. *Prelidi op. 28 br. 21, 22, 23, 24*
5. *Velika poloneza op.22*
Andante Spirnato

ЗАКЉУЧАК

На крају овог рада морамо да констатујемо да смо узели у обзир све значајне музичке догађаје, концерте, солистичке реситале, оперске и балетске представе које су се одвијале у периоду од 50 година. На самом почетку, после ослобођења од окупатора, имали смо најмање података зато што је музички живот био скроман и у повоју. Постепено, из године из године, а нарочито после 1949. године, када се оснива прва професионална музичка институција – Нижа музичка школа, долази до интензивнијег музичког живота. Током 50-их година, Нижа музичка школа, КУД „Абрашевић“ и Ансамбл градске музике заједнички учествују у изградњи музичког живота града. У овом радном периоду, њихов допринос је био од великог и непроцењивог значаја у ширењу музичке културе и музичког аматеризма. До великог развоја музичког живота долази 60-их и 70-их година: гостују познати уметници из Ниша, Београда и Новог Сада, а бележимо и прва извођења комплетних оперских и балетских представа.

Нижа музичка школа, а од 1978. године и Средња музичка школа, биле су расадници и стожери професионалног музичког образовања и изнедриле су велики број талентованих музичара који су наставили своје школовање у Нишу и Београду. Захваљујући њима, Лесковац добија свој музички кадар. Данас Музичка школа „Станислав Бинички“ има преко сто професора различитих музичких профила.

Лесковац ни данас нема стручну музичку критику, што је умногоме отежало праћење музичких догађаја. Једини критички прикази које смо узимали у обзир били су прикази Мирослава Лешетицког, наставника виолине у Нижој музичкој школи, као и прикази новинара Нинослава Станковића и Вилија Хубача.

Током 80-тих година долази до велике кризе СФР Југославије која ће се одразити и на свеукупни музички и културни живот града. Распад заједничке државе је у потпуности променио лик музичког живота града Лесковца.

Литература

- Наша реч бр. 24, бр. 36, бр. 39, бр. 41, 1949. година
Наша реч бр. 3, бр. 4, бр. 6, бр. 11, бр. 23, 1950. година
Наша реч бр. 4, бр. 6, бр. 9, бр. 17, 1951. година
Наша реч бр. 6, бр. 7, бр. 11, бр. 12, бр. 15, бр. 16, 1952. година
Наша реч бр. 9, бр. 11, бр. 14, бр. 15, бр. 28, бр. 31, бр. 39, бр. 46, 1953. година
Наша реч бр. 9, бр. 12, бр. 13, бр. 16, бр. 23, бр. 31, бр. 48, 1954. година
Наша реч бр. 7, бр. 21, бр. 43, 1955. година
Наша реч бр. 6, бр. 24, бр. 25, бр. 26, бр. 30, 1956. година
Наша реч бр. 17, бр. 25, бр. 40, бр. 43, бр. 51, 1957. година
Наша реч бр. 7, бр. 52, 1958. година
Наша реч бр. 6, бр. 15, бр. 18, бр. 25, бр. 43, бр. 44, 1959. година
Наша реч бр. 1, бр. 6, бр. 10, бр. 11, бр. 13, бр. 22, бр. 24, бр. 26, бр. 30, бр. 47, бр. 48, бр. 49, 1960. година
Наша реч бр. 22, бр. 24, бр. 25, бр. 27, бр. 28, бр. 41, бр. 48, 1961. година
Наша реч бр. 7, бр. 9, бр. 20, бр. 41, бр. 43, бр. 46, 1962. година
Наша реч бр. 7, бр. 8, бр. 10, бр. 11, бр. 16, бр. 17, бр. 18, бр. 25, бр. 26, бр. 33, бр. 34, бр. 36, бр. 38, 1963. година
Наша реч бр. 8, бр. 25, бр. 48, 1964. година
Наша реч бр. 4, бр. 25, 1965. година
Наша реч бр. 13, бр. 31, бр. 39, 1966. година
Наша реч бр. 4, бр. 9, бр. 24, бр. 26, бр. 29, 1967. година
Наша реч бр. 21, бр. 22, бр. 24, бр. 25, бр. 26, бр. 40, бр. 51, бр. 55, 1968. година
Наша реч бр. 3, бр. 6, бр. 19, бр. 20, бр. 25, бр. 33, 1969. година
Наша реч бр. 11, бр. 18, бр. 44, бр. 48, 1970. година
Наша реч бр. 9, бр. 12, бр. 19, бр. 23, бр. 27, бр. 42, бр. 45, 1971. година
Наша реч бр. 6, бр. 9, бр. 10, бр. 16, бр. 38, бр. 41, бр. 42, бр. 43, бр. 44, бр. 47, 1972. година
Наша реч бр. 8, бр. 9, бр. 12, бр. 19, бр. 20, бр. 30, бр. 41, бр. 43, 1973. година
Наша реч бр. 7, бр. 10, бр. 12, бр. 20, бр. 23, бр. 26, бр. 37, бр. 40, бр. 44, 1974. година
Наша реч бр. 11, бр. 15, бр. 16, бр. 23, бр. 46, бр. 49, бр. 50, 1975. година
Наша реч бр. 2, бр. 8, бр. 16, бр. 20, бр. 25, бр. 32, 1976. година
Наша реч бр. 8, бр. 12, бр. 21, бр. 22, бр. 24 и бр. 34, бр. 44, 1977. година
Наша реч бр. 10, бр. 16, бр. 32, бр. 37, бр. 43, бр. 44, 1978. година
Наша реч бр. 2, бр. 8, бр. 16, бр. 39, бр. 40, 1979. година
Наша реч бр. 16, бр. 23, бр. 36, бр. 44, 1980. година
Наша реч бр. 10, бр. 13, бр. 14, бр. 20, бр. 22, бр. 25, бр. 42, 1981. година
Наша реч бр. 9, бр. 13, бр. 16, бр. 22, бр. 23, бр. 24, бр. 25, бр. 26, бр. 28, бр. 41, бр. 44, бр. 50, 1982. година
Наша реч бр. 6, бр. 8, бр. 13, бр. 14, бр. 16, бр. 18, бр. 19, бр. 22, бр. 23, бр. 24, бр. 26, бр. 33, бр. 34, бр. 35, бр. 40, 1983. година
Наша реч бр. 15, бр. 18, бр. 19, бр. 20, бр. 23, бр. 27, бр. 38, бр. 40, бр. 43, бр. 47, 1984. година
Наша реч бр. 6, бр. 9, бр. 11, бр. 15, бр. 16/17, бр. 18, бр. 23, бр. 24, бр. 33, бр. 37, бр. 38, бр. 40, бр. 43, бр. 44, бр. 47, бр. 48, 1985. година
Наша реч бр. 10, бр. 18, бр. 21, бр. 24, бр. 41, бр. 42, бр. 43, бр. 46, бр. 49, 1986. година
Наша реч бр. 14, бр. 20, бр. 22, бр. 24, 1987. година
Наша реч бр. 12, бр. 17, бр. 39, бр. 41, бр. 42, бр. 48, 1988. година
Наша реч бр. 1, бр. 11, бр. 15, бр. 18, бр. 19, бр. 23, бр. 24, бр. 25, бр. 26, бр. 27, 1989. година
Наша реч бр. 1, бр. 9, бр. 20, бр. 21, бр. 22, бр. 36, бр. 39, бр. 40, бр. 41, 1990. година
Наша реч бр. 11, бр. 15, бр. 16, бр. 17, бр. 23, бр. 43, бр. 45, 1991. година
Наша реч бр. 21, бр. 23, бр. 49, бр. 51, 1992. година

Наша реч бр. 21, бр. 23, бр. 41, 1993. година
Наша реч бр. 17, бр. 39, бр. 49/50, 1994. година
Наша реч бр. 1, бр. 10, бр. 41, бр. 49, 1995. година
Наша реч бр. 12, бр. 23, бр. 36, 1996. година
Наша реч бр. 13, бр. 20, бр. 44, 1997. година
Наша реч бр. 22, бр. 42, бр. 43, бр. 45, 1998. година
Наша реч бр. 20, 2000. година
Глас сајма бр. 4 и бр. 7, 1956. година
Глас сајма бр. 6 и бр. 10, 1957. година
Глас сајма бр. 7/6, 1958. година
Глас сајма бр. 5, бр. 6/7, бр. 11 и бр. 13, 1959. година
Глас сајма бр. 6–10, 1960. година
Глас сајма бр. 62, бр. 63, бр. 65, 1961. година
Глас сајма бр. 77–84, 1962. година
Борба, 11. 3. 1974. година, страна 8
Летопис Нишког симфонијског оркестра за 1976. годину
Летопис Нишког симфонијског оркестра за 1977. годину
Летопис Нишког симфонијског оркестра за 1983. годину
Летопис Нишког симфонијског оркестра за 1989. годину
Летопис Нишког симфонијског оркестра за 1992. годину

Некњижна грађа: брошуре, плакати, позивнице, програми, каталози, фотографије и остало из Завичајног одељења Народне библиотеке „Радоје Домановић“, из архива Музичке школе „Станислав Бинички“, из архива Народног музеја у Лесковцу и из приватних збирки.

Ђорђевић, Ј. Јелена. *60 година Музичке школе „Станислав Бинички“ у Лесковцу*. Увертира за монографију. Музичка школа „Станислав Бинички“ Лесковац, 2010. година
Лешетицки, Мирослав. *Десет година рада Ниже музичке школе „Станислав Бинички“*. Лесковац: Нижа музичка школа „Бинички“, 1959. година
Прокић, Маријана. *Монографија Камерног оркестра АМОРОЗО 2002–2022*. Лесковац: Лесковачки културни центар, 2022. година
Ракић, А. Хранислав и Зарије М. Поповић: Културно-уметничко друштво „Абрашевић“ у Лесковцу од оснивања до забране његовог рада у *Шездесет година КУД „Абрашевић“ у Лесковцу (1905–1965)* (ур. А. Ристић) Лесковац: КУД „Абрашевић“, 1966. година, стр. 23–62
Коцић, Ж. Костадин: Наставак светлих традиција – Рад КУД „Абрашевић“ у Лесковцу од 1944–1955. године у *Шездесет година КУД „Абрашевић“ у Лесковцу (1905–1965)* (ур. А. Ристић) Лесковац: КУД „Абрашевић“, 1966. година, стр. 63–98
Тимченко, Николај: КУД „Абрашевић“ од 1956 до 1965. године у *Шездесет година КУД „Абрашевић“ у Лесковцу (1905–1965)* (ур. А. Ристић) Лесковац: КУД „Абрашевић“, 1966. година, стр. 99–124
Томић, Гаврило (одг. уредник). *50 година Ансамбла градске музике*. Лесковац: Ансамбл градске музике, 1974. година
Цекић, Славица, Драгутин Гуте М. Ђорђевић у *Наше стварање*, часопис за друштвено-политичка питања, науку и књижевност. XLIV, 2, Лесковац: Лесковачки културни центар, 1997. година, стр. 43–49

Интернет извори:

Бадули, Ванђел. *Мој живот* (рукопис) доступан на https://digitalnabiblioteka.rs/wp-content/uploads/2025/03/Moj-zivot-Baduli_compressed-1.pdf датум приступа 14. 10. 2025. година

Прилози

1. Гостовања великих ансамбала у Лесковцу (1949–2000)

Позоришта	
1956.	Београдска комедија, оперета <i>Земља смешка</i> Франца Лехара
1957.	Београдска комедија, <i>Ревуја из балета</i>
1959.	Београдска комедија, <i>Кула вавилонска</i> и <i>Улични свирачи</i>
1959.	Нишка музичка школа, Пионирска секција „Абрашевића“ и ОШ „Јосиф Костић“, дечија оперета <i>Зеко, Зрико и Јање</i> Бранка Михаљевића
Симфонијски оркестри	
1959.	Нишка филхармонија, диригент др Илија Маринковић
1970.	Нишки симфонијски оркестар, диригент Јурај Ферик
1972.	Нишки симфонијски оркестар, диригент Јурај Ферик, солиста Бранко Пајевић, виолина
1973.	Нишки симфонијски оркестар, диригент проф. Јован Шајновић
1974.	Нишки симфонијски оркестар, диригент Јурај Ферик, солиста Миленко Стефановић, кларинет
26. фебруар 1976.	Нишки симфонијски оркестар, диригент Јурај Ферик, солиста Радомир Стојановић, клавир
24. фебруар 1977.	Нишки симфонијски оркестар, диригент Јурај Ферик, солиста Томислав Николић
7. јун 1982.	Нишки симфонијски оркестар, диригент Сандро Заниновић
24. мар 1982.	Уметнички ансамбл ЈНА из Београда, диригент Владимир Мустајбашић
21. октобар 1983.	Нишки симфонијски оркестар, диригент Миодраг Благојевић, солиста Селим Садиковић
1983.	Београдска филхармонија, диригент Миодраг Јаноски, солисткиња Радмила Смиљанић
4. децембар 1985.	Здружени симфонијски оркестри из Ниша и Приштине, диригент Сандро Заниновић, солиста Венера Мехмедагај, флаута
1986.	Београдска филхармонија, диригент Јован Шајновић
17. април 1989.	Нишки симфонијски оркестар, диригент Миодраг Благојевић, солиста Селим Садиковић, виолина
1991.	Уметнички ансамбл ЈНА из Београда, диригенти Павле Медаковић и Роберт Ивановић, солисти Ирена Зарић, мецосопран, Гордана Кесић, сопран, Никола Китановски, тенор, Душко Жарковић, кларинет
26. мај 1992.	Нишки симфонијски оркестар, диригент Дејан Савић, солисти: Милан Стајић, хорна, Слободан Митић, виолина и Селим Садиковић, виолина
1995.	Београдска филхармонија, диригент Ангел Шурев
Камерни оркестри	
1970.	Академски камерни оркестар из Београда, диригент Душан Сковран
1971.	Београдски камерни оркестар, диригент Борислав Пашћан, солисти Тахир Куленовић, флаута и Петар Тошков, виолина
1972.	Академски камерни оркестар из Београда, диригент Душан Сковран
1976.	Камерни оркестар из Београда, концертмајстор Зоран Костић, виолина

1977.	Камерни оркестар „Душан Сковран“ из Београда, диригент Александар Павловић, солиста Сретен Крстић, виолина
1990.	Камерни оркестар „Душан Сковран“, солисти Сандра Белић, виолончело, Слободан Герић, контрабас, Иван Малеш, клавир
Балетски ансамбли и оперски уметници из Београда у оквиру заједничких концерата	
1954.	Концерт балетских и вокалних уметника из Београда. Балетски пар Катарина Обрадовић и Милан Момчиловић, солисти балета Народног позоришта: Зденка Зикова и Станоје Јанковић, солисти Београдске опере, клавирска пратња Властимир Шкарка
1957.	Концерт балетских и вокалних уметника из Београда. Бисерка Цвејић, првакиња Београдске опере, солисти балета Народног позоришта: Милица Јовановић, Драгослав Анђелковић, Косара Радивојевић и Небојша Крковић
1972.	Концерт балетских и вокалних уметника из Београда односно концерт у облику <i>музичко-драмске скице</i> под именом <i>Љубав Роберта Шумана</i> у којој су учествовали и музичари и драмски уметници. Глумци Народног позоришта у улогама: Милан Пузић (Роберт Шуман) и Ирена Колесар (Клара Шуман); првак Београдске опере Ђорђе Ђурђевић (баритон и бас), виолончелиста Мирковић; Љиљана Трулаков, клавир
Оперске представе	
1960.	Новосадска опера и балет. Опера <i>Еро са онога свијета</i> Јакова Готовца, Балет <i>Лабудово језеро</i> Петра Чајковског
1961.	Новосадска опера и балет. Опера <i>Севилски берберин</i> Ђоакина Росинија
1972.	Београдска опера. Опера <i>Севилски берберин</i> Ђоакина Росинија
1973.	Београдска опера и балет. Опера <i>Травијата</i> Ђузепеа Вердија. Нумере из познатих балета
1974.	Београдска опера. Опера <i>Севилски берберин</i> Ђоакина Росинија
21. и 22. новембар 1975.	Београдска опера. Опера <i>Риголето</i> Ђузепеа Вердија
27. април 1976.	Београдска опера. Опера <i>Италијанка у Алжиру</i> Ђоакина Росинија
28. април 1976.	Београдска опера. Опера <i>Севилски берберин</i> Ђоакина Росинија
1981.	Београдска опера. Опера <i>Севилски берберин</i> Ђоакина Росинија
1982.	Београдска опера. Опера <i>Боџи</i> Ђакома Пучинија
1983.	Београдска опера. Опера <i>Еро с онога свијета</i>
Балетске представе	
1963.	Наступ балетских уметника из Београда. Солисти балета Народног позоришта: Мира Сањина, Вишња Ђорђевић, Душан Тирнанић и Миодраг Панић, првак Југословенског драмског позоришта Бранко Плеша, пијаниста Милан Замуровић
1981.	Балет Београдске опере. Балетске нумере из познатих балета. Балетски уметници: Милица Бјелић, Марија Јанковић, Љиљана Хмела, Лео Гашпић, Ранко Томановић

2. Концерти и наступи хорова

Концерти хорова	
1977.	Академски камерни хор ФМУ из Београда, <i>Collegium Musicum</i> диригент Даринка Матић-Маровић
1989.	Мешовити хор АГМ, диригент Шериф Дамацић
1992.	Хор девојака АГМ и Мешовити хор Музичке школе „Станислав Бинички“, диригент Шериф Дамацић
Смотре аматерских хорова СР Србије у Лесковцу	
10–12. јун 1983.	Прва смотре хорова СР Србије
14–15. јун 1985.	Друга смотре хорова СР Србије
12–13. јун 1987.	Трећа смотре хорова СР Србије
10–11. јун 1989.	Четврта смотре хорова СР Србије

3. Солистички реситали

Солистички реситали	
1952.	Ванђел Бадули, баритон, клавирска пратња Божидар Холас
1955.	Мирослав Чангаловић, бас, клавирска пратња Зденко Марасовић
15. октобар 1962.	Радомир Стојановић, клавир
1964.	др Јован Јовичић, гитара
1970.	Радомир Стојановић, клавир
1972.	др Јован Јовичић, гитара
1972.	Милош Ивановић, клавир
1972.	Никола Рацков, клавир
1974.	Никола Рацков, клавир
1975.	др Јован Јовичић, гитара
1975.	Божидар Милошевић, кларинет
1981.	Никола Рацков, клавир
1982.	Никола Рацков, клавир
1982.	Јелена Владиковић, клавир
1983.	Јесус Ортега, гитара
1983.	Иван Јелић, обоа, клавирска пратња Светлана Дејановић- Аврамовић
22. децембар 1983.	Небојша Петковић, клавир
1985.	Ронално Саад, гитара
1985.	Зоран Димитровски, виолина
1986.	Јован Колунџија, виолина, клавирска пратња Нада Колунџија
15. октобар 1986.	Душан Трбојевић, клавир
1986.	Татјана Олујић, виолина, клавирска пратња Сандро Заниновић
1986.	Дубравка Јовичић, клавир
1986.	Јасмина Чакар, клавир
1988.	Небојша Петковић, клавир
2. март 1989.	Јелена Тричковић, флаута, клавирска пратња Небојша Петковић
20. март 1989.	Марина Костић, клавир
28. децембар 1989.	Јелена Тричковић, флаута, клавирска пратња Снежана Јовановић
12. април 1989.	Радмила Стевовић, мецосопран, клавирска пратња Даринка Димитријевић

1990.	Стефан Миленковић, виолина, клавирска пратња Лидија Кајнацо
5. септембар 1990.	Марина Ракочевић, виола, клавирска пратња Наташа Станковић
1990.	Јован Колунџија, виолина, клавирска пратња Нада Колунџија
1991.	Весна Чарапић, клавир
1992.	Јелена Ђорђевић, флаута, клавирска пратња Снежана Јовановић
11. октобар 1992.	Марина Ракочевић, виола, клавирска пратња Ивица Петковић
1996.	Стефан Миленковић, виолина, Камерни оркестар „Свети Ђорђе“
9. мај 1997.	Јелена Ђорђевић, флаута, клавирска пратња Снежана Митић
14. новембар 1997.	Драгиша Милановић, хармоника
1999.	Душан Трбојевић, клавир
23. октобар 1999.	Владимир Милошевић, клавир
22. мај 2000.	Олга Королькова, сопран, клавирска пратња Светлана Дејановић-Аврамовић
4. август 2000.	Владимир Милошевић, клавир

5. Концерти камерне музике

Концерти камерне музике	
1960.	Трио „Лос Мачукамбос“
1971.	Београдски гудачки квинтет
1972.	Камерни ансамбл „Дуо Барток“ из Будимпеште
16. април 1973.	Гудачки квинтет „Јосип Славенски“ из Београда
1973.	Београдски академски трио
1974.	Клавирски трио „Равел“ из Париза
21. април 1975.	Академски трио из Београда
7. март 1977.	Београдски дувачки квинтет
1980.	Трипо Симонути, виолина и Данијел Кири, оргуље
1983.	Квинтет лимених дувача из Будимпеште
1988.	Камерни састав „Рустико“, Куманово, СР Македонија
1988.	Трио „Симонути“
20. децембар 1994.	Трио „Анима“ из Београда, Љубиша Јовановић, флаута, Наташа Вељковић, клавир и Сандра Белић, виолончело
Заједнички концерти камерне музике	
1952.	Виолиниста Петар Тошков, Мирослав Чангаловић, бас, Софија Станковић, сопран, пијаниста Андрија Прегер
1955.	Виолиниста Лазар Марјановић, првак Београдске опере Никола Цвејић, и композитор и пијаниста Предраг Милошевић
1959.	Вокални уметници, чланови Београдске опере: Никола Цвејић, Злата Сесардић и Бисерка Цвејић, пијанисткиња Марија Михаиловић
13. фебруар 1963.	Виолиниста Зоран Хаџи-Пешић из Ниша, тенор Благоје Пејчић из Лесковца, клавирска пратња Радомир Стојановић
1963.	Пијаниста Радомир Стојановић, виолиниста Зоран Хаџи-Пешић и тенор Благоје Пејчић
1963.	Виолинисте: Зоран Хаџи-Пешић, Верица Гушић и Зоран Костић, флаутиста Драган Цакић
1964.	Пијаниста Радомир Стојановић, виолиниста Никола Крстић из Љубљане, виолиниста Зоран Хаџи-Костић из Ниша и флаутиста Драган Цакић из Лесковца
20. мај 1969.	Пијаниста Радомир Стојановић и виолиниста Душко Костић

1971.	Вокални уметници из Београда, чланови Београдске опере: Бурђевка Чакаревић и Драго Старц, чешки виолончелиста Станислав Аполин, клавирска пратња Властимира Шкарка
1973.	Вокални уметници из Скопске опере Искра Божиновска и Благоје Николовски, пратња београдски пијаниста Зоран Јовановић
1986.	Солисти Београдске опере: сопран Радмила Бакочевић, баритон Слободан Станковић, клавирска пратња Николај Жличар

6. Симпозијум

	Симпозијум
1999.	Симпозијум посвећен стваралаштву српског композитора Станислава Биничког чије име носи школа у Лесковцу. Организовао је професор Небојша Тодоровић са Факултета уметности у Приштини.

7. Значајне личности које су обележиле развој музичког живота Лесковца

Мирослав Лешетицки (30. 10. 1913, Краљево – 13. 10. 1995, Београд). Човек који је задужио не само Нижу музичку школу него и музички живот Лесковца био је наставник виолине Мирослав Лешетицки. Читав свој радни век посветио је Нижој музичкој школи у којој је дочекао пензију 1979. године. Мирослав Лешетицки је у Краљевини Југославији завршио одсек за виолину у Музичкој школи „Станковић“ у Београду (која је тада имала ранг конзерваторијума). О његовој композиторској делатности још увек немамо довољно података зато што његова дела нису штампана и налазе су у породичној оставштини. Долази у Лесковац 1947. године где је прво предавао у лесковачкој Гимназији. Оснивањем Ниже музичке школе прелази да ради тамо као наставник виолине, а затим је и дугогодишњи директор те установе. По доласку у Лесковац, Мирослав Лешетицки се бавио и етномузиколошким радом: записивао је по околним селима народне мелодије само звучном виљушком која му је давала интонацију. Део ове етномузиколошке оставштине, по речима његове ћерке, налази се у етномузиколошкој збирци ФМУ у Београду. Као свестрани и врло образовани музичар, био је први музички критичар у Лесковцу. За успешан педагошки рад са омладином и за дугогодишњи допринос у развоју музичког образовања наставнику Мирославу Лешетицком општина Лесковац је 1979. године доделила Октобарску награду у облику Похвале.

М. Лешетицки у дечијем узрасту
са мајком

М. Лешетицки као студент у периоду
између два рата

М. Лешетицки са супругом и ћерком
у Лесковцу 1950. године

М. Лешетицки са учеником
Милорадом Пејчићем

Ванђел Бадули (1909, Елбасан, Албанија – 1995, Лесковац), сликар, диригент, музички хроничар и композитор. Ванђел Бадули је био свестрана уметничка личност која је дала непроцењив допринос развоју и унапређењу музичке културе Лесковца.

Ванђел Бадули је рођен 1909. године у Елбасану у Албанији. После смрти оца, са сестром прелази у Краљевину СХС. У Битољу завршава Гимназију. У то време војни капелник у Битољу био је наш познати композитор Љубомир Бошњаквић који је код Ванђела препознао музички таленат и постао његов први учитељ виолине. После 1930. године прелази да живи у Београд где је завршио Уметничку школу. Био је члан Првог београдског певачког друштва и Певачког друштва „Мокрањец“. Упоредо је похађао и Музичку школу. У Музичкој школи „Станковић“ учи соло певање. Своје обимно школовање у Београду завршава 1936. године и ради као наставник у Краљеву.

Време окупације провео је у концентрационом логору у Немачкој. По повратку из заробљеништва, распоређен је да ради у Лесковцу у коме је развио дугогодишњу плодну делатност. Од 1949. године ради као наставник у више основних школа у Лесковцу. Један је од првих наставника у новоформираној Нижој музичкој школи где предаје соло певање и солфеђо. За свој дугогодишњи рад и резултате које је постигао на пољу културно-просветне делатности Ванђела Бадулија је одликовао председник Републике Орденом рада са златним венцем.

Професор Ванђел Бадули са Мешовитим хором и оркестром

Радомир Стојановић (1938, Лесковац – 2021) У Лесковцу завршио малу матуру и нижу музичку школу (клавир), а у Нишу, у којем живи од 1954. године, завршава теоретски и клавирски одсек у Средњој музичкој школи. У нижој музичкој школи завршио је и виолину. Студије клавира на Музичкој академији у Београду завршава 1964. године, са највишом оценом, у класи професора Милице Марјановић.

После завршене Музичке академије враћа се у Лесковац где предаје клавир у Нижој музичкој школи. Своју педагошку и уметничку каријеру започиње 1965. године као професор средње музичке школе и шеф клавирског одсека, у Нишу. Његови ученици освојили су велики број награда на клавирским такмичењима у Италији, Француској и Југославији (савезне награде).

У време студија наступа на бројним концертима и реситалима. Са Нишком филхармонијом је наступао као солиста 1965. и 1967. године, изводећи Григов концерт за клавир и оркестар у а-молу, под диригентским вођством др Илије Маринковића.

Са виолинистом Душаном Костићем основао је Дуо 1969. године са којим је имао бројне наступе у Нишу, Београду и више пута у Лесковцу.

Радомир Стојановић је био први професионални пијаниста у Лесковцу.

Радомир Стојановић
за клавиром

Радомир Стојановић и његов
најбољи ученик Небојша Петковић
(1998. година)

Бранко Цонић (1932, Лазаревац). Једна од најзаслужнијих личности у музичком животу Лесковца. Дипломирао је на Музичкој академији 1973. године. Био је директор Музичке школе 1969–1973. године, а предавао је и солфеђо. Радио је и као хонорарни музички уредник Радио Лесковца. Пензионисан 1. 10. 1998. године.

Био је врло активан и сарађивао је са свим културним институцијама у граду: био је диригент хора и члан оркестра КУД-а „Абрашевић“, дугогодишњи диригент дувачког оркестра Ансамбла градске музике и коначно директор и професор солфеђа у Нижој музичкој школи. Свој радни век посветио је развоју музичке културе града Лесковца.

Бранко Цонић

Чланови Народног оркестра КУД „Абрашевић“ са певачима и део фоклорног ансамбла (1975. година)
Бранко Цонић стоји, трећи са десне стране са виолончелом

АГМ,
Бранко
Цонић
стоји трећи
са десне
стране

Раде Иванчевић (28. октобар 1947, Колут код Сомбора – 3. септембар 2004. године). Рођен је у породици Милице и Јована Иванчевића. Током похађања основне школе показао је изузетну склоност ка музици. Основну и средњу музичку школу завршио је у Сарајеву, у коме наставља студије флауте у класи професора Бећира Дриде на Музичкој академији, коју је завршио 1971. године. Током студија одржао је низ солистичких концерата широм тадашње СФРЈ и у иностранству. По завршетку студија долази у Ниш где почиње да ради као професор флауте у Средњој музичкој школи и као први флаутиста у Нишком симфонијском оркестру.

Био је човек велике енергије и посвећености музици. Иницирао је оснивање одсека флауте у музичким школама у Лесковцу и Књажевцу. Од 1988. године се враћа у БиХ где такође развија богату педагошку делатност, а био је и члан Сарајевске филхармоније, са којом је остварио бројне наступе. Почетком рата у Босни и Херцеговини, априла 1992. године, напушта Сарајево и враћа се у родни Колут. Од 1993. године постаје директор Музичке школе „Стеван Христић” у Апатину.

Раде Иванчевић био је уметник снажне енергије и ретке ширине духа: дао је велики допринос развоју флаутистичке педагогије у Лесковцу. Садашњи професори флауте су били његови ђаци. Наступио је и на неколико солистичких концерата у Лесковцу.

Раде Иванчевић

Флаутиста Раде Иванчевић

Белешке о ауторима

Небојша Тодоровић (2. септембар 1957) српски музиколог, професор универзитета, рођен 1957. године у Лесковцу. Активно учествује на домаћим и међународним симпозијумима и научним скуповима, држи јавна предавања и бави се музичком критиком у јавним гласилима и у медијима. Дипломирао је на Одсеку за музикологију и гласбену публицистику, на Музичкој академији у Загребу, 1981. године, у класи проф. др Кораљке Кос са радом „Вокална лирика Милоја Милојевића“. Магистрирао је на Факултету уметности у Приштини, у класи професора и диригента Јована Шајновића. Докторирао је на Универзитету „Слобомир П“ у Бијељини под менторством академика Светислава Божића, одбранивши дисертацију под називом „Структура сонатног облика и сонатног циклуса у сонатама за инструменте са диркама В. А. Моцарта“.

Аутор је две монографије: *Клавирске сонате В. А. Моцарта*, и *Владимир Крањчевић, диригент*, у коауторству са др Соњом Маринковић. Поред научног, педагошког и публицистичког рада, био је организатор великих међународних музичких манифестација:

- Уметнички директор и селектор 24. интернационалних хорских свечаности у Нишу, 2012. године.
- Уметнички директор и селектор 25. интернационалних хорских свечаности у Нишу, 2014. године.
- Уметнички директор и селектор 26. интернационалних хорских свечаности у Нишу, 2016. године.
- Уметнички директор и селектор Нишких музичких свечаности НИМУС, Ниш, 1996. године.

Јасмина Живковић (10. април 1972), теоретичар уметности. Рођена у Лесковцу где је завршила нижу и средњу музичку школу. Дипломирала на Музичкој академији у Приштини, магистрала на Музичкој академији у Источном Сарајеву. Ради као професор Музичких облика и других теоријских предмета у Музичкој школи „Станислав Бинички“ у Лесковцу. Аутор је више научних чланака. Један је од оснивача удружења МОДД.

А

Алексић, Томислав – 114
 Алић, Емир – 42
 Андрејевић, Илинка – 71, 113
 Анђелковић, Драгослав – 29, 187
 Анђелковић, Сандра – 137
 Анђелковић, Сузана Павловић – 74
 Антева, Магдалена – 59
 Антић, Тијана – 182
 Антонски, Никола – 38
 Аполин, Станислав – 58
 Арне, Клод – 58
 Арсланагић, Исмет – 40
 Арсланагић, Сеад – 40

Б

Бадев, Никола – 38
 Бадули, Ванђел – 4, 5, 14, 17, 38, 47, 74, 75, 76, 97, 129, 185, 188, 193
 Бакић, Ашим – 67, 158
 Бакочевећ, Радмила – 103, 132, 190
 Бан, Илдико – 62
 Бандур, Јован – 49
 Барановић, Крешимир – 29
 Барток, Бела – 62, 131, 189
 Баторовић, Верица – 59
 Бах, Јохан Себастијан – 38, 42, 43, 44, 46, 47, 127, 128, 131, 158
 Белић, Сандра – 166
 Белоти, Алемко – 66
 Берса, Благоје – 64
 Бетовен, Лудвиг ван – 46, 56, 68, 79, 109, 131
 Бинички, Станислав – 1, 3, 7, 8, 10, 12, 16, 19, 27, 31, 60, 65, 68, 71, 79, 80, 86, 88, 94, 98, 101, 102, 106, 111, 112, 116, 117, 124, 125, 135, 140, 145, 155, 159, 161, 162, 163, 176, 177, 183, 185, 188, 197
 Бичанић, Агнеза – 35
 Благојевић, Миодраг – 96, 116, 143, 186
 Блох, Ернест – 106
 Боић, Дражен – 40
 Бокерини, Луиђи – 73
 Божиновска, Искра – 65, 190
 Бошњаковић, Љубомир – 5, 193
 Брамс, Јоханес – 73, 133
 Брзак, Драгомир – 26
 Брешер, Викица – 42

В

Вагнер, Рихард – 49
 Варади, Каталин – 62
 Вебер, Карл Марија фон – 69, 81, 144
 Вељковић, Владан – 131
 Вељковић, Дејан – 144, 174, 185
 Вељовић, Ксенија – 64, 98, 113, 156
 Вељковић, Наташа – 166, 189
 Веселиновић, Јанко – 26
 Видак, Душан – 28
 Вивалди, Антонио – 49, 63, 173
 Винавер, Константин – 60, 65
 Вила Лобос, Хектор – 60
 Владиковић, Јелена – 108, 188
 Вукајловић, Мирјана – 112
 Вуков, Вице – 40, 41, 53
 Вукдраговић, Михајло – 18

Г

Галус, Јакобо – 54
 Гашпић, Лео – 187
 Георгиев, Зоран – 46
 Гершвин, Џорџ – 99
 Говедник, Јанез – 100
 Готовац, Јаков – 38, 47, 114, 187
 Григ, Едвард – 79, 194
 Гушчин, Вера – 42
 Гушчин, Стеван – 36, 38

Д

Дамацић, Надица – 89, 98
 Дамацић, Санела – 131
 Дамацић, Шериф – 8, 89, 94, 98, 102, 106, 112, 115, 123, 124, 145, 146, 149, 151, 153, 158, 161, 162, 172, 176, 189
 Данон, Оскар – 5, 17
 Данци, Франц – 58
 Дебиси, Клод – 42, 58, 113, 127
 Дејановић-Аврамовић, Светлана – 115, 131, 181, 188, 189
 Делић, Лео – 29
 Димитријевић, Даринка – 143, 188
 Димитријевић, Јелена – 182
 Димитровски, Зоран – 129, 188
 Домановић, Радоје – 1, 109
 Драгутиновић, Бранко – 26
 Дрнда, Бећир – 196

Б

Баконска, Катица – 38
Борђевић, Вишња – 43, 187
Борђевић, Драгутин М. – 52, 53
Борђевић, Душан – 27
Борђевић, Ђорђе – 106
Борђевић, Јелена Ј. – 7, 19, 185
Борђевић, Роберта – 137
Борђевић, Татјана – 125
Букић, Марија – 110

Е

Егете, Габријела – 136
Еминовић, Фадил – 53
Енеску, Жорж – 127

Ж

Живковић, Јасмина – 2, 197
Живојиновић, Павле – 28, 35
Жличар, Николај – 132

З

Зађовић, Ђорђе – 176
Заниновић, Сандро – 104, 129, 133, 186, 188
Замуровић, Милан – 43, 66, 187

И

Ибер, Жак – 57
Иванчевић, Раде – 89, 90, 196
Ивановић, Роберт – 186
Ивановић, Зоран – 65, 105
Ивановић, Милош – 63, 188
Ивановић, Петар – 173
Илијева, Васка – 38, 40
Илић, Војислав – 111, 147

Ј

Јагодић, Радмила – 40
Јанковић, Зоран – 96, 124, 132, 136
Јанковић, Марија – 187
Јанковић, Станоје – 25, 187
Јаноски, Миодраг – 110, 186
Јенко, Даворин – 26
Јелић, Иван – 115, 188
Јовановић, Влада – 84
Јовановић, Воја – 42
Јовановић, Зоран – 65, 190
Јовановић, Љубиша – 166, 189
Јовановић, Милица – 29, 187
Јовановић, Стојан – 96
Јовичић, Дубравка – 127, 133, 142, 188
Јовичић, Јован – 46, 60, 75, 188

К

Калођера, Никица – 42
Каплан, Јосип – 17
Каписазовић, Добривоје – 20
Катанић, Предраг – 131
Кесер, Слободан – 104
Кири, Данијел – 83, 84, 93, 189
Китановски, Никола – 154, 186
Кнежевић, Нада – 28, 40
Кодела, Александар – 35
Којић, Зорица – 119, 125
Колесар, Ирена – 187
Коларевећ, Александар – 67
Колунџија, Јован – 140, 153, 188, 189
Колунџија, Нада – 140, 153, 188, 189
Коњовић, Петар – 58, 110, 129, 143
Корели, Арканђело – 144
Корен, Антон – 27
Корољкова, Олга – 181, 189
Костић, Винка – 16, 120, 141
Костић, Душко – 189, 194
Костић, Зоран – 16, 44, 54, 79, 120, 186, 189
Костић, Марина – 120, 142, 188
Кражић, Ненад – 61
Кражић, Срђан – 7, 66, 69,
Крковић, Небојша – 29, 187
Крстић, Никола – 45, 189
Крстић, Сретен – 63, 83, 84, 187
Кредеску, Јан – 29
Куленовић, Тахир – 58, 91, 186

Л

Лехар, Франц – 27, 186
Лешетицки, Мирослав – 7, 10, 11, 15, 17, 18, 19, 21, 26, 27, 35, 60, 68, 74, 75, 91, 92, 185, 191, 192
Лили, Жан Батист – 115
Лисинска, Алисија – 130
Лист, Франц – 127, 131, 133
Логар, Миховил – 18
Лотка, Фран – 66
Лука, Дамјан – 29

М

Мамула, Нада – 35, 40
Манчевски, Кирил – 38
Марасовић, Зденко – 26, 188
Маринковић, Илија – 36, 186, 194
Маринковић, Јосиф – 143
Маринковић, Небојша – 125
Марјановић, Ђорђе – 40, 46

Марјановић, Лазар – 26, 36, 72, 189
Марјановић, Милица – 194
Марковић, Оливера – 35, 39, 46
Матић-Маровић, Даринка – 84, 188
Медаковић, Павле – 186
Менделсон, Феликс – 60, 70, 71, 133
Микић, Живојин – 27
Микић, Радмила – 42
Милаковић, Бокица – 27
Милановић, Драгиша – 175, 189
Милер, Милорад – 27
Миленковић, Јована – 182
Миленковић, Стефан – 150, 173, 189
Милојевић, Милоја – 66, 197
Милосављевић, Радијица – 87
Милошевић, Божидар – 75, 188
Милошевић, Владимир – 174, 179, 182, 189
Милошевић, Предраг – 26, 58, 189
Митић, Емилија – 120
Митић, Слободан – 120, 125, 159, 186
Митић (Јовановић) Снежана – 119, 147, 148, 175, 188, 189
Митровић, (Костић) Мирјана – 173, 182
Михајловић, Марија – 35
Михаљевић, Бранко – 35, 186
Младеновић, Бранко – 26, 28
Младеновић, Горан – 135
Младеновић, Добросав – 109
Младеновић, Душица – 89, 98
Младеновић, Мирјана – 131
Младеновић, Мирослав – 63
Мокрањац, Стеван – 3, 5, 9, 14, 17, 18, 21, 24, 25, 38, 51, 142
Момчиловић, Милан – 2, 187
Моцарт, Волфганг Амадеус – 14, 44, 46, 54, 66, 67, 68, 81, 133, 158, 197
Мустајбашић, Владимир – 102, 186
Муратовска, Марија – 176

Н

Нађан, Албин – 144
Николовски, Благоје – 65, 190
Николић, Олга – 46
Николић, Томислав – 81, 186
Новак, Габи – 41, 42, 46, 53
Новаковић (Јовановић), Лола – 53
Новосел, Марко – 41, 42

О

Обрадовић, Катарина – 25, 187
Олујић, Тајјана – 133, 188
Ортега, Јесус – 110, 188

П

Павловић, Александар – 83, 187
Павловић-Анђелковић, Сузана – 74
Пајевић, Бранко – 60, 186
Пајић, Светислав – 27
Панић, Миодраг – 43, 187
Панчић, Милован – 147
Пап, Људевит – 56
Параћ, Франо – 81
Пашћан, Борислав – 58, 69, 186
Пашић, Селвер – 40
Пејчић, Биљана – 98
Пејчић, Благоје – 42, 43, 44, 47, 48, 189
Пејчић, Јулијана – 105, 110
Пејчић, Милорад – 147, 174, 177, 192
Пектовић, Миле – 40
Перголези, Ђовани Батиста – 14, 176
Перуничкић, Предраг – 147
Петелин, Галус – 54
Петковић, Весна – 180
Петковић, Ивица – 163, 189
Петковић, Небојша – 42, 65, 71, 82, 115, 139, 142, 188, 194
Петковић, Ратомир – 40
Петковић, Сања – 138
Петров-Карацуле, Благоје – 40
Петровић-Марковић, Бранислава – 131
Петровић, Јелена – 125
Петровић, Тајјана – 131
Петрушевска, Весна – 129
Плеша, Бранко – 43, 187
Позаић, Младен – 127
Прегер, Андрија – 15, 189
Прокић, Зоран – 98
Прокић, Маријана – 8, 185
Прокопијев, Трајко – 18, 25
Прокоповић, Иванка – 35
Путић, Никола – 17, 74
Пучини, Ђакомо – 44, 103, 187
Пузић, Милан – 187

Р

Равел, Морис – 70, 127, 189
Радетић, Душан – 27
Раденковић, Милутин – 131
Радивојевић, Косара – 29, 187
Рајковић, Марија – 131
Рајнер, Жељка – 27
Ракочевић, Марина – 137, 151, 163, 189
Ракоћевић, Марија – 165
Рамо, Жан Филип – 60
Ранисављевић, Драгослав – 27

Рацков, Никола – 62, 73, 99, 108, 188
Рахмаџинов, Сергеј – 66, 142
Рецепова, Есма – 38, 40
Рилак, Огњен – 89, 90, 131
Римски-Корсаков, Николај – 14
Росини, Ђоакино – 60, 69, 187

С

Саад, Роналдо – 124, 188
Садиковић, Селим – 104, 143, 186
Салковић, Хамдија – 40
Самартини, Ђовани Батиста – 115
Саџина, Мира – 43, 187
Сарасате, Пабло де – 43, 44
Сен-Санс, Камил – 115
Сесардић, Злата – 35, 189
Сит, Фритц – 46
Сковран, Душан – 55, 63, 186
Скрјабин, Александар – 113
Словенски, Петар – 53
Сметана, Беджих – 28
Смиљанић, Радмила – 110, 186
Симић, Војислав Бубиша – 27
Симоновић, Миомир – 90, 91, 106, 112, 118, 128, 134
Симонути, Ана – 140
Симонути, Ирена – 140
Симонути, Трипо – 83, 84, 93, 189
Ситан, Франц – 68
Сотировски, Драгослав – 89
Старц, Драго – 58, 190

Т

Тајчевић, Марко – 73
Тарега, Франсиско – 60
Тартини, Ђузепе – 131
Ташковић, Божидар – 17, 21
Тодоровић, Небојша – 2, 65, 98, 190, 197
Толић, Србислава – 151, 158
Томановић, Ранко – 187
Томић, Гаврило – 5, 6, 67, 72, 73, 185
Топалковић, Владимир – 39
Тошков, Петар – 15, 58, 186, 189
Трбојевић, Душан – 133, 177, 188, 189
Тричковић, (Ђорђевић) Јелена – 87, 127, 136, 142, 148, 163, 174, 175, 188, 189

Трнанић, Душан – 43, 187
Трудић, Божидар – 5
Трулаков, Љиљана – 187

Ђ

Ђетковић, Реља – 67

Х

Хаџи-Костић, Зоран – 45, 189

Ф

Фајдинг, Маријан – 39
Фаља, Мануел де – 73, 143

Ц

Цакић, Драган – 44, 45, 189
Цакић, Маја – 173
Цвејић, Бисерка – 29, 35, 187, 189
Цвејић, Владан – 39
Цвејић, Николај – 26, 35, 189
Цветковић, Десанка – 19
Цветковић, Никола – 49
Цонић, Бранко – 43, 49, 51, 53, 54, 67, 97, 122, 195

Ч

Чакар, Јасмина – 133, 188
Чајковски, Петар Иљич – 29, 43, 49, 60, 66, 133
Чакаревић, Ђурђевка – 58, 190
Чарапић, Весна – 158, 189
Чангаловић, Мирослав – 15, 26, 189

Ш

Шајновић, Јован – 64, 133, 186, 197
Шерфези, Ивица – 53
Шкарка, Властимир – 25, 58, 187
Шкрба, Никола – 35
Шопен, Фредерик – 29, 42, 43, 45, 57, 63, 65, 73, 113, 131, 133, 139, 182
Штамиц, Карл – 63, 127
Штукеља, Александар – 138, 160
Шуберт, Франц – 43, 44, 54, 129, 133
Шуман, Клара – 61, 106, 187
Шуман, Роберт – 14, 44, 61, 70, 73, 142, 158, 187
Шурев, Ангел – 170, 186

Рецензије

Хроника музичког живота града Лесковца. Музички догађаји уметничког и културно-уметничког карактера

Аутори: Небојша Тодоровић, Јасмина Живковић

Издавач: Народна библиотека „Радоје Домановић“, Лесковац, 2025.

Монографија *Хроника музичког живота града Лесковца. Музички догађаји уметничког и културно-уметничког карактера*, аутора Небојше Тодоровић и Јасмине Живковић, представља прво систематско истраживање музичке културе Лесковца (1944–2000), засновано на критичкој обради периодике, архивске грађе и институционалних извора. Књига превазилази жанр хронике и представља методолошки заокружену студију која интегрише историјску реконструкцију, институционалну анализу и културно-социјалну интерпретацију.

Структура по крупнијим временским периодима, омогућава праћење развоја музичког живота – од послератне обнове, преко оснивања Ниже музичке школе (1949) и Средње музичке школе (1978) као темељних институција професионалног музичког образовања, до прегледа богатог концертног живота друге половине XX века.

Аутори с разлогом истичу да су поред професионалних уметника и ансамбала који су гостовали у Лесковцу, истакнуту улогу имали и културно-уметнички ансамбли аматерског карактера, КУД „Абрашевић“ и „Ансамбл градске музике“ који су деловали од првих послератних година до краја XX века.

Критичким укрштањем различитих извора аутори су са успехом реконструисали целовиту слику музичког живота друге половине XX века, избегавајући механичко набрајање догађаја. Посебна вредност ове публикације лежи у приступу који „мале средине“ третира као продуктивне културне амбијенте, а не као периферију.

Монографија *Хроника музичког живота града Лесковца. Музички догађаји уметничког и културно-уметничког карактера* има огроман значај у сагледавању музичког живота Лесковца и представља вредан допринос српској музичкој историографији и регионалним студијама. Рад је методолошки поуздан, претежно утемељен на примарним изворима и врло обиман. Због документарне и научне вредности, публикацију са пуним уверењем препоручујем за објављивање.

Др Соња Маринковић
редовни професор ФМУ у Београду у пензији

Хроника музичког живота града Лесковца. Музички догађаји уметничког и културно-уметничког карактера

Аутори: Небојша Тодоровић, Јасмина Живковић

Издавач: Народна библиотека „Радоје Домановић“, Лесковац, 2025.

Књига *Хроника музичког живота града Лесковца. Музички догађаји уметничког и културно-уметничког карактера* представља пионирско, обимно и документаристички изузетно вредно истраживање музичке културе Лесковца у периоду од 1944. до 2000. године. Аутори су, на основу систематичне обраде периодике, архивске грађе, некњижне документације и институционалних извора, реконструисали шест деценија музичког живота једног од значајних културних центара јужне Србије. Ова монографија је први рад оваквог опсега и методолошке целовитости посвећен музичкој историји Лесковца, те њена појава представља значајан допринос, не само локалној културној историји, већ и ширем пољу српске музикологије, етномузикологије и историје институција. С обзиром на богату традицију лесковачког културног аматеризма, развој музичког школства и улогу коју су локални ансамбли имали у ширем регионалном контексту, значај овакве хронике је изузетан.

Истовремено, књига се својим обимом, аналитичким дометом и богатством документарне грађе уздиже изнад жанра летописа: иако се формално заснива на хроници, она прераста у монографску студију која успешно интегрише историјску реконструкцију, институционалну историју, анализу културних пракси и музичко-социјалну интерпретацију. По први пут је музичка прошлост Лесковца представљена као целовит и динамичан систем, у складу са савременим музиколошким и културолошким приступима, при чему је обухваћена читава инфраструктура музичког живота у временском распону од шест деценија. Аутори су систематичним и темељним истраживањем створили свеобухватну студију о музичком животу једног града која на убедљив начин показује да тзв. „мале средине“ не могу да се посматрају као периферни простори, већ искључиво као продуктивни, разгранати и историјски сложени амбијенти – како у културолошком тако и у музичком погледу – чији је развој у целини дубоко повезан са ширим друштвеним околностима.

Књига је структурирана по периодима, што читаоцу омогућава да јасно прати постепени развој музичког живота – од послератних година и обнове првих културних активности, преко оснивања Музичке школе, као темељне институције професионализације, све до најбогатијег раздобља концертне делатности у другој половини двадесетог века. При томе, свака декада добија свој аналитички и документарни слој. Критичким укрштањем разнородних и понекад непотпуних извора аутори успевају да реконструишу целовиту слику музичког живота града, избегавајући механичко набрајање догађаја, који бивају уткани у шири контекст развоја града, његове културне политике и друштвених промена. Посебно треба истаћи стављање у истраживачки фокус знатног броја изворних докумената који до сада нису били доступни широј јавности, нити су разматрани у музиколошким студијама. Тиме се значајно проширују могућности проучавања музичке културе јужне Србије.

У првим поглављима монографије реконструисан је послератни културни пејзаж Лесковца, са нагласком на 1944. годину као полазну тачку обнове музичког живота. Посебно је истакнута улога КУД-а „Абрашевић“, чији хор, оркестар и фолклорни ансамбл представљају, не само извођачку снагу, него и централну институцију културног профилисања града. Аутори указују на чињеницу да је аматерско деловање, уместо да се посматра као „нижи ранг“ уметничке продукције, имало пресудну социјалну и културну улогу у формирању основа музичког живота у првим деценијама након Другог светског рата.

Историјска прекретница наступа оснивањем Ниже музичке школе 1949. године, која постаје темељ професионализације локалне музичке сцене. У монографији је са великом прецизношћу и аналитичком пажњом представљени: развој школе, деловање њених хорова, оркестра, јавни часови и уметничке иницијативе, а изложене су и педагошке биографије наставника који су обележили рани развој институције. Аутори убедљиво показују да је ова школа била не само образовни центар, већ и средиште из којег се ширила концертна активност, градила музичка публика и формирао континуитет професионалног музичког живота. Њен значај је вишеслојан – културни, социјални, уметнички и гекултурни – јер је Лесковац преко ње ушао у шире токове југословенског музичког простора.

Посебно вредно поглавље посвећено је гостовањима ансамбала и солиста, која јасно показују интегрисаност Лесковца у југословенску мрежу културне размене. У књизи се наводе наступи Мирослава Чангаловића, Андрије Прегера, солиста Београдске опере, као и бројних ансамбала из Ниша, Скопља, Суботице и других градова. Ови догађаји нису представљени као издвојене чињенице, већ као део ширег културног процеса у којем лесковачке музичке институције учествују као активни партнери реномираним југословенским ансамблима и уметницима.

Развој хорске, камерне и оркестарске делатности у другој половини XX века представљен је као процес у којем се постепено обликује стабилна музичка сцена града. Истакнути су рад хора девојака „Бинички“, делатност дувачког оркестра Ансамбла градске музике, бројне камерне иницијативе и успеси појединачних ученика и педагога. Показано је како се кроз сарадњу образовних институција, аматерских друштава и културних установа градила трајна музичка традиција. Иако формално реч о аматерским ансамблима, анализирани репертоар, рад са стручним хоровама и учесталост наступа сведоче о високом нивоу музичке зрелости, који се у појединим периодима приближио професионалним стандардима.

Монографија *Хроника музичког живота града Лесковца. Музички догађаји уметничког и културно-уметничког карактера* представља капиталан допринос документовању и разумевању регионалне музичке културе Србије. Реч је о методолошки поузданом, изворно утемељеном и садржајно обимном делу чија је вредност трајна – како за музикологе и етномузикологе, тако и за институције културе, локалне истраживаче и историографију града.

Ово дело има нарочиту вредност као сведочанство о развоју музичког живота једне средине: она јасно показује како се музичка традиција обликује и одржава током деценија, кроз деловање образовних и културних институција, кроз рад хорова и оркестара, кроз прегалаштво професора, аматера, ученика и љубитеља музике. Управо та свеобухватност и јасно постављени контекст чине ову хронику не само информативном већ и драгоценом за разумевање ширих културних процеса. Сматрам да књига у потпуности испуњава стручно-истраживачке и издавачке стандарде, те да представља изузетно вредан и неопходан прилог српској музичкој историографији. Због своје документарне и научне важности, прегледности, читљивости и друштвеног значаја, ову публикацију са пуним уверењем препоручујем за публиковање.

У Београду, 30. 11. 2025.

Др Марина Марковић,

Доцент на Катедри за музикологију ФМУ

У Београду

Основни подаци

Аутори: Небојша Тодоровић, Јасмина Живковић

Издавач: Народна библиотека „Радоје Домановић“ Лесковац, 2025. година

Период: 1944–2000. године

Циљ и методологија

Монографија представља први систематски преглед музичког живота Лесковца у периоду од ослобођења града 1944. године до краја 20. века. Аутори су користили разноврсне изворе: локалне новине (*Наша реч*, *Наше стварање*, *Глас Сајма*, *Борба*), архивску грађу, програме концерата, фотографије и лична сећања учесника.

Кључне теме и периодизација

I. Послератни период (1944–1949)

Обнова рада КУД-а „Абрашевић“ после ослобођења од окупатора. Оснивање хора под вођством Ванђела Бадулија. Формирање Ансамбла градске музике од бивших војних музичара. Скромни почеци музичког живота у разореном граду.

II. Оснивање Ниже музичке школе (1949)

Прекретнички тренутак – почетак систематског музичког образовања са одсецима за клавир, гудачким одсеком, дувачким одсеком и одсеком за соло певање. На почетку, по оснивању, школа је радила у тешким условима, без сталне зграде, често мењајући локације.

III. Период 1949–1958.

Паралелно деловање Музичке школе, КУД-а „Абрашевић“ и Ансамбла градске музике даје прве значајне резултате. У овом периоду имамо прва гостовања културно-уметничких друштава из других република и држава. Долази до постепеног подизања музичке културе грађана.

IV. Период 1959–1970.

Обележавање 10. годишњице Ниже музичке школе са већим бројем концерата на којима учествују бивши и садашњи ученици. Богат културно-забавни програм током Дана Сајма текстила. Прва гостовања Новосадске опере и балета (1960), гостовања Београдске опере, као и формирање Друштва пријатеља музике.

V. Период 1971–1980.

Значајан датум у музичком образовању Лесковца било је оснивање Средње музичке школе (1978) које представља кључни корак у развоју професионалног музичког школства. Организовани су абонентски концерти озбиљне музике у оквиру којих су узели учешће наши значајни уметници. У овом периоду редовна су гостовања Нишког симфонијског оркестра. КУД „Абрашевић“ слави 75 година постојања (1980).

VI. Период 1981–1990.

Интеграција Ниже и Средње музичке школе у јединствену установу (1988). Запажени успеси Хора девојака „Бинички“ под вођством диригента Шерифа Дамацића. Четири смотре хорова СР Србије одржане су у Лесковцу (1983–1989). Ученици Музичке школе освајају велики број значајних награда на републичким и савезним такмичењима. Ансамбл градске музике слави 60 година рада (1984) у новој држави.

VII. Период 1991–2000.

Музичка школа обележава велики полувековни јубилеј, 50 година постојања и рада (1999). Први музиколошки симпозијум посвећен композитору Станиславу Биничком чије име носи Музичка школа. Организован је Први фестивал гитаре (1999). КУД „Абрашевић“ добија Вукову награду (1995). Наставак традиције гостовања познатих уметника упркос тешкој друштвено-политичкој и економској ситуацији у држави.

Кључне институције

1. Музичка школа „Станислав Бинички“

Централна институција професионалног музичког образовања била је Нижа музичка школа „Станислав Бинички“. За 50 година рада кроз школу је прошло преко 4.000 ученика. Данас Музичка школа има око 100 професора и преко 700 ученика.

2. КУД „Абрашевић“

Најстарије културно-уметничко друштво у Лесковцу, КУД „Абрашевић“, основано је 1905. године. Има богату предратну и послератну делатност. Имао је хорску, оркестарску, тамбурашку и фолклорну секцију, као и вокално-инструменталне солисте.

3. Ансамбл градске музике (АГМ)

Дугу традицију имао је Ансамбл градске музике чији је Дувачки оркестар био стално присутан на свим културним манифестацијама. Настао је од бивших војних музичара и музичких аматера и професионалаца.

Значајне личности

Мирослав Лешетицки (1913–1995) – дугогодишњи директор и наставник виолине у Нижој музичкој школи, дао је огроман допринос развоју музичког школства Лесковца. Такође, он је први музички критичар у граду.

Ванђел Бадули (1909–1995) – сликар, диригент и композитор, дугогодишњи хоровађа. Био је, такође, једна од централних личности у почетном периоду развоја музичке културе града.

Радомир Стојановић (1938–2021) – први професионално школовани пијаниста. Своју пијанистичку каријеру започео је у Лесковцу, а наставио је у Нишу.

Бранко Цонић (1932) – диригент, композитор, директор Ниже музичке школе.

Шериф Дамацић – оснивач и диригент познатог Хора девојака „Бинички“

Раде Иванчевић (1947–2004) - Иницијатор оснивања одељења флауте у Лесковцу

Значајни догађаји

1949 – Оснивање Ниже музичке школе

1959 – Прво гостовање Нишке филхармоније са хором КУД-а „Абрашевић“

1960 – Прво извођење опере (Новосадска опера – *Еро с онога свијета* Јакова Готовца)

1978 – Оснивање Средње музичке школе

1983–1989 – Четири смотре хорова СР Србије у Лесковцу

1999 – Први музиколошки симпозијум и 50 година Музичке школе.

Закључак

Монографија *Хроника музичког живота града Лесковца* документује изузетан развој музичког живота града од скромних послератних почетака до формирања професионалне музичке сцене. Аутори истичу велики допринос Музичке школе, КУД-а „Абрашевић“ и Ансамбла градске музике у ширењу музичке културе и промоције уметничке музике. Упркос тешким условима, недостатку адекватних концертних простора и стручне музичке критике, Лесковац је успео да развије богат музички живот са редовним гостовањима врхунских домаћих и иностраних уметника и ансамбала.

Ова монографија представља драгоцен допринос проучавању културне историје Лесковца и први систематски напор да се документује музички развој града у другој половини XX века.

Summary

Key Information

Authors: Nebojša Todorović, Jasmina Živković

Publisher: "Radoje Domanović" National Library Leskovac, 2025

Period: 1944–2000

Aim and Methodology

The monograph presents the first systematic overview of musical life in Leskovac in the period from the city's liberation in 1944 until the end of the 20th century. The authors used various sources: local newspapers (*Naša reč*, *Naše stvaranje*, *Glas Sajma*, *Borba*), archival material, concert programs, photographs, and the personal recollections of participants.

Key Themes and Periodization

I. Post-war Period (1944–1949)

Renewal of the work of the "Abrašević" Cultural and Artistic Association (CAA) after liberation from the occupiers. Founding of the choir under the leadership of Vanđel Baduli. Formation of the City Music Ensemble from former military musicians. Modest beginnings of musical life in the devastated city.

II. Founding of the Lower Music School (1949)

A turning point – the beginning of systematic music education with departments for piano, strings, wind instruments, and solo singing. Initially, after its establishment, the school operated in difficult conditions, without a permanent building, often changing locations.

III. Period 1949–1958

The parallel activity of the Music School, the "Abrašević" CAA, and the City Music Ensemble yielded the first significant results. This period saw the first guest appearances by cultural and artistic associations from other republics and countries. There was a gradual raising of musical culture among the citizens.

IV. Period 1959–1970

Marking the 10th anniversary of the Lower Music School with a greater number of concerts featuring former and current students. A rich cultural and entertainment program was held during the Textile Fair Days. This era included the first guest performances by the Novi Sad Opera and Ballet (1960), guest performances by the Belgrade Opera, as well as the formation of the Society of Friends of Music.

V. Period 1971–1980

A significant date in Leskovac's music education was the founding of the Secondary Music School (1978), which represents a key step in the development of professional music schooling. Subscription concerts of classical music were organized, in which prominent local artists participated. During this period, there were regular guest performances by the Niš Symphony Orchestra. The "Abrašević" CAA celebrated 75 years of existence in 1980.

VI. Period 1981–1990

Integration of the Lower and Secondary Music Schools into a single institution (1988). Notable successes were achieved by the "Binički" Girls' Choir under the leadership of conductor Šerif Damadžić. Four reviews of choirs of the Socialist Republic of Serbia were held in Leskovac (1983–1989). Students of the Music School won a large number of significant awards at republican and federal competitions. The City Music Ensemble celebrated 60 years of work (1984).

VII. Period 1991–2000

The Music School marked a great half-century jubilee, 50 years of existence and operation (1999). The first musicological symposium dedicated to the composer Stanislav Binički, after whom the Music School is named, was organized. The First Guitar Festival was held (1999). The "Abrašević" CAA received the Vuk Award (1995). The tradition of guest appearances by renowned artists continued despite the difficult socio-political and economic situation in the country.

Key Institutions

1. "Stanislav Binički" Music School

The central institution for professional music education was the "Stanislav Binički" Lower Music School. Over 50 years of operation, more than 4,000 students passed through the school. Today, the Music School has around 100 professors and over 700 students.

2. "Abrašević" CAA

The oldest cultural and artistic association in Leskovac, the "Abrašević" CAA, was founded in 1905. It has a rich pre-war and post-war history of activity. It featured choral, orchestral, tamburitza, and folklore sections, as well as vocal and instrumental soloists.

3. City Music Ensemble (CME)

The City Music Ensemble had a long tradition; its Wind Orchestra was a constant presence at all cultural events. It was formed by former military musicians, amateur musicians, and professionals.

Significant Figures

Miroslav Lešeticki (1913–1995) – A long-time director and violin teacher at the Lower Music School, he made an immense contribution to the development of music education in Leskovac. He was also the city's first music critic.

Vandel Baduli (1909–1995) – A painter, conductor, and composer, and a long-serving choir conductor. He was also one of the central figures in the initial period of the city's musical culture development.

Radomir Stojanović (1938–2021) – The first professionally trained pianist. He began his piano career in Leskovac and continued it in Niš.

Branko Conić (1932) – Conductor, composer, and director of the Lower Music School.

Šerif Damadžić – Founder and conductor of the renowned "Binički" Girls' Choir.

Rade Ivančević (1947–2004) – Initiator of the establishment of the flute department in Leskovac.

Significant Events

1949 – Founding of the Lower Music School

1959 – First guest performance by the Niš Philharmonic with the "Abrašević" CAA choir

1960 – First opera performance (Novi Sad Opera – *Ero the Joker* by Jakov Gotovac)

1978 – Founding of the Secondary Music School

1983–1989 – Four reviews of choirs of the Socialist Republic of Serbia held in Leskovac

1999 – First musicological symposium and the Music School's 50th anniversary.

Conclusion

The monograph *Chronicle of the Musical Life of the City of Leskovac* documents the extraordinary development of the city's musical life from modest post-war beginnings to the formation of a professional music scene. The authors highlight the great contribution of the Music School, the "Abrašević" CAA, and the City Music Ensemble in disseminating musical culture and promoting art music. Despite difficult conditions, the lack of adequate concert venues, and professional music criticism, Leskovac managed to develop a rich musical life with regular guest appearances by top domestic and foreign artists and ensembles.

This monograph represents a valuable contribution to the study of the cultural history of Leskovac and the first systematic effort to document the city's musical development in the second half of the 20th century.

Резюме

Ключевая информация

Авторы: Небойша Тодорович, Ясмينا Живкович

Издатель: Национальная библиотека им. Радое Домановича, Лесковац, 2025 год

Период: 1944–2000 годы

Цель и методология

Монография представляет собой первый систематический обзор музыкальной жизни Лесковаца в период с момента освобождения города в 1944 году до конца 20-го века. Авторы использовали разнообразные источники: местные газеты (*Наша реч*, *Наше стварање*, *Глас Сајма*, *Борба*), архивные материалы, концертные программы, фотографии и личные воспоминания участников.

Ключевые темы и периодизация

I. Послевоенный период (1944–1949)

Возобновление работы Культурно-художественного общества (КХО) «Абрашевич» после освобождения от оккупантов. Основание хора под руководством Ванджела Бадули.

Формирование Ансамбля городской музыки из бывших военных музыкантов. Скромное начало музыкальной жизни в разрушенном городе.

II. Основание Низшей музыкальной школы (1949)

Переломный момент – начало систематического музыкального образования с отделениями фортепиано, струнных, духовых инструментов и сольного пения. Изначально, после своего основания, школа работала в трудных условиях, без постоянного здания, часто меняя местоположение.

III. Период 1949–1958 гг.

Параллельная деятельность Музыкальной школы, КХО «Абрашевич» и Ансамбля городской музыки дает первые значительные результаты. В этот период состоялись первые гастролы культурно-художественных обществ из других республик и стран. Происходило постепенное повышение музыкальной культуры граждан.

IV. Период 1959–1970 гг.

Празднование 10-летия Низшей музыкальной школы большим количеством концертов с участием бывших и нынешних учеников. Насыщенная культурно-развлекательная программа во время Дней Текстильной ярмарки. В эту эпоху состоялись первые гастролы Нови-Садской оперы и балета (1960 г.), гастролы Белградской оперы, а также было сформировано Общество друзей музыки.

V. Период 1971–1980 гг.

Знаменательной датой в музыкальном образовании Лесковаца стало основание Средней музыкальной школы (1978 г.), что является ключевым шагом в развитии профессионального музыкального образования. Были организованы абонементные концерты классической музыки, в которых приняли участие выдающиеся местные артисты. В этот период регулярно проходили гастролы Нишского симфонического оркестра. В 1980 году КХО «Абрашевич» отметило 75 лет своего существования.

VI. Период 1981–1990 гг.

Интеграция Низшей и Средней музыкальных школ в единое учреждение (1988 г.). Заметных успехов добился Девичий хор «Бинички» под руководством дирижера Шерифа Дамаджича. В Лесковаце состоялись четыре смотра хоров Социалистической Республики Сербии (1983–1989 гг.). Учащиеся Музыкальной школы завоевали большое количество значительных наград на республиканских и федеральных конкурсах. Ансамбль городской музыки отпраздновал 60 лет работы (1984 г.).

VII. Период 1991–2000 гг.

Музыкальная школа отметила свой большой полувек юбилей – 50 лет существования и деятельности (1999 г.). Был организован первый музыковедческий симпозиум, посвященный

композитору Станиславу Бинички, чье имя носит Музыкальная школа. Состоялся Первый фестиваль гитары (1999 г.). КХО «Абрашевич» получило премию Вука (1995 г.). Традиция гастролей известных артистов продолжилась, несмотря на тяжелую общественно-политическую и экономическую ситуацию в стране.

Ключевые учреждения

1. Музыкальная школа «Станислав Бинички»

Центральным учреждением профессионального музыкального образования была Низшая музыкальная школа «Станислав Бинички». За 50 лет работы через школу прошло более 4000 учеников. Сегодня в Музыкальной школе около 100 преподавателей и более 700 учеников.

2. КХО «Абрашевич»

Старейшее культурно-художественное общество в Лесковаце, КХО «Абрашевич», было основано в 1905 году. Оно имеет богатую довоенную и послевоенную историю деятельности. В его составе были хоровые, оркестровые, тамбурашские и фольклорные секции, а также вокальные и инструментальные солисты.

3. Ансамбль городской музыки (АГМ)

Ансамбль городской музыки имел давние традиции; его Духовой оркестр постоянно присутствовал на всех культурных мероприятиях. Он был сформирован из бывших военных музыкантов, музыкантов-любителей и профессионалов.

Выдающиеся личности

Мирослав Лешетицки (1913–1995) – Многолетний директор и преподаватель скрипки в Низшей музыкальной школе, он внес огромный вклад в развитие музыкального образования в Лесковаце. Он также был первым музыкальным критиком в городе.

Ванджел Бадули (1909–1995) – Художник, дирижер и композитор, многолетний хормейстер. Он также был одной из центральных фигур в начальный период развития музыкальной культуры города.

Радомир Стоянович (1938–2021) – Первый профессионально образованный пианист. Он начал свою карьеру пианиста в Лесковаце и продолжил ее в Нише.

Бранко Цонич (1932) – Дирижер, композитор, директор Низшей музыкальной школы.

Шериф Дамаджич – Основатель и дирижер известного Девичьего хора «Бинички».

Раде Иванчевич (1947–2004) – Инициатор создания отделения флейты в Лесковаце.

Значимые события

1949 – Основание Низшей музыкальной школы

1959 – Первые гастроли Нишской филармонии с хором КХО «Абрашевич»

1960 – Первая оперная постановка (Нови-Садская опера – «Эро с того света» Якова Готоваца)

1978 – Основание Средней музыкальной школы

1983–1989 – Четыре смотра хоров Социалистической Республики Сербии, проведенные в Лесковаце

1999 – Первый музыковедческий симпозиум и 50-летие Музыкальной школы.

Заключение

Монография *«Хроника музыкальной жизни города Лесковаца»* документирует выдающееся развитие музыкальной жизни города от скромного послевоенного начала до формирования профессиональной музыкальной сцены. Авторы подчеркивают большой вклад Музыкальной школы, КХО «Абрашевич» и Ансамбля городской музыки в распространение музыкальной культуры и продвижение академической музыки. Несмотря на тяжелые условия, отсутствие адекватных концертных площадок и профессиональной музыкальной критики, Лесковацу удалось развить богатую музыкальную жизнь с регулярными гастролями ведущих отечественных и зарубежных артистов и ансамблей.

Эта монография представляет собой ценный вклад в изучение культурной истории Лесковаца и первую систематическую попытку задокументировать музыкальное развитие города во второй половине XX века.

=====

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

785.6(497.11)

78.07(497.11)

ТОДОРОВИЋ, Небојша, 1957-

Хроника музичког живота града Лесковца : музички догађаји уметничког и културно-уметничког карактера / Небојша Тодоровић, Јасмина Живковић. - Лесковац : Народна библиотека "Радоје Домановић", 2025 (Ниш : Свен). - 210 стр. : илустр., факс. ; 24 cm

Слике аутора. - Тираж 100. - Белешке о ауторима: стр. 197. - Стр. 202-204:
Рецензије / Соња Маринковић, Марина Марковић. - Напомене и библиографске референце уз текст. - Библиографија: 184-185. - Регистар. - Summary, Резюме.

ISBN 978-86-80844-38-1

1. Живковић, Јасмина, 1972- [аутор]

а) Лесковац -- Музички живот

COBISS.SR-ID 182374921

=====